

శ్రీ రస్తు.

సత్యవిజయము.

ఆను

నామాంతరముగల శుద్ధాంధ్రనిర్వచనహరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము

ఇది

కులాలకులుండును, ఆంగ్లేయభైషజ్యకర్తచాతురీధురీణుండును,

ప్రస్తుతము అనంతపుర మండలములోని పెనుగొండ

పురనివాసియునగు,

అయ్యనకోట పార్థసారథి శ్రేష్ఠి

విరచితము.

మొదటికూర్పు

బళ్ళారి డి. వి. క్రిష్ణకాంతుకంపెనివారి

రమావిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడినది.

1897.

దీనివెల రూ ౧—౦—౦ అంచెకూలి ౦—౨.

[All rights reserved.]

OPINIONS OF THE PRESS AND PUNDITS.

శ్రీ సత్యవిజయకృతివిమర్శనము.

—* శ్రీ యాంధ్రభాషా సంజీవని. *

చెన్నపురి — హేవిగంబి నామ సం॥ జ్యేష్ఠమాసము.

సత్యవిజయము — ఇదియొకయచ్చతెలుగుపద్యకావ్యము. ఇద్ది, అనంతపుర
మండలములోని పెనుగొండలోనుండెడు, మ॥రా॥రా॥శ్రీ, అయ్యనకోట.
పార్థసారథిసెట్టిగారిచే రచింపబడినది. ఈయది మిక్కిలిచక్కగాను
న్నది. ఇయ్యది సర్వకలాశాలాధ్యక్షులు వీక్షించిరేని, బి. టి. పట్టపర్తి
కుండెలుగునరసయ్యగ్రంథముగా నిర్ణయింతురనియెందుము.

శ్రీ॥ కబ్బమచ్చతెలుంగుగంగడు నొప్పెడుసత్యవిజయనామ సముచితంబు। ఘనహ
రిశ్చంద్రవత్కథపద్యమయమగుఁ పార్థసారథిబాల్యపరిచితంబు। నగుటనియ్య
దిగననయ్యెడు నవసీతభాండంబనంగను బ్రబ్బునుబ్బు। ధాగ్యవంతులకబ్బుఁబరి
కింపజపులుబ్బు నెఱపజ్ఞానాగ్నినిజమనియెడి। నేయియెడవెడునొక్కరూపా
యనిచ్చి। కొనుఁడుచవుకగజనులు పెన్దొండనుండు। నట్టియయ్యనకోటగృహ
శ్శిలబరఁగు। పార్థసారథిసెట్టితౌభవ్యకృతిని॥

శ్రీఅముద్రితగ్రంథ చింతామణి.

సంపుటము. 10.) నెల్లూరు. జూలై 1897. (సంచి. 6.)

కృతివిమర్శనము.

1. పెనుగొండలోఁ బ్రస్తుతమునందాండ్లయ జ్ఞాపకమునకుఁ బెనుగొండలోని
యొకొండుమొట్ట పాపరాజరాజుగారి, అయ్యనకోటపార్థసారథి శ్రీసెట్టిగారిచే గది

యింపబడిన “సత్యవిజయమును నామాంతరముగల శుద్ధాంధ్రనిర్వచన హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము” విమర్శనమునకై గ్రంథకర్తగారిచే బంపబడి మాకార్యస్థానములంకరించి నందున చుదముట్టన్దిలకించితిమి. ఇక్కవికులాలకులుండు. మానెల్లూరు పట్టణవాసుండు. రాజకీయోద్యోగమునకై పెనుగొండలోఁగాఁపురమున్నవాఁడు. కుమ్మరవారిలోనొకకుమ్మరముల్లదక్కఁ దక్కినవారేరును గ్రంథముల వ్రాసినట్లగపడెడు. శ్రీమత్తిక్కనగారు నెల్లూరునందు భారతము రచించుకాలమునఁగుమ్మరగురునాథుండను నొకరుండు లేఖరిగానున్నట్లులోకప్రసిద్ధమైనవదంతియున్నది. అది యటుండనిందు శ్రీపార్థసారథిశ్రేష్ఠిగారిగ్రంథమును మిగుల రమణీయముగ వ్రాసియున్నారు. వీరుశంకరకవి విరచితహరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమును మాతృకగాఁగొని దీనినిశుద్ధాంధ్రనిర్వచనముగా రచించియున్నారు. వీరు కొన్నిస్థలములయందు దానినతిక్రమించి మంచిమాగఁములంబోయియున్నారు. అర్థానుస్వారనియమమునీడక, రేఫశకట రేఫసాంకర్యములేక, క్షార్థకసంధిరాకుండునట్లునియమముగా రచించియున్నారు. శైలితోఁబాటు తెలుఁగుసామెతల నేకములగపడుచున్నవి. శ్లేషగలపద్యములచటచటఁగనంబడుచున్నవి. ఈగ్రంథమునందలి భమత్కారముంజూపుటకు మాయభీష్మము చొప్పున విమర్శించినఁ బ్రతిపద్యమును మరలనిందుఁ బ్రకటింపఁబడవలసియున్నదిగాన నాపద్ధతిని విరమించుచున్నారము.

2. ఈగ్రంథమునందలి తృతీయాశ్వాసమున 205వ మాలినీవృత్తమున “సిరిపడఁతిబొజుంఁగాచేవరాకాసిగొంఁగా” యనియున్నది. బొజుంగనవిటుండనివిస్పష్టముగదా. సిరిపడఁతిబొజుంఁగాయను సంబుద్ధినరముగానని తోచుచున్నది. బొజుఁగుశబ్దముభర్తయందుఁ బ్రయోగింపఁబడియుండలేదు. సిరిపడఁతికి విష్ణుభర్తగానివిటుండుగాదుగదా. అచ్చతెలుఁగురామాయణమున బొజుఁగుశబ్దము విటునిపరముగఁబ్రయోగింపఁబడియున్నది. ఎట్లన,

3॥ సిరులచెలిమగనియడుగునఁ | గరమరుదుగఁబొడమిముజ్జగంబులయందు॥

గరగరికనెఱపుజక్కర | విరిఁబోఁడిబొజుంగప్రాతవేల్పులగొంఁగా॥

అని ప్రయోగింపఁబడియున్నదిగాన నీపదమునుగుఱించి గ్రంథకర్తగారియభిప్రాయమును నుటకుఁ గుతూహలపడుచున్నారము.

మఱియుఁ గంచమాశ్వాసమున 308వ పద్యము.

క॥ ఎందాకకబ్బొద్దుజాబీలు॥ లెందాకకబ్బొత్తమినుకులెందాకజగం॥

బెందాకకబ్బొల్లుండునొ॥ యందాకకబ్బొమెంచునలరుగాత॥

అనియున్నది. దాకశబ్దముదనుక యొక్క రూపాంతరముగదా. ఇది ద్రుత ప్రకృతికమా లేకకళా. సైపద్యమున రెంటంబ్రయోగములగపడుచున్నవి. అం దాకకబ్బొము” అనునపుడు కళగాను దక్కినస్థలముల ద్రుతప్రకృతికములుగాఁ బ్రయోగించుటకుఁగలకారణమునువినఁగోరుచున్నారము. ఈగ్రంథమున 1189ప ద్యములున్నవి. గ్రంథమువెల యంచకూలితోఁజేరి రు 1—2—0 లు భాషాభి మానులందఱుఁదప్పక చెప్పించుకొని చదివి గ్రంథకర్తను గౌరవింతురని కోరుచు న్నారము.

ప్రభావతే.

కడప 1897సం॥ మే నెల 24 తేది.

సత్యవిజయము:—ఇయ్యది అయ్యనకోటపార్థసారథిశ్రేష్ఠియను కులాల కులాలంకారునిచే శుద్ధాంధ్రముననిర్వచనముగ రచియింపబడినది- ఇక్కవినె ట్లూరుశంకరకవికృతహరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమునుమేలుబంతిగఁగొని నిజచమత్కృ తింజేర్చియిద్దానినై దాశ్వాసములుగరచియించినాఁడు- శ్రీమద్రామాయణమునాం ధ్రమునరచియించిన మొల్లఅనునిక్కులపుగరితకు యిప్పటివఱకుఁగలిగియున్న న ద్వితీయత్వమునకు నిక్కవివరుండుహానిదెచ్చె- ఆయమకవిత్వమున ఛందోవ్యా కరణశాస్త్రవిరుద్ధ ప్రయోగములు పలుచోట్లఁజూపట్టుటంబట్టి యక్కొంతవా పికొననాయమయె యీయనగాఁబుట్టిరవింశజుఁడగుట నీహరిశ్చంద్రచరిత్రంబున లక్షణముగాను- సరసముగానురచియించెనా జూపట్టెడు- ఈకవివ్యవహారదశ లోఁదనకుఁగల ఆంగ్లేయభైషజ్య కర్తసంబంధములగు తొందరలెన్నియున్నను నీ కృతివాఱుటకవకాశముగలిగించుకొనుట మిగులశ్లాఘ్యమైయున్నది-ఈయనకుఁ గలయాంధ్రభాషాపాండిత్యమనదృశము- కవితానైపుణ్యమును అర్థసాలభ్యమును పాక సౌష్ఠ్యమును నెన్నఁదగియున్నవి- శ్రీకుమారాభ్యుదయస్మృతికర్తయు వీరునుశ్రీ వైష్ణవమతానుసారులయియున్నను నామతమునందు వారికున్నంతపాతమువీరి కిలేనట్లు వారిగ్రంథములో రలిశివసంవాదమున్ను దీనిలోహరిశ్చంద్రుఁడు విశ్వేశ్వ శ్వరు నిదర్శించుపట్టును బొందినవారికి విస్పష్టమగు- మఱియులోకోక్తులను నా

నముగి. నిమిడించుకొను నేర్పువీరియందులెన్నగా గనుపగుచున్నది - దీనిచుట్టు
శ్వాసములలోని శుద్ధనిరోధ్యసీసము - కందగర్భితమణిగణనికరము వీనింజూడవీరికి
చిత్రబంధకవితానైపుణియునుగలిగినట్లు తెలియుచున్నది - అప్పకవిమతముననుసరిం
చి యితని గ్రంథమును నిరసించువారికిగాక పోయినను నిష్పక్షపాతబుద్ధింజూచువా
రికి మాత్రమే ప్రబంధ మదునాతన గ్రంథములలోవన్నె మీటుచున్నట్లు గన్పట్టక
పోదు

ఆంధ్రప్రకాశిక.

చెన్నపురి. — 1917 సం॥ ఏప్రిలు 14వ తేది

దీనిని రచించినకవి ఆయ్యసకోట పార్థసారథిశెట్టి. యీతందుకులాల
కుండు ఇళుడు వెనుగొండలో హూణనైద్యమును చేయుచుండువాఁడు - యదివ
ఱకెందఱొకపులు పూర్వీకులు నాధునికులుంజూడనీనర్వోత్కృష్టంబగు సత్యహ
రిశ్చంద్రుని కథను పురాణమువలెను ప్రబంధశైలిని నాటకముగను రచించియు
న్నారు. అందుశంకరకవి విరచితంబగు హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము మొదటిది.
దీనియందలి శైలిపురాణ శైలిగానుండును. ఈసత్యవిజయము నందలి శైలి
యన్ననో ప్రబంధ పక్కించొనరియున్నది - ఇందలికథాభాగము “అపాలగోపాల
ముగి” మనకుఁ దెలిసినదియనినను దీనిసీకవి తేటయగునచ్చ తెలుగునదినకవి తాచా
తురీధురీణతవలన హృదయరంజకముగ రచించి యుండుటంబట్టి ఈగ్రంథమెం
తయుంజుగువలయున్నది. ఇతనికవిత్వము సులలితము - అచ్చ తెలుఁగుగనుండవల
యుననియు నిర్వచనముగానుండవలయుననియుం గట్లుపాట్లేర్పఱచుకొనినను గ్రం
థముయొక్క నడకబహుశ్లాఘ్యతరముగానున్నది - కొందఱుపురాతనకపులవలెగా
కయిగాయాధునికకవిపురాధియష్టాదశవణానలయందు నమితముగదేలిసాలయకసమ
యోచితంబులగుశబ్దాద్ధాదియలంకారంబులఁగొన్నిటిని మాత్రమేమితముగఁబ్రయో
గించినూతనములగుఘనమానాదులఁగల్గించియెంతయురమణీయముగఁజేసియున్నా
డు - మొట్టొద్దవీదియగునింద్రప్రభారంగమును వసిష్ఠవిశ్వామిత్రులకోపాటోపం
బులనుజిక్కగ్రవాసియున్నాఁడు - ఇక్కఱాభాగముకందుమారివీరేశలింగముపంతు
లుగారిచే వ్రాయఁబడిన హరిశ్చంద్రనాటకమునందలి మొదటియంకమునం బోలి

యున్నది పేటవణకాన పెద్దనగారి వణకానవలెనున్నది- రెండవయాశ్వాసము అలంకారభూయిష్టమయి రసకజనమనోభిరామంబుగనున్నది- అయిన నీగ్రంథమునం దెల్లయు త్రమోత్తమంబగు భాగము నాలుగైదవ యాశ్వాసంబులేయని నొక్కివక్కాడొపడగియున్నవి- ఇందుశోకరసంబు అమితంబు- భీభత్సభయానకరసంబు లుచేలువాందియుండుటంబట్టియు లోకోక్తులనేకములు సమయోచితంబుగఁ బ్రయోగింపఁబడుటబట్టియు చంద్రమతిహరిశ్చంద్రులయొక్క దుఃఖము కఠినచిత్తుల మనసులంగూడఁగరగించునంతటి స్వాభావికముగనున్నది. కాలకౌశికుని కఠినస్వభావముమిగుల ససహ్యముగనుండునటుల కవిభాగుగ్రవాసియున్నాఁడు- ఈకవియొక్క కవితామాధుర్యప్రాశస్త్యంబులఁ బ్రకటింపనీయొక్క గ్రంథమేచాలును. చమకజనువనితనివాక్కునిరర్థశమైక్లిష్టరహితమైసాంఘగనియున్నది, ఇతండీయచ్చతెలుఁగునందు యమకములను వృత్తములను దండకమును సహజముగనుండునటుల కవనము చేసినదీతియెంతయుఁబొగడఁదగియున్నది- అంత్యప్రాసములును ముక్తపదగ్రస్తములునుగాక శ్లేషాద్యర్థాలంకారములచే నీకవితయను బాలికారత్నమున లంకరించియున్నాఁడు- ఈయనకవిత్వమునందెల్లెడలనురమణీయంబులగు పద్యంబులనేకంబులచ్చటచ్చటఁ గాననయ్యెడి.

—:0:—

శశిలేఖ.

చెన్నపురి. 1897సం॥ మేసెల 4వ తేది.

సత్యవిజయము అనునామాంతరముగలశుద్ధాంధ్రనిర్వచన హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానమును కులాలకులుండును, ఆంగ్లేయభైషజ్యకమఁ చాతురీ ధురీణుండును ప్రస్తుతము అనంతపురమండలములోని పెనుగొండపురనివాసియునగు మ॥రా॥శ్రీ అయ్యనకోట పార్థసారథిశ్రేష్ఠిగారిచే వ్రాయంబడి మాకార్యస్థానమున కనుపంబడినది-హరిశ్చంద్రకథమనదేశములో నెల్లవారికిందెలిసినదైనందున దీనిగుఱించి వ్రాయవలసిన యవసరమంతగాలేదు- పాకమునరసమున్నది- సెట్టిగారికౌశలమును బూపుకొన్నిపద్యములనిటముద్రించితిమి.

గీ॥ పాలబుగ్గలుచేరెలకాలుగనులు! మొలకకూకటులపరంజితకుటూడలు!

సిగ్గెలుంగనిసిలుఁదులుఁజిన్నినగవు! లలరనడచెడుఁబడితప్పుటదుగులిదురు॥

గీ॥ అలవసిష్ఠునిపద్మేటంగలిపి పేరు| వడసెదనటంచుచలచిన, “వడ్డియాన|
 మొదలుచెఱచె”నన్నట్లు నా మొదటిపలుకు| ప్రతిన కే చేటు నేడు పాల్పడంగనయ్యె॥

క॥ మగవారికంటెమగువలు| తెగువక వెసనాటురెట్లు జేరుదురనిచె|
 వృంగలకడవింటిని| దగనీయెడనద్ది నేడు తా రాగాణించె॥

సెట్టిగారు ఆస్పిటల్ ఆస్పిటెంటుపనులంజూచుచు, ఆంధ్రభాషమీదయిం
 తయభిమానముంగలిగి గ్రంథరచనకువ్యవధికలిగించుకొనిన దెంతయుజ్ఞాఘనీయము.
 గొప్పయుద్యోగములందుండువారికినీభాషయందెట్టి యభిమానముండినచో విదివ
 న్నెకెక్కుననుటకు సందేహములేదు.

—:0:—

ఆంధ్రభాషయందు శబ్దసామగ్రియత్యర్థమగుట- గ్రంథములరచించుటమిగు
 లకష్టముగనుండును; అయినను నీగ్రంథము బహుజ్ఞానాపాత్రముగ నిర్వహింపఁ
 బడియున్నది.

2. శైలి:—ప్రశస్తములు- కవినమయసిద్ధములు- మృదుమధురములు-నం
 దర్భోచితభావరసోత్పాదకములు- విస్తృతార్థసూచకములు- నగు, శబ్దములు, స
 మాసములు, వాక్యములుంగలిగి హృద్యములగు పద్యములచే నిర్దుష్టభాసాభూయి
 ష్ఠంబును, కదళీపాకవిపాకమహితంబును, శయ్యార్థచిత్ర- శబ్దచిత్ర, స్వభావోక్త్యా
 దికాభిరామంబును నైమిగులసంపుసంపాదించుచున్నయది. ఈయంశములకన్ని
 టికి నీగ్రంథమునుండి యనేకో దాహరణములం జూపవచ్చును- గ్రంథమునుశ్రద్ధ
 తోఁజదువనవకాశములేనివారలు, సులభముగఁజూడనవకాశముగలుగునట్లు - కొ
 న్నిటినిమాత్రమిటఁజూపుచున్నాను- పరిశీలింపుడు.

విషయము.

ఆశ్వాసము

పద్యసంఖ్య.

1. శైలి:—

1

...

54- 55- 149-160- 169-170.

2

...

14-26-74-101-103-105-110-130-

131-148-165-177-183-186-193-198

3

...

4- 18- 126- 160- 173- 193.

	4	... 4-5-14-19-69-76-83-103-104-149- 193-208.
	5	... 29-32-33-36-37-45-57-76-114-145 243-253.
2. శయ్య.	1	... 119.
	2	101-103-106-125-129-130-131-172-177
3. శబ్దచిత్రము	1	... 129-170.
	2	... 29-54-55-101-103-149-165-239.
	3	... 158-188.
	4	... 19-76-257.
	5	... 86-94-106-153.
4. అక్షచిత్రము	1	... 1-50-51-61.
	5	... 113.
5. స్వభావోక్తి	2	... 17-130-133.
	4	... 115-169-180.
	5	... 18.

3. కవిత్వభారనిర్దేశప్రచారంబై విలసిల్లుచున్నది- పద్యములుప్రయత్న పూర్వకంబుగఁగూర్చఁబడినవిగాఁదోఁపవు- శబ్దములు- తాముగాఁదమతమనెలపు లనెలకొని, పద్యములుగా నేర్పడి, కవికిస్ఫురించినవోయనుభవముకలుగుచున్నది.

4. అల్లికబిగియనన్యసామాన్యంబై విరాజిల్లుచున్నది- మొదటిమూడాశ్వా సములయందలి పద్యములు ప్రౌఢమృదుతరబంధములుగాను, తక్కినరెండాశ్వా సములయందలి పద్యములు ప్రౌఢతర- మృదుబంధములుగాను దోచుచున్నవి.

5. గణవైరశ్యంబును- యతిప్రాససౌలభ్యంబునుగ్రంథంబు నందంతటనేక రీతిగానిండి, యత్యంతహృదయంగమములై యున్నవి.

6. శబ్దసామగ్రియన్ననో- యాంధ్రశబ్దగ్రామమే- యిదివికేహాసగ్రామ మనిరూఢిగాఁజెప్పవచ్చును.

7. ఇతరశుద్ధాంధ్రగ్రంథకథలవలెఁగాక, యీకవితనగ్రంథముననిరంకుశ కవితాపాండిత్యసూచకములగుననేకవృత్తములను రచించియున్నాఁడు యిదిమిగులశ్లాఘనీయము.

8. ఈగ్రంథమిదివఱకుఁగల శుద్ధాంధ్రగ్రంథములకెక్కువయని - కాని - తక్కువయనికాని వివరించుటకుందగిన తారతమ్యపరిజ్ఞానము నాకులేమిన్నను, నానితోనిదిసర్వవిధములఁదులఁ మాగఁజాలియున్నదని మాత్రము నేనునొక్కివక్కాణింపఁగలను.

9. ఈకవి - నణ - పా)నమైతి)నంగీకరించియున్నాఁడు (2 ఆశ్వాసమున 209 పద్యము) - ఇదిప్రమాదవశమునఁగలిగియుండవచ్చును, మతాంతరమనిభావించినదోషముండదు,

10. కొన్నిపద్యములయందుఁ బాదాదినిఅర్థానుస్వారములును పఁబడియున్నవి. (1 ఆశ్వాసము 121-125-138, 2 ఆశ్వాసము 18-19) ఇవియచ్చుతప్పులుగానుండవచ్చును. కొందఱిది సరియనిభావించి యుండునట్లుండెలియ వచ్చుచున్నది. పూర్ణార్థబిందువులు, అన్వర్థమగు-అనుస్వార నామముకలవి-వాఁడు-వీఁడు మొదల గుళబ్దములయందదియేయక్షరముననుసరించిపలుకఁబడునదియు సువ్యక్తముకాకున్నను, అతఁడు, ఇతఁడు - మొదలగువానియందిదిపూర్ణబిందువై, తకారముననుసరించియచ్చరింపఁబడి, యాతకారమునుగురువర్ణముగాఁజేయుచున్నది. ఇందువలననీయనుస్వారములు వేసుకటియక్షరములనుసరించి యేయుండుననిచెప్పనగు- ఈకారముచేనట్టియర్థానుస్వారములు పాదాంతములయందు నిలువఁదగియుండునుగాని పాదాదియందునిలువవు.

రొద్దము! హనుమంతరావు,

ప్రీడరు, పెనుగొండ.

—:0:—

సీ॥ జల్లిపదంబిడకల్లుపథంబునఁదెల్లమిఁజనునచ్చఁదెలుఁగులందుఁ | దొలికవివర్ణనల్దొలఁగకవానికిన్వన్నెవెట్టునవీనవర్ణనలను | బాకశయ్యారసభావముల్దొలఁగని శబ్దచిత్రార్థపాష్కల్యములను | చోషంబులేశమున్దొరయనివ్యాకృతినలయలంకృతిలక్షణానుకృతుల. | కృతులకేకాకకృతులిటుకృతములగునె | యగునుగదపార్థసారథియగుటఁదనకు | సత్యపూర్వవిజయపరిష్కర్తయగుచు | మఱిసదార్జునకీర్తిచేమలయనగుట॥

పంచాంగం. దేవరాజపెరుమాళ్,

తెలుఁగు పండితుఁడు,

S. P. G. College Vepery, Madras.

శ్రీలక్ష్మీ నృసింహాయనమః.

క॥ ఆయ్యనకోటాన్వయభవుఁ | డయ్యనవద్యగుణమణిగణాస్తిసిరిగ॥

న్నయ్యనగుపార్థసారథి | యయ్యనడపెనత్యవిజయమచ్చతెనుఁగున॥

క॥ సత్యహరిశ్చంద్రకథ॥ | సత్యాధిపసత్యధీశసత్యపులకృప॥

సత్యవిజయమనుపేర॥ | సత్యాచ్చాంధ్రోక్తిపార్థసారథిసెప్పె॥

క॥ ధరశుద్ధాంధ్రగ్రంథము | లరుదగుటంజేసికపులకక్కబృహ్మల్ |

విరచించుశ్రీలక్ష్మీ | నరసింహుఁడొసంగుగాతనవసత్కరుణ॥

గంజాముమండలము

పల్లాకిమిడి,

ఇట్లు.

మచ్చ- వేంకటకవి.

19—4—1897. శ్రీశుద్ధాంధ్రనిరోష్ఠ్యనిర్వచనమశచరిత్రాద్యనైక గ్రంథకర్త.

—————:0:—————

సీ॥ ముచ్చటగానున్నదచ్చతెనుంగిది, కతయన్నఁబుణ్యంపుఁగలిమికాడె | పదము
లన్ననొరసాస్పదములు, భానంబు భావరంజనమయివఱుచుండు | శబ్దాద్య
లంకారసారస్యమునమించు నర్థగౌరవతచేనధికతఁగను | పద్యపద్యమునం
దుఁబరఁగులోకోర్తులు వృత్యనుప్రాసంబువిస్తరిల్లు॥

సీ॥ నారకవిపార్థసారథిఘారికీర్తిఁ | గంటివిదినీపురాకృతకర్తఫలము |

మించెనీకృతతెనుఁగునమిన్నయనఁగ | హెచ్చుపల్కిననదిమొగమిచ్చకమగు॥

క॥ థాత్రినినీదగుసత్కృతి | చిత్రచమత్కృతులవెలసిచెల్వొందుక్రియ॥

మిత్రమ, నీదగుకీర్తియుఁ | బత్రిరఘనికృపనుబ్రబలిప్రస్తుతికెక్కు॥

ఐశ్వరి,

కోలాచలం శ్రీనివాసరావు,

శిడుగ్రేడు స్టేషను.

—————:0:—————

అథ రత్నమా॥

భవత్ప్రేషితంబగుసత్యవిజయంబను నామాంతరంబుచేఁ గ్రాలెడుశుద్ధాం
ధ్రనిర్వచన హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానంబను కావ్యరత్నంబునేనంది సంతసించితి.
అదిమృదుమధురపదనందర్భములుగలిగి చక్కనిస్వభావోన్మేష్యలంకారములచేత
ను, మహాకావ్యోచితవణానలచేతను శ్లాఘ్యతరమగు కవిత్వలంకారములచేతను జెన్నొం
దితెలగనార్య కూచిమంచితిమ్మకవి వగులకవిత్వముననుకరింపుచున్నయది. ఇట్టిశు

ద్ధాంధ్రగ్రంథములఁగిలాశాస్త్రాధిపతులు ప్రథమశాస్త్రపరీక్షకుం బరసీయములుగ
సేర్వఱచుటాప్సగునిని నాయభిప్రాయము.

జ్ఞాపకం.

}

ఇట్లుతమనెచ్చెలి,

శ్యామజి. ఆనందరావు.

—————:0:—————

సన్తార్గభోధిని.

Bellary, 28th August 1897.

REVIEW.

ఓం.

ఈ యిహలోకమునందు మానవుల కనుభవింపదగిన యానందములలో
కావ్యామృతరస పానానందము ముఖ్యమని యార్కులుచెప్పియున్నారు. అటు
లుండ, ఈ సత్యవిజయంబును గ్రంథపఠనముచేత యట్టిఆనందమును పొందుదు
మోయను సందియంబువలదు. విలయనదీనినిరచించిన మ-రా-శ్రీ, (I. Partha-
sarathy Chetty) అ. పాఠసారథిశ్చెట్టి అనువారు, సర్వజనానందకముగా
జేసినవారేగాని తనపాండిత్యమును లోకమునకు వెల్లడిజేయఘానుకొన్నవారు
కారు. ఈ భావము ఈ కృతినిపఠించిన తెలియఁదగును. ఇందుకు నిదర్శన
మీగ్రంథమును పామరజనులకుఁదెలియునటుల వ్రాసియుండడమే. ఈగ్రంథము
నందలి పదలాలిత్యము, పాకనైలక్షణ్యము, శబ్దసౌధ్యవంబు లత్తద్వట్టోచితాన్యా
దృశానవద్యభేక పదాద్యభినివేశ చాతుర్య సాహిత్యము, తత్తద్వర్ణన సందర్భ
సముచిత సాధిప్రాయ పద్యములును గొనియాడదగియున్నవి. ఇందుకు నిదర్శన
నములైన నీక్రింద కొన్నిపద్యములు వ్రాయబూనెదము.

నీ॥ కడిమిరావులుదండ నడరనుంటిమి కానఁగడిమిరావులుదండ నడరఁగలిగె,
నెత్తమ్మలఁదలిర్ప నేర్చియుంటిమికాన నెత్తమ్మలఁదలిర్ప నేర్పుగఁగె॥ వే
గులుగనుసన్న వెలయునుంటిమికాన వేగులుగనుసన్న వెలయఁగలిగె॥
లేకలుదరిఁగ్రామి వీకనుంటిమి కానలేకలుదరిఁగ్రామివీకగలిగె॥
నైద్రవైద్రమస్మృతికంబుపదవిఁ దొలఁగివచ్చియు నయ్యదిగలిగె మగుడ॥
ననుచునుపుఁజలుకుల ననుఁగుఁజెలియ॥ నడజడిదొలంగ నడజడినుడిపి
మఱియు॥

సీ॥ కేరలార నీటిజక్కరలార మీరైనఁజూపరే నామున్నపాపనిందు| దరులార
చెంచుచౌదరులార మీరైననరయరే ననుగన్నయనుఁగునిందు| మఱులారరే
యిద్రిప్తురులార మీరయినఁగానరే నామేలికందునిందు| గడులార మెకపునం
గడులార మీరయినఁగంటిరే నాకూర్చికాన్పునిందు॥ కొమ్మలార నిరాఘారికొ
మ్మలార| మాపులార నెఱాగాడ్పుమాపులార| దారులార జగాజడదారులార|
ఏడనున్నాఁడొ యెఱిగింపరేకొమారు॥

సీ॥ చిగురాకుతలిమంబుఁ జిన్నబుచ్చెడు నీదునునుగేలు గవకె యిప్పెనపుగంటు|
నెత్తమ్మితూండ్లమన్నింపనిసీదుకై దండలకాయెట్టిదడపుగట్లు| పూదుమారంబిం
తపాలయనోర్వనిసీదు నంజలకాయెట్టియరిదిత్రొక్కు| అలరింతమోవఁబేరల
యు నీజిగిమేనికాయెట్టి కడిదిపగ్గంపుటురులు॥ అనయమునవశ్యనై నిండ్లనం
తిపురిని| గలిమిమెలఁగెడు నీకెయివెలుచపాటు| కటకటాయల్ల తొలిజన్ని
గట్టువ్రాతఁ| దరమెతప్పింపఁ బుడమి నెవ్వరికి నేని॥

చ॥ అనియనిఁదీయువాని ననునారయరేయని వేఁడువానిఁజి| వ్వనుబులునంటు
వానిఁగయివాలిడకే మఱువానిఁబ్రోవఁగాఁ| బనుపడునేను నేడరయంబైద
దలి, నందున. నాలి, నేతెఱం| గునఁగొలనాక యిక్కడిదికొంతమునకా దెగ
టారునక్కటా॥

ఉ॥ ఏటికివేల్పు తేనికడకేగితి, నేగితిఁ బో, యతందునం| దేటికినిక్కునంబుపలుకె
తైనా, యెత్తెనుబో, వసిష్ఠుండం| దేటికి వీని నెక్కువగనెంచెనా, యెంచెనుబో,
యెఱుంగకే| నేటికి నామికకా బ్రతిననెన్నితిఁ గల్గివీనిఁజేయఁగక॥

తాత్కాలికపు స్థితినిఁబట్టిచూచిన భూమండలమంతయు రాజభాష,
యైన పూణభాషాచ్చాదనమై యున్నదనుట తెల్లంబైనవిషయము. హిందువులు
మన స్వదేశభాషలయిన ఆంధ్రద్రవిడము మొదలయిన భాషాపఠనములను మూల
కుఁద్రొచి, విశేషముగా తమయొక్కయు, తమనంతానములయొక్కయు కుశ
లత్వమును పూణభాషాభివృద్ధియందే తనమాతనువిడిచిపెట్టి లంజ తల్లినిగౌరవిం
చురీతి, ఉపయోగపరచుచున్నారు. ఇటువంటికాలములో ఈ సత్యవిజయంబను
గ్రంథంబుబయలుపడినది ఆశ్చర్యమయినఅంశమై కొనియాడదగియున్నది. పూ
ర్వపుకవీశ్వరులచేత రచియింపబడిన అన్ని కావ్యములలో శుద్ధాశ్రమన
రచియింపబడినవాటినంఖ్య మిక్కిలికొంచము వాటిలో నిర్వచనరూపముగా
నుండునవి లేనేలేవనితోచుచున్నది. ఇప్పుడుండు శుద్ధాంధ్రకావ్యములన్నియు

అధునిక కవులచేత రచించబడినవి. అటుండే ఈ గ్రంథము శుద్ధాంధ్రనిర్వచన
రూపమై వ్రాసియందుటనుబట్టి ఈ గ్రంథకర్త వాణీకటాక్షమును బొందినవారై
నెగడువారుగానున్నారు. వీరివంటివారు యికకొందరు శ్రమపడి మనస్వదేశభా
షలను అభివృద్ధిచేయుదురని నమ్మియున్నాము. పాపీచి ధాయః, సుకృతీ గతాయః
అనుటకు విరోధముగా, విశ్వాత్తుకుడయిన యాపరమాత్మ, ఈ సత్యవిజయపు గ్రంథ
కతకాలయిన మ-రా-శ్రీ, పార్థసారథి శ్రేణి గారికి ఆరోగ్యములనిచ్చి యిటువంటి గ్రం
థములనింకయు ననేకము వ్రాసి లోకమునకు పకారమునర్చి, యెల్లర స్వదేశభిలా
షికులుగఁజేయుటకు ప్రోద్బలపరచవలెనని ఆ పరమాత్మనుగూర్చి వందనములాన
ర్చుచున్నాము.

C. R. N,
Bellary.

— * శ్రీమతే రామానుజాయ నమః * —

ఉన్నలమాలిక

శ్రేష్ఠకవిత్వనవ్యమణిసింధువతంసము పార్థసారథి,
శ్రేష్ఠీకృతంబుఁ దత్కవివరేణ్యసమర్పితకావ్యనన్తణి,
శ్రేష్ఠముఁగేవలంధ్రమునరీణవచోవిభవతిరేకబృం,
దిష్ఠమునందినందితమతికొనరవికొబరియించినాడనే,
నిష్ఠనుదత్ప్రబంధమకనిష్ఠమనస్కృతినాదినుండిభాగి,
జిష్ఠముసాధువృత్తతతచేస్తవనీయగుణక్రియాళిభూ,
యిష్ఠముచిత్రచిత్రతరనైకవిధాదృతసద్రసాళిబం,
హిష్ఠముసామనస్యజనతేడితభాస్వదలంక్రియాళిబృం,
దిష్ఠముచూడఁజూడఁగమ్రదిష్ఠమునోహరవాక్యపుంజసా,
దిష్ఠముబంధరీతులంబ్రదిష్ఠముగర్భకవిత్వనైపుణీ,
స్థేష్ఠముదోషరాశికిదవిష్ఠముచిత్రకవిత్వచాతురీ,
స్థేష్ఠముశ్రీవిలక్షణసుశిక్షితశిష్టప్రయోగయోగవ,
ర్దిష్ఠముధీభశిష్టహితరీతినిలక్షణలక్ష్యకోటనా,
స్థేష్ఠముపాతకాళికద్రవిష్ఠమటంచుదలంచువాడతే,
పిష్ఠప్రధానవిధాననయవిష్ఠగతికొనుధురీణమార్యనే,
నిష్ఠచరిష్ఠువాటనుబ్రతిష్ఠంగనకధరనందియంబె, యో.

చిష్టగుణాంకులై తమప్రతిష్ఠకు గాఁబరకావ్యయాషణత్ |
 నిష్ఠురవృత్తిజేయునవినీతులులేనివిశిష్టశిష్టనత్ |
 గోష్ఠులవాసివన్నెఁగనితోరముగాఁగధరితిపైనిద్రా! |
 మైష్టశుభంబుఁగూర్చుఁగవికిఁగృతిభర్తకృపావశంబునన్ ||

కం॥ విశ్వామిత్రుఁడుదక్కఁగ
 విశ్వంబుననెవఁడునత్యవిజయమురోయున్ |
 విశ్వామిత్రుఁడుదక్కఁగ |
 విశ్వంబుననెవఁడునత్యవిజయమురోయున్ ||

ఉ॥ తిమ్మనయాంధ్రసత్కృతులఁదీరిచినీరిచినేర్చినట్టిపా | కమ్మునుబార్థసారథిజగన్ను
 తరీతనిదొట్టతొల్తనే | స్వమ్ముగఁజేసికోఁగలిగెఁజంద్రమతీశుకధన్ దెనుంగుప |
 ద్యమ్ములవాసి, నత్యవిజయమ్మనశౌరికృపావశంబునన్ ||

ఇట్లు

సుకవిజనవిధేయుఁడు,
 వావిలికొలను సుబ్బరావు.

—:0:—

వైజయంతి. *Sept., & October. 1897.*

కృతివిమర్శనము — సత్యవిజయము.

—:0:—

మ-రా-రా-శ్రీ, అయ్యనకోట పార్థసారథిశ్రేష్ఠి గారిచేరచితమైన సత్యవిజయం
 బను శుద్ధాంధ్రనిర్వచన హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానముఁదత్కృతికర్తగారివలనం గృత
 జ్ఞతాపురస్కరంబుగఁగైకొంటిమి. శుద్ధాంధ్రనిర్వచననియమ వాగురాబంధనంబు
 లకు లోఁబడియునిక్కవి నిజానుపమరచనాపాటవంబుతేటవడ నీకృతిమణి నాం
 ధ్రజనులకొనంగిక్యతాగ్ధులగుటకు సంతసించితిమి ఇక్కావ్యంబునందలిశైలియెం
 తయు హృద్యంబై వలుచున్నది.

వర్తమానకవితిలకస్తుతిపద్యంబిందుం బొడగాంచుచున్నది.

తే॥ ఇప్పటికయీసరులమఱిమెప్పుఁగన్న, కందుకూరివీరేశలింగమునకెరఁగి

పార్వతీశ్వరశాస్త్రికిబత్తి నలిపి, మదినివేంకటరత్నశర్మనుదలంతు. పు. 3 ప. 14

అనమానశేముషీవిభపులగు నిక్కవిత్రితయంబును వినుతించు నిప్పట్టియంబే
కృతికర్తగారియార్జవంబును, గుణాగుణవివేక పరిజ్ఞానవిచక్షణత్వంబుఁ జూపు
చున్నది.

తనయోషిద్రత్నంబు నొక్కకటికిపాటునికివిక్రయించియుఁ దాన్తోక్షచం
దాలునికి సేవకుండయి శ్మశానవాటినెలకొని నీచవృత్తిఁ జరించుచుండియుఁ నన్య
తంబు రసనాగ్రంబునఁ బొరయింపనిచ్చగొనక యార్తరక్షకుండగు దేవదేవుండె
దిక్కగుంగాతమని కాలంబుఁ బోదట్టు నచ్చందాంశుకులమండనుబిట్టుడికింపఁ
దలపోసి యాగాఢపట్టి కట్టిడియయి యామహిధపునకుఁ బుత్రవియోగజనిత చిం
తానలంబును గూర్చియుఁ దనివొందకయాచంద్రమతీసాధ్వికొక్క యపవాదంబు
గల్పించి యతనిచేఁ దత్సతీశిరంబుఁ దెగవేయనుంకింపుదాముకుందుం డెడందఁగ
రుణించి యింకనొప్పరికించుట తగదని కడలివెడలికడువడిం జంద్రమతీ రక్షణా
ర్థంబా శ్మశానవాటికకు నేగుదెంచువైఖరి యీక్రిందుపద్దెంబుల వర్ణితంబులయ్యె.

మ॥ సిరికిఁ జెప్పఁడు, చిందముఁ గనఁడు, వాసిఁ జుట్టు వాలుంగొనం

డరయందొద్దబలంగముఁ, గరుడిదాయఁ జీరఁదొక్కింతయేఁ,

గురులకొదీర్చుకొనందు, సాల్వాడలఁగీల్కల్పందు, కేల్పించుకొం

చరితిఁ జంద్రమతింద్రశంకుచొఱ నొయ్యక బ్రోవవిచ్చేయుచో.

పు. 199వ 214

ఉ॥ వెన్నునివెంట, లచ్చిసిరివెంటవటారుబలంగమాపయిఁ

బ్రన్ననఁబక్కిఁ తేఁడు, నటవానిపయిఁ సుడివాలునాబడిఁ

గ్రన్ననఁజిందముఁ మొదలుగాఁగలయత్తెలిదీవిపాశెమె

పన్నిననివ్వెఱక వెడలివచ్చెనువచ్చినఁజూచిగుంపులై.

ప. 215

క్రీడార్థంబుకాసారంబుఁజూచినకరణీనాథుండున క్రదంష్ట్రవిటంకంబుల
కుఁజిక్కివిడిపించుకొననేరక ప్రపన్నభావంబు దేటవడ నామొసలితోడి పోరు
మాని యుచ్చలితశుండాదందుండయి మునిమండలాఖండలాదులకును రక్షకంబు
లును, నతజనార్తిలతాలవ్విశ్రంబులునగు వైకుంఠవాసుపదకంజంబులం భక్తిపుర
స్కరంబునఁజూపుతఱి నాచతుర్భుజుండు కరుణించి కరివరమండయి కాసార
తీరంబున నావిర్భవించు ఘట్టంబుననాపోతనామాత్యుఁడు భాగవతపురాణంబున
తచించిన పద్మియంబు లిచ్చటజ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది.

ఇట్టి నూతనస్రంధమణులఁ బరీక్షలకుఁ బఠనీయంబులుగఁ జేసి తత్కవివ
రేణ్యులనింకయుం గావ్యంబులను రచింపఁ బ్రోత్సహపఱుప మనసర్వకలాశాలా
ధిపతులు దొరకొందురని కోరెదము.

ఇక్కవివర్యులశైలీ రామణీయకంబుఁ దెలుప నొక కొన్నిపద్యంబుల నిం
దుదహరించెదము.

శీ॥ గొనబుమీఱఁగనట్లుకొనియున్నపవ్వంపుటీరంబుపడకటిల్లెరహింప

లల్లిఁగిందఁ బ్రాఁకుమల్లెలపూలజూంపంబు తలిమంపుఁపానుపై చెలుపుగొలుపఁ
బాన్నగున్నలడివెప్రోపు పెనంగినడంబుపూవిల్తుకయ్యంబుఁదెలుప
నొగిఁగొమ్మలనుఁగ్రమ్ముచిగురుక్రొమ్ముగ్గులువాడముమైపులకల పొలుపుజూపఁ
దలిరుఁదిండిలనులిగిల్కు పలుకుగాఁగఁ, జెలఁగుననతేనెసోనమైచెమటగాఁగ
నొలయుపయ్యెరవెడలునిట్టూర్పుగాఁగఁ, గలసిరయా,మనివలంతికానచెలియు.

పు. 22

చ॥ తఱియను నేతగాఁడుదొలిదానొడఁబడ్డవితంబువోపవి

నైఱవకువెన్నెలకొ జిలుఁగుఁదెల్లనిరెంటము నేసివెండిపూల్

కొఱలఁగనంతటకొబయఁటకొంగునమేల్జరిఁదమ్మినల్లెనా

వఱలెనుచుక్కలుకొనెలయువాసిగనాకనమందునత్తఱికొ. పు. 29 ప. 164

P. S. CHARLU.

No. 4, MALLIKESWARAN COVIL STREET, MADRAS,
29th September 1897.

DEAR SIR,

I have not had time to read your "Satyavijayam." On receipt of your reminder, I have read portions of it in order to form opinion. I am extremely happy to say with confidence that your work is sweet and readable, possesses much poetical merit, exhibits good taste and highly repays perusal. It is a happy exception to the general run of insipid literature now issuing from the press. The restriction of "Suddhandra" a very unhappy one in the case of other writers generally, one which is held up as an excuse for all short comings, is in your case under perfect and admirable control. In short, I seldom liked contemporary literature, but I like your work very much.

Yours very truly,

(Signed.) V. VENKATARAYA RASTRY,
Senior Sanskrit Pandit, Christian College,
Madras.

Printed at the Rama Vilasa Press :- BELLARY.

OPINIONS OF THE PRESS AND PUNDITS.

శ్రీ సత్యవిజయకృతివిమర్శనము.

సత్య సాధని.

Madras, 30 November 1897.

గ్రంథవిమర్శనము.

సత్యవిజయము, అనునామాంతరముగల శుద్ధాంధ్రనిర్వచన హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము:— ఇయ్యది ప్రస్తుతము (అనంతపుర) కుండలీపుర మండలములోని (పెనుగొండ) బృహచ్చలమునందాంగిలేయ భీషాకృష్ణస్రీమునం దాధునికమన్నీలచే నెన్నికఁగని తద్వృత్తి నవలంబించియుండు కులాలకులవతంసమగు మ-రా-రా-శ్రీ, అయ్యనకోటయను గృహనామముగల పార్థసారథి శ్రేష్ఠిగారిచే మాకు పనుపందిలకించి మంచికైతయని యెన్నితిమిగాన మాయభిమతంబు నొకింత యిటనున్నడిగిచెదము. మున్ను కబ్బంపుముల్లెయనందగు మొల్లయ, తిగకంటి వాసికీడగు తిక్కన్నగారికి లేఖకులుమెచ్చనట్టి లేఖరియునగు గురునాథుండను పై కవినంశజులగుటంజేసి యిక్కవికృతియొనర్చుట నవీనంబుగాదు. అయినను నీకబ్బంబబ్బరంబై వెలయుచున్నది. అచ్చతెలుంగున శబ్దజాలంబుమిక్కుటంబుగ లేనికతన యనేకులు శుద్ధాంధ్రగ్రంథంబులు రచించువనిని నాపుకొనిరి. ఇతండిక్కాలంబున శుద్ధాంధ్రగ్రంథంబులన్నిరచించిన వారికన్న వన్నెకన్న నట్లు రచించినది యత్యంతశ్లాఘనీయము. మఱియు రాచకార్యంబులందు కాలంబెల్లఁ గడవవలసిన సీతండెంతటి యాపికతోదనకుఁ దీరికన్నానకొంచెపు సేపును

ఊరకపోనీయక వత్కార్యంబునందే వినియోగపఱచిన వీరి సాహసంబునందఱు
నచ్చెరువొందునట్లు చేయుచున్నదిగాన నిక్కవినెంతయుఁ గొనియాడందగియుం
దుటంబట్టి దీనినింతటితో విరమించి కవిత్యవిషయముం గూర్చి మా యభిమతంబు
నొకింత ముచ్చటించెదము.

ఇందలి పద్ధియంబుల యల్లిక ధారాశంబుగను శబ్దవైచిత్రి ప్రకరణానువరణ
బద్ధంబుగను, రసంబు సమయానుసారంబుగను, పాకంబు పరిపక్వాంశుమత్ఫలా
పాకంబుగను, నందర్శించిత పదయుక్తంబుగను, ఆలంకారసంయుతంబుగను, కా
వ్యజనానుమోదంబుగను, సమ్మిళితంబై చదువఁజదువనింపు పుట్టించుచున్నది.

ఈకవి పాండిత్యాతిశయంబు నీదిగువనుదహరించిన నత్యవిజయంబునందలి
యొక్కపద్యంబువలన దేటపడఁగలదు.

సీ॥ విన్నుకల్పంబునమ దఱివెజ్జుమందు।
సూదినుఱుంగఁజెదరిన పాదరసపు;
గుళిగెలనఁజుక్కలమ రెనుకూర్చికలుప।
నిడినవెన్నయన న్నెలపాడపుదోఁచె॥

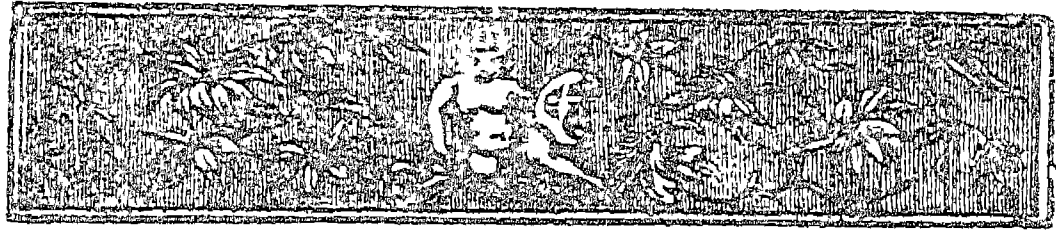
ఇట్టినిర్దుష్ట పబంధంబును మనవిద్యాశాఖవారు బి-సి-వరేక్షకుఁ బఠనీయ
గ్రంథముగామంతురని నమ్మెదము. మఱియు నిక్కవిమతంబును మాపద్యంబు
వలనఁగమడు —

సీ॥ తేటమాటలతోడనీటు గాఁదనకృతులెవ్వి పేయమది నెంచి తెలుఁగు నేర్చి।
రాజులనభలలోరాజిల్లగా నెదభావించియాంక్షేయభాష నేర్చి।
రోగనంకలెతులభోగభాగ్యులఁజేయఁదలపోసివైద్యంబు నెలమి నేర్చి।
నత్యపాక్ష్వాధిమసాటింపఁగా నిదెనత్యవిజయకృతినల్ప పేర్చె॥
గొమరుమొఱంగినయ్యనకోటపార్థ।
పారథిశ్రేష్ఠి, శ్రేష్ఠులౌనరసజనులు।
చేతులారంగ నెత్తంగఁజేపెవార।
తేదినంతానత్యవత్కల్ప విప్రేమనిటుల॥

46	16	వతి	వలఁతి
48	17	తపసి	తబిసి
49	15	హారుమిటఁ	హారుమిటఁ
56	8	నలవడ	నెలకొన
	23	నింతిఁగొమరునితోఁ	నింతిఁగొమరులతోఁ
57	7	నట్టువుల	నట్టువల
	18	ప్రోకఁ	ప్రోక
58	6	జమిల	జమలి
59	14	నింపునీ	నింపుటీ
60	15	విటతం	విటతటం
61	3	వాల్చాపుటాపులు	వాల్చాపుఁదూపులు
	21	చక్కదనము	చక్కఁదనము
65	5	వ్రచ్చెనద	వ్రచ్చెదన
67	2	ఁజేసే	ఁజేసె
74	1	బడంతియుక్ తబుసు	బడంతియుక్ దబుసు
82	18	వాసిక్	నానల్
88	23	గాళా	గాళ
114	10	వెలివాఁడ	వెలివాడ
	17	టిముత్తి	టముత్తి
115	15, 16	కన్దరట	కన్దంట
	22	పసింతోలుక్	పసింతోలుక్
118	4	నుంగురాకాసి	ను! గున్నేటిరాకాసి
120	17	ముంజదారిఁటెనిం	ముంజదారిఁటేనిం
122	16	దెవుల	దెవులు
123	22, 23	మటియట్టి కన్నకొమాళ్ళు నూ ఱ్వురకంటె	కొలముఁబ్రోచెడు వేయికొడు కులకంటెను
128	23	పాలిన్నెంపు	పాలిపున్నెంపు
130	8	నన్నయా	నన్ననా
133	19	బడఁజిల్లి	బడఁజిల్లి
134	20	కోచీ	వోచి
136	13	మున్నెట్టి	మున్నెట్టి
141		జయ్యక్	చాయక్
	12	యేర్చి	యేర్చు
147	10	చాపనిత	చాఁపనత
	15	పొరట	పురట

152	15	దనపట్టు	దనపట్టు
	23	వెండిమియేటర్	వెండిమియేటర్
156	17	వైష్ణవ	వైష్ణవ
	23	చతుర్థా	చతుర్థా
160	14	నయనస్యయిఁచు	నయనస్యయిఁచు
162	10	వాఁడపుడు	వాఁడపుడు
164	6	బొగులు	బొగులు
165	17	క్రి	క్రి
171	6	బొగులు	బొగులు
	13	కంద	కందు
173	10	కందర్	కందర్
174	4	కందను	కందను
177	15	హరిశ్చంద్రుని	హరిశ్చంద్రుని
181	11	బుడతకు	బుడుతకు
183	2	నరితి	నరితి
184	5	తిరుమా	తిరమా
	7	కలయం	కలయం
	14	కొడుకవై	కొడుకవై
	25	ప్రొద్దుబడి	ప్రొద్దుబడి

—*శ్రీ రస్తు.*—

సత్య విజయము.

—*శుద్ధాంధ్రనిర్వచనకావ్యము.*—

ప్రథమాశ్వాసము.

చ॥ సిరియును నీలయుఁ బుడమిసిబ్బితెచ్చెల్వయుఁ గొల్వమింటిత్రో,
వరులుపరాకుఁ దెల్పఁదొలిపలుకలకు న్నెలవైతిరంబునై,
పరఁగెడివాఁడువీఁడెయనివాకొనవేల్పులుపాలవెల్లిపైఁ,
బెరిమఁబరుండిముజ్జగముఁ బెంచెడిమా పెరుమాళ్ళ నెంచెదన్॥ 1

చ॥ కలిగినవాఁడవా, యిరవుగల్గిచెలంగితె, తొల్లినీకొలం.
బిలువడియేదియో, తెలియకించుకయన్ ననుఁగన్నసంధ్రుఁడి.
మ్మననునీకొసంగితనమ్రోలనెడంబొకకొంతనీయఁజే.
రైలసితివంచుఁదామగనివేడకకునాడెడులచ్చి నెంచెదన్॥ 2

చ॥ కొలిపెడివెంత! నెన్నుదుటఁగుత్తుకన్గివిసంబుఁగాంతువి.
బ్బలుసెగకెట్టులోర్చితనిపలెగుడుగుబ్బలికూఁతుఁగాంచిచ.
ల్వలయొడయండటుండవినువాఁకనుబల్వలిగట్టుష్టానీ,
కలిమినివేండ్రమానెయనికాలెడునెక్కటికంటెన్మొక్కెదన్॥ 3

కం॥ అలనాచుసవతిమెయిఁగల। కలువలువాడుననితేజుఁగలిగింపర
హి॥ నెలఁదాల్చితీవయనిచి। ల్వలదారిగేరుగట్టుపట్టిగొలు
తు॥ 4

కం॥ తెలిదమ్మిదిమ్మెగద్దియఁగొలువైమువ్వేల్పువేల్పుగుబ్బలిదంల్పు
నలుమొగములఁదొలిపలుకుల। కలిమిదగఁబొగడుజన్నిగట్టు
దలఁతు॥ 5

ఉ॥ కూరిమిపట్టి! నీవెలఁదికోటటికంబిఁకఁజాలు, మాటల॥
జీరిబిటారిపాటెనసిచేపడుఁబల్గురినోళ్ళనంచులో।
వేరమునల్వకుడెలుపువెన్నునియన్నువఁగాంచిచాలునీ।
తీరననాతరంబెయనిదెప్పెడివిద్దెలచాననెన్నెద॥ 6

చ॥ తరలకతల్లిమాటవినితన్జవదాఁటితినంచుఁదండ్రెయి।
ర్వురకునుసూడుఁబూన్పనరువుగనియామెపటాణిసింగమై।
పరఁగఁగఁగారుమోమిడెనుబాపురెవాకనిమిత్తిగొంగకు॥
గరముఁదలంకిమొక్కువెనకయ్యఁదలంచెదనిచ్చనిచ్చలు॥ 7

సీ॥ ఎవ్వఁడుచిన్నప్పుడెలమిఁబండనియెన్నినింగిమానికమువేమింగ
ఁజూచె। ఎవ్వఁడుతొవలరాయిడికానిచూలికేఁబడయనిబలునండ
నడరఁగూర్చె। ఎవ్వఁడుమున్నీటినేటికాల్వగదాఁటికడిమిసోఁ
కులప్రోలుఁగాల్చివచ్చె। ఎవ్వఁడుతనకూర్చియేలికతమ్మునిమనుప
వేమందులమలనుదెచ్చె। బలిమిఁబదిపమలంచులబాకునెవఁడు।
డీకొనియడంచిసోకులపోకఁగొట్టె। నట్టిజగజెట్టికరువలిపట్టివా
కుఁ। దోడునీడెనుకంబిచ్చుఁదోరముగను॥ 8

క॥ మినుకులఁదెలుపుచుముగితికి। మనుకువనెటిదారిఁజూపిమతకపుఁ
దొగె॥ దునుముచువెన్నుఁడెవేల్పొ। ననియెడురామానుజార్చ్య
నకుగూర్చిగొప్పింతు॥

క॥ నిద్దంపుటెటుకఁగనుప! నిద్దటనాల్వార్లఁగొలిచి నెగడెడియల
మా! యద్దంకితాతయార్యులఁ! దద్దయుఁజెన్నారుబత్తిదవిలిత
లంతు॥ 10

ఉ॥ కోరికలూడ్చిలోపగఱఁగూల్చిగొనంబులఁదోర్పినిచ్చలే!
పార వెలుంగుపేరెటుకహాళిచుదిన్ నెటిఁజేర్చితానయై!
పేరిమిమీఱితన్దలఁచిపేర్కొనువారికిఁగోరెగ్రలీయనె!
ల్లూరఁజెలంగునాతబిసియుక్కరిఁగొల్చెదప్పిన్ సాహెబు॥ 11

ఆ॥ కొలువుమీఁదఁదొల్లిగోదావరికడనే! లూరనుండవేడగలూరనా
కుఁ! గయితలక్కనంబుఁగఱపినయలనంది! రాజువీరరాజురహిఁ
దలంతు॥ 12

క॥ మున్నుదెనుంగుఁగయీసరి! మిన్నలనన్నయనెఱన్నమేటిల్లినతి!
క్కన్ననుసోమనఁదెలగన! నన్నవమొల్లమ్మఁదిమ్మయన్ మదిఁదలఁ
తు॥ 13

తే॥ ఇప్పటికయీసరులమఱిమెప్పుఁగన్న! కందుకూరివీరేశలింగము
నకెరఁగి! పార్వతీశ్వరశాస్త్రికిబత్తిసలిపి! మదినివేంకటరత్నశ
ర్కనుదలంతు॥ 14

క॥ చేరిపెనుగొండబడియయ! వారై నాకయితదిద్దివఱలించినయా!
నారణవరమిలుపేరిటి! కూరత్తాల్వార్లమదినిఁగోరితలంతు॥ 15

క॥ తెనుఁగుమఱివేల్పుబాసయుఁ! బెనఁగొనఁగబ్బంబుఁజెప్పఁజేర్తొ
నుటగునా?! తెనుఁగుగయితగ, నచ్చపుఁదెనుఁగునఁగూర్చినను
గాకతీయనినుడుల॥ 16

చ॥ ఇదివఱకెందఱోకయితలేర్పడఁబూనిత్రిశంకుపట్టియు!
ప్పదమగునుద్దిబల్వగలవేలుపుబాసపెనంగఁదెల్లన॥

గుమరుగఁజెప్పి రేనిపుడుకూర్చెదనచ్చ తెనుంగులోనని.

బృదిగలయావజీరుకతఁబన్నిన నెన్నినఁబున్నె మేకదా॥ 17

తే॥ గీ॥ కబ్బ మొనరింపు నేర్పు నాకడను లేమి। తెలిసి తెలిసియుదొర

కొంటిదీని నేను। దొరహరిశ్చంద్రునిజమునిబృరముఁగూర్చిత

వులువదియబృరంబుబ్బితార్పఁదార్ప॥ 18

తే॥ ఇటుల వేల్పులకందఱి కెఱిగింకయితః। జాణలకుఁమొక్కులిడిహరి

శ్చంద్రుకతను। “సత్యవిజయంబు” పేరిటసరవిఁజెప్పఁ। దొలు

త నెఱిగింతునిందు నాకొలము తెఱఁగు॥ 19

సీ॥ ఏవేల్పు వేల్పుమున్నజగంబులకెల్ల యండయైమఱిగతంబైచెలం

గు। ఏవేల్పు వేల్పు యాపెన్నిక చెయ్యులఁదవిలియుఁదవులకతగుల

మొందు। ఏవేల్పు వేల్పు పేరావలిఁదొలగింపడఁబుమైఁబెక్కు వే

సంబులందు। ఏవేల్పు వేల్పు పెల్లేపారి పొల మేతరులనేతరులఁ

ద్రుంచియెలమినించు। నట్టివెన్నునియందంపుటజ్జదోయిఁ। బుట్టి

వినువాఁక చెలియతోఁబుట్టులగుచు। వఱలునాలవవారిలోవన్నె

వాసిఁ। గలిగియొప్పారుకుమ్మరకొలమునందు॥ 20

సీ॥ ఎవ్వఁడుతనతండ్రిమవ్వంపుబట్టి చేమిను వెల్లిదాల్పు మెప్పునను

గలిగె। ఎవ్వఁడుబతమందియెపుడుజక్కులతోని చెలికానిపూజె

లసలిపినెగడె। ఎవ్వఁడుతనబట్టి నెఱుఁగజంగముమాడికవచ్చి

నముక్కంటినిచ్చఁదనిపె। ఎవ్వఁడువంగడంబెసఁగఁగ్రొన్నెల

దారిచనువందితనచానసంతుఁబడసె। ఎవ్వడుజగంబులందుమిన్నే

టిదాల్పు। పొత్తములలోన నెక్కుడుబత్తుఁడగుచు। బేరుఁబెంపు

కుగీర్తిఁబెచ్చుగాంచె। నట్టిగుండయ్యవంగసమందుఁబొదలి॥ 21

క॥ లలిఁవట్టివేళ్ళ” యిలువడి। బలుకొనఁదొలిఁగొరైపాటివారన

మాపే! ద్దలువెలయఁగఁగొన్నితరం! బులుసననటఁగొందఱుందుఁ
బొదలినబలిమిన్॥ 22

చ॥ అలవుననంపవిద్దె మెఱయన్ గడు వేరిచియెందుఁబేరు వెం!
పులునుగరంబు మేటిలినప్రోలగునయ్యనకోటఁజొచ్చియి!
మ్ములయలవవ్విలాతిదొరమోలనుజూపిననాఁటగోలెపే!
రలవడనింటిపేరుబిరుదందిరిఁయయ్యనకోట"వారనన్॥ 23

తే॥ ఆయయనకోటకొలముననలరఁబాల! కడలిఁబుట్టినరేవల్లుకరణిఁ
బైఁడి! వలువదాలుపుకూరిమివలనఁబొడమి! తనఁరెదిరుమలసె
ట్టియాతనికినంత॥ 24

తే॥ పుట్టిపెంపొందెనరసింహ సెట్టియతఁడు! కూర్చిమంగమఁబెండ్లియై
కొలమునెగడఁ! జేయుచెన్నయ్యమఱినరసింహఁగాంచి! యం
తజక్కినిగాఁగమంగమ్మచనిన॥ 25

సీ॥ చెలఁగియానరసింహ సెట్టియచ్చమనంతఁజేకొనితిరుమల సెట్టిమ
ఱియు! వేంకట సెట్టిని వెనుకవీరాసామి సెట్టినిఁగాంచనాదిట్టలం
దుఁ! దొలుతటివాడయియలరినతిరుమల సెట్టిలక్ష్యమ్మనుజెట్టబట్టి!
పెరుమాళ్ళ సెట్టినప్పిదప రామస్వామి సెట్టిఁబదంపడిఁజెలువు మె
ఱయ॥ పార్థసారథి సెట్టినాఁబరఁగునన్నుఁ! బడయఁగానేనుమును
జెన్నపట్టణమునఁ! బుట్టియును వెనక నెల్లూరబుద్ధితెలిసి! తెనుఁ
గుఁజదివియింగ్లిషునఁదేటికొంత॥ 26

తే॥ పిదపదొరతనపున్ వారివెజ్జుబడినిఁ! జదివియటవెజ్జనైకొల్వుకుది
రితడవుఁ! దెనుఁగువడనాట నెల్లనుదిరిగియిపుడు! కృష్ణరాయలపె
నుగొండ నెసఁగువాడ॥ 27

సీ॥ ఏవేల్పుతుదమొగలెట్టివిన్నాఁబలకైననిట్టట్టనలవికాదు! ఏమే

టిబొజ్జలోనిజ్జగంబులువుట్టిపొనరిమాయునునీటిబుగ్గలట్లు। ఏదం
టఁగూర్చిలోనిచ్చలూడిచిమేయిదాల్పరుల్ తబుసుమైఁదగుదుకొ
రిను। ఏదిట్టతఱిఁబేర నెడమునఁదలఁపునఁ గొనమునఁజిక్కికకొఱ
లుసతము॥ ఎజ్జగాప్రోడగిటికొనియిజ్జగంబు। తా నెయైవెండియె
ల్లచెయ్యంబులకును। సాకిరిగమీటిమాటుపు లేకయెపుడు। వెలయు
నోయట్టినిజమైనవేలుపునకు॥ 28

క॥ తలఁపూనిపసిఁడికడుపు॥ వలఁతిబుట్టించి తొంటిపలుకుల నె
ల్ల॥ దెలియంగఁగఱపిజగములఁ। గలిగింపఁగనాననిడినకటివే
ల్పునకు॥ 29

క॥ తుంటవిలుతుఁగాంచినజగఁజంటకునొంటమినిఁబగఱఁజదుపలకోరీ।
మంటఁగెంటినదంటకుఁబంటజగావలఁతిపాలిపంటకుదొరకు॥ 30

క॥ చెట్టలఁదబుసులకువెతఁ। బెట్టినరాకాసిమట్టువెట్టినగారా। జె
ట్టికీగాధియనుంగు॥ బట్టికిమదివచ్చురాచబలుబొట్టియకు॥ 31

క॥ గుజ్జైవేడబమునమూ। డజ్జలయెడమడిగిబలినినడఁగించిపొరి॥ ము
జ్జగముఁగొన్నవేలుపు। టొజ్జకుఁగొలతెవులుఁదొలఁచునురువెజ్జ
నకు॥ 32

క॥ బలుచిలువపొన్నుగఱువకుఁ। బలువేసములందిబలిమిఁబలువలనని
లో। నలిపినవలఁతివలఁతికిఁ। దొలిచదువులగనికిఁగొలలఁదోలె
డుధనికి॥ 33

తే॥ అప్పునంబుగనా నేర్చునట్లుకరము। నెందుజగములవెలయఁగానే
నొనర్పఁగఁడఁగునీసత్యవిజయమన్గబ్బమునకు। నేరుపడినట్టికతతె
ఱంగెట్టులనిన॥ 34

క॥ వలనుడిగినెత్తమునదా॥ యలకోడిసిరుల్ దొలంగియాలరియైత॥
 మ్ములతోడనడవికంగద॥ దొలకుచువిచ్చేసిగొంతితొలిచూలియ
 ట॥ 35

సీ॥ కమ్మతేమ్మెరలవెనకకుముందటికినూఁగువలఁతి మాఁకులబారులల
 లుగాఁగ॥ నచ్చబచ్చటఁగొమ్మలందువిచ్చినపూలగుమురులునురు
 గుమొత్తములుగాఁగ॥ నెడనెడఁగుప్పలైపడినపుప్పొడిచెంతనెసఁ
 గెడియిసుకతిన్నియలుగాఁగ॥ క్రొవ్విరి తేనియల్ గ్రోలిమోసెడు
 తేంట్లసందడితరఁగలసద్దుగాఁగ॥ కరముఁజేలువారు తబిసిరాక
 న్నెపిండు॥ నిగ్గుపగడంపుఁదీఁగెలజగ్గుగాఁగ॥ దనరిమున్నీటిసొబ
 గొప్పుద్వైతవనముఁజొచ్చిజముపట్టియటఁదటిఁబుచ్చుచుండ॥ 36

సీ॥ వెలిబూదితిగరేకలలఁది నెన్నుచుటనుడంబుమై మెయిబనుమంబు
 మెత్తి॥ నిడుదకెంజడగుంపునడి నెత్తిఁగీలించి॥ పులికళాసమువల్వ
 మొలనమర్చి॥ జగజంపుఁబటికంపుసరముఁగేల్లవనందియెదనిండ
 రుదురాకపదుగుఁదాల్చి॥ తెలిరంగులీనుజందియములసవరించిచే
 తమోచుగయూఁతలాతమూని॥ మినుకుకొనలందు నేర్పడుమేటి
 వేల్పు॥ సతముఁదలఁచుచు రెండవజగమువిందు॥ చందముననిండు
 తేజునజమునికొమరుఁగదియఁజనుదెంచెదబిసిమృకండుపట్టి॥ 37

క॥ చనుదెంచినజడదారిం॥ గనుఁగొనితమ్ములునుఁదానుఁగడువడి నెదు
 రం॥ జనిసాగిలిపడిపూజెలఁదనుపుచుఁదోడ్కొనుచుఁదెచ్చితనరి
 నబత్తి॥ 38

ఆ॥ దబ్బతలిమమొండుఁదడయక తెప్పించి॥ యందుఁదబిసినునిచియం
 డనిలిచి॥ సేనుమడిగి కొంతసేపటికటఁగొంతి॥ తొలికొమారుఁడి
 టులఁబలికెనొదిగి॥ 39

క॥ మత్తిలిపైఁజొత్తెంచిన। మత్తిడాకాలమొత్తిమినుసిగదొరఁబెం
పెత్తునఁబోలినవాఁడవు। ముత్తాతవునీవుతచిసి మొత్తంబునకు॥ 40

గీ॥ ఇటులమీరుచూడనెందఱురాజులు। గడచిచనిరొమటిజగంబులె
న్ని। మార్లువెల్లిఁగ్రుంకిమడఁగెనొమీరించు। గననిపుడమికతలుగ
లవెతచిసి॥ 41

క॥ ఒడయలలోమునుబుడమియు। విడిముడిరాణువయుసిరులవిడియి
డుములఁజే। డ్పడిమగుడదొరతనంబు॥ గడిమిగనివెలయు
వాఁడుగలఁడెజగాన॥ 42

క॥ అనియడుగుపాండుకొమరుని। గనుఁగొనజడదారిమిన్నగనికర
మెడఁగ॥ గనియిటులనుడువఁదొడఁగె॥ దనివిహరిశ్చంద్రుసు
ద్దిఁదఱుఁగనివేడగ॥ 43

క॥ పుడమికిఁబాపటబొట్టై। యెడపకముగితినిడుప్రోళ్ళనేడిఁటఁదొని
దై। కడలివెలందికినీడనఁ। బడుసరయువుదరినయోధ్యపరఁగుజగా
న॥ 44

క॥ అగడితఁగనిసంద్రంబని। దిగిగ్రుంకునొయనుచుఁగమ్మిలెగచెలికిని
జం। బొగినెటిఁగింపఁగఁజనెనన। దగుమైనవీటికోటఁదాఁకుం
జదలు॥ 45

తే॥ కోటప్రక్కలరతనాలగుమినగడ్డఁ। గలమొసల్వెరలంచుమెక్కం
గఁదొలఁచఁగ్రిందఁజాఱినఁజిల్వవెలందులంది। తాల్తురీనేటికినిద
మతలలవాని॥ 46

చ॥ అలరనగడ్డనీటఁదమిహత్తికొలంబుమునుంగఁజూచిపె।
న్నలనిగట్టునూడలిగిమార్గొనరాన,టశారులంతనీ।

• ర్పలుచగఁబీల్చితొండములఁబై కెగఁజిమ్మినసీటిబొట్లుము।

లుగలబలెనాటవేల్పుదొరకుఁ మెయిఁజెల్లులుమీఁకెఁగన్నులై 47

• చ॥ పొడవయికుందనంపుఁబనిఁబొల్పుగు మేడలుమిన్నుముట్టఁబో।

నెడమిఁక లేదటంచు నెలయీగుచు సోరణగండ్లదూరియే।

గెడుతఱివంటయిండ్లఁబొగఁగీడ్పడికందెనుగాదటన్నఁబా।

లకడలియనుంగుఁబట్టికెటుకల్లెనునల్పైదఁజూడగుట్టుగఁ 48

కం॥ కొలలువిడివడఁబుచ్చిన। నేలపవ్రాలకయ పోవనేర్చినవారికొ

బోలుపఁగవచ్చునించుక। వాలాయంబచటి వారువంబులకువ

డికఁ 49

సీ॥ మినుకులమనికి నాఁదనరుకల్వలదాయ పగలుసే సెడివాని తగవ

దెంత। చదువులకుదుగు నాఁజనునల్వతలగొట్ల మారియాతని తె

ల్విసారదెంత। విద్యలమేటి నావెలయు వేలుపుట్టొజ్జ మోటొక

పుడువానిమాటదెంత। నుడులనేర్పరిచిల్వయొడయందు గెండు

నాల్కలుగలాడతనినికగ్రంబదెంత॥ యనుచుఁబలుకుచు రవ్వీటి

నలరునేల। వేలుపులునిండు లేజునఁగ్రాలిమొదలి। పలుకుగనువం

పుజాణలై తెలివికలిమి। నటలినికగ్రంపుఁబ్రోడలై వాసికెక్కి 50

సీ॥ పుడమిదాల్పులుగానిపుడమిదాల్పులుగారు వేలుపుదొరకల్కి నే

లఁగూల। నెఱసరిగమిగానినెఱసరిగమిగాదు గొబలదాఁగుచు

నార్చిగొడఁగుచుండ। వాఁగుమిన్నలుగాని వాఁగుమిన్నలుగారు

వడి నెత్తములజాటికడలిఁగలయ। బలిమిరాగుమిగానిబలిమిరాగు

మిగాదు పడుకులగుట్టలఁబడిచెలంగ॥ ఁగడిమివిలువిద్యచేవయుఁ

గలిగియెలమి। మరములనుమించిపగతుఁబఁదొడరిమూఁగి। పించ

మడఁచెడువారలవ్వీటనుండు। రాయసముమీఁటిమెలఁగెడురాచ

వారు॥ 51

తే॥ కొలిచితొలిచిచ్చపువ్వేల్పుఁగొంతసొమ్ము। నడిగితానొక్కరొక్క
 క్కంపుటాడయఁడయ్యె। ననుచు గారాజునలఁతీగనాడునచటి।
 కోమటులుకల్తి గొలుచులఁగొటలుచుండ్రు॥ 52

గీ॥ పక్కినెఱరౌతునడుగులబత్తిఁగలిగి। నెగడినాఁగేటిదారిబల్తగవె
 జింగి। పాడిపంటలజెలఁగిమైవడిమెలంగి। వటలుదురుకాఁపులట
 మిన్నువాఁకకరణి॥ 53

సీ॥ కొమ్మలోపూవిల్తునమ్మలోచెలువంపుగుమ్మలోయపరంజిబొమ్మలో
 కొగ్గ। ఇంతులోచెలువపూబంతులోనాడెంపు దొంతులోవేల్పు
 పడంతులోకొగ్గ। కన్నెలోవలరాచతిన్నెలోక్రొమ్మించు వన్నె
 లోనెత్తావిగిన్నెలోకొగ్గ। ప్రోడలోవలపించువాడలోవెలలేని
 మాడలోపసిఁడిక్రొన్నీడలోకొగ్గ॥ వెలఁదులోలేకతమినింపుకొ
 లఁదులోకొగ్గ। పొలఁతులోలేకమిసిమించువలఁతులోకొగ్గ। య
 నఁజెలంగుదురయ్యెడనలరుఁబోండ్లు॥ 54

సీ॥ తనఁచుసంబనునంచకునుముజ్జగంబెంచ రహిఁబెంచనొకపంజరం
 బుగాఁగ। తనలావుమగఁటిమితగరురౌతునకెల్లకానిరారాపిండు
 కానగాఁగ। తనఁఱూవిమున్నీటికినివిన్నుపటతపైఁగొట్టిన యలనీ
 టిబొట్టుగాఁగ। తనపల్కుపల్కుపైదలికినిబువియెల్ల తగనిల్వని
 క్కంపుజగముగాఁగ॥ పాడినేమంబులకునాటపట్టుగాఁగ। వెలసి
 వెన్నునివలకన్నుకొలముకడలి; నిండుజాబిల్లియైతుదకొండదనుక।
 గ్రాలునేలహరిశ్చంద్రుఁడేలెఁగడిమి॥ 55

సీ॥ క్రొన్నెలనెమ్మోమువెన్నెలనగవులు తెఱగంటిబువ్వవాతెఱలచ
 వులు। పాపరాజడయఁగప్రఁబుబలుకలతీరుక్రొమ్మలఁకాలుపల్లు
 దురుసోర్పు తెలిదమ్మికన్గవవలమురికుత్తుక వేలుపుమాందీవకేలు

దోయి! వెలిగొండసిబ్బెంపువలిగబ్బిగుబ్బలు చదలేటితరంగలచా
లుతరులు॥ సింగపుంగౌను తెలిగౌరు చేయి తొడలు! చుక్కలబెడం
గుగోళ్ళు పెంపెక్కతోని! యసమువిరిబోణిమెఱసిరాయంచన
డల! మొనసిచెరలాడుచున్నదిముజ్జగాన॥ 56

తే॥ ముజ్జగంబులెఱుంగంగనిజ్జగాన! దొల్లి నేలినదుగమూడుబల్లిదం
పు! దొరలలోననితం డెన్నదొంటివాడు! బలిమిగలవాడుని
క్కపుంబ్రతినవాడు॥ 57

క॥ అద్దొరముద్దియక్రొత్తడి! పెద్దలమిన్నయి కలిమివిరిబోణిజగా!
యుద్దియయిచంద్రమతియన! దద్దయుజెలువారుమగనిదవిలిన
బత్తి॥ 58

క॥ అయ్యిరువురకుంగలుముల! తొయ్యలికిబక్కిరౌతుదొరకున్నన
విల్! జియ్యలలిబొడమినట్టుల! నొయ్యనలోహితుడుగలిగెనొ
ఱపరియగుచు॥ 59

కం॥ తొలిదెసవజ్జీరుకొల్వున! గలవేలుపుటాజ్జబోలి క్రాలగనా
క! ల్వలసూడుకొలముదొరకడ! నలరారుకసత్యకీర్తియటబ్రె
గ్గడయై॥ 60

సీ॥ పరుసదనంబెన్నబడతులపాలిండ్ల వెలయవేటిమిపాలయలుక
లంను! లేమిడిమిసిమించు లేమలకౌనులగాటంపుబెనకువకూట
ములను! కలతయెక్కుడులోతుకొలకులమడుగులనెత్తమ్ములొ
గిగొండమొత్తములను! విన్నదనంబనివెనుదీయుపగఱయందోట
మివాకలనొలయునీళ్ళ॥ గానియొండెడనించుకేగలుగనీక్కు క
డిమి నెఱపాడికలిమినిబుడమి నేలె! దడవువినుమ్మానికేంబునంగ
డపురాచ! చందురుండుహరిశ్చంద్రుడందముగను॥ 61

ఉ॥ ఒక్కడఁబచ్చతాల్పసిమి హున్న హు రంగుతుఱంగలింపనొం।
 డొక్కడఁగప్పుతాల్పిసిమియొప్పిద మొప్పఁగన్లుగుప్పవే।
 టొక్కడమూలతాలజిగియొద్దిక నెండలునిండఁజేయని।
 ళ్లొక్కటమిన్నమిన్నలకునునిగఁగ్రా లెడునట్టికొల్పినన్॥ 62

సీ॥ ఒకచాయవిన్నాణు లారిమఁబ్రాఁబలుకలఁ దేటతెల్లమిగాఁగఁ
 దెలియఁబలుక। నొకయోరగుదెదాల్పు సెకవేల్పుమొదలుగాఁ
 గలదెసయేలికల్ బలిసికొలువ। నొకపజ్జఘల్లనియుదిరిగజ్జెలుమ్రొ
 యఁదవిలియచ్చరలునట్టువలుసలుప। నొకచెంతఁగుమిగొనియొ
 లసిక్రికఁలుగెల్పుగద్దెలనెలుఁగెత్తికరముఁజూటఁ॥బుడుకుమ్రాన్న
 ననెత్తావు లాలయఁగన్తు। తెమ్మెరలువీనఁదలఁపురాయెమ్మెగద్దె।
 ఁగేలుగెండమ్మిమూలతావాలుమెఱయ। వేలుపులఁతేడువెలసెఁ
 బేరొలగమున॥ 63

గీ॥ అట్టికొల్పినఁదనరితానచటమూఁగి। యున్నతబునులఁగనియిట్లువి
 న్నవించె। ముజ్జగంబులెఱింగినయొజ్జవీరు। గానమీకెందుఁదెలి
 యనికతలుగలవె॥ 64

చ॥ కడచినవారిలోనిపుడుగన్దినపారలలోనలేకమున్।
 బొడమెడువారిలోఁబలికిబొంకనియేలికముజ్జగాననే।
 యెడనన్గలఁదెవిననింపగుపలుకలనానతిండునా।
 వుడునటవారలట్టియుఁజిప్రోడయెవండనియెంచితోఁచమిన్॥ 65

గీ॥ వినివిననితీరువారుఁజైఁగనెడివారు। మగుడనానతిండనువారుమ
 టుఁగువారుఁ। బెద్దలెఱిఁగింతురనువారుఁబెడమొగంబు। గలుగు
 వారైరికొందఱాకొలుపులోన॥ 66

గీ॥ కొందఁజెఱిఁగియునేలాకోయిందఱూర। కుండుటదిగాదువేల్పు

రా యొడయఁడిప్పు! డాడినది వేటటంచెంచియవలియివలి! వా
రిగుసగుసనడుగు వారైరిమఱియు॥ 67

గీ॥ తెలుప నేరక చ్యవనుండు దెసలుగాంచె! నింగిఁగ నెనత్రిజమ గగ్నినీ
ళ్ళునమలె! వామ దేవుండు నేలపైవ్రాయుచుండె! తేవఁదలపో
యఁగడఁగెనౌంఁడిన్యఁడెడఁద॥ 68

సీ॥ అపుడు లేనప్పునననిదిండిజడదారి పలుకుఁడంచుఁబులస్త్వఁబలుక
రించె! నతఁడుముందరనున్నహరితుఁగనుంగొనెనతఁడగస్త్వఁడు
గలండునుచునుడివె! నతఁడుజైమినివంక నారసికనుగీతెనతఁడుభ
రద్వాజునడుగుఁడనియె! నతఁడుమున్నరిగికశ్యపుఁజేరి మెయిగోఁ
కెనతఁడుకన్బుఁడుదెల్పుననుచుఁజూపె॥ నిటులజడదారులెల్లరి
వీవటంచు! నొండొరులుదారుగన్గొనుచుండనపుడు! గొలువుదీరిన
తెటగంటివలఁతిఁగాంచి! పలికెనిట్లువసిష్ఠుండుకల తెటంగు॥ 69

క॥ వినుమోవేల్పువజీరా! వినుకెంపుకొలంబుకడలివెన్నెలఁజేడై!
తనరారుహరిశ్చంద్రుం! డనుదిట్టయయోధ్యకొడయఁడగుచుజగా
నన్॥ 70

గీ॥ ఆతఁడీ రేడుజగములనాడిబొంక! నట్టిమన్నీఁడువెండియుగట్టిదిట్ట!
దెసలనిండినయసముచే నెసఁగువాఁడు! నెటిగొనంబులప్రోకక్రో
న్నెనరువాఁక॥ 71

గీ॥ అనినగాధిపట్టిగినిసిపేరుటుమున! కట్టెసింగమార్చినట్టుచమరు!
బిట్టువడఁకఁదబిసిదిట్టవసిష్ఠుని! ఁగాంచిపలికెనిటులఁగఱకునుడు
ల॥ 72

క॥ ఏలాయీతెటంగుననీ! వేలుపుదొరకొల్వునందు వినదబ్బుటలన్!
బాలసుఁడవగుచుఁబలెద! వాలముగదదొరలునిజములాడుమెర
నుటల్॥ 73

క॥ తినిమత్తిలియనయముజ॥ వ్వనులదమిదగిలివలపువలలకులొ
నై॥ మనుదొరలకునిజమెక్కడ॥ పనిమాలివసిష్ఠయిటులఁబలె-
దవేలా॥ 74

క॥ కనియుగానకవినియు॥ వినకయపెటవారికెగ్గువెసఁజేసిపా
ర॥ గనినేలమనిగఁసతమని॥ పొనరారెడుపుడమిదాలుపులుని
జమరులే॥ 75

గీ॥ రాచవారేడనిజమేడత్రాఁచులకును॥ మేలుగొనముండునేనీవుమి
క్కుటముగ॥ ఁదెలిసినట్టులవేల్పురాదిట్టమోల॥ ఁజిగురునకుఁజే
వయుదుమాడిఁజెప్పెదింత॥ 76

గీ॥ పాలువతనమాఁగివినుతల్లిపుట్టినిల్లు॥ మేనమామకుఁదెలియదామే
టిరాచ॥ వాఁడనైదొరతనమదివట్టిదనుచు॥ ఁదొలఁచిపాటుఁడయి
ననాకుఁదెలియకున్నె॥ 77

క॥ అనవుఁడువసిష్ఠుఁడంతట॥ ఁగనుఁగొనియోగాధిపట్టికర్జంబునకె॥
క్కనిమాటలాడఁగడఁగితి॥ గొనకొనునీసాజమైనగొనమదియెక
దా॥ 78

క॥ తెలిసిననదిగాదనియిట॥ బలువురుమెచ్చంగఁదెలియఁబలుకఁగ
వలెఁగా॥ కలుకఁదొలఁకఁగలకఁ॥ బలుకఁదగవగునెతవిసిబా
గరివందు॥ 79

క॥ పెరిగితివితబుసుకలిమి॥ వఱలితివలనలువసవతువాఁడవటం
చు॥ మెఱసితివినెటుకనకటా॥ తొఱఁగఁగలేవైతికొనకుదొసఁ
గగుకినుక॥ 80

గీ॥ అనుడుగాదిమాలీయజ్జడదారివ॥ సిష్ఠుఁగాంచికనులుజేవురింప॥
ఁబలికేనిట్లులనోరిష్టాఁయెఱింగిన॥ వానిఁబోలిమిగులవదరెదిచ
ట॥ 81

క॥ ఏఱుగంగ వట్టుగొడ్డున! కటపులుమెండ నంగదబుసులందొ
టునిచొటన్ గొటలందెగవూనియిత్తటి మొటకుందనంబుననుబ
లగ మొనసితివేలా॥ 82

క॥ నెలజోడుకొలపుటాడయల! కిలునొజ్జవుగానవారికిచ్చకములనీ!
కొలువుననుడివెదుబట్టున్ బలెఁబొగడుచు నేనెఱుంగువారలు
గారే॥ 83

క॥ కలందేనిజమరియనిలో! దలంచుచు నెఱతబుసులుండందలుసలివ
గుచున్ బిలువనిపేరంటము నా! బలుకంగనీ కేలతగవువాసి
వసిష్ఠా॥ 84

క॥ నిన్నెవ్వరైనమిన్నగ! నెన్నియిటదెలియఁబలుకరేయనిమిగు
లన్ మన్నించి నారెవేలుపు! మన్నియకడదగు నెయిట్టిమాట
లువలుకన్॥ 85

గీ॥ సరెయొకప్పుడుతబిసిరాసకియకోడె! కానికింపగుఁగానిమ్ముపూ
నినీవు! వలికినతెఱగువెండియికొలువునందు! దక్కుగలవా
రికద్దియితంబుగాను॥ 86

క॥ అనవుడువసిష్ఠుండంతట! గనలుచునలగాధిపట్టింగనుఁగొనియోరి!
వినరానిరజ్జులీయెడ! గొనకొనిపలెగదవదేలకొంచెతనానన్॥ 87

గీ॥ గిబ్బిఱంకెకుందలకు నేబొబ్బమెకము! వినుమునీయూర్పులకు నేను
వెఱచువాడ! గానుమిన్నకచెనఁటివైకయ్యమునకు! గాలు
ద్రవ్వెదవేటికిగాధిపట్టి॥ 88

ఉ॥ ఎక్కుడుకినగఁబూనివెరవిచుకఁగానకపోసరంబునన్!
నిక్కుచునార్వజంకుదు నేనేనుదలంపఁగఁజాతిబొమ్మకా!
చక్కిలిగింతలీతవిసిచందురులీయెడ నేవగింపనీ!

విక్కరణీవిసాళితనమేర్పడఁజే లేదవేలకాటులన్॥ 89

చ॥ గరుడునికీడపిచ్చుకలుగానవుగాకలహచ్చుతకుగవల్.

చొరవతనానసిగ్గువిడిసోటికవీడ్వడఁబలుకటాకకటే.

యరయనెటుంగుదీవువినుమాతెలియంగఁదిశంకుపట్టితో.

సరియొకఁజేడువచ్చునెనిజంబునఁబాడినిముజ్జగంబులన్॥ 90

సీ॥ ఆహరిశ్చంద్రునీవిట్టులలఁతిఁజేసి. పలికినంతనెనీకేమివచ్చెహె

చ్చు. వెండితగ్గెనెయాతనిదండియసము. కొనకునినునీవెటింగిం

చికొంటివిపుడు॥ 91

క॥ కలనైనబొంకియెటుఁగని. వలఁతిహరిశ్చంద్రుడూఁబాడియెనీ

కున్. దలఁచితివొవానిఁబుడిమిన్. గలయొడయలనొకనిఁగాఁగ

గాధేయయనన్॥ 92

చ॥ ఒఱటుతనంబునన్మిగులనుక్కివమూనిపరాకుసేసిప.

ల్లఱపులువలిగనంతనెతలంగుదురేయిటనెవ్వరైనన.

న్నెటుఁగవెయోవసిష్టచదలేటిమగండునువెన్నుఁడున్గడున్.

వెఱతురుగాదెనాతబుసుపెద్దటికఁబునకంచుఁబలుకడున్॥ 93

సీ॥ నగవులాటలుమీఱితగవులాటలకెక్కి. రనవీరుపోరికిమొనసిరిపు

డు. చనుటమేలనిదండఁదనరారువిన్నాణి కెసగంగఁగనుగీఁటెగు

సియొకండు. తడయరాదిందనిజడదారియొక్కండుజింకతోలు

విదిర్చి చంకఁబెట్టె. మనకేలయిందుండననిలేయనొకకేలనూ

నెనూఁతగలాతమొక్కతబీసి॥ వచ్చెదరెమీరటంచటఁబజ్జహారి.

జీరికకపాలనిడెనిరాబారియొకండు. పొదండుపొదఁడింకఁజూచి

వచ్చెదమటంచు. గొందఱొగినిల్చిరటమోనపుంచునీండ్రు॥ 94

సీ॥ అగుహరిశ్చంద్రుండెయానానునిజమరికొఱలడింకెవడంచుఁగొం

దఱుండు. కనుఁడువసిష్ఠుండుగలసద్దెలిపినఁగూడెవేరమటం

చుఁగొందఱుండు! ఎపుడుముక్కునఁగినగ్రామిగాధిపట్టికిఁ జెం
దఁడోరుపటంచుఁగొందఱుండు! తెఱగంటిదొరమాట తెఱఁగెద్దివీ
రాడుకొనుటెద్దివినుడంచుఁగొందఱుండు॥ లేరే? తగవూనియిట
వీరిపోరుదీర్చి! సందియముమాన్పు వారంచుఁగొందఱుండు! జడు
రుగూడినవిన్నాణిచదురలిటుల! నొండొరులతోడననుకొనుచుం
డిరపుడు॥ 95

గీ॥ వెండిగాధికొమారుండుగండుమిగిలి! తీండ్రమాకినగ్రామిచూడుగ్రామి
వేండ్రమెనయఁ! బండ్లుపటపటఁగొటికియేర్పడఁగఁగాంచి! కరు
నులడరవసిష్టుతోడరకటించి॥ 96

సీ॥ పుడమినంతయుఁదనతోడమీఁదదాల్చిన జడదారిమేటికశ్యపుఁడ
టుండ! కడలినంతయునొకఁగుపుడిసిటఁగైకొన్న పరఁటిపుట్టువుని
రాబారియుండ! అలగట్టుదాయమేన్దలుగు లేర్పడఁదిట్టి దట్టించిన
ట్టిగొతముఁడటుండ! బటువుఁగైచువజోచుఁబాటింపకఁకాలబిట్టు
దన్నినమేటిభృగువటుండ॥ నుద్దవిడివేల్పుపెద్దపెన్నుద్దియనఁగఁ!
దద్దయునుమీటి నేనుండఁదక్కినట్టి! దండిజడదారులుండనీదుండ
గంపు! టుటునుపోకలునీకేటికోవసిష్టు॥ 97

క॥ ఈమాయందఱకంటె॥ గామిడివామేలమించిగఱునంబలెనా!
గాములుదలఁపకపలికితి! వామేటికినింతనీకునారవసిష్టు॥ 98

క॥ నెలదారియానమెయిదా! ల్పులఁజిల్వలఁదొంటివేలుపులవేల్పుల
లో! గలుగఁడునిజమరియొక్కఁడు! గలయఁగవెదకిననుముజ్జగం
బులననుడు॥ 99

మ॥ పెఱవారిగడలూచ్చుగాఁగనుటవీరిమీటితందానీబల్!
గలువంగాఁదగవింక వాకొనుటలేకర్జుంబుదానంగొలల్!

పెలుగునానెనికఁజెప్ప నేటికిచటఁ బెంపారువిన్నాజులం.

దటుముందేమన హెచ్చుతక్కు వలచందంబుఁవాదింగానరే॥100

కం॥ పలువురుకూడినపట్టునఁ గలిగిననొకసందియంబుకనుఁగొనితన

కుఁ జెలిసియుంబలుకమిదోసముఁ గలుగునటంచెఱుఁగఁబల్కఁ

గల్గినిజముఁ॥

101

కం॥ ఏటికినీయెడఁదగవుఁ బాటింపకజగడమునకువచ్చెచువినుము

న్మాటికలహరిశ్చంద్రుఁడఁ పోటరినిజమరియుమఱియుముజ్జగమం

నుఁ॥

102

కం॥ తలఁపునఁబలుకునఁజేతనుఁ గలనైనఁమాటచియైనఁగడకెట్టిదె

సఁ జెలియఁగబొంకియెఱుంగని వలఁతహరిశ్చంద్రుఁడొకఁ

డవఱుజగానఁ॥

103

క॥ పెఱచేడెతల్లినికఁమె నెఱనెచ్చెలియొర్పెకల్లి నెనరదెత్తోడ

వుఁ నెఱితగవెనడకగాఁగల యెఱపరియతఁడెంతకేనినూను

నెబొంకుఁ॥

104

సీ॥ అలప్రొద్దుపడమటిమలచకిఁబొడమినఁబొన్నేలదాలుపుబ్రుంగు

వడినఁ దలఁగిగాములుమింటఁదమపోకమానినఁ గరువలి నెచ్చెలి

కొంకవిడినఁ బ్రాతమినుగలజేజెవ్రాతదప్పినముజ్జగంబులుదల

గ్రిందుగాఁగఁబడిన వేలుపుదొరచేతివేడివాలటిగినదొనికిప్రా

యెఱులింకిననుమఱియు॥ బుట్టరానట్టిగోరపుంజెట్టలన్ని పుట్టి

ననుహరిశ్చంద్రుఁడుబొంకఁడనినఁ గినిసికనుఁగవమిడుఁగుఱుల్

గెఱుగాధి పట్టియిమ్మాడికఁబలికెఁగొల్వఁజ్జెతలక॥

105

ఉ॥ ఒట్టున్నమీవసిస్థతుదకోటరివౌదుత్రిశంకుపట్టిదాఁ

గట్టగఁబట్టినట్టినుడికారముడింపఁగడిందిచెట్టలఁ॥

బెట్టిదిటంబుపట్టుడిపి బెట్టెడలం బెనుటట్టు దొట్టఁగా!

బిట్టలయిం చికట్టలుక పెట్టునఁగల్గరి తే పె చే సెదన్॥

106

చ॥ తలఁపు సెలంగె నేనిఁజనితద్దయు వానికిదీనిమున్నమున్॥

దెలపీతిరంబు సైరణయుఁదిట్టతనం బెనయంగఁజెప్పియే!

వలనుననైనబొంకకనివై పొగి నేరిపి వేఁడుకొమ్మునీ!

యలవునువాని పెన్నెలవునాపయి నేఁగనుగొందు నావుడున్॥ 107

క॥ విందునుడిఁ తానుబట్టినకుం దేటికిఁమూఁడెకాళ్ళు” గూడెననంగా!

బొంఁడెఱుఁగవొరులపినవే! మందును నెఱజాణనంచు ననుకొం

దువెదన్॥

108

క॥ తగవునకు తెంకిపుడుకుం! దెగువకు నెఱపాదినిజము తెఱకువకిమ్మై!

తగు వాఁడది నీవెఱిఁగెదు! జగ మెఱిఁగినపాఱునకునుజన్నిదమే

లా”॥

109

గీ॥ తొలుతఁబుట్టిం చినప్పుడేనలువ వానిఁ! గడిఁదినిజమరిగాఁజేసెఁ

గప్రమునకుఁ! బుట్టుతోడ నె నెత్తావిపొనరినట్టు! లతఁడునిక్కపుం

బ్రతినకునైనవాఁడు॥

110

గీ॥ సొరిదినినుఁబోలు వేవేలుజోగి తేలు! గూడిగూతని డెందంబుగుత

లపఱచి! దెప్పరంబునముంచినఁజెప్పఁడెపుడు! మఱపుననునైననొ

కకల్లునూటనోయ॥

111

చ॥ విడిచుడిఁబాసినన్ నెలవువీడినఁజుట్టలఁగోలుపోయినన్॥

బడఁతిదొఱంగినన్ బగుపుబన్నముఁజెందినమాలఁగొల్చినన్॥

గొడుక టునీల్లినన్ దుదకుఁగొంతము చేదలప్రేయసున్న నె!

ప్పుడునుద్రెశంకుపట్టివినుబొంకఁడు వెండియు నెట్లవఁతలన్॥ 112

గీ॥ అటులబొంకినదబిసిరాతుటుమునకును। దొలగి వెలినయి నేర్చిన
తొంటిమినుక। లెల్లదిగనాడిజందియ మేటంగలిపి। బోడినైమాలు
వేసంబుఁబూనిచ నెన॥ 113

గీ॥ అనుకుగొల్పఁజెప్పెన్గిలమందగాధి। యనుఁగుఁగొడుకుదిగ్గన లేచి
యగ్గలంపు। టలుకవొడమఁగనటదండనడరుతబిసి। మిన్నలను
గాంచి వేలుపును న్నెఁజూచి॥ 114

గీ॥ వినుఁడు నేహరిశ్చంద్రునివెగ్గలంపు। టుక్కివములకులోఁజేసియు
కుగఁగెడపి। పెకుకకడగండ్లపాల్పడఁబెట్టిచూట। దప్పఁజేయు
దుఁజేయకతప్పిచనిన॥ 115

సీ॥ ఓలిగాలియునీరుగ్రోలి పెక్కెఁడులు వలిమల నెలపుననిలిచితొలు
త। గడిది నేమంబున వెడకన్నదొరఁగూర్చి తనివి నేఁజేసినతబు
సులోన। సగమిచ్చియాపైనజగములుదగునన దడపువేలేఁడులు
పుడమివాని। యసముదెసల్ నిండఁబొసఁగంగనేలించి వెండి
యువానినీవిన్నువీటి॥ గడిమిఁబదు నాల్గుమనువులుగడచుదాక।
గ్రాలునీఁజేనిదొరసరిగ్దైమీద। బటువుఁడైదువ వేల్పుమిన్నఱత
దాల్పు। నలువయు నెటుంగనిఁబుపుదుఁదలఁగకనుడు 116

కం॥ చదలదిరెఁబుడమిప్రిదిరె॥ జెదరె సంధ్రములు మొదటిచిల్వ
యుఁగదరె॥ విదిరెజుక్కలుదెసలు॥ బదరెరొదలొదవ
వేల్పుపదుగుఁజెదరె॥ 117

సీ॥ చూచెదీవనిపోవఁజొచ్చెవసిష్ఠుండు కనియెదవని లేచె గాధిపట్టి। ప
రిందుగెలిచెడివారంచువేలుపు దంటవీడ్కొనెఁదెలుగంటితబిసి।
వీరలనడుమహావైతలపాలౌ హరిశ్చంద్రుఁడంచనిరున్నజూలిఁ
వెడిలి। రింతమట్టుననన్ను నేమనకేవీరు చనిరంచుమలసూడునదు

రుపిడిచె! తక్కుగల వేల్పులక్కటాతబుసుఁజేసి! యాసలను
గోసిచెడురోసియీనుఁచుదకు! బాయలేరైరియీనిరాబారులం
చు! వెడలిరఁతటతమతమవిడుదులకును॥ 118

ఉ॥ మావులనోముపంటమరుమావులపండువుజాజిమందునె!
త్తావులపట్టుఁగొమ్మబలితంపువిరాళికిఁబుట్టినిల్లుకొం!
దీవెలపెట్టుఁజెట్టువిరిదిన్మరితుమ్మెదదాఁటుమేలుబల్!
కోవెలదండుతోడుకడుగోముననామనివచ్చెనంతట॥ 119

గీ॥ కానసిరివచ్చునామనితేనిఁగాంచి! తమనిఁగేల్పఁచినీరిబ్బితావి
దూప! మునిచెననదీవియలబారుననలఁగాలు! తేనియలసారు
కొందేటితీరుమీలు॥ 120

సీ॥ కమ్మనినెత్తావిగ్రమ్మెడుకొమ్మవులగుదెంచినపేరఁటాండ్రుగాఁ
గ! చెలువుబల్గులుగరాచిలగకొంబలుగులుదనరమోసెడు
వాయిదములుగాఁగ! నోలిమైననతేనెఁగ్రోలియాఁడెడుతేంట్ల
తెగకప్పువేలిమిపొగలుగాఁగ! చలువతెమ్మెరనేలవలపుగొల్పఁగ
రాలుపూలుపైనిడుసేసఁబ్రాలుగాఁగ! బూవుదీవియతెనతాలి
బొట్టుగాఁగ! నలరుపుప్పొడిచాలెండ్లియరుగుగాఁగ! బరఁగెలగ
నంబుకన్నులపండువగుచు! గానకన్నెకునామనితేనికపుడు 121

గీ॥ కానచానకునామనితేనికపుడు! పరఁగముత్తెడువలుసేరిపాటపా
డి! దిగదుడిచితీయఁబట్టినతొగరునీళ్ళ! నంగదీవెలఁజివురులున
లువుమీతె॥ 122

గీ॥ చెలిమిననకారుదొరకానచెలియఁగూడి! యొండొగులుదండఁబా
యకయుండునట్టు! బాసగొనఁదామువ్రేలిమిఁజేసికొనిరొ! యన్దఁ
గనునుకెంపుమోదుగయలరులలరు॥ 123

చ॥ పుడమిపడంతి వేడఁదనముద్దుకొమారితఁగానక న్నెన।
 ప్పడుననకారుమన్నియకుఁబొల్పుగనిచ్చియుఁబచ్చవన్నెమే।
 లుడుగరలూనవారలకునోలినొసంగెననంగఁజెట్లనే।
 ర్పడఁదనరా రెనంతనునుపచ్చనియాకులుదట్టమైరహి॥ 124

సీ॥ గొనబుమీఱఁగనల్లుకొనియున్నమవ్వంపుటీరంబుపడకటివైరహిం
 ప। లలిఁగ్రిందఁబ్రాకుమల్లెలపూలజొంపంబుతలిమంపుపానుపై
 చెలువుగొలుప। బొన్నగున్నలఁదీవెప్రోవుపెనంగినడంబుపూవి
 ల్తుకయ్యంబుఁదెలుప। నొగిఁగొమ్మలనుఁగ్రమ్ముచిగురుక్రొమ్మెగలు
 వొడముమైపులకలపొలుపుఁజూప। దలిరుఁదిండులనులిగిల్కప
 లుకుగాఁగ। చెలఁగుననతేనెసోనమైచెమటగాఁగ। నొలయుపయ్యె
 రవెడలు నిట్టూర్పుగాఁగ। గలసిరయ్యామని వలంతికానచెలి
 యు॥ 125

సీ॥ చలువతెమ్మెరలఁజెంగలువ కేళాకూళినొలయుతుంపురులుచిట్టు
 ములుగాఁగ। నెత్తావిక్రొంబూవుగుత్తులపైవ్రాలుబలుతేంట్లుచ
 న్నొననలుపుగాఁగ। బొలుపొప్పుబలువివ్వతెలిదమ్మిపూచొప్పుచెలు
 వారనెమ్మాముతెలుపుగాఁగ। గలువదూఁడులమెక్కికదలనొల్లని
 యంచనడలుబల్తిననినడలుగాఁగ। నటులఁజూలాలుఁదనముననద
 నెఱింగి। యెట్టకేలకునకానయిగురుబోఁడి। కోరెగలలరంగఁగొ
 మరులన్దొమరుఁబండ్ల। గాంచెఁగన్నులపండువకలిమిదోఁప॥ 126

గీ॥ అట్టిననకారునేలఁబేరరిదిఁగ్రాల। జన్నమొనరించివెసహరిశ్చం
 ద్రుఁడప్ప। దీవులనునేలవేల్పులనెల్లఁదనిపి। పరఁగుటయునంతవిని
 గాధిపట్టికగుపుడు॥ 127

క॥ ఇదియదను నేనువడిఁజని। పదపడిజన్నంబు పేరుఁబన్నిదునీని॥
గొదగానియొడమెవేఁడియు। మదిగలఁచియువానిప్రతినమాన్చె
దనఁనుచు॥ 128

సీ॥ తొగఁజాలునగఁజాలువగఁదాలుతెగనేలు నిడువాలుజేగుఱుజడల
తోడ। లలివెన్నెలనుగన్ను తెలివన్నియలఁజెన్నుదేఱెడివెల్లజం
దెములతోడ। తెలిమబ్బుబలుగెబ్బు వెలిద్రొబ్బుచెలువబ్బుబను
మంబుతగరేకనొసఁటితోడ। నునుకెంపులనునొంపుపనిపెంపుఁగని
మంపుఁబొనతుమేల్రుదురాకప్రోవుతోడ॥ వెలయమొలఁగ్రాలు
పులితోలువలువతోడ। నోలివ్రేలెడుచిఱుకకక పాలతోడ। ప్రాఁ
తమినుగలతుదివేల్పుపలుకుతోడ। గ్రన్నననయోధ్యకరుడెంచి
గాధిపట్టి॥ 129

సీ॥ మగరాలనిగనిగల్ జిగులీన నొకచోటనొకచోటఁబచ్చరాలారిమ
ఁదెలుప। ఁగప్పురాల్నిడలుగుప్పింప నొకచెంతనొకచెంతఁగెంపు
తాలూఱపునింప। చిల్లికన్రతనాలబెళుకొప్ప నొకమ్రొలనొక
మ్రొలముత్తెంబులురువడింప। జిలువరారాదాలుదులకింపనొ
కక్రేవనొకక్రేవఁబవదాలయొప్పుగుప్ప। నొకకపజ్జనువిన్నాఱు
లోలిఁగూడ। నొక్కచకిగనిమన్నియలాదిగొలువ। నిండుబేరో
లగంబుననుండుఱేని। లలిహరిశ్చంద్రుఁజేరముంగలికిదాయ॥ 130

గీ॥ అటులఁజనుదెంచుజడదారినరసిఱేఁడు। గొలుపుపీటనుడిగిబత్తివె
లయనతని। నెదురుకొనియజ్జదమ్ములకెఱఁగి తెచ్చి। దీవెనలుఁగాం
చిపలికెఁదాదెలివికలిమి॥ 131

గీ॥ వాసి నేదొలిబాములఁజేసినట్టి। తబుసుకతనఁదామీరుదఱ్ఱలియి
టకు। వచ్చుటలులేకనాబోఁటివానికెటులఁ। దమ్ముఁగొన్నానుటబ్బు
నోతబిసిమేటి॥ 132

గీ॥ నేనొనర్చినజన్నంబు నేడుగాదె। తనరంగొనసాగెంగోరుకులుదని
విఁబండె। తామువేంచేసినట్టికతంబదేమొ। యానతీయరెయన
గౌధియనుఁగుఁబట్టి॥ 133

గీ॥ అలరమానిసిరూపూనినట్టియీవి। చెట్టటందురునినుతేడబెట్టు
లోన। చెట్టులోననునినుబోలుదిట్టలెచట। బొడమియుండరులే
రిప్పుపుట్టరింక॥ 134

గీ॥ చెల్లెఁబో? వేల్పుమొదవునుజిట్టెడంత। పాలువేడెడుకరణినిన్నో
లినేడు। సుద్దులాలయంగనేనొక్కకొద్దిపాటి। యీవినడుగంగ
వచ్చితి నోవజీర॥ 135

క॥ నిడుపలతొడవులయొడయఁడు। గడుమెచ్చఁగజన్నమూనగడఁగ
తినాచే। విడిముడిలేనికతంబున। నడుగఁవచ్చితినివ్రేల్చిత్తగుల
పకఁ॥ 136

గీ॥ ఎదిగిమానిసియెనుఁగునెక్కిగవ్వఁ। జడలమీటినపొడవుసొమ్మొదవ
వ్రేల్చి। పూరటిల్లునుజన్నంపుఁబున్నెమునను। బొమ్మవిడిముడినొ
సఁగియోపుడమితేడ॥ 137

క॥ అనుడుహరిశ్చంద్రుఁడుమది। దనివికసంతసముఁగాంచితబిసివ
లంతీ। కొనుఁడిదిగొయొడమెఁగడుచ। య్యననింతటిపున్నెమబ్బె
నానాకనుడుక॥ 138

గీ॥ ఏనునీమదిఁగనసంతినిటులఁగాక। తేడజగముననీవంతివాఁడుగ
లుగ। గొఱతయేనాకుఁబసిఁడికిమటువక్తెన। వచ్చి కొనియెదనె
ప్పుడేవలయునెడల॥ 139

క॥ అనిపలికిగాధికొమరుండు। చనియెకాదనత్రోవతోడుచాలఁగఱ
దిలో। వనబగనితబిసియొడమె॥ గొనకేటికినప్పుమోపిగొబ్బు
ననరిగె॥ 140

క॥ అనివగవియెట్టితఱిఁదా॥ జనుదెంచునొసొత్తుగొనఁగజడదారియ
టం॥ చనియెట్టకేలకాలన। ఁనుగలిగియొనర్చుచుండఁగొళికుండం
త॥ 141

క॥ ఎక్కరణ్ణనైనఁజేని॥ నిక్కముమాన్పించువెరవునెవకివడిదా।
నెక్కువగుతబుసుబలిమి॥ బెక్కుమెకంబులనొనర్చుబెనుపడి
యవియు॥ 142

సీ॥ ఆమెక్కియెక్కడఁగామనైయిచ్చకు వచ్చినట్టులనెల్లపట్లఁదిరిగి।
యాళ్ళపైకెగఁబ్రాకియురవడివరిచేలఁ గడుమేసితోపులఁగడ
కుండ్రోసి। యారాములనుజొచ్చియారంబులనుడుల్చి మల్లాడి
మాపులఁగొల్లలాడి। మడుగులఁగలగుండువడజేసిచెలరేఁగి కుం
చికొట్టంబులఁగుప్పళించి॥ వెండిపల్లెలఁగలసెక్కువీదపజల। యు
సురులెడలంగఁ గుమ్మివమ్మెసఁగదొమ్మి। సేయనైరింపఁజాలకచేరి
యూరి। కాపులరుదెంచిచాఁగిలికాంచిఁజేని॥ 143

చ॥ ఇదివఱకెప్పుడే॥ చాఁగమేవెతలుకాదమింపల్లిబిడ్డల॥
బొదిగిఁటనుంచి పంతులకొండ్రోగిలకె తయనెందువంతయు॥
గొదవయుఁజెందనీకనుముఁగూరిమిమీకడకంటిచూడికచే।
బ్రదిమినిగల్గిబల్కినెటిపాడినిఁబాడినిఁగంటిమర్మిలి॥ 144

చ॥ కొనఁటిచెనంటియుకాములచకూళయుఁగల్గియేబృథానియు॥
ననకలివేచులుకావెడఁగద్రాబయుమందునకేనిలేఁడుగుం॥

తనఁబజవారివారిచెయినంబులఁదప్పక పూనియొండొరుల్ ।

చనువుచనుండు రేపగఱసందడిదందడిఁగానకేయెడన్ ॥ 145

చ॥ వలసినయప్పుడేకురియువానలుమున్నగరాలినట్టిగిం ।

బలుపడిపండుచున్నకయసంతసమందుచుమయ్యనిచ్చుటన్ ।

గొలుచులఁబాఁడిచేఁబసులకున్ గడుఁబచ్చిక లేమియెట్టిదో ।

తెలియకయుంటిమైనవినుదేవరనిన్నఁటి నేఁటినుండియున్ ॥ 146

సీ॥ పలువన్నెపులుగులువాల్తెకంబులు నేలయిగానినకై వడి నెన్నరాని

వగుచుఁగానలవీడియఱ్ఱాడిపజలెల్లమందాడఁజెలుపులమంటగెడ

పి॥ దొడ్డితోఁటల నెల్లఁదోనబోకారిచి మళ్ళఁజైరులరూపుమాపి

యంతఁబోవక పెంపెక్కి కావరంబునఁగొట్టికలఁజొచ్చిపజలపైఁ

గదిసిమిగులఁ గాసిపజచుచున్నవికాపురములఁ జేయనీయపు

మయ్యెందుసిలుగులంది॥ యాలుబిడ్డలవదలి నేడరుగు దెంచి॥ నా

రమాదబఁబ్రోవువజీరమమ్ము॥ 147

చ॥ అనవుడుగాఁపులన్ మిగులనక్కఱికంబొలయంగఁగాంచివేఁ

జనుడి దెవచ్చిమీవెరపుజాఱఁగవేటమెకాలఁజంపిమే॥

లొనరఁగఁగూర్తుమీకువగపొందకుఁడుల్లమునందునంచుఁజ॥

య్యచదొరవారివీడ్చొలిపెనంతటఁదోఁచెనుసంజక్రొంజిగుల్ ॥ 148

సీ॥ వల్లెత్రాడుచునీనివాల్గంటికేంగేలఁదనరంగనిడ్డకెందమ్మియనఁగ॥

నులవింటిదొరగొండ్లిసలు పనజ్జఁదొఱంగిక్రిందికైపడునందెకెం

పనంగ॥ దఱిబోయచేఁగూలియొఱగినపగలను నెరసరిమెడనె

త్తుకరుడనంగఁగటికచీకటికాటుకనుబట్టఁబడనుటి తెఱవమున్వె

ట్టినదివ్వెయనఁగ॥ గ్రుంకుచట్టునకవ్వలఁగొలుపుడమి॥ సరవినే

లంగపెసహరిశ్చంద్రుఁడేని॥ పనుపుననుబోవు బలుచుట్టువాలనం

గ॥ బొసఁగఁబడమటిగుబ్బలిఁబొద్దువ్రాలె॥ 149

గీ॥ ఇంతవఱకును నన్నేలియిపుడుపీడ! నగు నెముందెన్నిబాములకే
నినిన్ను! యాయననిప్రొద్దువొడమెడుచాయకపుడు! చనియెనననీ
డతొలిగట్టుదనుకసాగె॥ 150

సీ॥ తెఱగంటిచెలులువిన్బుటతనీరాడమున్నారగట్టినకెంబువీరలేమొ!
పడమటిగట్టెకుకవడిఁ బ్రొద్దుతేజీలకాళ్ళరేఁగిన దుమ్ముకావియే
మొ! ముగిమాపువీకట్లఁగనితేపెతెగటార్తుననిప్రొద్దుసూపుకన్తి
నుకయేమొ! సూడురాకాసులతోడఁబ్రొద్దనిజేయఁబాటిననెత్తు
రువఱదయేమొ! పడమటిపడంతితొవసూడువచ్చుటరసి! యలరి
యారతినిడనెత్తినట్టికెంపు! పల్కెరపుఁజాయలోయనఁబరఁగన
పుడు! జగ్గునిస్సలకెంజాయసంజదోఁచె॥ 151

గీ॥ నింగిపైదలివంటఁజేయంగడంగి! పరఁగుపడమటినంద్రంపుబావినీ
రు! గొనఁగఁజూన్త్రాళ్ళబలుకెంపుఁగుండఁగట్టి! విడిచెననఁబ్రొ
ద్దుపడమటికడలిఁబడియె॥ 152

గీ॥ వేల్పురాచానజడిసామివెలఁదికపుడు! సందచెలికత్తెచేజగాచేం
దిరంపు! బరణిఁబంపెనొయనఁబచ్చవారువంపు! టాడయఁడు
మునింగెఁబడమటికడలిలోన॥ 153

గీ॥ చనెడుఁజెయిదపుసాకిరిజంకకింక! వచ్చిమావలవంతఁదీర్పంగరా
దె! యనుచునెలఁగూర్చితొవకన్నెలడిగిరనఁగ! నెలవులకుఁజేరఁ
బులుఁగులునులివొనరెచ్చ॥ 154

చ॥ వెడలఁగనెట్టితొబగటివెల్లువజీరుని నెవ్వఁడ్కింకనఁ
దొడరఁగలండటంచుబలుతోరపుటామునమేనువెంచిపే!
రడరుచురేయిసోకుబువియూకసమువెసనిండనోల్లడఁ
గడఁకబరుందెనోయనఁగఁగాఱిగులొప్పెజగాననంతట॥ 155

సీ॥ ఇదిగదా వెలిగొండు యెకిమీనికుత్తుక రాణనింపగు మేల్మీరవణము
య్యో! ఇదిగదా నెఱజాణ పది వేసములసామి పూయని మైకప్పు
పూతయయ్యో! ఇదిగదా తొగ చాలు నేలుచల్వల తేని కెదగ్రాలు
జెన్నారుపదకమయ్యో! ఇదిగదా జేజేలయేలిక కింపైనరతనాలకిత
పుడాల్జతనమయ్యో! ఇదిగదా జూలకలయింటబంటి! నెలులనూ
గారుకురులకు నెఱిబెడంగు! ఎన్నెయయ్యో! టం చెల్లపజలువలుక!
నెసంగజగ మెల్లగారొక నెనిరులసలుక.

156

సీ॥ ఇరుల నెఱుదొంగ పటత్ర వరిపసిందె! నాచికోని పాటిగీముల
చాచుకోనుట! గనుచు బట్టుకై ప్ర ద్దుపనుపవచ్చి! నట్టిబంట్లని
దివ్వియలమరెనిండ్ర॥

157

సీ॥ తటి వేగు రేఠేడుదరలివచ్చునటంచు వినువీదినిడినదివ్వే లూయ
నంగ! గ్రొన్నెలరాక కైవిన్న కేళాకూళిపిచ్చిన తెలికల్వరుల
నంగ! దనమగండరు దెంచునని వేడక పడి రేయిముగుడకొప్పునని
డ్డ మొల్లలనంగ! గట్టికచీకటిమాబ్బుగా నెంచి వెఱపొందియరుగఁ
జై కెగరినయచలనం॥ సందయగుటయుఁ జెన్నారుచంచుదా
ల్పు! నట్టువయొనర్పనాదలిపట్టువాక! నుండియెగిరినతుంపరలో
యనంగ! నుప్పరంబునరికక చాలొప్పెనపుడు॥

158

చ॥ కొమరు సెలంగలవ్వ తెగకుండెడలంగలనింగిడిరే!
కొమయొడయండు స్వారినిబకుజను దెంచుచునున్న వాడటం!
చమరగఁదెల్పమున్బయనమయ్యెడి వేగులవారి వెండిబె!
స్తముల బెడంగనంగదొలితట్టునము న్దెలుపొప్పెనొప్పుక॥ 159

సీ॥ అది వేలుపులబువ్వయా కాదుమిన్నేట! దొరుగంగదే లేడు నురుగు
గాని! అదినిండు రే వెలుంగా కాదు జేజేరాచెలియచేగలమల్లె

చెందుగాని! అదియిర్ల వేరువిత్తాకాదుమరుడొత్త డంబుమైనె
త్తువిందంబుగాని! అదికల్పచెలియవిందాకాదురే చానక్రొవ్వె
దమగజాలకుప్పెగాని! అదికడలివెన్నయాకాదుపమరునిరుల! గౌ
రుజంపంగగడగుసింగంబుగాని! యంచుబజలాడనించువిల్చెం
చుబనుగు! మించుసంచులమినుపంచమించెనపుడు॥ 160

చ॥ వినురతనంబుగ్రుంక నెల వేగిపిరార్థిదలిర్పుచూడిగఁగ!
న్దొనవిరినమ్మిక్రొన్ముతనకూరిమియేలిక మోముదప్పలాఁ
తినిదిలకింతు నేయనినతీరునమోడ్చె మొగంబుఁగల్వజ!
వ్వునులెగఁతాళి రేవలఁతిఁబన్నిరనన్ వెసవిచ్చె మోములన్॥ 161

సీ॥ తమ్ములఁజెనకు రేద్రిమ్మరియని పేరు వాసిదై వాటినవాఁడితండె! పిన
నాఁడెవంక రతనమూనియెరుల మేల్వజలుచూడ్చి కఁగానివాఁడి
తండె! గూపరియనినికీ!- రూపటియైచనుఁబదియాలు పాళ్ళ మైవ
లఁతియితండె! పుట్టిననాట నేపుట్టినింటినిఁబోటు పాల్పడఁజేసిన
వాఁడితండె తాలునీరుగఁగరగింపఁజాలుకడిది! వేఁడిఁదేతెడు
చూడుకల వాఁడితండె! యనుచున త్తటివలవంతయగ్గినుడుకు! ము
గుదలాడంగఁదోఁచెఁజెందొగవటారి॥ 162

గీ॥ విన్నుకల్పంబుననుదటి వెజ్జునుండు! నూఁచినూటంగఁజెనరిన పాద
రసపు! గుళిగెలనఁజుక్కలమ రెనుకూర్చికలుప! నిడిన వెన్నయన
న్నెలపొడుపుదోఁచె॥ 163

చ॥ తటియను నేతగాఁడుదొలిఁదానొడ బడ్డవితంబుదోపవి!
నైజవకు వెన్నెలన్జలుగుఁదెల్లని రెంటము నేసి వేండిపూల్!
గొఱలఁగనంతటన్ బయటకొంగున మేల్జరిఁదమ్మినల్లెన్దా!
వజరెనుచుక్కలున్ నెలయువాసిగనాక సమందన త్తటిన్॥ 164

గీ॥ రేవేలందుకచనుదెంచురేవలంతి। గవుగలిందినదనదుచన్యవన
లందుపునుగుకస్తురియెదనంఁటెననగనెలను। గందువొడగట్టెఁజూ
డికినందముగను॥ 165

సీ॥ నుల్లెమొల్లలరెల్లుచల్లిచిల్లిఁజెనంగి వెల్లుయెల్లులడాలుఁగొల్లలాడి।
వెండికొండబెడఁ గుపిండుమెండుగఁజెండి కండచక్కెరపిండిదం
డఁబండి। కందువచెందమ్మియందంబునుందించిచిందంపుబిందం
పుఁజందమొంది। ముత్తెంపుటెత్తులనత్తమిల్లిచెలంగినత్తిత్తడితో
డనెత్తనూడి। పాలనిగరాలనగిమూలఱాలవ్రాలి। క్రాలునెలరా
లనేలికప్రాలఁదేలి। సోలిమినుప్రోలిజాలుల్గోలలాడి। యలరనె
ల్లెడవెన్నెలలల్లుకొనియె॥ 166

గీ॥ కొడుకుపుట్టినవేడుకఁగూడిమిగుల। బాలసంద్రంబుమిన్నందఁబ
రగనందు। గ్రాలువెన్నునికైవడిఁగానుపించు। సందముగఁగం
చుచెందొవచించునందు॥ 167

క॥ అడలకుఁడుమిమ్మునేలెడు। నొడయండరుదెంచునంచునొగిందమ్ముల
కు॥ నుడువఁగవేగరివచ్చిన। వడుపునమునువేగుచుక్కవాసి
బొడిచె॥ 168

చ॥ తొలిదెసవాలుఁగంటినెలతోడుకొమారునిఁగాంచఁగాన్నునొ।
ప్పులువడుచుండఁగాఁగెలనబ్రోడలుగన్గొనితాళుముజ్జగం।
బులనడరించుమేల్కొడుకుపుట్టెడునీకేపుడఁక్కునెంచుమం।
చలరఁగనూఱడించిరసనత్తఱిఁబుల్లులుగూసెనెల్లెడ॥ 169

చ॥ తొగలుగలంగఁదమ్మితెగదోరపువేడఁజెలంగజుక్కవల్।
బెగడెడంగఁజేరడలివెన్నెలపిట్టలుబల్లలంగని।
గ్లొగిదొలగంగఁదేటిగములోరెములగొఱలంగనింగిపై॥

బుగటివెలుంగు తేడపుడు ప్రాంతె బెడంగు మెలుంగు రంగులన్ ||

170

సీ॥ తొలిదెసమాగాణిదొరపాన్పుమైనిడ్డ దిట్టమాకెంబట్టుదిండనంగి
సందతిర్నాళ్ళకై చనుతటిదాహరి వైదమ్మివెలయుజేంబయినంగి
పడమరదెసచానయడరంగై సేయ ముందరనిడుకొన్నయద్దంబనం
గి తొలిగుట్టగవియనుకొలిమినితటికమ్మతీడుకాచినయమగ్గ తెట
యనంగి॥ యడలిదొరవేల్పుసామికెగానగ్గగాంగి॥ బంపినని
గారపుంగెంపుబంతయనంగి॥ దోచెనెలబోడుచీకట్లదోలువా
డు॥ కలువవిరిసూడుకెందమ్మివలపుతేడు॥

171

కం॥ తెలతెలవేగెజుక్కలు॥ పలపలదేజెడలి నెల్లవాతొబులు
గుల్॥ గలకలకూయదొడంగె॥ దొలిమలపైబ్రాహ్మదోచె
దొరపుజిగితో॥

172

క॥ అనిమార్గండేయదాచ॥ క్కనిమాటలవిన్నుమానికపుమసుమ
నికె॥ వినిచిననవ్వలికతయన్॥ వినిపింపుమటంచుదన్నువేవే
డుటయన్॥

173

శా॥ ఎన్నేవేడివెలుంగువేలుపులపేరేరాశపుండేజుచే॥

నెన్నంగాంగడుమించిముజ్జగములన్ హెచ్చిల్లగాసాడిపా॥

డిన్నిండించి నెఱాజగాముగితిపాటిన్ జేర్పబ్రాపాచుగ్రా॥

లన్నేటించినచుట్టువాలువలకేలదాల్చుపెన్నేలుపా॥ 174

క॥ సరిలేనివేల్పుసోకున్॥ దొరచాల్పునడంచుపైడిమప్పటిదాల్చా॥
ఉరుకూర్తితావకోరిన॥ సిరులిడువెలియావచేవచెలుపులప్రోవా॥

175

భాసగారవిలసితము॥—గొల్లతలనుదమిగొల్పినవ్యాడా కూరిమి నెన
కులకుమరగువీడా॥ వెల్లువయడుగునవ్యాడుతేడా వేసఱుబాంగ

తుఱవిఱవినప్రోడా! కొల్లగసిరులిడుగుబృతతోడాగుబ్బలికొమ
రితఁగొనుదొరయీడా! కల్లఱతెగలఁబొఁకార్యేడునూడాకాపు
రనునుబలుకడలికినోడా॥

176

గద్య॥ ఇదిశ్రీనీలకంఠేశ్వరాభిధపరమేశ్వరవరప్రసాదసంభూతసకల
కలాకుశలకులాలకులపారావారకళానిధిమండలమండనాయ
మానోర్ధ్వము డలాఖండసతీకర్తివిభవమండితగుండయ శ్రేష్ఠి
నాచార్యకులసంజాత శ్రీమద్వైష్ణవసిద్ధాంతోద్ధారకాద్దంకితిరు
మలతాతాచార్యవర్యశిష్యప్రశిష్యవట్టివేశ్యగోత్రోద్భవ అయ్య
నకోటతిరుమలశ్రేష్ఠితనూభవ ఆంధ్రేయైషజ్యోకర్తచాతురీభౌ
రేయసరసకవితానికాయ విద్వజ్జనవిధేయపార్థసారథిశ్రేష్ఠి
నామధేయప్రణీతంబైన శుద్ధాంధనిర్వచనకావ్యంబునుసత్యవి
జయనామాంతరంబునునగు హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానంబునందుఁ
బ్రథమాశ్వాసము॥

177

శ్రీ

—*ద్వితీయాశ్వాసము*

క॥ సిరులడుగబడుగుపాటుం! డరుదెంచినఁగాంచితొంటియనుఁగగు
టమదిన్! గరమలరిపూజెలిడియ! బృరపున్ గోరికలనిడినపున్నె
పుదిట్టా॥ 1

క॥ వినువాఁకయలలరవళికి! బనుపడుక్రొన్నెలుఁగునుడులపన్నికవె
లయన్! వినిచెమ్మకండునికొడుకి! య్యనువుననాగొంతిచూలిక
వ్వలికతయన్॥ 2

గీ॥ అట్లువేఁబోకయగుటయునవ్వజీరు! ఁడగుహరిశ్చంద్రుఁడటము
న్నెయలరమేలు! కాంచివటువాతెచేయ్యుటఁగడఁకఁదీర్చి! వేఁ
టఁబోవీటఁజూటింపవేడగనంత॥ 3

సీ॥ వల్లజుంజుటునెటుల్ పసదువ్విపైఁగోరతలరుమాలులఁజుంగులా
లయఁజుట్టి! గజ్జెలంచులమ్రోయఁగావిచల్లడములఁ దొడిగిదిండిఁ
డులైపిడియములను! బూనిజేగుటుచుక్కబొట్లనెమ్మోముల నిడి
పూసలసరాలమెడలఁదాల్చి! గిలుకుసంబువులనజ్జలమెట్టియెడ
యీక కప్పురొప్పునొడశ్శఁగావిమెత్తి॥ కత్తులుఁగటార్లుఁగేడె
ముల్ కరగసములు! బల్లెములుబంట్రుకోలటుఁబట్టియములు! గొండ
గొడ్డండ్లుబలువిండ్లుఁగరకణీలు! గలిగిచనుదెంచిరటవేటకరులు
మఱియు॥ 4

క॥ సెలకట్టెలురులులేరలు॥ జిలుకులుదీమములువలలుఁజిక్కంబు
లుబో, నులుఁద్రాళ్ళుఁబసులుఁబోఁగులు। యలిగిరహి॥ గొందఱం
దుఁగన్తోనితేని॥ 5

సీ॥ బూచిదేవరకేలఁబొనరులేడినినైన వలలకులోఁజేయునలపునేర్తు।
మిత్తిదేవరమోయుతత్తడినెనుఁబోతునైనఁజేతులఁగుమ్మిమేనువ్ర
త్తు। మలపట్టికడడాసిమెలఁగుసంగమునైనఁ గఱకుమీసలఁబట్టి
కదిసితెత్తు। కడలబల్ గెంటత్రాగుడులనైనఁబెనంగి తొండముల్
తుండింపఁదొడరనోర్తు॥ వెకరిదనమొప్పఁదొలిముట్టెమెకమునై
న। బట్టిగిట్టింపఁగలగట్టిదిట్టనయ్య। నంచువేర్వేఱఁదమతమయల
వుబలువు। నుగ్గడింపుచునుండిరిపెగ్గెలెసఁగ॥ 6

సీ॥ గొలుసులుసడలింపఁబులులఁబట్టెదమంచు నెఱిఁగించువహిముం
దుకీడ్చునవియు। మేకొల్పఁదొంటితామేటిఁజీల్చెదమనుతీరుఁడె
ల్పఁగనేలజీరునవియు। నుసికొల్పనిరునాల్గుదెసలహత్తులవ్రత్తునుని
తెల్పుమాడిగిబిట్టఱచునవియు। చెలరేఁపమెకపురాచియ్యమింగె
దమంచుఁదెల్పుకైవడినోళ్ళుఁదెఱచునవియు॥ నగుచుబెబ్బులిసు
డిగాలిబిగితుపాకి। యడవిద్రొమ్మరిగడివోతుపిడుగుతునియ। మొద
లుగాఁబేరులందినమొఱసడముల। సరిపెణలఁబట్టితెచ్చిరాకరులు
వే॥ 7

గీ॥ ఇటులఁజెంచులుబుజములుపటితల్లించి। కొనుచునటవేటకేఁకారి
కొనుచురాఁగ। యనిహరిశ్చంద్రుఁడడవికిఁగదలఁదేరు। నాయితం
బంతఁగావిధిపనానతీయ॥ 8

పీ॥ పసిఁడిఘోరంగుబల్ పడగలచిలుగాలిఁ దెలివాఁకఁగలనీళ్ళుల
లలునెఱప। యట్టినగంటలఁగలుగురాఱుడివించుఁ గొమరునచ్చ

రులెల్లగొండ్లిసలుప! వెలిజన్లియెల్లులఁదిలకించి తెలిదమ్ము లఁగు
మిన్నేటిరాయంచలడర! మగఱాలబండ్లబల్లిగఁగాంచి నెల ప్రోద్దు
లనివిచ్చి తొవతమ్ములలరనొకట॥ బుత్తళిహారుంగుబత్తళియన్త
ళంబు! గత్తళంబులుఁజెలువారఁగత్తళాని! ముత్తమెఁదయుహ
త్తినకొత్తతేరు! మ్రోలఁదెచ్చినఁగనుఁగొని నేలతోఁడు॥ 9

సీ॥ పులుఁగురాలబెడంగుబొమడికంబును దాల్చికట్టాణి మేలుచొక్కల్ల
బూని! హారుమంజిమాత్తెంపుసరములఁగీలించిపగటుచెందమ్మికా
పనకమూని! తలిగుచందురుకావిదట్టగట్టగఁగట్టి వలిపెరెంటను
వల్లెవాటువైచి! సిరిగందముదావిచెలుపులీక్షైమెత్తి కస్తురినా
మంబుఁగాంచినుదట॥ యేలసింగాణితూపులుగీలుకొలిపి! కెంపు
పావలమెట్టివినెగంపుతేజు! ననుహరిశ్చంద్రుఁడప్పుహతననెలం
తఁ! గొమరునింగూడితేరెక్కఁగోరివచ్చె॥ 10

ఉ॥ వచ్చికోమారుఁదేరుపయివైశమబంగరుపీఠనుంచికే!
లిచ్చివెలందిచంద్రమతి నేర్పడనాయరదంబునెక్కఁగాఁ
బుచ్చిపరాకువేగరులుపొల్పుగఁదెల్పుఁగ నెక్కితానుపెం!
పచ్చువడంగఁదేర్నడుపనానతినిచ్చిననంతఁగ్రచ్చుట॥ 12

ఉ॥ బంగరువాగెయుదలుకుఁబక్కెరయునునుపట్టుపల్లము॥
సింగిణియులకోరితెగఁజేర్చినబల్పాదియుసిరాజిదా!
లుంగరవాలుచేసురియలోనగుకైదువలుదలాటము॥
రంగుగఁగాలుతేజినడరవెససాహిణిదెచ్చెఁదెచ్చిన॥ 11

చ॥ అరసిజరీరుమాలునిడియంగిరకంబుగఁదాల్చిజాళువా!
సరిగఱారుంగులాగునబసందుగఁగానెబిగిచ్చివల్పుఁజె!
చ్చెరఁగయిసేసిబత్తళికఁజిలుకలుదాలునుగేలఁబూసినుం!
తిరియగుసశ్యకీర్తియటఁదేజిపయినడినెక్కెవేటకు॥ 13

సీ॥ కైదువల్ బట్టియాకరులురానొకయోర నొకయోరబలుచెంచు
లుటిదిఁబాట। బాబాలతుటములుబలసిరానొకప్రక్క నొకప్ర
క్క నేనుంగులోలిఁగదల। బల్లిదులగుపెక్కుబంట్లురానొకచక్కి
నొకచక్కిఁగాలరులుబికినడవ। తగువారుజోదులుదవిలిరానొ
కచాయ నొకచాయఁబ్రెగ్గడలొరిమఁగ్రాల॥ యెప్పటలుబేర్లుబ
లువాయదములరవలి। యెడలగారులజానుగుల్ గడలువడఁగ। బ
డవలంబుననడిదంపుబెడఁగులడర। వెడలెనొడయండుగడువడిన
డవికపుడు॥

14

సీ॥ వరికయ్యలకున్గొప్పవాటించికొలదిగఁ గలబెట్టిమడకలఁగట్టువారి
యెనిమిదిలేర్పరచిచిక్కఁగనాకునెరువులఁ ద్రొక్కివెంబడిమాను
వోలువారి। విత్తిపైరొకయింతయెత్తుప్రోదినిఁగన్నదేకువఁగలుపె
డదీయువారి। విరివిచోటులపైరువెలితిపట్టులనెల్లనాటుకొనన్నా
లువాటుపారి॥ బండగాఁగోసికట్టలఁబన్నితెచ్చి। కళ్ళములఁగొ
ట్టిబంతులఁగట్టజేసి। గడ్డిఁద్రొక్కించివడ్లురాఁగాంచువారి। య
నిహరిశ్చంద్రుడవ్వలఁజనుచుఁద్రోవ॥

15

చ॥ ఉలవలుఁగొట్టులబెసలునుద్దులునూవులుఁగందిప్రత్తిస।
జ్జలునలసందులుసెనగచామలుమున్నగుమెట్టపంటల॥
జెలఁగెడిచేలయొప్పిదముఁజెంతలఁబ్రెగ్గడలోలిఁదెల్పరా।
వలఁతిపొలంబులగనుచువైశమమున్జనుచుండివెండియు॥ 16

సీ॥ పసులెందుఁజేలజైబడునంచుఁజెలకోలఁ గలిగియిట్టటుఁజూచికా
చువారి। మంచెలనుండిహూయంచుఁబుల్లులుడాయ నీయకవ
డిసెలలేయువారి। నటచేతనలిచిపొట్టొగనూదిసజొన్నపినుకుళ్ళ
వాయూడమెసవువారి। కంకిబట్టినఁబాలుగాఁబుదంటులఁబంటన

మలిపిప్పియొకింతయుమియువారి। ప్రత్తివిడిపించుచేలలఁబాడు
వారి। పెరిగియదనైనయులవనుబెటుకువారి। కొఱ్ఱసజ్జలచామ
మఱఁగోయువారి। ఁగాంచుచూరులఁబల్లెలఁగడచియిట్లు॥ 17

క॥ వంఁటెంబులవణితంబుల। బంటలమఱితనవిలాతి పజసుకములఁ
దా। ఁగంటఁగనుచుఁదనవా। ల్లంటికిఁగాన్పించుచరిగెఁగానఁ
దఱియఁ॥ 18

చ॥ చనఁజనఁజేఁడుకాఱడవిచాయనొకానొకచోటఁగాంచెఁగా।
రెనుములపాలుజాలుగొనియేర్పడు నావఱదఁమునింగిచ।
య్యనఁబడియీదలేకుసులులయ్యెడఁబాసినవాత్తెకాలవే।
ఁదిననరుదెంచివెల్లువనుద్రెళ్ళినపిక్కుమెకాలపెక్కువఁ॥ 19

గీ॥ ఏనుఁగులమస్తివెల్లువలేదుపంది। నేయికాల్వలుఁజేరిమున్నీరులగు
చు। నడరెవెదురులనుండిరా లేడిసుపాణి। సందరపుముత్తియం
బులజూడఁదెలుప॥ 20

సీ॥ చఱియలపైనుండిపఱతెంచుసెలవాఁక యెసగనొదలవేల్పుటే
టుగాఁగ। విన్నంటుమ్రాఁకులవ్రేలుపేరూడలు బెడఁగులీనెడుకా
విజడలుగాఁగ। ఁదవిలివేసఁగిగానరవులుమంటలతేజు కనలేడిచి
చ్చఱకన్నుగాఁగ। ఁదెఱనోటిమెకములతెలివన్నియలచెన్నురా
ణనొప్పారుమైరంగుగాఁగ। వ్రాలుమొయులులడాళ్లారుతోలు
గాఁగ। ఁగ్రాలువెదురులుముమ్మెనవాలుగాఁగ। విన్నుసిగదాలుపరిఁ
బోలువింజగట్టు। ఁగదిసియద్దొరయటనాట్లకడ్డలనరసి॥ 21

మ॥ నేరెడుల్ కలజువ్విమోదుగు నెమ్మిగుమ్మడునిమ్మలుఁ।
మా రెడుల్ పులిచింతకానుగుమావిక్రోవులురావులుఁ।

బూరుగల్ గలగొట్టుబొట్టుగుబొద్దిలాద్దుగుమద్దులుకా।

బీరలుకామొదలైనచెట్టులపెంపునకాగడుదట్టమై॥

22

సీ॥ మెకపురాదొరబీతిమెయిఁజిక్కితలకునేని కలెల్లులాడుఁగుమ
న్నీలుగాఁగ। బ్రబ్బునీఱపుటిర్లమబ్బులంచనియాడుసిగపుల్లులెల
యాటచెలులుగాఁగ। బండువెదుళ్ళపైనుండిరాలుసుపాణిబలు
దీవిదొరలకప్పములుగాఁగ। నెడనెడఁబలుకొయిలలుఁజిలకలుఁ
గైతబరఁగించుమేలకయీసరులుగాఁగ। మ్రొలమ్రాఁకులనొం
డొంట్లమొనయుకొమ్మ। టెంకిమెకములుగరిడిజెట్టీలుగాఁగ। జడ
లమెకమొండుదొరగాఁగఁజదురుఁబోలఁ। జాలునొకకానఁగని
హరిశ్చంద్రుఁడెదుట॥

23

సీ॥ మత్తిల్లుపెనుహత్తిమొత్తంబువడిమొత్తి మెదడుమెక్కెడుగండు
మెకపుదొరలు। పుట్టపట్టులబారుగట్టికన్నజ్జెడు చలిచీమలనుబీల్చు
నెలుఁగుపరులు। చటియలంగలకొండగొటియలన్నులుమాడియె
ఱనెత్తురానుబల్చిలుతగములు। కుబుసంబులనువీడుకొనియొండు
సందడిపైఁచనిమసకపుండ్రాఁచుగుములు। యారములఁదూఱిపా
ఠెడునేమబండు। లేటులాడెడియెనుబోతులెగుగుకొదమ। లేళ్ళు
దుప్పలుమంతతోడేళ్ళుకణుజు। వఱడుకుందేళ్ళువెలసినవలఁకుల
రసి॥

24

క॥ చెంచులనుగాంచియిచ్చట। మించుకాగడుమెండుగండుమొకము
లుమీరల్। డించనియలవునబైఁజని। త్రుంచుండనఁజోపువెట్టితో
డరుచువారల్॥

25

ఉ॥ కాంచిమొకంబులకవలలఁగాలురులకబఱపించజూడలే।
త్తించిమొఱంగుబల్లెములనీటెలబల్నిగుడించిప్రోగువా।

ఁజిరికంపుదీములగుఱిఁ మెలఁగించికడంగిబోనులూ।

డ్డించిహుటాహుటింబరఁగి రేడ్డెఱవేటకుఁ తోడునత్తఱిఁ॥ 26

ఉ॥ తేరును వేఁడ్గితనదేవెరిముద్దుకొమారు వేటతీ।

రారయనొక్కచోనిలిపియంగుగనంగిబిగించిచుంగులఁ।

జేరిఁవల్లెచాటుడిపసింగిణిఁగోలలదూసిసింగపుఁ।

బాసుల నేసెవేటరులుపల్తులుఁదన్గనిమెచ్చఁబెచ్చుగఁ॥ 27

క॥ మ్రొక్కిడిమెకములనొడయఁడు। లెక్కింపకతక్కువానిలేసునసె

లలఁ। జక్కడెమొక్కటీలఁ। జిక్కనిసింగములఁబులులఁజిలు

తలనంతఁ॥ 28

సీ॥ నెరసరిపిండుపై నెఱసరుల్ గండుమైఁదాకిరిబాకుతుపాకులూడి

సి। యొంటరితెగదూలనొంటరితెగద్రీల కరిగిరిగరగరసురియ

లెత్తి। మొక్కటీలడలంగమొక్కటీలడరిరి ప్రబ్బియోదంబులఁ

బాదుకొలిపి। వేగులువడికూలవేగులువడిఁగూల వెడలిరికోలల

విండ్లుఁబట్టి। మఱియువేటరులెలుగులమందజల్లి। మెకములనుద

చ్చియడుగులమెకపుగముల। గణఁతిదుప్పలులోనుగాఁగలమెకా

ల। ఁజెండిచెక్కాడిరెంతయుగండుమిగిలి॥ 29

సీ॥ తాముగుబ్బలిపట్టితట్టులైవెతఁబాపు కొనెదమంచెగురుచుగుండ్లు

దాఁటు। తామునిలకడనేలతట్టులంబడిదాడి విడిమందమంచున

ల్లడలఁబాటు। తాముచుక్కలఁతేనిదండనుండినఁజేటు వీడునంచ

డలివిన్వీదికెగురు। తాముముక్కంటికైదండఁగ్రాలినబాములుం

డవంచటువెలిగొండకేగు॥ తాముచిల్వలనేలకుఁదరలిమేల్లు। ద

నరఁబ్రతికెదమనిమంటిద్రవ్వుచుండు। సింగములనేనుగులలేళ్ళజిం

కగుముల। నేదులనువేటఁద్రుంచిరేనాదులపుడు॥ 30

లయగ్రాహి॥ పొంచిపొదరిండ్లదెరలుంచిమలలెక్కియడరించు
మెకాలనడలించియలవార॥ మించివెనదోలుచునుగాంచియ
టగొన్నిటినిద్రుంచిబలుకైదువులనొంచిపొరిబొట్టల్ జించివ
టిపోటువిడికుంచివడిలాగులిడుకొంచు జనువానిబడలించిపల
తూపుల్ పించనుడరంగబటపించియుసుటుల్ దొలగద్రె
చిచెలువొప్పిరొగిజెంచులటతేడు॥ 31

స్థర॥ గాలించెగాననెల్లగడిదివిటుతలగాల్చెసింగంపుమూ
క॥ దూలించెహత్తిపాజుమనిమెగొటియలద్రుంచెదో
డేళ్ళబారు॥ గూలించెదుప్పిపిండుగుదిమెసలుగులగా
ల్చెమనోతుచాలు॥ వ్రాలించెదచ్చికాళ్ళవఱలుమెకము
లవాల్చెబేరేడుగుంపు॥ 32

గీ॥ సరిపెణలవిచ్చివిడిపింపజాగిలములు వెడలిపసివట్టితోకలవిసిరి
కొనుచు మొనయబరుగిడినెమకుచుమోరలెత్తి కాంచిపండు
లజక్కాడగడగెనపుడు॥ 33

క॥ అత్తెంబులగలడేగల మొత్తమునెగిరింపగౌజుపూరేళ్ళవడి॥
దత్తటిలజేసెవెండియు మొత్తెనునుగోళ్ళకొనలబులుగుల
నెల్ల॥ 34

క॥ కడిమిమెయినిటులగోయలు పడుకులలోయలనుపెలలవలకుల
గొబల॥ వడిమెకములజంపగనొడ యడుచాలింపుడికవేట
యననటవారల్॥ 35

మ॥ పునుగుగస్తరిదాకయుసలుగుకొమ్ముదేనెమేల్చాటప
పునుజవ్వాదిననంటిపండ్లుసవరంబుల్ నెమ్ములగప్పురం
బునుబీల్కుంచెలునక్కకొమ్ములుజగాపూరేళ్ళలోనైనవా
నినిరాజాబిలియొద్దబుట్టియెలమినించంగగేల్తోడ్చిన॥ 36

క॥ మన్నించిమిగులఁజేడవి। యన్నియుఁగొనియొరిమఁదనచునర్థిలి
నవలా। మిన్నయగుచంద్రమతికి॥ జెన్నలరనొసంగికానచెం
చులికంఠ॥ 37

క॥ తనివారవిలునగలవసఁదనములఁగడునిచ్చిఁజేడతనప్రెగ్గడఁగఁగ్గొ
నివేయిపెంపునకొగదఁ। చనుదెంచితిమింతదవ్వుచదలేటిదరి॥38

సీ॥ కలదుతబిసివసిష్టుజోగంపుటిక్క॥ యచ్చటికిఁబోయియామొ
జ్జహజ్జదోయి। ఁగాంచిమఱలుచుమిదెపీచుకమ్మవల్పు। పయ్యెరలు
దెల్పుముయ్యేఱుపజ్జనుంట॥ 39

క॥ అనితనకొమయుకొగొచురుఁడు। ఁజనుదేరఁగవెంటఁబ్రగడచం
దురుఁడునురా। ఁగనుఁగొనుచుమలలసెలల॥ మునుకొనిపోఁబో
వనొక్కఁ-మురువగుకొన॥ 40

సీ॥ జిలవొలంగఁగనేనుఁగులమేనుముని గోళ్ళచేసయింపుగగీఱుసిం
గములను। చింకకూనలకుఁజన్జేపియాకలిదీఱఁబాలాసంగెడుపు
రుటాలుపులుల। ఎరకేగుతల్లులనెడసినచిటుత్రాఁచుమొత్తంబు
జోకొట్టుముంగిసలను। గూర్కొందుచిత్తెలగఁగుమిలేయుననిస
ద్దుఁజేయకచనుమానుచీలిపిండు॥ వింతదనరారనొద్దికవెలసివి
న్ను। సరవిఁజెరలాడుపులుఁగులసాళువముల। నరసితమయొజ్జతబి
సిచందురునినెలపు। గాఁగమది నెంచికడువేడ్తఁగ్రాలిఁజేడు॥41

సీ॥ తిగనిల్వుబొట్లక్రొంబగటుమించినవాని మించుసంచుడిగించుమే
నువాని। ఁదులకింపుబలుపెంపుతొలసిపేరులివానిఁబేరగుజడఘా
రిపెద్దవాని। చిందంబునుడివాలుచిన్నెదండలవానిదంజనొప్పా
రులాతంబువాని। జింకకథాసంబుచేలచందమువానిఁజెందమ్మిన
రములచేతివాని॥ సంజక్రొంజిగులీనువాల్బడలవాని। డంబుతెలి

దాలుగ్రాల్లందియంబువాని మినుకుకొనమేటితోటఁ బేర్కొనె
డువానిఁ జేరికనిజడదారివసిష్టనంత॥ 42

గీ॥ బొమ్మదికపుజ్జు మానికంబులబెడంగు॥ లానిరాబరియడంగులనల్లు
కొనఁగఁ జాఁగిలియెరంగివొరహరిశ్చంద్రుడచొట॥ లేవికేల్లా
డ్చినిలుచున్నఁజూచితబస॥ 43

గీ॥ అలరేదీపించి కెలనజోహారులొడ్డు॥ చంద్రమతిలోహితాన్యులచం
దమరసి॥ కూరుచుండఁగ నేమించి గారవించి॥ యింపుపలుకులరా
నెలకేటులఁబలికె॥ 44

క॥ ఒప్పును నెతగవుఁగనుఁగొన॥ కిప్పుగిదికవేటఁదవిలియే తెంచఁగ
రా॥ నెప్పురులకనుఁగఁజెలితో॥ నిప్పుడుకులకంచుజందమేయిది
నీకు॥ 45

క॥ అదిగాక మొదటఁబాడికి॥ గుమ్మరైనరామనువుకొలముఁదొ
లిబ॥ న్నిమండనజగమునఁబేరిమి॥ బొదలితినికెటుఁగరానిపోడిమి
గలదే॥ 46

క॥ సతవెసనంబులఁదవులక॥ సతవెరపుల నెఱిగికడిమిసతపరిబలి
మి॥ బ్రతుకూనుటొప్పుఁజేనికి॥ సతతేజీవలఁతికొలఁపుసంద్రంపు
నెలా॥ 47

క॥ దొరతనముముగితిసరవికి॥ దరిమటియేవేల్చితబుసుదానికి నెన
యా॥ సరబడిదొలఁగిననయ్యది॥ గరముకబలుకొలలముఁపఁగల
దగుఁజేని॥ 48

సీ॥ తగుమైబడింబదితగవెన్నిపజనేలు నొడయనికీకానయునికియేల॥
యోలివిన్నాణులనాలించిపాటించు ఁజేనికీమోనంపుఁబూనికే

ల! నిజముఁదప్పక పాటి నేర్పు మైఁజెలు నారు మేటికీ వేలిమి పాటు
లేల! యందజనొకకంటనరసిమ న్చెడఁరాచ దంటకీముక్కాఁక
తబుసు లేల! మండగీడులదండి మైగండవంచి! బీదసానలనాదట
నేదిప్రోదిం! బరఁగు నెఱరాచగఱువకుదొరతనంబు! సేరఁజెలు
నారముగితిరాదారిగాదె॥

49

క॥ బడిపైదలు సెడుగూనిన! సడియదియొజ్జలదికులపసంగడిఁగొను
కుల్! వడనదితండ్రదిపజమే! లడరెడు తెఱఁగెడలదోసమయ్య
దిదొరకా॥

50

కం॥ పలుబడినుండుపజలకు! మేలౌచందంబుదెట్లుమెయికొనునొను
ది॥ హాలెము నెఱింగియవ్వహి! నేలిక సేయంగడంగు తెంత
యనురవా॥

51

గీ॥ పడవికలిమిలిమిచదలంబుఁగడుఁగల్గి! చాలినంతపుడమి నేలఁగల్గి!
తగినప్రజలెనిజగఁ తేనియెల్పుడి! గాలిఁనూలుది వ్వేకన్తిఁబోలు॥ 52

చ॥ దెరవనియైదుసేదెపుడు దేహఱుఁగోటలుఁగొత్తఱింబులుక॥

దిరమయియుంటదండఁ దెఱదియమియుక॥ గనిక్రిందిమన్నెలె॥

ల్లరుఁదమకప్పముల్ నఱిదొలంగకయీఁగొనివేగువారిచే॥

నరయుచునుద్దులకాబ్రెగడలందఱిమంతనమందఁగావలెక॥ 53

క॥ తప్పొప్పులరసిచొప్పుక॥ దప్పిననొప్పింపఁదగునుదగవరియగురా॥

నెప్పురికప్పట్టులఁజను॥ వొప్పుమిచ్చుట్టంబుఁగాంచు టొప్పుదుమది

లోక॥

54

సీ॥ చనియప్పుడప్పుడుఁగి నయేలువలనూళ్ళఁగలకాపుల తెఱంగుఁగాం

చవలయు॥ వరవలఁజెఱువులవలనుగఁగట్టించి కెలఁకులఘ్నీళ్ళసాగిం

పవలయు॥ గరణీకములనన్నుకయపొలంబులఁబంటఁగాంచిపజమొ

ఊలకించవలయు| బంటలకొలది నేర్పటచియాటవపాలు గుత్తఁ
గాపులనుండిగొనఁగవలయు| బన్నుఁగొనిబొక్క సమునించుప
నినటుంచి| లేమికాపులకెదురిచ్చిలెస్సవంట| వైనఁదిన్నగమున్ని
చ్చినట్టిసొమ్ము| బడయుచును తేఁడుపగిదిరాబట్టవలయు|| 55

సీ|| పాడిపెద్దలమాటబాటించియిది నాయ మిదిగాదటంచు తేఁడె
ఱుఁగవలయు| తగవెంచుడిందనివగఁగనుంగొనుపొంతుఁగ్రిందివా
రలబరికించవలయు| దటిబట్టియనువైన నెటిమార్పులడరించి ప
జలుమేలొందబ్రోవంగవలయు| గొనటిచీకులకెల్లఁదనివారనెన
రుమైసీవులవెలయించికావవలయు| బయిపయింజూచివెండియుఁ
బాటిసూటి| జాడజాణలరాదీసి నాడులందు| బారుపత్తెంబుల
నొసంగిపజలనేల| బనుపదగునంచుఁకగవుంటఁ గనఁగవల
యు|| 56

క|| వలఁతీయింతకునన్నియు| ఁదెలసిన నెఱజాణవైనఁదెలపితీనీకుఁ|
గలువవిరిసూడుఁగుంకెడి| జెలియుఁగొమరుండుచూపఁజేడ్పడి
రడవిఁ|| 57

చ|| తడవొనరింపకీకడనుదగ్గి వెసంజనుమూరికొండుమే|
ల్నుడిపినుచెప్పెదఁదబునునోమెడుగాధియనుంగుబట్టియి|
య్యెడనొకచోఁగలండతనియిమ్మునకుఁజనబోకుమలగఁచే|
నడరియొకప్పుకీడెనయనాడిననాడునతండునావుడుఁ|| 58

క|| జడదారికెఱఁగివీడ్కొని| యొడయఁడుచెలిఁగొమరుఁగూడియొ
గినరదంబుఁ| వడినెక్కిమఱలుచోన| యొడరుంగనిగాధిచూలి
యిదియదననుచుఁ|| 59

క|| తననెలవునకుహరిశ్చం| మునిరప్పింపంగసుపమఁదోడ్తోనెడఁదఁ||

గనిమతీయు నెట్టకేలకుఁ | దనయెక్కుడుతబుసుబల్కితలఁపుననం
తఁ || 60

సీ॥ ముత్తైంపుచిప్ప నెమ్మోముచండముదాని నిగనిగమనుతళుక జిగుల
దానీఁ | గప్పురానీడలఁగుప్పుకన్నులదానిఁబనదాలదాలీనుచెవుల
దాని | జనుకుఘ్రాసలనిగ్గుఁజైనకుచాఱలదాని ఁగాయువెన్నెల
సారుకడుపుదానిఁ | గ్రాలుపచ్చలరంగుకాలిడెక్కలదాని నుదిరి
మించినమేనుపదటుదాని | నడరుమగరాలబెడఁగులతోడలదానిఁ
గాడ్పువడిమించు పేరెముల్ గలుగుదాని | బిత్తరపుఁజూపుదాని
బల్బిత్తుదాని | వింతయగుజింకనొండుఁగావించిదాని || 61

చ॥ పొడగనియీవసిష్ఠురుసిపొంతనఁగ్రాలు పొలానఁబొద్దువం |
గడపుఁద్రిశంకుపట్టితనగాదిలిపైదలిఁబట్టిఁగూడియి |
ప్పుడెచనుచున్నవాఁడరిగిపొల్పుగునీబలునేర్పుచెట్టలఁ |
వడిఁగనిపించినిస్బడయువైసికనాతనిఁదెమ్మునీవిటఁ || 62

క॥ అనిపనఁగారడపుఁ | బనిబంగరుజింకకొదమపనివినికానఁ | బ
నివడియేగిహరిశ్చంద్రునికంటఁగానుపింపఁదోరపువింతఁ || 63

చ॥ కనుఁగొనినానమైతళుకుఁగన్గవబల్బేళుకుఁడలంచిచం |
పనుపాదిరాకపట్టితనపట్టికినాడుకొనంగనీదలం |
పునవెరవెంచియమ్మైకమువోయినజూడనెతేరుఁదోలఁజ |
య్యనసెలవిచ్చిఁతోడటులనయ్యడవింబడివెంటనంటినఁ || 64

కం॥ గాలివజీరునితేజఁ | బోలివడిఁబాటువేలుపులబువ్వయెదఁ |
గ్రాలుతమకొలఁపుటిట్టిఁ | దేలికనందుకొనుమాడిక నెట్టిబైకె
గరుఁ || 65

లయగ్రాహి॥ ఈటనుగుబల్బుదలఁగూటి చెలువారనటఁదాటినురి

యావలికిఁబాటితొలిమించున్ మీఱఁగల మైతఱుకుఁజూటికలఁజూ
పినయివాఱఁగమిగొల్పిపలుమాఱుదొరఁచెంతన్ నాఱుఁదిననిల్చి
యలుపాఱమఱిఁబండిపలుకాఱియలువడ్డవగదేలు పఁగనెంతో
నూఱడిలివెండితనవేఱడముఁజూపవడిజూటిమెయిఁ గొమ్ములనుగీ
టుకొనుజింకన్॥ 66

సీ॥ పట్టఁడాసిననద్దిపట్టికమున్నెగునలుకనొంపఁగనున్నఁగెలనదోఁచు
ఁజిక్కెనంచొడియఁబోఁజేయింకపరుగెత్తుఁగదియఁగాఁగాన్నిం
చకయమొఱంగు! వలలూడ్డనావలివలనికిఁగుప్పించుఁ బొంచి
చేరినజుమాయించిమించు! దొరికెనంచాఁచినదొలఁగినప్పునకే
గుఁజదుపవిల్లెత్తఁగట్టెమటమెలఁగు! నందఁజేజూఁపనెగిరిమున్ముం
దుకరుగు! నొక్కచోడాఁగివేఱొక్కచక్కికేగు! నవ్వితంబున
నెలయించియవ్వజీరు! గాఢికొమరునియా రాముకడకుఁదెచ్చె 67

గీ॥ పట్టువిడకిత్రైఱంగునవట్టియాసఁగొలిపికికురించి తెచ్చినకొదమజిం
క! నలుకనొంపంగదొనఁదీసియన్మునేయ! విచ్చుమొగ్గయ్యుఁడు
దకదివేడబమున॥ 68

క॥ జడదారిగాఢికొమరుని! యెడకుంజనిపంటవతియేలికతనవె! స్వ
డియేతెంచినవైనం! బెడపకయెఱిఁగించియతఁయెమట మొఱం
గెన్॥ 69

గీ॥ అంతనగ్గారడపుజింకనంటికడిఁది! కాటుకోనలబడుకులఁగట్లఁజె
ట్లఁగ్రంతలంబడివచ్చినకతననొడయఁ! డలసిదగఁదీర్చుకొనవెం
చమరయఁజనఁగ॥ 70

తరళ॥ కడిమిమేడులుఁదాండ్రజువ్వులుగంగరేనులువట్టులున్! గొడి
సెచింతలుదేవదారులుఁగ్రోవిపొన్నలురేగులున్! గడుదురీడెలు

మావులిప్పలుఁగానుగంచుగు తేకులుఁ | గడపనిమ్మలనంటులుఁగ
లకానఁగన్గొనియయ్యెడఁ || 71

చ॥ చెలిమినిగొరులుఁగొదమసింగములుఁబసిదిండులిట్టులుఁ |
జీలువలుఁజుట్టుపుల్లులునుజిత్తెలుకల్ చిలుచీలిపిండ్లుజా |
గిలములునేపరుల్ దవిలిగ్రేణినినొండొరులోలినొద్దికఁ |
జెలఁగుటఁగాంచియచ్చెరువుఁజెందివజీరుఁడువెండిమున్జనఁ || 72

సీ॥ ప్రామినుకొనల నేర్పడు తెల్వియిట్టిదం చంకించిపలుకుగోర్వం
కగుముల | ముక్కులకబనసలనొక్కిమెక్కిసారాలఁ బనసలనుడి
వెడుబరితములను | పరికించిడిక లేర్పఱచిపున్నెపుకబ్బ ములచొ
ప్పుఁదెలుపురాచిలుకపడుగు | వేల్చిక్రొంబొగనింగి వెడలుమబ్బు
లటంచు నెమ్మిఁజాళరలాడు నెమ్మిగుంపుఁ | గాంచియదియొక్కతబి
సిమొక్కంటియుండు | పట్టుగా నెంచితనదునీర్వట్టుఁబాపు | కొ
నగఁనయ్యెడనీర్వట్టుఁగనఁదలంచి | ముందునొకకొంతదవ్వేగఁమో
లఁజేడు || 73

సీ॥ జానొప్పఁగానీటిపైనల్లుకొనియున్న నింపునాఁచదిజడగుంపుగాఁ
గ | తమ్మిఁగూఁడుల మెక్కఁగ్రమ్మరాయంచల వన్నెమైతెలిబూది
వన్నెగాఁగ | విచ్చుచెంగల్వక్రొవ్విరిబంతియొడలున దనరినరుమ
రాకదండగాఁగ | ప్రోవులైయల్లుపూదీవెల్మైదీఁగఁదాల్చినను
నుజన్నిదములుగాఁగ | వ్రాలుతొవరేకుచిటుకక్కపాలగాఁగ | నీ
టిబొట్లూనుపటికపుజ్జేరుగాఁగ | బరఁగజడదారిచందరుపగిదివెల
యు | నొండుకెందమ్మికోలకువుదండఁగొంచి || 74

క॥ కనిచెలియుఁబట్టితానుఁ | దనరినపేరెలమిఁదేరుఁజటుకునడిగిచ |
ల్లనినీరుఁగ్రోఁలియన్లుడు | గునదరినీఱంపుఁబొదలగున్నలనీడఁ || 75

క॥ అలపెడలఁజంద్రసుతితొడ। తలయంపిగఁజేర్చితలిరుఁదలిమంబ
వయి॥ జెలువుగఁబరుండియొడయఁడు। కెలననురటివీచుసత్క
కీర్తిఁబ్రెగడ॥ 76

క॥ కనిమిగులఁజూటికింపై। పొనరెడినిచ్చోటువేల్చిపొవలునుగడుఁ
గా। ట్టొనుచున్నదిద్దియేరుసి। మనికియొతెలియంగఁదగునుమన
కననాలో॥ 77

గీ॥ పండ్లుగోయంగనపుడొక్కవడుగఁడటకు। వచ్చియచ్చకిర-రుసిగా
ధిపట్టిదనుచు। ఁదెలియఁబలికిననాప్రొద్దుకొలపుటొడయ। డగుహ
రిశ్చంద్రుఁడెడఁదనుమిగులనొగిలి॥ 78

క॥ ఇంక నేమిగాఁగనున్నదొ। యకటాయించుగుగలపదనిమనునెం
తో। సకునికినుడివినవహిమ। చ్చికనువసిష్ఠుండెఱుంగఁజెప్పె
నాకు॥ 79

గీ॥ చెప్పియునుజేయమఱచితిముప్పుమూఁడు। టకుఁగఁతంబయ్యెఁగా
కున్నమెకమదేడ। కెలనఁగాన్నించియెలయించిమలలసెలల। నె
డఁదఁబురికొల్పితెచ్చునేయింతదప్పు॥ 80

గీ॥ నలువకట్టడిదాఁబఁగానలవియగునె। కాఁగనున్నదితప్పకకాకమా
న। దైనవెరవొండునారయుమాకడింది। తపసిదాయుటొలేకిం
దుఁదరలిచనుటొ॥ 81

గీ॥ ఆనిరాబారియిసుమంతయలిగికనిన। బొన్నగఁజ్జెనఁబడిక్రుం
గుఁబుడమిదాలు। మైనవడిబ్రుంగునెలప్రొద్దులైనఘంగు। దురుస
తంబలకముక్కుపైదొరయువాఁడు॥ 82

క॥ అనితలఁకుహరిశ్చంద్రుని। గనిప్రెగ్గడసత్యకీర్తికరమీకరణి॥ వన
రఁగనీకేటికినో। వినుకెంపుకొలంబుకడలివెన్నెలతోఁడా॥ 83

కం॥ వాఁడిగలాఁడవుసోడవు! వేఁడెడిపజపాలివాఁడి వెలిమొదవవు
బల్! పోఁడిమిఁబాడియుఁగాంచిన! వాఁడవునీపైననలుగువా
రుంగలరే॥ 84

ఉ॥ అందుజగంబుసొందుడిగియాముడిగించికిరంబుడంబునా!
సందిగనాడియినెడలిపైరణచేమదినించిగావినే!
రందికడిందికాటడవినాఁకిలికిణవలికెండకోర్చియో!
జందబుసూనుమేటిగుసించందురులూరకకంటగింతురే॥ 85

చ॥ అదియునుగాకయిందడరునాతఁడుగాధియనుంగుఁబట్టిము!
స్సొదలఁగమీకొలంబునకుఁబొంపునునింపినమేటియీతఁడే!
కదనినుఁగన్నరాచతలకట్టుద్రెశంకునిబొందితోడమే!
ల్పదపికిఁబంపినట్టిసుడివార్దగారయేటికిజంకెదివ్వగణ॥ 86

చ॥ అరుదుగఁగల్గుఁబోకసరొకప్పుడుగల్గినమ్రగ్గువేగవా!
విరిఁగడుఁజల్లనొనెనరువెల్లువలుల్లములెప్పువారికిణ!
గెరలియువారలొక్కరికిఁగీడొనరింపరుమేలునేతలం!
తురుతలఁకీఁగిఁకూగుమిటఁదోడెమువచ్చినసేదదీఱఁగణ॥ 87

కం॥ అననలపుసనఁగనించుక! ఁగనుమోడిచియంతలోనెకనరానిక
లణ! గనితోఁడుగలవరంబునఁ! దెనమాణకటులేచినాల్లుదెసలుం
గనుచుణ॥ 88

గీ॥ కన్నుఁగవనీరుగాటమైగరమువణక! ఁదత్తరముఁగన్నయలసతక
త్తల్లా! తగవరికొలంపుదొరయగుమగనిచెన్నుఁ! జటచిచెలిచం
ద్రమతీయంతవెఱపుఁబాప॥ 89

క॥ పులుడిండిరాలుఁబచ్చలు! ఁదఘటకృష్ణగఁగాలుగ్రాలునినచేకడె

ముఖా వలయంగనూర్జ్విమున్ముఖు! వలఁతీకిదిగదాడిచి తీసివైచి
బీరానన్|| 90

క॥ మిన్నొఱగిపైనఁబడినన్| జేన్నెడలవువిన్నఁదనముఁజేందవునుడి
గా! మిన్నాయెన్నఁడియ్యెడ! బన్నమువడియిటులనులికిపడెదవి
దేలా|| 91

సీ॥ కడిఁబిఠేరంపురాపుడమిదాల్పులపాలి వాఁడిక్రొన్ముగరాలవాలు
దొరవు! మఱుఁగుఁజేరినరాచగఱువలవెఱమాన్పునుఱవుగాంచి
నమేటియుఱియపీవు! సతసంక్రములుదాఁక చనునేలనేలఁగాఁ
గ్రాలినరాచముక్కఁటివీవు! సతమునిక్కఁముజగాప్రతీనమాఱట
లేని ప్రొద్దువంగడపురాపెద్దవీవు! సంజుదిట్టంపుజాళువాకొండ
వీవు! తగవువెరవులనెఱిగినదంటవీవు! బేలకైవడిరహిఁచెడిబెద
రియిటులఁ! దలఁకైదేటికినిమ్మాడిఁగలవరించి|| 92.

క॥ అననాలోపలనెన్ముదిఁ! దనరినవాఁడగుచురాచదణిచంద్రమతిన్|
గనియిపుకొకకలఁగంటిన్| వినుమది నెఱబీతగొలుపువెలఁదిరొమ్మ
దికిన్|| 93

మ॥ చెలినేఁగొల్వయియుండఁగానటమనంజేరన్వడిన్దాసిబి|
ట్టలుకన్బాఱుఁడొకండునాబొమడికంబంతన్బడన్ద్రోసిప్రో|
ల్లొలఁగన్జేసినఁబాసిగాసిలియుఁదోడ్తోవాసిమున్నట్లురా|
కలిమిన్గుబ్బలిదాల్పుక్రొన్నెనరుచేఁగంటిన్జగంజొననన్|| 94

చ॥ అనివినిపింపఁజంద్రమతియంగదఁగుందియుఁబైకిదిట్టమున్|
గనిమఱిదీనికింతవగఁగందఁగనేటికిమేటిఁజేడనె|
కొగ్గనినకడిందెవంతలవిగూలుఁపదంపడిసిండుపేరిమిన్|
గనియెదవెట్టులన్నఁగలగల్గినచందమువిన్నొంచెదన్|| 95

గీ॥ కలఁగనుంగొన్నపాటుఁడీ గాధిపట్టిః పిదపబొమడిక మెడలినవిత
ముఁదలఁప నడలిరాలచ్చిఁబాసి పెంపటుటవెండి తొంటిసిరిగాం
చుటదిగంటదొరతనంబు॥ 96

క॥ వచ్చుఁగీడదియప్పుడె విచ్చుఁసోద్దుట్టమంచువిచ్చినకరణిఁ
టిచ్చపడ నేటికిఁడుమలు! వచ్చుఁబో నెడపకెట్టివారికినైనఁ॥ 97

క॥ అనియిట్లుతగు తెఱంగులఁ దనపెనిమిటినూఁడించి తత్తరమెడఁ
దఁ గననీకమిగులదిట్టం బొనరఁగఁజంద్రమతినుడువుచుండఁగ
నాలోఁ॥ 98

క॥ కినుకయునుక్కి వముఁలోఁ గనిగాధియనుంగుఁబట్టికడకొలపుజ
గా ననబోంద్రనిరువురఁవడిఁ బొనరించెన్నలువనెనయుప్రోడ
లుతబుసుల్ ॥ 99

సీ॥ దరిఁగ్రాలునేనుంగుపరిఁబట్టియ వ్వాని తలలఁబాలిండ్లుగసలిపెనే
మొ కడనున్నసింగంపుగమిఁదెచ్చియ వ్వాని నెలఁతలకొనులన్ని
లిపెనేమొ కుఱఁగటంజనుజింకకొడమలఁగై సేసియువిదలకన్న
లనునిచెనేమొ సరసఁదైవాతెడిసవరంపు మెకములఁ గొని
వానిజడలనుగూర్చెనేమొ యొండుకొఱముట్లు లేకయయొద్దమె
లఁగు మెగపుగుమిఁజేర్చివ్రేల్చిడిమెలఁతదోయి వాసినొనరించె
బలిగాధిపట్టినేర్పు విప్పునేమనినోటనుజెప్పనొప్పు॥ 100

సీ॥ గోములైరేయెండగాములైనునువఱు గోములైకొమరు నెమ్మోము
లమరు మెప్పులైకప్పురాచొప్పులైతేంట్లదాల్చిప్పులైగొప్ప
లైకొప్పులొప్పు పపులైవలరాచతూపులైతరీతీపుదాపులైకొ
వ్వాడిచూపులెసఁగు సొంపులైనిద్దంపునింపులైయద్దంపుఁబెంపు
లైపొంపాగుచెంపలొనరు కుదురు నెలరేకచదురులైనుదురులొ

దవు! కాపి దవులను దివులై మోవులొలయు! నజ్జతలిరాకునొజ్జలై
హజ్జలెలయు! పల్లెతలడంబునుగ్గడింపందరంబె॥ 101

చ॥ చిలువపసిండి లేళ్ళు నెలచిందముపుట్టలఁచూటిచిచ్చులో!
పలఁబడిపూరి మేసిమినుఁబ్రాఁకియడంగుచు నీటఁదాఁగియా!
నలనటివంచెఁగ్రాఁగె వెఱదాఁటులఁబర్చి డెఁగందెనారెచ్చిబి!
ట్టలడడ మేనుగన్ను మొగముఱ్ఱులకుఁదొరగాకసిబ్బితె॥ 102

క॥ చెండ్లాపాలిండ్లానురు! పిండ్లాకన్పొములుచిల్క పిండ్లాపలుకుల్!
చూండ్లాకేల్లవలప్పు! బోండ్లాబొగడంగనేండ్లాఁ బూండ్లాంబ
ట్టు॥ 103

సీ॥ వెఱకువిల్లుని వా తెఱతీపులొనరించియలరుఁచూపులఁజూపులంద
మర్చి! తుమ్మెదనారిబల్తురుములనడరించి చిలుకతత్తడిఁబల్కులా
లుకఁగూర్చి! తెఱగంటి టెక్కియఁదెలికన్నులన్నిల్నిగాడ్చు తేయా
ర్పులకడఁదలిర్చి! తొగనంటుచెలి కాని మొగములనలరించి కోయి
లనందెలుంగులనుబేర్చి! చెలులనలగాధికోమరుఁడు సేయమ
రుఁడు! “బలిమిచెడనింకసి స్త్రీలబతము సెడిన! సుకముఁగనఁదగు”
నంచుఁదాసమలప్రాపు! గాంచెనోయనఁబొల్తురమ్మించుబోం
డ్లు॥ 104

౧॥ నెలయిరులాక్కఁగోఁగలుగు నేకలిగెఁగా నెన్నెఱ్ఱముక్తొవ్వెదల్
నెగడుకతన! విరిదమ్మివెన్నెలలొరిమనుండు నెయుండెఁ గన్నుల
నప్పులకలిమికతన! సంపంగి తేఁబులుజతగూడు నేకూడె ముకు
చ్చామగ్గలాక్కట మొరయుకతన! సింగమేనుఁగులోలిఁజేరు నే
చేరెఁగాఁ గొనుపెందొడలుదాపూనుకతన! నొరజగముపెద్దయ
గురంచరాఁతు! నేతకొండుక్రొత్తసేతగాఁగ! గాధిపట్టిసే

సెంగఁబోలుననియందఁ జాడుకొనఁగఁబొల్తురలరుబోండ్లు 105

॥ మీలాకన్నంగవపగఁ డాలావాతెఱలుపైఁడి డాలామేనుల్ । వా
లానెఱులుజగామగఁ రాలాపల్వరుసకప్పురాలాపలుకుల్ ॥ 106

॥ గాథికోమరునిచేతవైక్రాలుచెలుల । మొగములనుగాంచియటు
లసేయఁగనునెలను । పురుడురామియునెలనెలఁబూనిచెఱది । చే
యుచున్నాడుముదిమిఁదాఁజెడియునలువ ॥ 107

సీ॥ చిలుకలనొనరించికెలన మెక్కఁగఁజవుల్ మించుమేల్దొండపం
డ్లుంచి నాఁడొ । వెన్నెలపిట్టలబన్నియానఁగనండనించి రేయెండఁ
గావించినాఁడొ । చిలువలంబసఁజేసికెలకునఁగ్రోలంగఁబయ్యెరల
ను నేఱుపఱచినాఁడొ । గౌరులంబొనరించియోరెమ్ములనుగూర్చున
నఁటికంబంబులనునిచినాఁడొ । యనఁగఁబలుకులుఁబెదవులుఁగను
లునగవు । లారునూర్పులునడలునునడరుతొడలుఁ । దనరియెనలేని
సింగారమొనరిమిగుల । జిగులమీఱుచురమ్మాలచిగురుబోండ్లు ॥ 108

చ॥ చెలులబెడంగుక్రొంజడలచెల్వునకున్ సరిరాకబీతిచే ।
ఁజిలువలువిన్నుజుట్టుదొరచెంగటఁజేరిననంచునెమ్మియీ ।
నెలఁతలపజ్జనాటఁదొలి నేర్చినదౌటనుగొంచగొంగరా ।
యొలిమెపటాణియైపగఱనొజ్జలడందమెలర్పనేఁపెడిన్ ॥ 109

సీ॥ మోములునెలలయి మొనయఁగాకుండిననింతులనగులు రేయెండ
లగునె । కెంపువాతెఱలుచకెరలుగాకుండినఁ దెఱవలపలుకు
లుదీపులగునె । పొక్కిలుల్ కొలఁకులై పొనరుఁగాకుండినవిరిబోం
డ్లతఱులుచాత్తరఁగలగునె । మేనులుమించులై పొలఁగుఁగాకుండిన
మడఁతులక్రొవ్వెదల్కబ్బులగునె । కన్బొనులువిండ్లుగాకున్నఁగ్రా
లుగంట్ల । చూపులవితూపులగునెయాసొబగుచెలులు । మరునిమై

చెల్వు నెల్లఁ దాల్చిరికడంగి। కానిచోవాఁడుమైకల్కిఁ గనకయు
నైన॥ 110

గీ॥ పుడమిమడుపుంటయొక్కయబ్బరమెయనుచు। డలఁదియుపు
రముననొండుకొలఁకుగాధి। కొమరుఁడొనరిచెననఁగనాకొమ్మలకు
ను। వెలయుఁగొనులఁబొక్కిలుల్ చెలువుదొలుక॥ 111

గీ॥ కన్నుఁగవకోడిపాటినక న్నెలేడి। కెడమొసంగిన నెలమోములా
డిచితెచ్చి। విదిరియరుచెంపలనునొంపవేడఁగొమలు। చుక్కలా
గిఁకాళ్ళఁబడెనననికుగఁగోళ్ళు॥ 112

పీ॥ జడలఁజిల్వలగామునడరించిపగయింక మెడసంకువలఁతెగమెలపె
నేమొ। చనుఁగొండలనొనర్చిచనుపుంపఁబన్నులమగఁరాలడాల్దొ
రమనిచెనేమొ। మేనఁబూపిల్తుచెల్వూనించిడెసఁబాప మొగము
లనెలదారిఁబూన్చెనేమొ। కనులఁగల్వలఁజేసికంటూడఁబాలిం
డ్ల జక్కవపొందుంటసలిపెనేమొ। నలువసేతకుమాఱునఁదలఁ
చివేర। మొండొరులకొండనీయకయుండనిటుల। మాటవాసిగగా
ధికొమారుఁడెసఁగ। ఁజేసెనోయనమించునచ్చెలులరూపు॥ 113

సీ॥ చందురువంకలాచానలనుదురులుకస్తురి నిగరా లెకటియ నెఱులు।
సంపఁగులాముద్దుజవరాండ్రముకులు గుత్తిలుగుత్తులాకొమలచ
నులు। బంగారుతీగెలాపడఁతులమేనులు మెఱుఁగుమలకెనలెవా
తెఱలబెడఁగు। పగడంపుఁదీవెలొమగువలకేల్దండలలగవ్వసరులె
యాచెలులగోళ్లు। వెలయలత్తుకబొత్తులజ్జలుబల్లీర। మరులుమరు
వంపుమొలకలోమానికములా। కలిమిపంటలాచామలోక న్నెన
రులా। యనఁగమీఱుమరవ్వులయలరుబోండ్లు॥ 114

గీ॥ అంచఁజిలువఁబైఁడిననఁటిసంకులగెల్చు। నడలుజడలుసొడలుదొ
డలుమెడలు। తరఁగచాలుమొయిలుదాఁటులఁగదలించు। దరులు

నెలులుకురులుమరులునురులు॥

115

గీ॥ కలిమివెంట నె లేమిడిగలుగునంచు। యగడఁగిజగములకెఱిగింపగా
ధిపట్టి కలిమిగుబ్బలమఱి లేమికొనులంచు। యగుగఁజేసెనొయన
మింతుకాలుగండ్లు॥

116

గీ॥ కొను లేదనినూ గారుకలువకలము। యూనిపొక్కిలియను “కలం
దాను” నద్ది యచ్చట నెమూడుబంతులునలగువిల్లు। యెలమివా
సెనొయనదరుల్ చెలులకెసఁగు॥

117

గీ॥ కేలులేడీఁగెలలచనుల్పాలగుత్తు। లడుగులిగురాకులలమోవులా
డియునలగు। జేనెసోనలుదలపన తీవబోండ్లు। కొలఁదికెచ్చినచ
క్కనికొమ్మతొర॥

118

గీ॥ నిన్తుపండ్లుచనులునేరేడుపండ్లుకొ। వ్వెదలుదొండపండ్లుపెదవు
తొర। కనులపండువొప్పఁగన్నులమ్రాన్పండ్లు। నాగమించునొరి
మనాతిదోయి॥

119

సీ॥ ఓమనగుంటలాచామలపొక్కిలుల్ చీకటిమొటికాయచెలులకు
రులు। జాబిల్లిమొగములచందమామఱిపుట్టచెండ్లాబిటారి నెచ్చె
లులచనులు। దాఁగిలిమూతలాతలిరుబోణులకొనులలపిల్లగ్రోవు
లాచెలులయెలుగు। వెన్నెలకుప్పలావెలదులనగవులుతుమ్మెద
రేపుళ్ళుతురుముతొర। యాటలకునెల్లవాటంపుటాటపట్టు। నై
చెలంగఁగనలగాధియనుగుబట్టి। దనచునేరుపుజూపట్టదలచి
మలచి। చేసెనొయనమింతురచ్చిగురుబోండ్లు॥

120

గీ॥ పరువమనుతోటఁబూవిల్లు పంటకాపు। జేరిపొక్కిలిదొనన్నుండి
యారుక్కాల్పు। నీరుగట్టినబండిననిన్తుపండ్లు। నాఁగనొప్పారు
జనులెలనాఁగలకును॥

121

గీ॥ చనులనొకప్రక్కఁబిటుఁచులజంటనొకఁగ్రక్కఁద్రాసునమరుండ
నుబచ్చుమాఁచ! వ్రాలువేఁకకుదూసినకేలునాబి! దారమనఁగను
జెలులకొప్పారునారు॥ 122

సీ॥ క్రొల్లంట్లకన్లవఁగాంచియాసొబగందఁజేతబిత్తరిచూపుజింకఁదా
ల్చి! యన్నులజడతీరునరసియవ్వహిఁగాంచ నిడుపమన్నియలఁ
దామెడనమర్చి! నెలఁతలకానులఁదిలకించియాచొప్పుఁ జెంద
నొదలమినుసిగనుగూర్చి! జవరాండ్రనుచురుల సొవఁజూచియా
సొంపు నలవడనడినెత్తి నెలఁగుదిర్చి! కొండవిలుకాఁడుదబుసూ
నికొంతపాటి! యలవడఁగఁగొన్తుసామురూపమరినిండు! చెలువు
వొలయమిఁగాలగుట్టలనుదబుసు! ఁజేసెఁజేయుచునున్నాఁడుచే
యు నెపుడు॥ 123

చ॥ అలజవరాండ్రజవ్వనపుటామనియోయనమీఱుఁబలుకఁచి!
లఁగుఁబలుమల్లె మొగ్గలునుగన్తునివాతెఱతేనెలోలిఁబొ!
కిరలిసురపొన్నపూవులునుగేల్పునుదీవెలెలుంగుగఁడుఁగో!
యిలలునుగొప్పుతుమ్మెదలునెంతయువింతసెలంగఁజూడ్చికి॥ 124

క॥ లేళ్ళాకన్నులుమావియి! వుళ్ళావాతెఱలురవలపొళ్ళాపలుతాఁ
బేళ్ళామీఁగాళ్ళరయమొ! గుళ్ళాసిగలెన్నఁ జెలులగోళ్ళాచు
క్కల్ ॥ 125

గీ॥ పేర్చిముజ్జగములవలపింపఁజేయఁ గలుగునీపల్లెతలఁదనకడిఁదితబ
పుఁ గలిమిఁగావించితనపూనికఁదలఁపుఁజేసి! వారిఁగనుఁగొ
నియాగాధిపట్టియంత॥ 126

గీ॥ ఇచ్చటికిహరిశ్చంద్రుఁడువచ్చివేఱు! తమకముననిండునలసటఁద
విలితనచు! నింతిఁగొమరునితోఁగూడియిప్పుడిందు! నొక్కఁయాకు
టీరంబుననున్నవాఁడు॥ 127

గీ॥ తటిసియాతేనిడెందంబుదమినినొరసి। యాటపాటలమెప్పిం
చియడుగరాని। క్రచ్చుగనుటాండెనుల్లంబుగలచుటాండె। న
నువుమెయిజేసిరండుపొండనినవారు॥ 128

లయగ్రాహి॥ సొమ్ములబెడంగులవిగ్రమ్ముకొనమేనమురిపెమ్ములజెలం
గిమరునమ్ములనసింగా। రమ్ములనుమీటిచనికమ్మవలితెమ్మెరలనెమ్మి
గనిపుప్పొడులజిమ్ముచునుపేరీరమ్ములనొకింతబలునిమ్ములుగంగాం
చియటనెమ్మిపరినట్టువులందుమ్మెదలపాటల్। కొమ్ములమెలంగుప
రితమ్ములయెలుంగులగరమ్ముగనివించుజనిరెమ్మెనలకొమ్మల్॥ 129

సీ॥ విరులగోయచువంకదరులబాయచుజింకపరులదాయచుగొం
కకరిగితిరిగి। పొదలదాగుచులేళ్ళుగదలనేగుచుద్రాళ్ళుమెదలనా
గుచునేళ్ళముదలబొదలి। నడచిసోలుచుదేనెలాడిచిక్రోలుచుసో
నవిడిచివ్రాలుచుగోనగడచియెడసి। కొలకుతమ్ములజించికె
లకుటిమ్ములనెంచితలకు నెమ్ములమించికులికిబెల్లికి। కెలనమావు
లజూచిక్రోవులనునూచి। కలువబావులగాంచితావులగడించి।
యలరుద్రోవలమెట్టిరావులనుజుట్టి। క్రాలిరెంతయునవ్వులక్రా
లుగంట్లు॥ 130

సీ॥ గుజ్జుమావులపజ్జగజ్జరంబుల గాంచిగొజ్జంగినీరుమైనుజ్జగించి।
ప్రోకమాకులదాకిప్రాకుదాకలసోకి తేకుటాకులనూకివా
కలీది। మిన్నలొసురపొన్నగున్నలమన్నించికన్నెగన్నెరుల
యచ్చెన్నునెన్ని। వెంచంబులలరించుసంచలమెదలించిమించునిం
చులజప్పరించిమించి। దంటనంటులగెంటిగోరంటలంటి। యుష్పర
మురొప్పుపుప్పొడితిప్పలెకి। తేటికూటువపాటనోనాటబాట।
దలకిచనిచనిదిలుకలకొలుకులపుడు॥ 131

సీ॥ మింటిప్రోల్చందంబుమీఱులాగున మేటితెఱగంటిదంటలతఱచుఁ
గలిగి నిక్కంపుజగముమన్నియ నవ్వుకైవడిదోరంపు రాయంచ
దొరలఁజేలఁగి పాలసంద్రముబాగునోలిగేరెడుమాడ్కివలమురి
వలఁతులకలిమిఁదనరి కలిమిపైదలిచూలివిలు పొల్పుపోలికఁదమ్మి
పూసరులయందమ్ముఁబొసరి కమ్మవలిగాడ్పుసోఁకుల గలఁగున
లలఁ గ్రాలుపుత్తడికలువయుయ్యేలలూఁగు జమిలముక్కావిగో
లలకొమరుమీటి యలరు తెలిసీటికొలనొండు కెలనఁగాంచి॥132

గీ॥ తూలితిమి నేఁడు పుప్పొడివ్రాలిబిట్టు సోలితిమిత్రోవజవ్వాదిజా
లులీఁది యలయికదొలంగనికనిందుజలకమాడి చనుదమనియా
కొలఁకువమునిఁగివారు॥ 133

గీ॥ తడుపులూడిచినలిపెపావడలుదాల్చి వాలునెఱులార్చికొనఁజి
క్కువాయఁదీర్చి కీలుగంటులనమరించిక్రాలుగంట్లు దొరహరి
శ్చంద్రుడాయఁబోవెరవు నెంచి॥ 134

సీ॥ జాబిల్లిమినుబ్రాకుచందంబు రహిఁదోఁపమగఱాలబిళ్ళలసిగలఁ
దాల్చి యేనుంగుతలలనుప్పాణులొప్పుటఁజూపఁజనుకట్లయ్యతైం
పుసరులఁజూని పగడంపుఁదీ వెలుచిగురుదారెననంగఁగ్రాలుకట్ల
వలఁజేకట్లమర్చి చెందొవపెందునంగంచుంట నెఱిఁగింపఁజూచి
మోములనుగస్తురినిదిడ్డి మలల మొయిలులకలిమిఁజన్మఱుగుదార్పు
నీలి హొంబట్టుకంచెలనోలిదొడఁగి బెడఁగుబలుమానికంబుల
తొడవులంది రాణవెల్వడిమరునిపటానులనఁగ॥ 135

మంగళమహాశ్రీవృత్తము॥ పోలికగనవ్విసురపొన్నఁగనుసన్నలనుబొ
ట్టుగులఁదన్నులనువేఁగం! గేలినుడిగోఁగులనుగేలినుమిఁగ్రొంబొ
గడఁగేలు నిశిమావులనుబాట॥ గ్రాలుదరిమోరటులఁగొంగిలి

నిగోరఁటులఁగట్టలుక సంపఁగులనూర్పుల్ । బోలవిడివావిలినిఁబూ
లనలరించిననబోలులు హెరు రంగులలరంగఁ ॥ 136

సీ॥ కౌఁగిలిసుగమెట్లుకనుఁగొనెనీక్రోవియంద నెట్లొందెనోహళిమా
వి । కం గేలియెటువిరుల్ కైకొనెదనుఁదన్ననగ నెట్లుకాంచెఁగొ
న్ననలుపొన్న । కినియ నెట్లలరుల గెన సెనీసంపంగికనినబొట్టుగదెట్లున
నిచెఁబొంగి । ప్రేంకడం బెట్లుతాఁబెంపొందెనును బాటఁబూలగోఁ
గెట్లుతాఁబొదలెమాట । ఎవ్వహినివావిలిగలిరె నెలమినూర్చి
యెటులఁబూచెనొపొగడతా నె మ్మెనుమ్మి । చూడవంతగనివియును
గోడెతనము । జూడలెఱిగినకొమ్మలచవిని దెలుపు ॥ 137

క॥ అనుచుకొనులుఁగులవినుచుకొ । గనుచుకొదీవియలననుచుకను మొ
గ్గలఁజే । కొనుచుకొననబంతులమూ । రొనుచుకొదరిరెమ్మలందు
కొనుచుకొజనుచుకొ ॥ 138

చ॥ కొమ్మలనొంచిజొంపములఁగొంతవడిన్నిడురించి నీట నె ।
త్తమ్మలముంచి మేలువలితావులచొప్పలరించినింపునీ ।
రమ్మలఁబొంచికొవ్విరులురాలఁగఁదీ వెలవంచిపూదుమా ।
రమ్మలమించితావులడరకొముదలించిగడించియించులకొ ॥ 139

ఉ॥ జాణతనాననిట్లలరుచాయల నేగుచుమ్రొలనిప్పపూఁ ।
దే నెలుసోనలైకురియఁదేకువఁగన్తొనికోరెక్కలూరఁగా ।
నానుదమంచుడాసియరటాకులదొన్నెలఁబన్నికేల్లవకొ ।
బూనికరంబునమ్మదురుపుకొదని వారఁగఁగ్రోలుపూనికకొ ॥ 140

సీ॥ సిరిప్రోడకిదియింతచేకూటమికొ దానుదొట్టియుబలుమాటుపుట్టి
గిట్టె । ముక్కంటికిదియింతచిక్కమిదానిండు మృగతనంబందక
యగడవడియె । నలువకునిదియింతగలుగమిదా నెప్పుడొదిగితొ

ల్లుమకఁడైపదిరివదిరె। దొగఁజేసికిదియింతదొరకమిఁదా నెప్పు
డగిలిమై తెగులునఁదగిలినొగిలె॥ మఱియుననవింటితుంటరిమంట
నటుట। లడలితొలిచిల్వపుట్టుగ్రుడ్డుగుటలిట్టి కడిదివిరి తే నెయబ్బ
మికతనఁగాదె। యనుచు నెక్కుడుసంబరంబుననుబొదలి॥ 141

క॥ మననోచునోముకలిమిన్। గనఁగలిగితిమిందునిట్టికడునబ్బరమా।
నననీరు చవులుదవులన్। దనివిన్ద్రావెదమటంచు దలిరుంబో
డుల్॥ 142

క॥ దొప్పలదొలకాడఁగన। పుప్పంపున్మంపు నీరుఁబూరించిచ
వుల్। చొప్పడరఁగ్రోలిమత్తున। ముప్పిరిగొనికొంతవడికిమూరిన
తెలివిన్॥ 143

సీ॥ చిలుకలాకావుక్రొంబలుకుల నెఱివినంబొలికెడు మరుహుమా
మొలకలివ్వి। తేఁటలాకావునోనాటఁజక్కెర విల్లుపాటిజాటె
డునాటబోటులివ్వి। ఇగురులాకావుబల్ పొగరులావ్రానినచిగురు
డాల్దారమంచుడగరలివ్వి। చెఱకులాకావుమైనఱకులాడెడిపూ
వుఁగఱకువాల్కన్నియయెఱకలివ్వి। యనుచులాహిరివిటతలబాడు
కొనుచు। బచ్చఁజొక్కలపులుఁగులఁబాఱజేసి। తుమ్మెదలరోసితలి
రులఁచునియఁగోసి। కనులవ్రూఁకులఁగడద్రోసికదలిమఱియు॥144

చ॥ వలినెలఱాలఁగ్రాలిచెలువంబగుతావులఁబ్రాలుమాలిచెం।
గొలనులనీరుఁగ్రోలియెలగోవెలమూఁకలదోలిబాల్చిమై।
నలరులవ్రాలి తెమ్మెరలహావళికెంతయుఁ మాలిపల్లుక్రొం।
జిలుకలకోలిసోలిమరుచిలుకలవ్రూలివిరాళిఁదేలుచున్॥ 145

క॥ జడదారిగాధిక్మమరుఁడు। నుడివినతొలియానవాలునూ లొగ
ను నెడమా। పడఁతులుడగ్గటిబెడఁగున్। దొడవులఁగ్గ సేసికల్కి
దొట్టినజిగిలోన్॥ 146

సీ॥ నెటివేలు పెంజడల్ పిటుఁదల వెన్నాడ నెటులంటిక్రొవ్విరుల్ నె
త్తమాడఁకొలుకులనునుగాటుకల రేకలడ రంగబెళుకువాలూచ్చు
తూపులు సెలంగి నాణిక్ మ్మలుచెకుటద్దమ్ములఁదలిర్పనొసలముం
గురులుగ్రొమ్మిసిమిగూర్పి వలుదగుబ్బలుకంచెలలఁబికటలఁజే
యఁదోరంపుసరులుచన్దోయిరాయఁ గ్రందుమొలనూలు గంటలు
సందడింపఁ డంబుమైనందియలుమొరపంబుఁబెంపఁ మేనముత్తి
గరతనముల్ జానునింపఁ మంపొలయనేగు దెంచియన్నదటదో
యి॥ 147

సీ॥ చిలుకహుమాజోదుఁజెనకు చెల్వమువానిఁదలిరు జవ్వనముచేనల
రువాని నలగుటామనిగోమునదలింపఁగలవాని జగమెల్లవలపిం
పఁజూలువాని తొగవిందునిండు సోయగముమీసినవానిదొలుకా
డుచెలువంబుకలిమివాని రారాజుకొమరుమైరాణమించినవాని
నెనలేనితేజుచే నెనయువానిఁ దళుకునిద్దంపుఁజెకులగులుకువా
ని మొలకలెత్తెడుచిటునవ్వులూలుకువాని జానుమీసినజిగిహరి
శ్చంద్రుఁడేని యఁగాంచియచ్చెలులబ్రమ్ముగదుర నెదుర॥ 148

ఉ॥ తమ్ములఁదెన్నును గనువితమ్ముమొగమ్ముఁగరమ్ముఁబెన్నెటుల్ ।

తుమ్మెదదిమ్ముపైగమిచిదొమ్మికిరన్నను నెమ్మెలామ్ముచి॥

దమ్ములవమ్మునిర్చిమెడదమ్మునఁబొమ్మునుగొనుజిమ్ముసి॥

గమ్ములనమ్ముచెల్లయొడికమ్ములయిమ్ముగువీడుకొమ్మరో॥ 149

క॥ చక్కెరలూరువాతెఱచెక్కిశ్శద్దంపురవలుచెక్కినయిక్కల్ ।

చక్కదనంబునవీడాచక్కెరవిలుఁదేని నెక్కునక్కుంబాడు॥ 150

క॥ అనిమదివారిరువురునామినుకెంపుకొలంబురాచమేటిహరిశ్చంద్రం ।

ద్రునిచెల్లువుఁదలఁచితమకం బుననువ్విఘ్నారఁజేర్క బోయికడం

క॥

151

క॥ జేజేరామన్నీఁడా! జేజేజగచిలగ్రతేజిజిగిగలువజగా! బాజుజె
నకుచునీఁడా! జేజేదిట్టంపుఁబెట్టుజేజేగట్టా॥ 152

క॥ నిగిడారునసముపేరిమి! తిగజగములనిండమించితివినినునీవిన్! ద
గవునఁదెగువన్బోలిన! తగవరిలేఁడెందురాచదావరిపుడమిన్! 153

క॥ మంటిమి గాణలమైమును! వింటిమినీకతల పెంపువిరివిగరాము!
క్కంటీకోరెగలపంటవు! కంటిమినినునేడుకనులకట వఱన
నుచున్॥ 154

సీ॥ గుబ్బకాయలుగబ్బిగుబ్బలపైరాయఁబసిఁడి వీణీయలనుబాదుకొ
ల్పి! గవిసెనలెడలించికరి వెలుండఁగఁగాంచినిలిపిబై సణలఁదంతు
లనుగ్రుచ్చి! నుడిగోళ్ళఁదొలుతొత్తనుతిగొల్పియాలతి సరిగమప
దనిససారములెలయ! నెలుఁగెత్తి నెమ్మిక్రింబలుకుపెంపునఠాయి
యలవడఁదీఁగెలనలవరించి! మ్రోళ్ళుననలెత్తనీరు మొయిళ్ళుహత్త
నాగులెడబాటనంచలునక్కితాఱ! సోలిమెగములుపరఁగఁజట్రా
లుగరఁగ! తేఁడుమదిఁజొక్కఁజేడెలుపాడుటయును॥ 155

గీ॥ మాయురేయంచుతేఁడుబల్తాలువారి! పాటలకుమెచ్చిమంతిరిఁ
బజ్జఁగాంచి! తనివిదీరఁగమేల్పుసదనములిచ్చి! పనుపుమనుట
యుఁబ్రెగ్గడవల్లెయనుచు॥ 156

క॥ బెడఁగున్గలనువిలువన్! బొడవగుచీరలనుజింకపొక్కిలిఁబును
ఁగున్! దడయకొసంగిననొల్లక! యెడయనిదెసఁగనుచువార
లొత్తిలుచూడిగన్॥ 157

మ॥ ఇవిమాకేటికిరాచవేలుపుదొరా యీకాయుతీండ్రపువే!

సవియెండన్బడిబిట్టుఁదూలితిమియజ్జల్వొక్కెనెమ్మోములున్!

సావదప్పెగడుదప్పిఁజెందితిమిమాఱ్ఱొప్పింతపాటోచిమ!

క్తువదీఱంగనొసంగివెల్లగొడుగుగూర్తిమమున్బ్రోవుమీ! 158

గీ॥ ఎల్లిదక్కఁగ వేఱొక్కటొల్లనుయ్యి కనికరమ్ముననున్చిక్రచ్చు
ఁదీర్చి పనుపుమింకొండొసంగినవలచుదప్పి నీరుచేఁగాకయా
ఱునే నేతివలన॥ 159

చ॥ అనవినితేఁడువలుగఁజెలులారయెఱుంగమనిప్పుడీరుకో
రినదొసగంగఁగూడనిదిరిత్తతలంపుల వేల నేలనా
లననొసరించురాచ నెఱలావరికయ్యదియుండుటొప్పుఁగా
వునఁగగవెంచియెండవడఁబుచ్చుమఱొక్కటి వేఁడుఁడిచ్చెదన్॥ 160

గీ॥ అనుడువెలఁదులుమాది నెంచియబ్బగాని వీనికెమ్మోవిచక్కెరపా
నకంబుఁ గ్రోలవెరవిదిగదయంచుఁగొనలుసాఁగు సంతసపుఁజే
ర్తినాహరిశ్చంద్రుఁగాంచి॥ 161

ఉ॥ చిచ్చెగఁజల్లు నెండవడ సేదల నెవ్వహి నేనిఁదేఱఁగా
వచ్చునొకింతతేఁడనునుబచ్చపులుంగువటారివాఁడిపూ
గచ్చులుగ్రుచ్చి మైనొరసిగాడఁగఁజొచ్చెనుమోవిపానకం
బిచ్చియలంతదీఱమము నేలుమునావుడుఁగినగపెంపునన్॥ 162

చ॥ అగునెవెలందులారమిమునర్తిలిఁజేరువఁదీయఁడాయఁగా
వగలుబయల్పడఁగునిసివైసిక లేర్పడమత్తుఁగొన్నమై
పొగరుననిట్లుప్రల్లదపుఁబోకలువోవుటలింకనిండ్లకున్
మగుడుఁడటంచుఁబేరలుకమన్నియవెండియువారికిట్లనున్॥ 163

గీ॥ ఆటపాటలబయకాఱులనుచుఁదొలుతఁ దలఁచితినయా రెయిప్పు
డాతలఁపుడిందెఁ జూడమీయందునాసోదిజూడదోఁచు వెడలు
డికమిమ్మునున్చివిడుతునిపుడు॥ 164

చ॥ నావుడునవ్వెలందులటనవ్వులువెన్నెలలలఁగావినె
మ్మోవులుగెంపుఁగులగజిగిమోములు ముద్దులుచిలక మేనుగొం

దావుల మేలుదొలగఁగనుదమ్ములజంకెనలొలగఁజిలగఁరా.

దావరిరౌతుచేదళుకుదారొగఁనుముల్లులనంగబెళుగఁచు॥165

సీ॥ చెవులసొమ్ములఁగొంతసవరించు నెపమునఁగ్రేఁగఁటిచూడుగఁలఁగీ
లుకొల్పి. యలరులముడువ వేనలినొత్తుపోలికమడిసందులబెడంగు
లడరఁజూపి. నుచుటఁగస్తురిదిద్దుపదటునఁబరు వంపువలుదచన్దవ
పెంపువెలికి నెఱపి. పొడములేజెమటార్చువడువుననునుబైటవి
సరికొంచొడలిక్రొమ్మిసిమిదెలిపి॥ నెఱతనముజగ్గుతనమునునీటుతీ
విసిస్తుఁజెలువంబునొసపరిచి న్నెసొబగుహావును నానెంబుహొ
యలునొయ్యారమరువుదోఁపనమ్మాలక న్నెలాదొరనుడాసి 166

చ॥ చిలుకపఠాణిజోదుగుటిజిక్కగఁగ్రొవ్విరివాఁడికోలలన్.

జలమునగాడ నేయ వెతసైపమిఁబూఁబొదరిండ్లనీడఁగౌ.

గిలిఁదమినిచ్చిప్రోతువనికేరుచునీమఱుఁగొందనక్కటా.

తలపవొకింతమాసిలుగెదన్మమునివ్వగముంపఁబాడియే॥ 167

క॥ అనదలముకరమువెడవిల్తునిదళములఁజిక్కినొవ్వఁదొడరెడుక్రొం

బూ. మొనఁదలమెమనఁగదొరపే. రొగఁనుదళపున్గూర్తిబోవఁ

గూడదెమమ్మున్॥

168

గీ॥ కనలువలవంతడాయరాఁగనులజూడ. వింతయెల్లిదమైతిమేయేము

నీకు. వలచితముదామెవచ్చినవాలుఁగంట్ల. పొటియిట్టిదిగదయం

చుఁబలికిమఱియు॥

169

క॥ గులుకుటుమవ్వపునగవున్. మొలకలుమఱి నొండొకళ్ళమురిపెపు

ఁబలుకుల్. దొలుకాడఁగలికిదంటలు. దలఁకకయవ్వలకుమిగిలిత

టుసలులగుఱున్॥

170

క॥ చనువందినవహిఁజెలులూ॥ మనసరిమనసరియటంచుమన్నియ
డాయన్॥ గనరాయంతరువనిలోఁ॥ గనరాఁచకఁజేఁడు వారిఁ
గనుఁగొనిపలికెన్॥ 171

క॥ మూలగొనంబులవిడువక॥ హాఁలెముఁజేలెదరెయరుగుఁడరుగని
యెడమీ॥ నాలికలన్జీలికలన్॥ వాలికచురిఁజేసిమిమ్మువ్రచ్చెనద
నుచున్॥ 172

ఉ॥ మంతిరిఁగాంచిపల్కెవెలిమాదిగలై చనునీపడంతులూ॥
వంతయునళ్ళు లేకగదియన్వెరవేఁకిపిసాళిఱాఁగలై॥
క్రంతలకెక్కిసొమ్మనినఁగ్రమ్మఱకెంతయుమట్టుమీఱిరి॥
జంతలవేదొలంచుమనఁజయ్యనఁబెగ్గడఁడాసివారలన్॥ 173

క॥ కనుమినుదెలియకగడుసుం॥ దనమునదొరఁదటియమీకుఁదగవాప
దఁడం॥ చనికినుకెక్కుడుదార్పఁగఁ॥ దనచేచబుకుననువారిద
ట్టిననాలోన్॥ 174

క॥ కనుఁగొనియక్కటికముమది॥ దనరఁగనెలజోడుకొలపుదణితన
హేజీ॥ బునుసత్యకీర్తిఁగారా॥ దనిమఱలిచిచబుకువట్టియాఁచు
చుమఱియున్॥ 175

క॥ తగవాయివ్వగనలుకన్॥ దగిలినమదిఁజెలులునొవ్వ దట్టింపఁగనో॥
ప్రెగడమఱితెగువపగటున్॥ బగతురపైఁజూపుటొప్పుబల్లిదుల
కెటన్॥ 176

క॥ కఱచితివిపాడివెరవుల॥ మఱచితివావానినేఁడుమూర్తురటంచున్॥
జఱచితివాతెఱవలఁచుదఁ॥ బఱచితివరువుగలంచి పడఁతుల
నకటాన్॥ 177

సీ॥ ఈముద్దుగుమ్మలయే పొరుకి నొచ్చునలగ్నంబు మాన్మీంప్రసంగాణిబా
రె॥ ఈగోలమిన్నలక్రేగంతకచూడంగలు మొనదాయపగతుర
ములుకుగమియె॥ ఈతీవెబోడలయెదనికుగ పాలిండ్లుచొరరా
నిసూపలయిరవుమలలె॥ ఈక్రాలుగంట్లపయ్యెద లష్విమాన్తుర
డంబుఁజూపట్టుసి డెంబుగుమియె॥ ఈమీటానులవలపుల నెలయు
మెడలు॥ దాయతేలాత్తుగెల్పుచిందములెనొప॥ జేలముగుదలు
మటిగ్రచ్చు వేడువారు॥ పీరినడఁచఁగఁదగదన ప్రెగడనుడిపి॥ 178

కి॥ అమ్మా లేతలనవల్పుచు॥ బొమ్మనుటయునంత తేని పొంతకుఁగడువై॥
ళమ్మసనుడఁద్రవతీయ॥ బ్రమ్మనుడిదొలక డాసిపలికెనులుకు
చుక॥ 179

ఉ॥ ఎక్కడి వేయజింకకొద మెక్కడయ్యా వెడచూలవాలుగం॥
శ్లెక్కడ చూడఁజూడనది కెక్కడునక్క జనుయ్యె వెండియ్యా॥
చక్కఁదనంబునూ లేతలచంద మెకాదిదిగాధిపట్టి నే॥
ర్పక్కటయెల్లలన్ననుడి నాది॥ దొలంగితిమి బృబన్నముల్ ॥ 180

గీ॥ తప్పివచ్చితిమిటకింకఁదరలుటాప్పు॥ ననుచుఁజెలిచంద్రమతిసె
ప్పనాలకించి॥ మంచిదనిప్రోలికంతటమఱలనున్న॥ తేనిఁగనుఁగొ
నియచ్చాలచానలపుడు॥ 181

గీ॥ పాడినీమదిఁగఁరగింబియాడికోరె॥ లందనే తేరమమ్మునిట్లడలఁజే
సి॥ కొట్టివంచుటతగు నెయ్యిగోడునిన్ను॥ గట్టికుడుపకపోదుపోక
టికయనుచు॥ 182

ఉ॥ పైటలుజాఱజెక్కిఁళులపై జిటుచెన్నుటలూరవాతెఱల్॥
- బీటలువాఱగన్గవల వెల్లువనీళులుగాఱఁగ్రొంజడల్॥
పాటనేదక్కి జేరమురిపంబులడంకువఁదాఱనూగుపుల్॥
మాటికిగ్రన్నదేరవిరిమాలియలొత్తిలఁజేరనచ్చెలుల్ ॥ 183

సీ॥ మఱలిగోడున నేడ్చుచుదటసిగాధి। పట్టికొగిమొకీయోనిరా
బారిసీదు। సనువుననుబోలిమకటలుప్పటులంద। యేసేమము
తేండునెనరేదిగా సేపటచి॥ 184

క॥ అనుడుజడదారిసింగము। గనలుచుమిమ్మెట్లుచేసెగా కట్టిడియె।
కనుగొనుడువానియొందిలు। లనియచ్చలమొడలదాల్చెనాయ
నుకరణి॥ 185

సీ॥ తనవేండ్రపుండేజుగనుపింపమినుడ్గియే తెంచుపగలింటిజో
లియనగ। జగమెల్లతేగముంపదగువెల్లితటిగినగనంబరంబున
బంబుజముడనంగ। యిగపల్లియలంగాల్పదెగవ్రానిపగటుమైదె
లువడుసెగకంటివేల్పునంగ। కడలినుండగనోడివెడలిమేదాలిచి
చెలరేగువార్వంపుజిచ్చనంగ॥ గాధికొమరుండుగెరలికన్గవల
గెంపు। గదురజడలెల్లజేరాడబెదవులదర। బొమలుముడివడనె
మ్మేనబొడమడెమట। లొడుగఱచుచురానప్పుడడలితేండు॥ 186

క॥ తనచెలియుదానుబుత్తి॥ మునుజనిచాగిల్లిమొకగ్రామమునుకొనుకన
లె। కొగనరుసియాదొరబొమడికి। మునుదన్నినలేచికేలుమో
డ్చుచుతేండు॥ 187

సీ॥ అయ్యమాబోటులొనరించునవియునెల్ల। తప్పులెకరంబుమన్నిం
పదగునుగూర్తి। దండియెడసేయబిడ్డలేదారిదొట్టి। పోవగ
లవారుదేవరాప్రోచుటొప్పు॥ 188

క॥ కకగసపుగడిదిమగరా। లైకీనబొమడికముసోకిచెంపమ్ముల
బో। దొక్కగనునహహజ్జల। నొక్కగనవియకటయెంతనొచ్చె
నొయనుడు॥ 189

శా॥ కట్టల్లకొమునిపండ్లుదీటిరుసిసింగంబంతనోరీన్వదికే।
పట్టుకొమిచికరంబుమైపోగగునకమత్తుందికన్దానకే।

పట్టుంజొచ్చి మెగంబులన్నిటినిజావంబుచ్చిపోకంతటన్।

బెట్టుంగోరిననాకొమారితలఁగూ పెట్టుంగఁగొట్టించి తే॥ 190

క॥ అడుగొకటెకాదునొచ్చెడి। నొడలెల్లఁరాచవెడఁగయొప్పింపని
నీ। యొడుపరితనమునకెంతయుఁ। గడునుడికెడునెడఁదనిన్నుఁగ
న్గొననాకున్॥ 191

క॥ తలఁపులువిసమున్జిలుకున్। బలుకులుదీపాలుకుడుకుపాటిలైడు
నీ। ములుచదనంబిటఁదెలిపెతి। కలఁడేనినుఁబోలు తవరకాఁడిఁకఁబు
డమిన్॥ 192

చ॥ కడిది మెకంబులుండుబలుకానలు లేవెదునీండువేటకున్।
దొడిబడిపోరెయెపుడిగితోరపుమోనమెసొమ్మునిమ్ముగాఁ।
దడవుగడించిమించుజడదారులమేల్తబుసుంగలంపని।
వ్వడువునఁజొచ్చిరేతబిసిపట్లనకిట్లుమెకాలవచ్చిరే॥ 193

క॥ గోలలఁగనిదూఱన్నీ। కేలాగుననాలుకాడెనెలనాగలకు। య్యా
లింపకకటచబుకులఁదూలింపఁగజేతులెట్లుతోడయ్యెనొకో॥ 194

క॥ విడిముడియొడయలుముడుతురు। కుడుతుగుకట్టుమరుకడిమిఁగొ
వ్వినఁబగఱన్। బొడుతురుగాకీవడువున। నడవులజడదారులడల
నడరుమరెకటా॥ 195

చ॥ ఇదియదనంచునీ మొనలుహెచ్చికుఱంగటఁబూలచెట్లువో।
విదిలిఁచియెండకడ్డముగవిప్పగుజోగులయాకుటికగలన్।
బొదలఁగలంచియండఁజిటుబోదలఁబోలిమెలంగుజింకలన్।
ధుదిపిరిఁతోడఁతోడేటులొకొల్చెడువారునునశ్లేకారొకో॥ 196

శా॥ పమీరొచయలంతెన్ననితోనీయిల్సొచ్చిపేరామితల్లె
వేమాటుందినిచందురుండవుభళివిన్నేల్పురాఁడవం।

చామెక్కంగడు వాయిదోయిడినినిన్నగ్గించి మేలాదిమై
యాముఖవీడని యావసిష్ఠునిగనీ యాలంబు నేఁగాంచెదన్ || 197

ఉ॥ మెట్టనొకింతక్రొంబసిఁడిమిట్టదిటంబటిత్రుంగు హైసరే।
కట్టలుకన్ గనుంగొనజగంబులుబిట్టునడంగు వేలుపున్।
దిట్టలుఁదిట్టలైతబిసితిట్టులబ్రుంగు మమే మొయంచుఁగూ।
పెట్టుదురోరి నాబలిమి పెంపు నెటుంగవెక్ త్రిక్రొవ్వునన్ || 198

క॥ వెంటంబొంటినసరెకద। కంటసముననంటదచ్చికంటిన్ బలువే।
గంటిన్ ముక్కంటిన్ వడిఁ। గెంటుదుఁగడుఁదమ్మికంటి గెగలివడం
కన్ || 199

చ॥ అనమదిన్ చ్చియాతబిసియాఁకర మేకరణిందొలంగఁగా।
ననువనిలోఁదలంచుదొర నారసిమంతిరివలెగ నాకతం।
బునఁగదయింతలొటననబోణులుడాయఁదొలంచుమన్ననే।
ఁజైనకితి నేలవారిమది చేడ్పడుగాఁదటిదప్పివచ్చినన్ || 200

క॥ అని నెగులఁబొగలుపెగ్గెడ। మనికేతమున్ మాన్చితబిసిమదిచల్లన
పై। గనలుకొనియాడ్పైఁచఁడె। “మనివికిమచ్చరమె”యంచుమ
న్నెయుఁజెలియున్ || 201

క॥ అయ్యామీరియ్యనువున। నెయ్యమువాటింపకలుకనింపునఁగనమే।
మెయ్యెడకుఁజనఁగ నేర్తుము। చయ్యనమముఁబ్రోచు టొప్పుజడ
దారిదొరా || 202

క॥ వెసఁబూరిపోఁచఁద్రుంపఁగఁ। గసఁటెడలినకటకువాలుగావలెసొ
మా। నిసొయలఁతులమయ్యామీ। కసినిలుతు మె వేల్పుఁదిగయగలఁ
గియటుండన్ || 203

గీ॥ ఎట్టిపగదారియైనదన్నెచుమనుచుఁ బ్రాపుఁగాంచి ననోమెడుపా
డిఁగన్న! తబునువిన్నాణులీరలుతనకలులము! మఱుఁగుఁజేరిన
వారముమనుపుఁడయ్య॥ 204

చ॥ అనిజడదారి కాళ్ళఁబడియాదటనిబ్బరికంబుపెంపునన్!
మనుపరెయెప్పుడుఁగలపుమామెడఁదప్పులుదాపుప్రాపుగా!
ఁగనుఁగొనిమిమ్మునమ్మితిమికాదననెయ్యడఁబోదుమింకనొ,
జ్జనమునఁజేఁడుగొట్టమొగసాలకుఁమొక్కి నవంతదీటునే॥ 205

క॥ అనితడవులేవకుండినఁగనుఁగొనిజడదారి తాత్త్విగనికరములుల్లోఁ
బెనఁగొనఁజేనిన్ లేవఁగఁ బనిచిమెయిన్ నిమిరికలఁకఁబాపుచుమ
టియున్॥ 206

క॥ యొడయనియడకువవిప్పున! కెడఁదఁగడుమెచ్చిమెప్పునెఱిఁగిం
పకకి! న్విడికనినీవొనరించిన! కొడిమెలనికనిందొముందొ కు
డిచెదవీవే॥ 207

గీ॥ జోతలిడ నెత్తుచేతులఁజూచిచూచి! కోయఁజేయాడదదిగాకకూ
డదలుక!తడవుచూకెట్టఁగనికరంబడరనిన్నుఁ గాచితిదునీడయొ
కమాటగలదుతెలుప॥ 208

క॥ ఈనాకూఁతులఁబూవున్! బోణులమరువాలుదాలుఁబోకార్చుజ
గా! జాణలఁబాయపుఁబలుకుం! గాణలఁజేపట్టికావఁగాఁగగు
ననుడున్॥ 209

క॥ అక్కటతగవగుకర్ణము! గ్రక్కనఁబనిపినియొనర్పఁగాఁదగుఁగా
కీ! వేక్కసపుఁజేతనూఁకొని! యెక్కరణిన్ జేయఁటాప్పునీరుసి
యానన్॥ 210

క॥ అనుచు చురపోసియాగాములరసియేల। యున్నదున్నట్టుమోమో
టనోసరిల్లి। పలుకఁదగునంచునానిరావారిఁగాంచి। యీసడించి
ననుడినిఁజేడిటులఁబలికె॥ 211

గీ॥ పాలవంటకొలంబును నేలఁగలిపి। పాటిపెంపదితోడిఁబడనేటఁ
బుచ్చి। యంటఁగారానియివ్వులయన్నదోయి। ఁగైకొనుటయె
ట్లుతగవగునాకుననుడు॥ 212

క॥ కనలినఁబాలుఁగ్రోలరు। చనువునవిసమైనఁబజలుచవిగొందురటం।
చనువుగనెఱింగియించుక। కనరెడలినయంబుఁ దెల్పఁగానిట్లని
యె॥ 213

క॥ కనుఁగొనుముఁజేడతగవిం। చునఁదఱుఁగదుకల్లిఁగనెచుత్రోయ
కనాపంపునపీరిఁబెండిలి॥ గై। కొనుమాసందియముమానుకొను
మాపినుమా॥ 214

క॥ చెడఁగఱపువారు పెక్కురు। పుడమిఁగలరెందుఁగానిపొదలఁగ
మేలు। న్నుడివెడువారరుడేయెడఁగడువడినిచ్చెలులవలచికనుఁ
గొనుమాసము॥ 215

క॥ పలుమాఱుఁదగవుతగవని। పలికెదుదొరతనమె। బిస్తపాల్పఱచుఁ
దుద॥ దెలియవిదిమొదలనినునే। కొలలందకయుండఁబ్రోచి
కూర్చెదనెమ్మి॥ 216

చ॥ తలఁపవుతోల్లినీయనుఁగుఁదండ్రొద్రొశంసునిబొందితోడమి।
న్నెలవునకన్నియుంటనటునిన్నునునాపలుకాలకించిరా।
చిలుకహుమావటారిననచిలుకలనందగుసేమిట్టారుల॥
పలచినవేల్పుగాకలిమిపట్టుననిల్పెదఁజేడనావుడు॥ 217

గీ॥ భౌరవేడ్డరియైజడగారికాని। కఱదులాడెడుముందేమిగాఁగఁగల

దొ॥ కన్నకల నేడు చూడఁదా రాగ్రాణమవుట॥ కదనువడైనఁగా
నున్నదగు నటంచు॥ 218

గీ॥ తబిసియిమ్మల చేడలఁదమినిఁదవిలి॥ పాడివిడికాంచు వేల్పురాపదవి
నేని॥ నొల్లవలసినరాకల్లి నెల్లయిదిగొ॥ విడుతు నెప్పుడుఁదగవు
నేవిడువననుడు॥ 219

ఉ॥ తప్పకుమింకఁబలుక నెలదాలుపు నానవజీరమాఁడెము॥
విప్పుగ నేలఁగామదియు వేడుక సేసెడిగానరాచపెం॥
పప్పున సేసిపంచుపజలందఁజెలుంగఁగ నానవాలుగా॥
నిప్పుడునీసికాబటువునీయెడ వేగులకిచ్చి నావుడు॥ 220

క॥ భళినాకెంతటిపున్నెమొ॥ వెలయఁగజగములను వెల్లివిరిసినతబ
పు॥ గలిమినినలువకు నెనయై॥ యెలసెడిమీబోఁటివారికిడుటిప్ప
గిది॥ 221

గీ॥ ఐననాయుల్లమరయఁగానంటిరిట్లు॥ తడవురాయటికంబుననడరి
విసిగి॥ వాయమిదియంచుఁదబుసుమైవఱలిమఱల॥ దొరతనముఁజే
యనీయకొంచు రెతలంప॥ 222

క॥ అనవుడు మోమునఁజిలునగ॥ వెనయఁగనాగాధిపట్టియేవహారి
శ్చ॥ ద్రునిఁగనుఁగొనినీయేతరి॥ తనమెంతయుఁ గానుపించెఁదద్ద
యనాకు॥ 223

గీ॥ ఇపుడయిచ్చెదననివల్గియింతలోన॥ జాటనాడఁగఁజను నెముజ్జగ
ములంచు॥ నాడితప్పనివాఁడవీవనుచువింటి॥ ఁదెలిసెఁగద నేడురా
చయీవుల తెఱంగు॥ 224

గీ॥ వించునకుఁబిల్చి కూర్చుండఁబెట్టిపిదప॥ బిడచపిడచకువలయునా
కుడుపఱంచు॥ నడిగియిడలేని వెడఁగుకై వడినిఁబిసిని॥ తనమొదవనె
న్నివగలాడేవపురములుచ॥ 225

ఉ॥ ఈయనటంచో లేక పలుకీయెడఁదప్పితినంచో రెంట నే!

దోయొకమాటనోటఁదెఱఁగొప్పఁగఁజెప్పినఁబో నెదీనికిన్!

మాయు రెయిన్ని నేర్పులును మార్పులు నేటికటన్నము న్నెయి!

నాయిత మొందియున్నదొరకారయఁగాఁదన చానయిట్ల నెన్॥ 226

చ॥ తలఁగకయిప్పుడి త్తబిసి తామదిఁగోరినమాడ్కి వేడఁ మై!

వలమురి దారికప్పనము వాటిలమ న్నెఱికంబునీపిగా!

నలవడనిమ్మిటన్ నలువయంతటి వాఁడిటు చేయఁజూచిరా!

కలిమికి చాస సేయని డఁగల్గుట దెంతటిపు న్నె మెన్నఁగన్॥ 227

క॥ సిరులిటఁదిరనూయొడలిది! తరతరములు నొల్చు నేపదంపడిఁదము

తా! మరసియొనర్చినయూవియ! తిరమగుబలిశిబులవిరివి తేగము

వినవే॥ 228

చ॥ ఇదివఱ కెందటిపుడమి నేలిరొ వారెవరైన వెంటఁబ!

న్నిదమున కేనిముంటి మొననిల్పఁగజాలినయంత నేల నేన్!

దుడఁగొనిపోయి రేయసముదొట్టఁగనూనినవారిపాడియే!

కదసత్మైజగంబుననుఁగ్రా లెడునాఁదనలోన తోఁడటన్॥ 229

గీ॥ ఏమి నాకల్పియహహాయియ్యింతితగవు! నాదు తెగువకు నెంతయుఁ

బ్రోదిసేసె! నిట్టియిల్లాండ్రఁజేపట్టినట్టివార! లెట్టిపున్నంబు లేని

రాఁబట్టుటగుదె॥ 230

క॥ లలిఁదానొనర్చు సేతకు! నలరుచుఁబెఱతలఁపుమానియందలితగ

వున్! దిలకించి మెలఁగ నేర్చిన! వెలఁచుకగదవానిపాలివేలుపుపు

డమిన్॥ 231

క॥ అనియిట్లు పలు తెఱంగులఁ! దనచెలిఁజండ్రమతి మెచ్చితబిసినినీపిన్

దనుపనటబుసిఁడిబిందెలఁ! దొనకఁగఁజేబంచి స్థిఘ్నమనెదారి

వెసన్॥ 232

ఉ॥ తానుఁబడంతియుఁ తబునుదావరిగాధికొమారుహజ్జలఁ

బూనికనీటిచేఁగడిగిపొంగెడుబత్తిదమంతనెత్తిపై

నానెఱిగీరుఁజల్లుకొనియబ్బెఁగదాపొలివోనిబాగెమం

చూనినవేడగలచ్చిదొరకొప్పనమంచునొసంగిరేల్పడిఁ॥ 233

గీ॥ అపుడుకురిసిరితెఱగంటులలగుసోన। లచ్చరలునట్టువలుసల్పిరా

కసంపు। సీమఁబలుకులవెలఁదివసిస్థుపట్టు। గెలుచుననిపలెకజగ

ములుదెలివినెసఁగె॥

234

శా॥ ఆపైగాధికొమారుఁడేలుబడిఁజెల్వారంగఁదాఁగైకొనఁ

రేపేతెంచెదనంచుదీవెనలవారిఁదన్నిపుత్తెంచన

త్తోపుఁవెల్పడిఁపెగ్గడల్మొనలుఁదోఁదోఁగొల్చివెన్నంటఁ

డేపారఁగొడుకుఁసుడంతియునురానేగెఁవెసఁబ్రోలికిఁ॥ 235

క॥ అనిమారగఁడేయుఁడుచ। కగనిమాటలవిన్నుమానికపుమనుమాని

కిఁ। వినిదిననవ్వలికతయుఁ। వినిపింపుమటంచుఁదన్నువేవేడు

టయుఁ॥

236

శా॥ అందంపుండెలిరంగులీరవల్లిచే నామింకితొల్వేలుపుల్

మ్రందంగొందలమొందిపిన్దెరవరుల్ రాణింపఁగాసంతసం

బందంజేయఁగఁజాలిముజ్జగముఁజెన్నారన్నెఱాపాడిమే

లైందింపంగవలంతియావలమరింజేదాల్చుపెన్వేలుపా॥ 237

క॥ అలపిన్ననాఁడెసోకుఁ। నెలఁతుకఁబొరిగొన్నకవుడునెఱవ్రేమి

న్నా। ఎలపొన్నగున్నవ్రేతల। వలువలనిడికన్నడించివలచినయ

న్నా॥

238

మత్తకోకిల॥ పాలసంద్రపునెప్పరీజిగిపైఁడిపుట్టపుఁజొప్పరీ। క్రాలు

బాములతక్కరీయనిగండుఁజూపినయుక్కరీ। యాలదూడలకా

పరిబగువైనగుబ్బలిమోపరి! యెలఁగాఁగలలావరి మది నేచుకో
రెలయివారి॥ 239

గద్య॥ ఇదిశ్రీనీలకంఠేశ్వరాభిధపరమేశ్వరవర ప్రసాదసంభూత
సకల కలాకుశలకులాలకులపారావారకల్పానిధిమండల మండనాయ
మానోర్విమండలాఖండ సతీకృతివిభవమండిత గుండయశ్రేష్ఠినా
మార్యకులసంజాత శ్రీమద్వైష్ణవసిద్ధాంతోద్ధారకాద్దంకి తిరుమలతా
తాచార్యవర్యశిష్యప్రశిష్యవట్టివేళ్ళగోత్రోద్భవ అయ్యనకోటతిరుమల
శ్రేష్ఠితనూభవ ఆంధ్రేయభైషజ్యకమఁచాతురీధౌరేయసరస కవి
తానికాయవిద్వజ్జనవిధేయపార్థసారథి శ్రేష్ఠినామధేయప్రణీతంబైన
శుద్ధాంధ్రనిర్వచన కావ్యంబును సత్యవిజయ నామాంకితంబును నగుహా
రిశ్చంద్రోపాఖ్యానంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము॥

శ్రీ

—*తృ తీ యా శ్వా స ము*—

క॥ సిరులీ నెడు క్రేగంటా॥ గరమరయు చుజన్ని గట్టు క్కటకులకొరిణా॥
బరిమార్చి సంతంగనను॥ త్తర వేకటి గాచి గొంతి దనిపిన వే
ల్పా॥ 1

క॥ విను వాక యలలరవల్లికి॥ బసు పడుకొన్నెలుగునుడుల పన్నిక వె
లయ॥ విని చెమ్మ కండుని కొడుకి॥ య్యనువున నా గొంతి చూలిక వ్వ
లిక తయ॥ 2

గీ॥ మటు నాడు వడుగుగ మితన॥ కుటంగట దొలినుడుల జెప్పుకొను
చునురానె॥ తైటంగున నేని దొరద॥ బృటి జేయగదటి సెగాధి
పట్టియ యోధ్య॥ 3

సీ॥ కలువ సూడు గలంగ జిలువ టేడు దలంగ దాకుకోటలక గడ్డలకు
నలరి॥ తావినింపున మ్రూలురీవి పెంపున గ్రాలు నలరుదోటలకు
జేబలకు మెచ్చి॥ బలిమి దాపుర మైనకలిమి కాపుర మైన మొనల
కువీటి విప్పనకు బొగడి॥ మిన్న ప్రోల్లాగి జేరు హున్ను డాల్చి
గేరు నలవరిన వరులకరిది జెంది॥ చట్టుబురుజుల పైనిదంచనల
జూచి॥ సన్నమన్నెల దేరీజ చాలుగాంచి॥ వెడద సజ్జారములను
మందడుల నరసి॥ దొరను డాయంగ బెక్కులో వరుల గడచి॥ 4

సీ॥ సూడిదలను దెచ్చి చూడ ముందర బెట్టి కై మోడ్చు చేనరి గాపులుం
డ॥ కై కానుక లతో డగదిసి కొల్లున టేలు నడికట్టున నొకతయెడ

మెలంగి చొచ్చికోల్చుచునీండ్రజూపియాయావిలా తులమన్నె
లనుచుమంతురులువలుక | అదనానొకాదొకోయనుచుహజారంబు
నొద్దగొందఱువజీర్ణోదిగియుండ | చదురుడెబ్బదిరెండుకర్జంపు
వారు | గొలువఁగట్టికలెచ్చరికలనుదెలుప | గాధికోమరునిరాకఁ
జక్కటిగవేచి | యొగిహరిశ్చంద్రుఁడోలగంబుండనంత || 5

క॥ జడదారివచ్చుటాలోఁ | బొడగనియడఁకువయుబత్తిపొనరఁగఁదా
ము | న్నడినేగిమొకుగలిడివే | ల్పుడుగావించుటయుగాధిబొట్టి
యవేడగఁ || 6

క॥ రావేల్పువేల్పుమేలగుఁ | గావుతఁగొదలేనియసముఁగల్గియుఁగలు
గుఁ | గావుతఁగోరికలలరుం | గావుతననిగెల్పుగల్గుఁగావుతనీ
కుఁ || 7

మ॥ అనిదీవించివజీరనీపలుకు మెప్పొమాడిక రాకల్కిగొ |
బ్బుననాకీయెడనొప్పగించియికనీప్రోల్బాసియిందెంచునేఁ |
మనఁగఁనిల్వకపట్టినాలిఁగొనిపొమ్మాయన్నతేడప్టుకొ |
ల్వునఁగ్రాల్క న్నెలమంతులఁగనిమదిఁబొల్పొప్పఁదానిట్లను || 8

చ॥ వినుఁడువజీరులారనెఱప్రెగ్గడలారచునీండ్రులారవే |
డగనుమునువేటకైయరుగఁగానటనేల్బడినెల్లఁదేగమై |
యెనయఁగరంబుఁబలుకబడినిజ్జడదారికిదారవోసియొ |
ప్పనమొనరింతునేడిదిగొపాడిఁగనుంగొనుఁడంచుఁదానట || 9

సీ॥ బంధారమిదివచ్చుబడిలెక్కలివినాలు సాలులీయవికణజంబులి
వ్వి | ఇవ్విపాగాలివ్వియేనుంగులివిలేరు లిపిపల్లకీచాలులివ్విన్దగ
లు | మొన్నలివ్విసెలలివ్విదొనలివ్విసతదీవి వజ్జీరులంపుపావడము
లివ్వి | వేల్పుటెంకులనేలవేల్పులకట్టుబల్కెఁగింఁచు కడితంబులి

వ్యయనుచు! నన్నియునునొప్పగించిముందరసిపీరు! వెరవరులు
దళవాయులుప్రెగడలంచు! నానిరాబారి మేటిరా తేనికెలుక! ప
ఱవియెల్లరంగనుఁగొనిపలికెనిట్లు॥ 10

గీ॥ వీరిపనుపునబట్టిమైమీరలుంట! బుత్తిముత్తులరెంటికిఁబ్రోవుఁబ్రా
పు! వెరవరులుమీరలుంగనిసరవిగలదె! పోయివచ్చెదననవంతఁ
బొరలివారు॥ 11

గీ॥ క్రోలుబెబ్బలిబారికిఁగొదమలేళ్ళఁబంచువగమమ్మునీనిరాబారిదొ
రకు! నప్పగించెనెదొరకటాయనుఁగుఁదల్లి! యండబాసినపిల్లల
మగుదుమింక॥ 12

క॥ పలాయీజడదారికిఁ బ్రోలేలెడుగొడవమొన్నమొన్నటిదనుకీ!
నేలందానేలఁడైదుది! మాతెనొతనకిప్పుడగులుమరులాకొముది
మి॥ 13

గీ॥ కావివలువలాబూదియొకక్కపాలా! జోగిపట్టియొలాతంబొనా
బగుజడలా! పులికళాసంబొరుదురాకప్రోవొతబమొ! కాకతన
కేలరాచటికంబుగొడవ॥ 14

చ॥ అనితమలోఁదలంచుకొనుచంగదనేలికఁగాంచియయ్యయో!
కనలెతబంబుగాగడనఁగాంచినయీరుసినోలగింపనె!
ట్లనువగునింతకింకఁదమయజ్జలప్రాపెడబాయుటెట్లుమ!
మ్మునువెనువెంటఁదోడుకొనిపొమ్మనతేఁడుగరంబునవ్వుచు॥ 15

మ॥ తగవామీకిటువలకనేఁబుడుకుచందంబొప్పరాలచ్చిఁజూ!
డఁగనొప్పింఁచితినీంకనాకిచటనుండరామిఁబోఁజెల్లుఁజ!
ల్లగమీరెప్పటియట్లమేల్బదిమిఁగ్రాలనిల్వఁడీజోగిమె!
ప్పుగమన్నించెడుబల్కికల్కితెవపెంపుగల్గమీకెప్పుచు॥ 16

గీ॥ అంతలో తేడ ప్రోల్బాయున నెడిసుద్ది। వాడవాడలవీడులనాడు
లంచు। వాఁగుటయు వించునందంచు వారుమూఁగి। కటకటంబడి
తేనిచక్కటిదలంచి॥ 17

చ॥ నడవడిగల్గు వాఁడునుడి నాణెముదప్పని వాఁడు నాయమున్।
విడువని వాఁడుక్రొన్నెనరు వెల్లువయుల్లము వాఁడు రూపునన్।
బెడఁగగు వాఁడు తేడహహబీదల పాలిటి వాఁడు నేడయో।
కడువడిఁగాన కేగునటకన్గొనివచ్చెదమంచు నాపజల్ ॥ 18

గీ॥ ఇసుకఁజల్లినరాలకయెంచుఁగ్రిక్క-। తీంచుగుములైహరిశ్చంద్రు
గాంచమొనసి। మందిసందడితోపుళ్ళముంచుమించి। కొందఱొ
గిడాసిడెందంపుఁగొందలమున॥ 19

చ॥ అడుగులవ్రాలి తేడమమునక్కటికంబుననేటిదాఁకనే।
గొడవలుఁజెందనీకతమకూరిమిబిడ్డలచందమొప్పఁబ్రే।
ముడిఁగనిపెంచి ప్రోచితిరిపోయెద రేమముడించి నేడయో।
పడుకులఁదొట్టికానలకుబాపురెమాతెఱఁగేమనందగున్॥ 20

క॥ అనుడుహరిశ్చంద్రుఁడుతగు। ననువులనూరార్చివారిననిచినిరా
బా। రినిగదిసితచదుకొమతో। డనుకొమరునితోడమ్రొక్కిడఁగ
డుఁగినుకన్॥ 21

మ॥ భళిరామన్నెటికంబునెల్లవిడికువ్వాడంబుమైనందుసా।
న్ముల్గు సేతనెపంబునన్ గొనివడిన్ బోజూచి తేయంచుఁజె।
ట్టలవానిన్ గొనికట్టుఁబుట్టములతోడన్ బంపతేడేగుచో।
సెలవావచ్చెదనంచుమన్నెలకటన్ జెప్పన్ వెతన్ వారలున్॥ 22

గీ॥ కడిదిరాప్రోవుఁగడవఁగా నడచివాఁగు। దొనలఁబూనియెట్లేగు
దోయనిననవ్వి। కడిదిరాప్రోవుఁగడవఁగా నడచివాఁగు। దొనలఁ
బూనితెకదపాడితనకటంచు॥ 23

గీ॥ వెరవుపలుకులదొరవారివీడుకొంచుఁ | దలపొలంబంటిచనెడురా
వలఁతిఁగాంచి | పనుకుచునుగంటుఁబోఁగొట్టుకొనినవానిఁ | పగిదిఁ
దత్తఱమునగాధిపట్టియపుడు॥ 24

సీ॥ పులికఠాసపువల్వమొలనూడిడిగజాఱఁ జెమటమైమైబూదిచెన్న
గిల్ల | తలులపైఁదెలిజన్నిదములుచిందులుద్రొక్కఁ జేఁచూసిలా
తాపుఁజివ్వచిక్కఁ | జంకిటఁగైపాలసారెకుట్టుటలూఁగ యోగ
వాగలనజ్జలాత్తిగిల్లఁ | గేలజారీనీళ్ళుగ్రేఁటునఁదొనుకాడ వీడికెం
జిడలుజీరాడనేల | నోటఁబ్రామినుగుతుదిమేటిమాటమఱచి | పరు
గిడుచునాహరిశ్చంద్రుఁడరుగుత్రోవ | కడ్డపడియోబిగాదినాకల్ల
నాఁడు | జన్నమునకిడ్డసొమ్మికచనఁగఁజనునె॥ 25

గీ॥ ఏనొకప్పుడుమఱచిన నెటుకపఱచి | సొత్తునీవలెఁగాకిట్టుచొరవచే
సి | యొరులముల్లెలముంచుటపరువెనీకు | నందులోఁబాటువానిద
య్యదితలంప॥ 26

గీ॥ పొలకడలిఁజిచ్చువొడమినపగిదినీవు | దచ్చికడలనుగీరితిపెచ్చు
గాంచి | పొనరుతోవసూడుకొలమునఁబుట్టితిపుడు | పొడిఁగూల్ప
గఁగడునగుబాటువొడమ॥ 27

క॥ వినవాపాటునిసొత్తుఁ | గొనఁజూచుటత్రాఁచుచెల్కిఁగోరుతెఱం
గొ | ననఁగిలుబాడనదిసం | పునునినునీకొలముమొదలుముట్టవి
సంబై॥ 28

చ॥ అనుడువలంతియేలుబడినంతయునిచ్చితి నంతఁబోకకో |
రినమెయిసొమ్ములుదగవురెక్కొనఁబెట్టితినింకమీరెటుం |
గనితెఱఁగొప్ప నెయ్యెడమెఁగైకొనఁగన్గితినింతలోనమైఁ |
దనరెడికట్టుఁబుట్టములుదక్కమఁజేమియులేదు నాకడన్॥ 29

మ॥ మును నేనింతకు నాఁడుజన్నమునకై పోలంగనీకొన్నసా।
 మ్మొనరణమీకిపుడిడ్డరాపదవిలోనొప్పించితిఁగాదెప్రో।
 దినినన్నింకయుజన్నపు న్నెలగ వేఁదెచ్చున్న నెందుండితే।
 త్తునిరా బారివలంతిమమ్మునికఁదోడ్తోఁగూర్చివీడ్కొల్పుఁడీ॥ 30

ఉ॥ నావుడుఁగాలుద్రొక్కువడునాగువుబాగునజోగి రేఁగియా।
 రా వెనుదీయకీవుతొలినచ్చినసా మ్మెగ వేయుపూనిఁగా।
 దే వెర వెంచి నేఁడిడినయేల్బడినయ్యదిపైతమిచ్చితం।
 చావటిలంగ బేరజములాడఁదొడంగితివంతకంతకుఁ॥ 31

ఉ॥ ఇంతకు వేల్చికై పసిఁడినీకొన లేదనియొక్కమాటయొ।
 క్కింతబయల్పడఁదెలుప నేగ నెనాకిటవాదులాడఁగాఁ।
 బంతమెయిప్పు డేని వెడపల్కులనోసరిపైకమిత్తునం।
 చెంతయుఁదొల్తబల్కననియేర్పడఁజెప్పుముపోదునావుడు॥ 32

చ॥ పలికినపల్కుఁదప్పుదు నెఁబాఁతిగఁగల్గినపాడిచందముఁ।
 దెలిపితిఁగాకయింతటికిఁదేకువ నాయమటంచుమీమదిఁ।
 దలఁపిడినాఁటిరోనడుగఁదప్పకముప్పది నాళ్ళలోనని।
 చ్చలముగఁబ్రొద్దును న్నెలయుసాకిరులైకననప్పగించెదఁ॥ 33

గీ॥ గడువు వాయకతలనుదాకట్టుఁబెట్టి యైనసామిత్తునటులనీనైతినే
 ని॥ చేవలంతిగ నేను నాచెలియుమీకుఁ దక్కితిమివిల్వఁగనుఁడేల
 పెక్కులనుడు॥ 34

మ॥ గడువీవాడినయఁజ్లేయిచ్చితినిపైకంబందనీవెంటనె।
 క్కడనాకొదిరుగంగనింకవినుమాకైకోలురొణింపనా।
 నడుగందొక్కనివెంటఁబుత్తుననిక్రేవఁగాలునక్షత్రకుఁ।
 దుడుకుఁబల్కరిఁబిల్చిముఁరవడిపద్దుఁదెల్పితావెండియు॥ 35

క॥ ఎకమిక్ నొక నెలగలదొడ॥ యఁడుతప్పక పైకమిచ్చె నాసరెయా
పైఁ దడవొనరించినతననుడి॥ బడిదనుదనపడఁతెవిలిచిపడయు
ముపసిఁడిన్॥ 36

చ॥ అనిమతీయేకతంబెనయ నావడుగున్ దరిచాయఁజీరిపీ॥
నినిగనుఁగొంటెనీవిపుడు నెయ్యమిమై వెనువెంటనంటిద్రు॥

అనిమతీయదనఁబచరించితాఁబలుకుఁదప్పుతెఱంగొనగూర్చిరమ్ముపో॥
మ్మనిసెలవిచ్చియవ్వడువునామనెదారికిఁజూపిప్రేముడిన్॥ 37

క॥ వీఁడెపుడుఁద్రోవనడచిన॥ వాఁడింతకుఁగాఁడు వెంటఁబనిపెదనీ
వె॥ మ్మాడికినాఁకలిదప్పుల॥ పోఁడిమిగురైఁగిమనచిపుచ్చెదొ
పీనిన్॥ 38

క॥ అనిమతీయునెంతొజాలిన్॥ గనినతెఱంగపుడుదోఁపఁగానటతే
నిన్॥ గనుఁగొనియితమెఱిఁగించెడి॥ యనువుననెనగుట్టిపడఁగన
నెనీకరణిన్॥ 39

ఉ॥ ఈవిటువట్టివంతవడ నేలవటారముఁబాయ నేలయ॥
భాగిట్టవగఁదెచ్చిపెట్టికొననేల వెలార్పఁగనేలప్రోలయో॥
పూవిలుకానిచేయుదిరిబొమ్మలఁగొమ్మలనాకొమాతైలన్॥
వావిరిఁద్రోయకీపుచేయివట్టిననీకిటఁగల్గినింపనే॥ 40

మ॥ సరెనీకిచ్చయొకప్పు వారిపయిపాసిన్ లేనిచోఁబోనిప్రో॥
ల్పిరులేలాతెగబెట్టెదింతటికిఁగాసిల్లంగనాకేలమా॥
టరహిన్ మన్నెమునిత్తునంటిననితేటన్ జెప్పుమున్నట్లురా॥
చరికంబందఁగనిప్పుడిత్తునననోజన్ తేఁడుదానప్పుచున్॥ 41

చ॥ దొరతనకూడినన్ బదవిద్రుంగినఁగాననికానలంపెన్గన్॥
వరకులుపైపయిన్ బెరవివ్రాలిననంజెలితోడువాసినన్॥

బరువదిగూలినఁ గొమరుఁబట్టిఁదొలంగిననింతకీయొడల్ ।
దొరలఁగనున్న నాయసముదూలినదబ్బుఱలాడ నెన్నఁడేన్ ॥ 42

క॥ నాపుడుగాఢికొమారుం । డావినుకెంపుఁ గొలంపుటరుసుదిటం
పుఁ । దావలముఁగూర్చియెంతే । దావెఱఁగందుచును బ్రతినద
ప్పెడినొక్కొక్క ॥ 43

ఉ॥ బాపురెయంచుముకు పయిఁబాయక వ్రేలిడియారయేనుదా ।
దాపుగనెల్లరాదొరలఁదప్పక కాంచితిముజ్జగాననెం ।
దీపదిలంపుఁబట్టుఁగలయేలికఁగన్దొననై నవీనిఁబె ।
వ్రేపులబెట్టికానినిజమేర్పడ నారయరాదటంచుఁదాన్ ॥ 44

గీ॥ వెసహర్చిండువీడొక్కల్పివీడుసొచ్చి । సరవినెఱపాడిదొరతనంబ
రయనచటవెరవరులనిల్చిప్రోలుఁదావెడలితనదు । పట్టునెక్కొల్ప
తేనివెంబడిమొఱంగి ॥ 45

సీ॥ బిట్టెండగాయవేవెల్గుఁగట్టడజేసి వడగొట్టగాడ్పుదేవరనుబంపి ।
యడవి నేర్చుఁగఁగి త్తియొడయని నెసవెట్టి రక్కసీండ్రనుగంటఁజి
క్కగదిమిఁచొరరానిదట్టమావిరివికానలఁదీర్చి గండుమెకాలందు
గ్రాలనెఱపి । తఱచునయ్యయ్యెడఁజఱులుండవెరవెంచిమినుము
ట్టఁగలగట్లనినుమడించి ॥ మడుగుదొరపులఁద్రాగనీర్పుడిసెఁడేని । లే
కయెండించియాఁకటిలివనలంగ । మెసవఁగాఁగాయపండులవిస
మొనర్చి । యెన్నిగలవావెతల్త్రోవనన్నివన్ని ॥ 46

గీ॥ ఏలిమైనట్టుదెసలెనయించితబిసి । గలువవెన్నాడుటయుతేఁడుద
ఱలనీని । దండిదిటమొందికార్పట్టుఁదఱియఁజొచ్చి । పిలుదఁజ
నవంద్రమలివంతమఱపఁదలఁచి ॥ 47

సీ॥ కడిమిరావులుదండనడరనుంటిమి కానఁగడిమిరావులుదండనడ
రఁగలిగె। నెత్తమ్ములదలిర్ప నేర్చియుంటిమి కాన నెత్తమ్ములదలిర్ప
నేర్పుగలిగె। వేగులుగనుసన్న వెలయనుంటిమి కాన, వేగులుగను
సన్న వెలయఁగలిగె। లేకలుదరిఁగ్రాలవీకనుంటిమి కాన లేకలుద
రిఁగ్రాలవీకగలిగె॥ గంటెపైదలిమి న్నెటికంబుపదవిఁ। దొలఁ
గివచ్చియునయ్యదిగలిగెమగుడ। ననుచు నేరుపుఁబలుకులననుఁగు
ఁజెలియ। నడజడిదొలంగనడజడినుడిపిమఱియు॥ 48

సీ॥ తొడుగులూరఁదొలంగి వెడలివచ్చియు నిందుఁదొడుగులుమగుడఁ
గన్బడఁగనయ్యె। నెక్కుడుమావుల నెడసిరాఁగల్గియు నెక్కుడు
మావులియ్యెడనుదొఁచె। పడగదారులనాఁడు వాసియే తెంచియుఁ
బడగదారుల నేడుప్రబలుటయ్యె। చిటుతఁగానక పెద్దతఱికొక్క
రునిఁగంటిమిందెన్నిచిటుతలోయెన్ననయ్యె। రాఁగలుగు మేలుకీళ్ళ
వ్వివోఁగడంక। నోహటిఁచినఁబోవు నేయో నెలంత। యనుచునద
నునకగు నేర్పుటరువు లెఱిగి। పలుకుచటఁద్రోవబడలికఁదొలఁచి
ముందు॥ 49

క॥ వేగుచునడవి వేసఁగిఁ। గ్రాఁగుచుబిట్టెండ సెగలఁగార్పొదల
దరిఁ। లోఁగుచువీఁగుచు నేగుచు। మ్రాఁగుచుసాగుచుఁగరంబు
మ్రాలుచు నెదుట॥ 50

క॥ మ్రోఁగుచునొర సెడివెదురుల। నాఁగుచునడజడినిఁగాల్వ లగు
మైచెమట॥ దోఁగుచుదొట్టినవెతల॥ దూఁగుచు వెనుజిక్కు
ననుఁగుఁదొయ్యలిఁగనుచు॥ 51

సీ॥ కొడుకు నాచేఁదెమ్ముపడుకులీచేరమ్మునడు కాన బడలి జేనాతిమిన్న
చటియలియ్యెడఁగొండ నెటియలియ్యెడనండదటియబిట్టెలసి లేత

లిరుఁబోణి! సలుగులియ్యవిజంకకలుగులయ్య వికొంకకలుగుల
మొంది తేయనుఁగుఁజెలియ! కలుగుచాలెందునుబలుగుతాలిందు
నునలుగుడంది తెత్తోవనడచిమగువ! యనుచుఁగైదండనొసఁగుచు
సంతకంత! కువిదబాములఁగనిపైఁపకుబికిపొంగి! పొరలిపలుమా
టువిడివెల్లి విరిసి తెరలు! తెరలగుచువచ్చు వగపునఁదెఱవఁ
గాంచి॥

52

సీ॥ చలువరాతా నేలఁజనఁదలం గెడినీకుగరువుగట్టుల మెట్టియరుగవల
సె! తలిరుఁబూసెజ్జమైగలఁగఁగూరుకు నీకు నెండఁబండలపైఁబ
రుండవలసె! చిలుకపల్కులకింతతలఁకియులెగ్గడు నీకుఁబులుల
రొప్పులనుబాటిలఁగవలసె! ననదీఁగెమైగంచుననివీఁగిచనునీకుబ
లుకాఱుపొదలగామెలఁగవలసె! యెండకన్నునునానక న్నెఱుఁగ
నట్టి! నీకునియ్యేర్చు నెరగలినిగుడుసెగల! వ్రంతలందఁగవలసెఁ
గావాలుఁగంటి! కటకటాయేమి తొలిజన్నిగట్టువాఁత॥

53

సీ॥ ఉడుకాఱనట్టియీపడఁకులోయలునీకునలరుటోవరులయ్యెనా నె
లంత! గాండ్రించుపులులుసింగంబులియ్యవినీకువరపుడులయ్యెనే
వాలుఁగంటి! తినవిసంబై నయీగెనుసుదుంపలునీకు నెఱియోగి
రంబయ్యెనేవెలంది! అడుగంటువాఁగులయడుసునీరిది నీకుఁబాన
కంబయ్యెనేపడఁతిమిన్న॥ కనలుకార్చిచ్చునుసికప్పుకప్పుబూది! కల
పమయ్యెనేనీకుఁగ్రాల్గంటి నేఁడు! నిన్నుఁగన్గొనుకొలఁదికి నెగులఁ
బొగిలి! యెరియుచున్నదిమదితగవెద్దియనుడు॥

54

గీ॥ అన్నియెఱిఁగియుమీరిటులలయనేల! వసములేమేలుకీళ్ళవ్వివచ్చు
ఁబోవు! కొన్నినాల్భేందువెన్నెలకొన్నినాళ్ళు! చీకటిగదాసతం
బయిచేలఁగుటెద్ది॥

55

గీ॥ కలిమికుబ్బక లేమికిఁగలఁకవడక। యెలమిఁబొంగకయిడుమలఁడ
లఁగకెప్పు। డొక్కసోలిక మైదఱి నొనరఁబుచ్చు। టెఱుకగలవా
రిచంద మైయెసఁగుఁగాదె॥ 56

మ॥ కలనాఁడెల్లరలర్చిదీమసమెదఁగాన్పింపఁగానేర్తురా।
వలసీద్రంబునఁదాల్చినోడుదురుచేవఁ మీటివిన్నాణులో।
యలఁతఁబొందుకొలందికిఁ నిలుతురొయ్యఁగానవేల్చిట్లుచి।
క్తులఁగారిం చెడునొండుగామమనయుక్తుఁడెక్తుదానారయఁ57
క॥ అనిపలువితములనితములఁ। దనబడలికదోఁపనీనితగవుననవలా
పెనిమిటికెఱిఁగించుచుమును। జనిచనియోలాకు హెచ్చసరవిఁ
గానఁ॥ 58

సీ॥ ఎడనెడనిలచిచొప్పడరనొత్తినవాలుతుఱుమురెమ్మలఁదొట్టియఱు
తవ్రాల। ముండ్లీఁగిపొదరిండ్లమునుకొనియేగుచోఁదొడగఱలనుసే
లలాడిసికొనఁగ। బిశ్చెండతాకుమైఁ బెటిలుమైదీవియఁజినుకు
పూసలమాడ్కిఁజెమటలాడియ। తనపెన్లిటియలంతఁగనిగుండఁ
గానోడుకన్నీటిసెలలుచన్గట్లజాఱ॥ కాళ్ళుదడబడనిట్టూర్పుగడలు
కొనఁగ। మోమువసివాళ్ళువాఱఁగెమ్మోవిబ్రచుల। కొడుకుసంది
టనిడుకొనినడవలేక। నడచిచనుచంద్రమతిఁ గాంచివడుగడఁ
పుడు॥ 59

గీ॥ ఇదిగదావీరినలయింపనదనటంచు। విన్నదనమునలేనిమైవెతఁగ
లంగి। సోలిమూలుచునందందఁజూలిదీలి। దారినడచుచుఁగల్గి
తాకుఁదవిలి॥ 60

క॥ పడికొంతతఱికిఁదేఱిన। వడువునఁగాన్పించిరాచవలఁతి మొగం
బుఁ। బొడగనితేఁదాయుసుఱులు। గడువడిఁజననున్నవేమిగా
నున్నదొకో॥ 61

క॥ బిట్టలజడిఁదోరితెనిక॥ గట్టిగమాటాడనోపఁగటకటనన్నీ॥ నట్టడివి
పాలుగఁచ్చుని॥ కట్టడిఁదొలిజన్నిగట్టుగావించెనొకో॥ 62

క॥ ఒడలిక పెంపునముందొక॥ యడుగేనియునడవనోప నక్కటకము
నీ॥ కొడమనొకఁఁఁకునీడకు॥ వడిఁజేరిచిదూపఁబాపువైపిటఁ
గనుఁదీ॥ 63

గీ॥ అనుచుబూమియనీరెలుంగునమఱింత॥ చంద్రమతికినిమఱిహరిశ్చం
ద్రునకును॥ వగపురెట్టింపనిట్టూర్పునిగుడఁదనచు॥ తల్లిదండ్రులపై
సారెతలఁపునిలిపి॥ 64

క॥ ఓయొజ్జగాధిచూలీ॥ మీయజ్జలఁగాంచుపదవిమేకొనునెయిఁక॥
హోయనుఁగుఁదల్లినిన్నెడ॥ బాయంగానైనడవిపాతైతిఁగదే॥ 65

క॥ అనిపలువగలబవంతం॥ బునఁదడుపుఁదారిదాటిమునుకుటఁ
డు॥ గనితలఁకియకటకొడిమెలు॥ పనుపడనీపాటుకొలకుఁబా
తొడునొకో॥ 66

సీ॥ ఉసుటులూటాడంగమినుమింతుఁడైయున్నవాఁడుత్రోవయలంత
వలనవడుగు॥ నోరాటుకొనివచ్చెనీరేయెడనుగానదొరువులవాఁ
గులదొనలసెలల॥ ప్రొద్దునుగ్రుంకెడిఁబులులుగండు మెకాలువిడి
తమనెప్పులవెడలుటయ్యె॥ నడుకానయిందెందుఁగడిఁదిగుట్టలెకా
నికారుగూడెంబేనిగానరాదు॥ అక్కటాయానిరాబారియరయ
కురక॥ వెంటనీమెణకరినేలయంటగట్టె॥ నేమిమూడుటకున్నదో
యింకముందు॥ ననుచుఁమాన్బడియుండఁబోయాలుగాంచి॥ 67

మ॥ పనిగాదీవగమీరలుంటకనుఁడాపట్టందియొకింతప॥

చ్చనిలేబచ్చికయునిగగాన్పడెడివెంచంబుడునందొండుగ॥

కుగనమీరచ్చటికేగియందుఁబయికోంగుఁముంచినీరింతతె॥

చ్చీననిప్పాపనిసేదదేర్పననువొఁజేడ్పాటగుఁగానిచో॥ 68

గీ॥ కొడుకుఁగాచుటటుండనివ్వడుగుమఱ్ఱఁ | గాచుటెంతయునెక్కు
 డుకానమనల | నరసివచ్చినకతముననదియుఁగాక | పాటుఁడును
 నెవ్వరిటలేనివాఁడుమాటియు॥ 69

చ॥ అనుడువెలందియేనుమడుగారసిగీరిదెతెత్తువీనినం |
 దనుకనలంతఁదేర్పఁదగుతన్నువితంబులఁదన్నుమంచుఁదాఁ |
 జనుటయునింతియవ్వడుగుఁజక్కనెలర్పుచుగాలిదోలఁగాఁ |
 చనమపయింటవీచికనుఁదమ్ములఁగాఁతెడునీరుఁబాపుచు॥ 70

గీ॥ అన్నతలఁగకంచునడుగులొత్తుచుదండ | నాఁకలికిఁగరంబునంగలా
 ర్చి | పైఁటనిముకుననుఁగుఁబట్టినినోదార్చి | కొనుచునుండగాధి
 కొమరుఁడపుడు॥ 71

మ॥ చలముఁబైకొనిపెచ్చురేఁగిదొరకర్జుంబొచ్చెమొదింపలోఁ |
 దలఁపుఁబేరిమిసోఁకు జోదొకనిఁజెంతఁదోఁచరావించియో |
 సొలదిండికనుఁగొంటెనీరిపుడుతేబోనున్నయాతేనిఁజి |

కులఁగుందఁబురికొల్పివానిదిటముఁగూల్పందెజంగెంచుమా॥ 72

క॥ ఈమాపటిదనుకీయెడఁ | బ్రేముడిమాటలనొతవల్లిబింకంబుననోయే
 మఱపివానినవ్వల | నామఱ్ఱిఁగంటెయదిగొయద్దానిపయి॥ 73

మ॥ జగమేపారదలంకఁజేయఁగలమైసత్తాందికారించుతే |

తగులంబొందినరక్కసుండొకఁడువేతాళుండునామీటిబ |

ల్పగరుఁజేకొనియున్నవాఁడచటికిఁబోఁబంచినఁతేనిలే |

మెగముఁగ్రోల్పులిమ్రొంగుచందమునఁదామ్రొంగంగనుంకించెడు॥ 74

గీ॥ అప్పుడుగదాహరిశ్చంద్రునరిదియుటిది | పట్టుదిట్టంబుఁగడునెట్ట
 పేంటయగును | వెడలుమనవాఁడుజడదారివీడుకొంచు | బంచబం
 గాఁజూమైవేడబమునఁబొనరి॥ 75

మత్తకోకిల॥ బ్రాతిమైననునుకావివల్వలబన్నికెంజడలాడఁగా॥ బూతి
 పూతయుజింకతోలుక బొందశమ్మునుగ్రాలఁగా॥ నూతలాత
 ముయోగవాగలునొద్దబొక్కణమొప్పఁగా॥ జేతమేల్గుదురా
 కలాప్పెడుచేరుద్రిష్టుచునొక్కచో॥ 76

మ॥ పరపాజింకకల్లాసముబటచియాపైనోలిఁగూర్చుండిక॥
 న్నరమోడ్పున్నెటిమోనముగొలిపిడాయరాడతేడంచుదా
 సరవివార్చియటుండనంతదొరవెంచంబుల్ సెలల్ సారువుల్॥
 దొరువుల్ గన్గొనినీరొకింతయటనెందులేమిముందేగుచో॥ 77

మ॥ కనియయ్యకిగ్రవునికుగవంపురుసిగాఁగ్రాలవేసడాసిబ॥
 త్తినిగైమోడ్పులొనర్చియోతబిసియెంతేనేడువేండ్రంపుటెం॥
 డనుగానబడిబిట్టుదూలితిమివెంటప్రేముడిమమ్ముమీ॥
 నెనరుంజూడిగఁగనుంగొనుండనవుడునేర్పొప్పనాసోకుడు॥ 78

చ॥ ఒనరగజోగపున్నిదురనుండియుదానపుడపైతెల్విమే॥
 లగునవగఁగన్నువిచ్చిదొరగన్గొనిదీవెనలిచ్చుపోలిక॥
 గొణగుచుతేడనీదుతెఱగుమదిచూడిగనిగంటినెంతొజా॥
 లినినెనయించునీకలిమిలేములనెంచఁగనంతకంతకు॥ 79

క॥ ఈపుహరిశ్చంద్రుండను॥ రావలతివయోధ్యయేలురాజపుమటి
 యా॥ దావరిత్రిశంకుకొమరుండ॥ వీవొకనికగంపుబ్రతినయే
 పునఁగడక॥ 80

ఉ॥ ఈవిగ్రహోలునేలుబడినెల్లనొడబడిగాధిపట్టికే॥
 బ్రోవుగనిచ్చిమున్ననకుబోలఁగజన్నముపొంతునీకొనం॥
 గావహినాడినట్టినుడికట్టడినప్పుపసిండినప్పుడీ॥
 గాడ్డిలేమిజైతరువుకానినిబంచిననీవుజానయి॥ 81

ఉ॥ ఏసరకెందు నేరవడినిచ్చెదనంచుగడింపనోసరం।
 గాసమకట్టిరాఁదరువుఁకాఁడిటదూపటిలంగవానికై।
 వేసరినీరురోయనడవింబడివచ్చినవాఁడవంచురా।
 కాసియెటుంగఁబలగదొరగ్రచ్చటనచ్చెరువందిపెచ్చుగన్॥ 82

శా॥ మీరుగగాననిపోవడుల్ గలవె నెమ్మిగ వేల్పుమ మ్మెత్తమనీ।
 గోరంపుగనడుకానమిమ్మునిటమాకుగజూపెవేఁబ్రోవుఁడీ।
 దారిగదూపిలెఁబాటుఁడింతకొకచందంబైనదూతానుమీ।
 జారీనీరొకయింతయిండుదగబుచ్చగద్రాపఁగానేగుదున్॥ 83

క॥ నీరేయెడఁబొడగానమి। నీరేయించుకకరంబునీరేయుమెగాల్।
 గారింపకుండనాదట। నీరేనిటమమ్మునిల్వనీరేయనుడున్॥ 84

క॥ నిచ్చలునడవులఁబడియే। పొచ్చెంబులు లేనిమాకుఁబొందగు
 నెసతంబొచ్చెపుగ్రచ్చులనిచ్చుల। నెచ్చినగేస్తులనుమిమ్మునీయెడఁ
 జేర్పన్॥ 85

గీ॥ ఇంతనాఁడుతల్లి నేమిచూచితొకాని। పుట్టిబుద్ధియెటిఁగిపొలఁతిజూ
 డఁ। గానఁగానఁగానఁగలదిచెప్పితిమీకు। రాఁగఁజెల్లదిందురా
 వలంతి॥ 86

క॥ దారిగవడుగఁడుదప్పిన్। దోరుటటనిజమెదూపఁదొలఁచఁగజూ
 రీ। నీరివిసాలు నెమటియున్। వారువఁగావలయునిపుడువ్రాలె
 డుఁబ్రొద్దున్॥ 87

మ॥ అకటాయొంజిలిదీటనీకిపుడుసాయంబొండునేఁజేయలే।
 మికినెంతేమదిఁబల్లటెంతునయినన్ మేలొండెటింగింతుద।
 ప్పకయీప్రక్కనుజేనుపట్టుగడవన్ బ్రామణ్ణియొక్కొండుగం।
 టికిగాన్నించెడినాకడన్ బడియవింటేయున్నదచ్చోటికన్॥ 88

వఱడులందంచుబొటియలనొఱలియఱవ! నపుడు బేడిదంబైనకాఱ
డవిఱేఱడు! కన్నుగన్నునుగాననికటికయిరుల॥ 95

చ॥ వడుఁగనిమూఁపుపైఁజిఱుతవానినిసందిటఁజక్కఁజేర్చిలో! జడు
పుఁదొలంచియండఁ గొనిచంద్రమతిఁగయిదండఁదార్చిచే! నడ
రునరాజిక్రొంబెడఁగులయ్యెడదారియొకింతసూపఁద! కీఁడిజ
డదారితోల్లియెఱిఁగించినకందువనందముందరఁ॥ 96

సీ॥ జుంజుఱులైదోఁచుజొంపంపుటూడలు విరియబోసినతలవెండ్రు
కలన! రివటరెన్నులునాకులవిగ్రికిఁటియఁగ్రమ్ముకాఱుజేఁక్లుమై
కటియయనఁగ! గుబురువెల్పుడుమిణుంగుఱుపులుంగులు కంటి
గుంటలవిడుమిడుంగుఱులనఁగ! తొఱటలవిసమెలకఁగొఱలుచి
ల్వలసెకల్ గ్రాఁచు నాలకలుకొఱకచ్చలనఁగ! గూబలరొదాళ
ములువెఱగొల్పులనఁగ! మింటికినిమంటికినిగెంటకంటిచూడిక!
కళుకుఁబుట్టించు కొఱవినయ్యంబుమాడిక! నడరువేతాళుమఱ్ఱిఁ
దానరసిదఱిసి॥ 97

క॥ బలునీటిహత్తిగమిచి! ల్వలగుమితామేటితుటుమువలనగుతెఱగం!
టులపరిమొసళ్ళకూటువ! గలడ్డియఁగాంచిఱేఱడుగఱ్ఱె చుట
యటఁ॥ 98

మ॥ దరిపైవారలడించినూపదొలఁచఁదానీటినిఁద్రాపియ్యెఁ!
కరితానుఁబడెఁగుంకిసందఱనులఁగావించినీరానిచె!
ఘైరనామఱ్ఱియక్రిందఁజేర్పనవలాచేబోపువోనూడ్చిపూ!
రిరహిఁమెత్తగఁదార్చియత్తడుపుదారిఁజేర్పఁగావ్నాఁడును॥ 99

క॥ నిచురనుగమెఱుఁగదనుటిపు! డదనయ్యెదనకటంచుసారటపా

టున్ మదిఁగన్నపగిదిబూమెలు! చదువుచుఁగను మోడ్చెదబిసి
చలమెనయింపన్ || 100

గీ॥ ఆఁకటికిడస్సివాపోవుననుఁగుఁబట్టి! బుజ్జగించుచునిద్దురవొమ్ముతం
డ్రడి! వేగఁదినఁబండ్లనాపోవవేగనిత్తు! ననుచునటఁగూర్కజోకొ
ట్టుచునువెలంది || 101

గీ॥ త్రోవయలఁతయుగొదయునొత్తుదువువెనుప! వడుగునడుగులకడ
నేలఁబైటచెఱఁగుఁ! బఱచికనుమోడ్చెదానాదమఱచికంటె!
కటికనేలయదేడరాగరితమేడ || 102

మ॥ ననబోణిజెలిముద్దియన్ గరితవిన్నాణెంపుసింగారిఁజ!
కగ్గనిక్రొల్లంటిఁగడానిబొమ్మనవలాకన్నాకుఁబ్రోయాలుజ!
వ్వనినిల్లాలిఁబడంతిఁజేడపుడుక్రేవన్ గాంచియేనాఁడునే!
వనటన్ గాననిదానినేఁడిటులనెవ్వఁబుచ్చితేవేలుపా || 103

మ॥ అనివంతంగనియెట్టకేలకుటిడిహత్తించియాప్రకగ్గనెం!
చునుమిట్టాడుమెకాలహావడులూగిన్ దోఁపింపకుండంగమే!
లగ్గనికైవాల్లూనిపూనిహచ్చరికమైఁగ్రాలంగనామట్టినుం!
డినవేతాళునిబంటాకండరిదిపాటిల్లన్ గనుంగొంచుఁదాన్ || 104

మ॥ తనచేదోడుగనెయ్యరంబిలిచియిద్దండన్ గనుంగొండుచి!
కగ్గనిమైటెకుగ్గననికుగ్గమానిసిని, మెకగ్గంబోనమైవీడుద!
కెగ్గనటంచామునమట్టియూడలవెసన్ గీఁపెట్టుచున్ దూఁకిచ!
య్యననొక్తైత్తునమింగుపూన్తిఁబయిదాయన్ తేఁడుదానంతలోన్ || 105

మ॥ అడిదల్లబున్ వడిఁదిప్పివ్రేసి మెయివ్రయ్యన్ వానిఁబోకార్చివేం!
జ్జడినేతెంచినతకుగ్గసోకులనునొవ్వన్ జేయహరంతవా!

విడుచున్ జెచ్చెర బారివీడి చనియో వేతాళ నేడించు నె.

వ్వఁడొయొక్కండరు దెంచి మమ్మిటుల ద్రెవ్వన్ జేసెరా వేయన్

106

సీ॥ నెన డెల్లజుట్టివెదినపు ట్టెపరిచేటు లటుతనొక్కొకగొల్పగిటికొ
నంగి నిట్టరీదీఁటిసమాసిపొట్టప్రేవులతెట్టె జందెంబులైబొట్ట
గ్రంచుకొనంగి కుడిచిగట్టనిత్రేపఁగ్రోలవెక్కసమైన కటికినె
తొడలిపైఁగాల్వగట్ట ఎఱచినెమ్మలబంటఁగఱచఁదీఁగెలుసాగు
నొచ్చిళ్ళుగాటిమైఁజొచ్చుఁబఱప మిన్నుమన్నునునొఱయమం
పిల్లిపెటిగి నెఱసితుదిరేయిమొయిలునాఁగఱియఁదేరి వేడిమం
టలుగ్రక్కఁగ్రొవ్వాడికోర లదియఁదీడుచు వేతాళుఁడెదుట
నిలిచి॥

107

శా॥ పరామానిసియెట్టులీయెడకునీ కేతేరఁగాఁగల్గెనా.

పేరున్ జెప్పినమిత్తిమిత్తియుఁబొరిన్ వెన్నుండునున్ బీతినా.

బారిన్ జిక్కక పాటిసోదురరయన్ వంటింటికుండేటిచా.

ప్పారందోఁచితివిందువిందుగొనమాకాబూతివంచుండఁగన్॥ 108

క॥ ఈరక్కసియార్పులకిటఁ గూరుకువిడికొమయువడుగుఁగొమరుఁ
డుబీతిన్ గూరుదురనిసోకున్ ద వ్వారన్ వడి నెట్టిముట్టనార్పు
చువాఁడున్॥

109

శా॥ కొండల్ మార్వలుకన్ గరంబుఁబడుకుల్ గొంగోడువోవన్ వడిన్

మెండొనల్గునఁబల్గరించియుటిదిన్ మేటిల్లిరాఁజేనిపై.

బండల్ గుండ్లొకగంగనూకిపఱపన్ బాటింపక వ్వానిబల్.

కండెంపున్ గయ్యబల్కెడేమునరాక న్నాకు సెండాడినన్॥ 110

శా॥ సోకాపిమ్మటఁబ్రామిడిన్ బెటిగి మైసోలంబునన్ హొచ్చిపె.

వ్వాఁకుల్ చేకొనిదాఁకగాఁబెలుచనామన్నీడుచేవాలునన్.

వీరకణానినడంచరక్కసునికేల్వీలంగబిశ్టేయన।

త్తాకుకదూకొనినొచ్చిచేదొఱగియుకదయ్యంబుపెల్లుబ్బునక॥

111

మ॥ మలనొండుకబెకలించివ్రేయగమకింపకబోయియామఱ్ఱికొ।

మ్మలక్రీనేలఁబరుండువారిఁగనిమైమైగాతిసేకూరెనాఁ।

కలిదీఱకవెసవీరిమెక్కిపిదపకగయ్యంబుఁగావింతునం।

చలఁతికజెట్టటదాయఁగానెఱిఁగిఁజేడంతకజలంబూనుచుక॥

112

శా॥ రారాయెక్కడికేగెదీవటులనోరాకాసినిన్నీయెడక॥

దోరింతుకవడినంచుమఱ్ఱిఁదొలఁగకదోడ్తోడదౌదవ్వుగాఁ।

దోరంపుకవడినెట్టిపట్టియమునకద్రుంగింపవాడంతమై।

బీరంబుకజెడివ్రాఁలెఁగొండలచటకవ్రేకంబునకగుంగఁగక॥

113

గీ॥ ఇటులవేతాళుఁబాలార్చియేపుగన్న।యాహరిశ్చంద్రుఁగూర్చియ

య్యారెదిటము। వాయఁడెందునననిగాధిపట్టియపుడు। పడమటి

వలంతిజడిగొట్టఁబంచుటయును॥

114

క॥ మనఁజేడగువేతాళుక॥ దునిమెనికకవీడుమనలదూటార్చుని

టక॥ బొనరననిబూచులఘకున। మినుబ్రాఁకినవనమొయిళ్ళుమిం

టికఁగప్పెక॥

115

గీ॥ మింటఁబఱచియుఁగడిమివెన్నంటితమ్ముఁ। గడఁగిచక్కాడునోయ

నియడలికావు। కావుమనిఁజేనివాఁచారగాములెల్ల। మొఱలిడెనొ

యన్నవగనప్పుడుఱుములుటిమె॥

116

గీ॥ నేటిదనుకనుమనలమేలెఱపిమనిచి। నట్టివేతాళుఁడొటిగెల్లబా

పందనిక॥ నేరనుచుగాములెల్లకన్నీరువెశ్చె॥ ననగఁజొటచొట

రోలెనుజినుకులపుడు॥

117

గీ॥ బ్రదిమిపైనింతయాసమీకొదవనించు। రాకచనుడుపిసాసులా
రాయటంచు। బీతుగొల్పించుపాసిజల్పించువాడి। వాలుమిటుమి
ట్లునామించులోలిబరఁగె॥ 118

సీ॥ చిమ్మచీకఁటిముమ్మరమ్మింతరెట్టింపఁగొమ్మెయిళ్ళపుడుప్పరమ్మఁగ్ర
మ్మ। వేళ్ళతోఁజెల్లెల్లవెల్లగిల్లఁగరమ్మనుల్లఱమ్మనగాడ్పులాకటవీచఁ
గడలపెనెంట్రతాగుడులవీనులుగడెల్ పఱపఱంపిలు మ్రోత
నులుములుమును। నిట్టనిల్వునగట్లునెఱిసిబీటలువాటిపొడవడం
గఁగదండఁబిడుగులురల॥ గడుసుబదటునఁగడువడగండ్లురాలఁ
దటుచుమిటుమిట్లుగొల్పుకొమ్మెలుములడర। మొదటియెలగోలు
జల్లింతముదిరివాన। మించెఁగడవలనీర్దుమ్మరించినటుల॥ 119

గీ॥ ఇటులనెడతెగకేటులైయెందునీరు। దొరలహూరునజడిగొట్టఁ
దొప్పదోఁగి। తడిసివలిగాలిగజగజవడఁకువడుగుఁ బొదిగిటనుజే
ర్చిరాతేఁడుపొలఁతిగాంచి॥ 120

గీ॥ కట్టవలువదప్పపట్టిమైగఁప్పఁగా। రెంటమింతలేదుకంటెచెలియ,
కలిమికొలఁదిలేమిగలుగునంచనిపెద్ద। లాడుమాటదప్పునాయె
కింత॥ 121

క॥ అనికొమరునకుఁజేర్చిన। తనచెలిజండ్రమతిఁదగవుదళుకొత్తు
వితం। బుననూరడించిన్ గులుఁగననీనిదిటంబుపెంపుఁగనుఁగొ
నియుండె॥ 122

గీ॥ అపుడుగాధికొమరుఁడాహరిశ్చంద్రుని। నిబ్బరంపుటుటిదికబ్బు
రంబు। వడుచుఁదనమవ్రతినగడతేరెడినొలేదొ। కోయటంచునె
డఁదనుజ్జగొనుచు॥ 123

చ॥ వరకులువంతలున్ వెతలువన్నుకొలందికినంతకంతకున్।

బరువడి హెచ్చితాదిటవునన్ గడిదేరెడుగానియించుకే॥

దెరలఁడువిన్నవోడకటదీకొనియేలవసిష్ఠుతోడనా॥

డరయక వేఁదు తైప్రతినలాడితివేలుపు తేనికొల్వునన్॥ 124

గీ॥ కుడిచికూర్చుండకేలేనిగొడవలేల। తెచ్చికొంటిని పెద్దలఁదెగడి

కాని। కఱదలాడినదదియెట్లుగడచుకుడుప। కనరువడనంచునను

వొకండరయుచుండె॥ 125

చ॥ కలువలువంతఁగూరెవలిగాడ్పులసోకులుమూరెఁజుట్టుఁబు।

ల్లులుచెలువా రెగూడెములఁగోళ్ళయెలుంగులుమీతెమెట్టద।

మ్ములవెతలాతెరిక్కగమిముర్వెడలంగఁగఁదాతెఁదూర్పునన్॥

దెలతెలవాతెఁజీకటులుదీతెజగంబుననంతకంతకున్॥ 126

సీ॥ దొరహరిశ్చంద్రునిబృరముగానఁగవచ్చు తిగవేలుపులయిమ్ముతే

జనంగ। కనిచంద్రమతియీలువునుమెచ్చిమలగొంగచెలిపంపు

చెంద్రంపుఁజిప్పమనఁగ। తబిసివసిష్ఠుపంతముగెల్చుననివేల్పుగ

మిచాటనెత్తుజేగంటయనఁగ। గెలువనైతినటంచుదలఁచికొశికుఁ

డల్లఁగంటిజేవులుపేరుకరుడనంగ। నిరులతెవతుంటజక్కవయిం

టిపంట। తొంటినుడియంటచెందొవకంటిమంట। పంటపైరులదొ

రజంటమింటిగంట। వెంటఁగనుబట్టెదమ్మివొల్లంటిదంట॥ 127

గీ॥ మట్టినుండికదలిమిట్టులవట్టుల॥ గాళ్ళవీళ్ళనేళ్ళనూళ్ళనాళ్ళ॥ గ

నుచుఁజనుచువెతలఁగంచుచుగుంచుచు। దారిదారివారుదరులఁ

దరల॥ 128

క॥ ఎండగడుబలిసెనడుగులు। మండెదొనలెండెనెండమావులునిం

డెన్। గొండలుదరికొనెమడువులు। వండువడ్డెబొద్దునెత్తిపై

కెక్కెవెసన్॥ 129

క॥ అంతటగా ధేయుఁడుదన। చెంతకునింగలపు వేల్పుఁజెచ్చెరఁదబ
పుణ। మంతనమునరాఁబనిచిమ। తొంతేనగ్గించియతనికిట్లనిపవి
కె॥ 130

ఉ॥ కొండలఁబిండిపిండిగరగులొగ్గనఁజేయఁగఁజాలుదోటుమై।
నిండుమగంటిమిగడలినింకెఱనింకనొనర్పుదించువి।
ల్తుండగరంబువాపనలతోలుకదాల్పరికంటిమంటవై।
గండుడిగించిపేర్కొనినగద్దటికాఁడవునీవలంతివే॥ 131

గీ॥ కంటెయాకాటుకోననుగదలిచనెడు। దొరహరిశ్చంద్రుఁగార్గి
దరికొనంగ। డాసిబింకంబుఁబంకింపఁజేసినాడు। ప్రతిననిలుపు
మునావుడువల్లెయనుచు॥ 132

కం॥ వడగాడ్పుఁదోడ్కుగైకొని। విడివడికాఱడవి నేర్చువెరవదియెడఁ
దణ। గడలుకొనఁగప్పుత్రోవరి। వడినరిగెగాడుగ్రల్లవడికడు
రగిలె॥ 133

సీ॥ చిటచిటమిడుఁగుఱుల్ చెదరఁగారాకులు రగులప్రమాఁకులుమంబ
రంబుగొనఁగఁ। బటపటవెదురులొక్కటమండజొంఘముల్ బొగి
సినుగ్దయత్తైపోడవడంగఁ। బెటపెటగత్తెల్లపెట్లువాయఁగఁగాటి
నరవలుఁబడఁకులుదరికొనంగఁ। బుటపుటఁగార్చిచ్చుపోగలుమాన్ము
నుమిన్నుఁగప్పదట్టంపుఁజీకట్లుగ్రమ్మ। మలయుసలుగుల మైడిదముల్
మాఁడుపులుల। గోలరింతలుమంటలఁగాలికూలు। సింగములబొ
బ్బరింతలెసంగిబిట్టు। గోరగింతగఁదోఁచెనకోగనయపుడు॥ 134

సీ॥ గానిబొట్టియయానఁగనితేనిదొలిచిల్వలోఁగొనఁజూచునాలు
కలనంగ। అలచంద్రమతిమోమునెలయంచుఁబట్టరాఁగొఱలెడి
తలగాముకోరలనంగ। అదనంచుతేనిబిట్టలయింపవచ్చిన సనిగా

ముజేవులుజడలనంగి వినిగాధికొమరుని వేడుకోల్పయ్యెర చెలి
తేనిపై నేయు సెలలనంగి పర్చుచును దెక తెక సెక లెగయవచ్చుచి
చ్చమంటలంగని తేడు పెచ్చునొగిలి పొగులువడువుఁగొమారు
నిబొదిగియకుఁ ననువెలందుకఁబొడగాంచియనియెనిట్లు॥ 135

క॥ అలజడియలజడి దేరితి మలరఁగ నెరగలినిఁకెట్టులరగలిగొనకా
వలికరుగనగునుమగువరొ తొలివ్రాసిననలువవ్రాతఁడుడువంద
రమే॥ 136

శా॥ ఏనాఁడేదెస నెట్టిపాయమునమున్నేకర్జముజేయునో
యానాఁడాదెసనెట్టిపాయమునఁబోకాకర్జపుణబంటఁదా
మానంఁడెన్నఁడు వాలెముగుడువకేమైదాల్పుసేసేతఁగా
గానరాఁగల మేలుకీళ్ళుసను నేక్రాల్గంటిపంకించిన॥ 137

గీ॥ పుట్టుటెల్లనుగిట్టుటపొంతుఁగానఁ జావుకావంతయునుజంకఁజూ
నతొల్లి యాడినవితంబజడదారియప్పుదీర్చి నిక్కమెనయింప
నైతిదీనికిందలంతు॥ 138

మ॥ మఱిచివ్వకమునుమించురాచపగఱకమార్గొంచుగెల్పొందిక
చ్చటనేలకవడిఁబాడినేలియొగిమైసాలించుటాంఁడెజగా
నెటిమైమార్తురవాడికోలలబడిక నేటిల్లునవ్వేల్పుప్రోత్
గుఱిజేకోఁగనుటాంఁడెగాకవితనాకుకమూఁడెజావీనహిక
139

గీ॥ అయిన నెప్పటికేదిరానగునొయద్ది రాకమానదుమదివనరంగనే
ల యప్పుదండఁగగాధేయుడనుపమనలఁ గూడివచ్చినవడుఁగని
గూర్చివగతు॥ 140

గీ॥ కొమరుఁబాయంపువాడనికుట్టడనియు నెట్టియిడుమలఁగానని

పట్టియనియు। నెటులఁగా చెదరోయనియెటుఁగఁబలికే। వెంటఁబు
త్తెంచెజడదారివీని నాఁడు॥ 141

క॥ అని తోఁడుమదిఁగలంగుచు। నునికెఁగనివీని డెంద మొరయఁగనిది
యే। యనువగునదనని వేడబ। మునఁచా వెతఁదోఁగుపగిదిమునుకు
చు నెంతే॥ 142

క॥ వడుఁగడుబుడిబుడికన్నీ। రిడుచుహరిశ్చంద్రనన్ను నేర్చెడినీవ।
చెడికార్చిచ్చిఁక నాప్రేమిడితలిదండ్రులను బాయఁమూఁడెఁనా
కు॥ 143

సీ॥ తలిదండ్రులొజ్జలదరికన్నుచోనగ్గి నెరియుచుననివార లెటుఁగరైరి।
తనసొమ్ముఁగొనఁబంచెఁదానువిశ్వామిత్రుఁ డడవిఁదోరుచుననియ
రయఁడయ్యె। ఎల్లి నేటఁబసిండియిత్తువీవనివచ్చి తినిగానినాష్ట
టుదెలియనైతి। వితమాటవాసినఁ వెంటఁదెచ్చితికాని కెడయు
దీవనియీవునుడువనైతి। సరవినడవినీవుసచ్చటగాకేను। నిన్నుఁద
వులఁజేసి నేఁడునాకు। మ్రందవలసెవినవెరాచపీనుగుతోడు। లే
క చావద నెడుజోకనుడువు॥ 144

గీ॥ మున్నెవలిగాలిద్రెళ్ళకముల్లుదీసి। కొఱ్ఱడఁచుకొన్నకై వడిఁగొఱల
నెఱియు। మంటలనున్నగ్గినాకిందుమడియవలసె। గటకటాయె
ట్రిచావందఁగలిగెఁడుదకు॥ 145

గీ॥ అనుచుదలపోతలెసఁగబెల్లడలువడుగు। నరసియపుడుహరిశ్చం
ద్రుఁడయ్యతండ్రి। యేర్చునీయగ్గికియొడలేనినిచ్చి। నిన్నుబ్రతికిం
చెదనుగాక నెగులువడకు॥ 146

మ॥ అనితొన్నాయితమైపడంతిఁగనిదాయకవచ్చునీచ్చిచ్చుజొ।
చ్చి నెఱాచొప్పుననగ్గిదేవరకువాసికగోరెలుప్పొంగనో।

జను మేఁ వేల్చెద, నంతఁదాఁదనివి మైఁజల్లారు, నవ్వెన్గోనీ।

కనువొఁబాటునిబట్టినిఁమనుపనంచజ్జల్ వడిఁబెట్టుడుఁ॥ 147

మ॥ వడిమున్నఁచివెలందిబత్తియుఁటిదిఁవాటిల్లనాఁతేనిమే।

లడుగుఁదమ్ములవ్రాలియిట్లు సెలవియ్యఁమీకుఁజందంబెనే।

గడెయేనిఁమిముఁబాసినిల్వఁగలనేకారగ్గినన్నగఁబం।

పుఁడువేబాములకేనినేనెడయమిమ్ముఁగూరిమిఁబేరిమిఁ॥ 148

క॥ వగతెగుదలఁగనుఁగొనిమదిఁ దెగుతెంపొనరించి నాల్గుదెసలుఁ

దెసలం దఁగవచ్చెడియొయెరగలి సెగనామెయిఁజలువగొలుపసె

లవిమ్మునుడుఁ॥ 149

మ॥ సకినీవిట్లుగడంగిచిచ్చుఁకనిచ్చఁగుందియొపట్టిత।

ప్పకనీఁపైనితలంపుమైగెడయు, నాపైసేగినేనుండనే। [యిం।

టికి, నెట్లొమెయిఁబాయుదుఁ, వడుగఁఁఁటిఁవెన్గనేమానొ

తకుఁదాఁదెల్చినమోసమా, రవడినాదఁదీర్చుటట్లుండఁగఁ॥ 150

చ॥ హరువదిగాదుకాన, ననునగ్గిఁజొరఁజననిమ్మునావుడుఁ।

గరితవల్గావల్లిఁమగఁడుగాలిడకుండఁగనాఁగిమీకునే।

వెరవెఱిఁగింపలేనయినవిన్నపమొండువినుండునిండుని।

బ్బరికమునించి, కాఁగలుగుపాట్లవిపాటిలుఁదప్పకాపయిఁ॥ 151

క॥ మీరేగినపిమ్మటనే తీరుననిలుటాప్పునదియుఁ దెలుకువెచ్చెలికిఁ।

మీరున్ననీవికల్లులుఁ గోరికయుఁముగితివాలుగునుజేకూలుఁ॥ 152

చ॥ అదియునుగాకగాధికొడుకంపినపాటునికిందునేవెతల్।

పొదుగకయుండఁబ్రోవఁగలసోఁడిమియుఁ మఱియప్పఁదీర్పఁగాఁ।

నదనునుగల్గుచీనమనకాఁడియుఁదుదముట్టు, లేనిచో।

నొదవుఁబసిండికైవడుగునొంటమిఁజంపితిమన్నయాడికల్॥ 153

క॥ తడవికనొనరింపక నా॥ కిడుండానతిగి త్తిజొరంగ, నేర్చుచువడి
గా॥ రడవిరగులొగ్గనిమంటలు॥ మిడుగులులరుదెంచెమంటి
మింటిగప్ప॥ 154

గీ॥ అనుడునివ్వెటదలవ్రాల్చి హోయటంచు॥ గలగినిట్టూర్చియేమి
యుంబలుక లేక॥ యున్నపెనిమిటివలగొనియువిదబత్తి॥ పరంగగే
ల్లోడ్చికారగ్గిజొరందలంచి॥ 155

గీ॥ అగ్నికెదురజనంగ నాలోహరిశ్చంద్రు॥ నకుంబాసిలోహితాస్య
డంత॥ నమ్మనేనువత్తుననిపోరువెట్టిత॥ న్నెత్తుకొమ్మటంచునేడ్వమ
ఱలి॥ 156

గీ॥ నాయనాకన్నతండ్రిచిన్నారియదిగొ॥ వచ్చుకార్చిచ్చుజల్లార్చి
వత్తునంచు॥ దలనివిరిచుంచుచువ్విచెక్కిలినినొక్కి॥ తండ్రికడ
బంచితానాయితముగనడచి॥ 157

సీ॥ నీటదోచెడువాడకాటి నేచెడుప్రోడ యంటగారానిక్రొమ్మం
టదంట॥ కప్పుదాగులచాల్పమెప్పుతీరులవేల్పు యుల్లఱంబగుతే
జుబల్లిదుండ॥ బలుమినుగమినిట్టతొలిపలుగుమితిట్ట యింపు
బల్తగరువార్వంపుదిట్ట॥ మంబరంబుతిరంబుసంబరంబుంగరం
బు గ్రాలుజంటమొగంబుకడిదిజాణ॥ అరిలినామదివాసేతలం
దుమగని॥ నెపుడువేల్పునిపరగితి నేనిదాను॥ నిజమువిడడేనిజల్లు
నైనిలిచివడువు॥ నరసిమనుపవెపెనిమిటిననుగుంబట్టి॥ 158

గీ॥ అనుచునొడయనిదనడెందముననుబేర్చి॥ నిలిపిగెంటనియిటిదియు
నిబ్బరంబు॥ గ్రాలదలపునుసమకట్టికేలుమోడ్చి॥ పరంగబేర్చె
డిమొరగలినరుగుటయును॥ 159

సీ॥ చెలువార్డుచెంగల్వకొలకునజెరలాడుమించునందంపురాయం
చయనంగ॥ దొగరుజొత్తిల్లుమోదుగపూవుగుత్తుల జేరినసాబ

గురాచిలుకయనఁగఁ సంచు మైఁబొడగట్టు సంజకెంజాయల రే
కెత్తుకొన్నెల రేకయనఁగఁ తొలిజన్నిగట్టు మైతొవరుఁజాయలదం
డ నెలకొనుపలుకు నెచ్చెలియనఁగఁ దీడుమంటలఁదలపూవువా
డకింతఁ చెక్కుచెమరక మైదీఁగె చెన్నుదఱుఁగఁ కుండునాచం
ద్రమతిమీఁదనుప్పరంపుఁ దెరువరులు మెచ్చిననవానఁగురిసిరపు
డు॥

160

క॥ కరువలియడంగె, మంటలఁ యరువడిగడముట్టె, సెగలయుల్లఱము
డిగె॥ బొరిఁబొరిఁబొవలణఁగెనుగా॥ రెరగలిసల్లా రెవేల్పులె
ల్లరువొగడె॥

161

క॥ ముందఱఁబరుగిడుతనయెఱి గందఁగనిచన్నుఁజేఁపికొగిటికటు
దా॥ నందుకొనిగారబంపు॥ బొందికఁజంద్రమతిచెక్కుఁబుడు
కుచుఁగూర్చి॥

162

గీ॥ వేడకనురలెడికన్నీరువెల్లిగొనఁగఁ సరగనేతేరిపెన్నిటికెరఁగఁ
గాంచి॥ గరితనీయట్టియిల్లాలుగలుగఁగాదె॥ యెరియుమంటలమ
నగల్గుటిందుమనకు॥

163

గీ॥ ఇంక నెన్నఱుడిగనేనిమున్నీయకొన్న॥ తబిసిరవడినిదీర్పఁగాఁదగిన
యుపమ॥ చిక్కుననితేఁడువడుగనిజెలినినిసువుఁ దోడుకొనిమె
ల్లమెల్లనఁద్రోవఁబట్ట॥

164

క॥ ఇల్లులుకఁబండువగునే॥ బెల్లింపఁగఁగలవువెరవుపెక్కువలనితా॥ ను
ల్లమునఁదలఁచిమెణకరి॥ యల్లననడుగిడుచుఁగదలనాలోఁననకు॥

165

గీ॥ ఏకతంబునఁగౌశికుఁడెదుటఁదోఁచి॥ యేకతంబునఁగఁతెనేనెన్ని
యుపమ॥ లెన్నినకొలందికంతంతకెదిగివీరి॥ పాటిమెఱయుచును
న్నదివీటిఁబోక॥

166

శా॥ కొండల్ మాఁడెను, జొంపముల్ మలసె, బొగ్గుల్ గాఁగడున్
[నూఁకులున్]

మండెన్, గండు మెకాలుగా లె, బులుఁగుల్ మట్టాడ కేకూలె, వి

ట్టెండెన్ వ్రంతలు, కాని, చంద్రమతియొక్కొం లేని మైగందదే.

వండెడెందదు, చిన్నవోదలుక దావం లేని గార్చిచ్చునన్॥ 167

ఉ॥ ఏడులుబూఁడులున్ గడఁగియేఁచెడులోపలిసూడుమూఁకఁబో

నాడియు నెండవానలకు నాఁకలిదప్పుల కెల్లనోర్చిమై.

వాడియు నెన్నియో వెతలపాలయిమించిగడించినట్టిబల్.

వాఁడితబంపునింపుడి గెవారడిఁగ్రొత్తడి పెంపుముందఱన్॥ 168

క॥ పెనిమిటియ సతము వేల్పుని. తనమదివా సేతలందుఁదన రెడినవ

లాగొను నేయంకిలిమనచే. సినబూమెల, వెరవొకండు సెప్పెద

నైనన్॥

169

మ॥ చెలిపేరీలువుఁజేసినాపనుపు గాసిన్ వీఁడులోఁగండునీ.

యలవున్ బేరిమివీరలిర్వు రెడబాయన్ జేయుమవ్వెనగఁ తేఁ

డలఁతిన్ స్రుక్కిదిటంబుదక్కి వెతలాయన్ బొక్కి పట్టంతన.

క్కిలివోనిక్కమడంచునంతదనుకన్ గెల్పొందమెం లేనియున్॥

170

క॥ అనినాశ్రుచ్చి మొఱంగినఁ బనివినియవ్వడుగఁడలఁతవాటిల్లినలా.

గునఁగొంతనడచితేనిన్ గనినోరాటుకొనివచ్చెఁగ్రమ్మఱనాకున్॥

171

క॥ వడిఁజనియిందేయెడనేన్. బడియనొకండరసిదప్పిఁబాపుకొనన్నీ.

ర్పుడి సెడు దెమ్మన, దొరసన, వడుగఁడుచంద్రమతికపుడువాకొ

నెనిట్లులన్॥

172

క॥ తల్లియీలువుగలపే. రిల్లాలవుగానఁబేర్చియే ర్చెడుచిచ్చున్. జ

ల్లార్చినన్నుఁబ్రోచితి. వెల్లివిరి సెనీదుపాటివిరివిజగానన్॥ 173

క॥ ఆరంజోతియు, నుడిసిం॥ గారియు, ననసూయ, పనఁటికానుపు
చెలియు॥ దూరుపుమాఁడెపుదొరజే॥ వేరియుఁబురడింపఁగల
రెపేరిమినిన్ను॥ 174

గీ॥ అగ్నిదెళ్ళనీకయర్థిలిదొలినన్ను॥ మంచినట్టినీదుమంచివదిని॥ మ
ఱవనమ్మనీకుమఱుమేలొనర్పఁగా॥ నెంచియితవొకండునెఱుఁ
గఁబఱుతు॥ 175

సీ॥ పేర్చియారంజోతిపెనిమిటి వెఱగొల్పఁదబుసొనర్చికరంబుఁబ్రబ
లువాఁడు॥ తీవంచమోములదిట్టకట్టుడిగించి, జగమురెట్టించినతె
గువవాఁడు॥ వినకున్నతనకొమాళ్ళ నెయ్యిపొలదిండులైకుందసె
పియించినట్టివాఁడు॥ తిగకొట్టికలఁగాల్పఁదగునాఁటిముక్కంటికం
టెఁబేరలుకనుగన్నవాఁడు॥ సరగజగములఁదలఁకింపఁజూలువాఁ
డు॥ గాధికొమరుండుమఱినీవుకారుచిచ్చు॥ దఱిసినట్టులనజ్జడదారి
కనలుఁగడవనేర్తువెతల్లిచీకాకువడక॥ 176

చ॥ మనమెఱుఁగంగనాఁడురుసిమన్నియచీరిదునీడయేటికీ॥
యనువునవేఁదుఁజేయిండుమలందెదు, రాచటికంబుమాటవా॥
సినిదొలినీయకొంటిమఱిసేయఁగఁగాదనిపలుక, నీకుహా॥
యినమునుకత్తినిత్తుననఁడే, యటులాడఁగరాదెమన్నన॥ 177

క॥ ఒల్లఁడుచెప్పిననేలిక॥ వల్లడికెదురెక్కుఁగానివలనిదియనితా॥
నుల్లమునఁదలఁపఁడకటా॥ తల్లినిన్నేమిచేయఁదలఁచినవాఁడో॥ 178

క॥ ఎఱుఁగనివానిదరంబగు॥ నెఱిఁగింపఁగ, దరముమఱియునెఱిఁ
గినవాని॥ గుటి నెఱిఁగింపఁగ, నెఱిఁగియు॥ నెఱుఁగనిమొఱకు
నకుఁదెల్పునేరికిదరనకా॥ 179

గీ॥ ఎఱిగియే గాలికాచాపం నెత్తఁగాదె॥ కలముదరిఁ జేరుఁబదిలమైతె
లిసి తెలిసి॥ యెదిరి మెచ్చులకొక యింతయునుటువూన॥ బట్టుని
ల్చు నెతుదకుఁజేడ్పాటుగాక॥ 180

క॥ నొగులువడజిగురుగండె॥ దగిలినపులుఁగట్లఁజేనిదవిలివితానీ॥ వ
గుడువడవలసె నెన్నఁడు॥ వగఁగాననిదాన వీవువలఁతిరొపుడ
మి॥ 181

ఉ॥ ఈవయినదలంచివినుమీ, వెడయేలిక వెంటనంటియే॥
లా, వెతలందియియ్యడవినాఁకలిదప్పుల నెండవానల॥
వావిరిఁదోఁగివచ్చెదవు, పట్టినిదోఁకొనిప్రోలుసేరరా॥
దా,వలదంచుఁబోఁబనుపునా?మిముగాధికొమారుఁడన్నరో॥ 182

క॥ అప్పింతకుఁదీఱదునుడి॥ దప్పనుదాననుచుఁదలముదప్పినపట్టు॥
మెప్పునకోముప్పునకో॥ చొప్పెలుఁగకఁజేఁడువూనెఁ జొరవత
నాన॥ 183

చ॥ గడువెడలంగవచ్చెడి, నిఁగఁబదినాల్చెడగల్లు, నింతకే॥
ర్పడనొకగవ్వకాసుఁగనుపట్టదుమీకడ, గాధిపట్టిదా॥
ఁగడువడివచ్చియప్పునకుఁగస్తయొనర్చిన నేమిసెప్పునో॥
యొడయఁడు, దావినండకటయూరకయాఱడిబ్రుంగనెంచెడి॥ 184

క॥ తానింతకుమిమునమ్ముడు॥ వోనిచ్చిపసిండినీయమొనసెనొకంశే॥
తానుజెడిమిమ్ముఁజెఱవఁగ॥ బూనెడినా వెంటరమ్మ ప్రోల్ సేరం
గ॥ 185

క॥ వడినరిగితబిసికాళ్ళనొ॥ కడుపునొపట్టుకొనినీకుఁగ్గామొకిగడినీ॥
బుడతకుఁబట్టిముగట్టఁగ॥ నెడరెంచెదనింకనూరికే తెన్నునుడు॥ 186

క॥ ఔరా వెకుగురువడుగా॥ కారానితలంపులెత్తికారిం చెదున॥ న్నూ
రికిరమ్మనిమఱినా॥ గారవపుణమగనివిడిచికారడవిఁగటా॥ 187

సీ॥ మగనిపైఁగూరిమిమానిచేడ్పడునదికలికిగాదది పాడుటాలికిగా
ని॥ పెనిమిటిపైబాల్చిగనకవీడ్పడునదిగోలగాదదిజముకోలగాని॥
మనువునఁగొన్నవానిని మేలుపడనదికొమ్మగాదది పెనురిమ్మగాని॥
చేపట్టువానిమచ్చికద్రెళ్ళమనునది నాగగాదదిజగఱఁగగాని॥ య
ట్టివెలఁదుకగాన్నించునరువుబరువు॥ చేయు నెయ్యంబుకయ్యంబు
చేతరోత॥ పన్నుకొలుపులుపలుపులుబత్తిమీత్తి॥ యదియుజగము
ననొక్కయిల్లాతెతలఁప॥ 188

క॥ పడఁతికిమగంఁడెచెలువము॥ తొడపుణజుట్టంబువేల్పుఁదోడుకగడ
కే॥ డ్డడయునుదానేగదయో॥ వెడపాటుఁడనీదునుడులువినవె
క్కసమా॥ 198

క॥ నెలలేనిరేయిసోలిక, వెలుఁగులయైకిమీఁడుగానుపింపనిపగలుకా
బలె, దివ్వెలేనిమాడుగు॥ పొలకుచ, గదమగనిబాయుపొలఁతుకబ్ర
తుకుక॥ 190

క॥ నేర్చితివిపెకుగ, రుసికిక॥ గూర్చినమెణకరివి, నీవుక్రొత్తడిపెం
పుక॥ గూర్చియెటుంగకకఱతలఁ॥ దారెచ్చదవాయిటులఁబలికితల
ఁపకపాడిక॥ 191

క॥ ఏలాజన్నెలు, తేగము॥ లేలా, కతలేల, నుంకులేలా, క్రుంకు॥ శ్చే
లా, యేలానోములు, హాలెముఁదనమగఁడెవేలుపనుపైదలికిక॥ 192

సీ॥ అగ్గిసాకిరిగఁగేలందినచెలువుండు పడఁతికిముంగొంగుపసిఁడిగా
దె॥ తొలిమినుగులెలగాఁగఁదోడుగొన్నవలంతిముగుడకుఁదెఱగం
టిమొదవుగాదె॥ నెలప్రాద్దులెలుఁగఁదన్వలచినయొడయఁడునె

లతకుదలపుమానికముగాదె! పెద్దలారయదన్నుబెండ్లియా
డినప్రోడమగువకునటచేతిముగిలిగాదె! చిగుగుబోడికిగనదన
మగనికంటె! నెక్కుడగువేల్పుగలదెయందేనిదలప! నతనిబాసి
నయిల్లాలికరయనెల్ల! జగములుండియులేనియప్పగిదిగాదె॥ 193

సీ॥ కాటిగల్గెల్లనాకాటపట్లయ్యెను బెనిమిటిదండనేదనరజేసి! గం
డుమెకాలెల్లదండు గుఱాలయ్యెనొడయనినేబాయకుంటజేసి!
పులులదొందడులెల్లచెలులసందడులయ్యెజెలువునికడనేనునిలు
టజేసి! యేచునోవడులెల్లప్రోచుమేవడులయ్యెమగనివెన్నంటి
నేమనుటజేసి! యెద్దులెల్లనునాకిటలగ్గులయ్యె! గాంచితివినీవ
ముంజేతికడియమునకు! నద్దమారయవలెనెనాయొద్దనిట్టి! సుద్దు
లాడకుమవిపాడిచొప్పుగావు॥ 194

క॥ మటియుహరిశ్చంద్రునిద! బృటిచేయదలంచియుపమబన్నెద
వీవా! తెఱగంట్లుగాధిపట్టియు! నటలెన్నెగుడుపబొంకునా? దొ
రకలనే॥ 195

గీ॥ ఇటులనిడుగడదోపగా నెటుగబలుకు! చంద్రమతిగాంచి
యామెనిచ్చలపుజేర్తి! కరిదివడియింకనోరెత్తుటరువుగాదటం
చుమది నెంచిమటియునాయన్నుగూర్చి॥ 196

గీ॥ వారివారి నెత్తివ్రాలదెట్లుండునో! యట్లుగాకమానదస్తునీకు! ను
డువజాలగరము బడలితేనింకయు! రాడుతోడునీరుదేడు
నేడు॥ 197

గీ॥ అనుచులేనివిన్నదేనముదోపగనుండ! నంతలోనలోయలరసి
తోడునీరుదెచ్చితడుపుదారికిద్రాపిస్తో! యాలుగ్గాంచిచనుచు
ననియెనిట్లు॥ 198

హ॥ పొలఁతీముందిక మూఁడుకోసులరుగఁ బొల్పారముక్కఁ ఁటికిఁ.

నెలవై, సింగపుటెక్కిరింతచెలికినీమై, నిరాబార్లకుఁ.

వలనై, పున్నెపునిట్టయై, ముగితికిఁ వాటంపుఁగాఁనాచియై,

వెలయుఁగాశీయనంగఁబ్రోలచటికిఁ వేవేగఁబోవందగుఁ. 199

గీ॥ అచ్చటికిఁబోయితగు తెఱంగరసితబిసియప్పఁదీ ర్చెదమనితనయ

నుఁగుఁబట్టి మూఁపుపైఁబెట్టుకొనివెంటముగుదఁజెట్టఁ బట్టికొ

నితేఁడుసనఁగొంతవడికిముంచు॥ 200

సీ॥ తెలివాఁకనీరాడుచెలులమైననుతావిగిలుబాడుతెమ్మెరలలరవీవ!

విన్నంటుతిగకంటివేల్పుకోవెలలపైఁగల్పపైఁడిసి గరముల్గానుపిం

ప! తెఱగంటిదొరక్రిందదిగఁగప్పఱామెట్లుఁ బొనరించిరనవేల్చి

పొవలుదోఁపఁ దెరువరులకుసేదఁదీర్చెదమను నైగదెలుపునా

నూఁగుఁమూఁకులుచెలంగఁ గనులపండువుదోఁపఁగాఁగనుచుఁజ

నుచు నాడకాడకుడగ్గటియల్లనల్లఁ గాశిఁజేరిరితేఁడునుగ్గలియు

లోహి! తుండువడుగఁడునక్షత్రకుండునంత॥ 201

క॥ అనిమారక్కఁడేయుఁడుచ! కక్కనిమాటలవిన్నుమానికపుమానుమ

నికిఁ వినిచిననవ్వలికతయుఁ వినిపింపుమాటంచుఁదన్నువేవేఁ

డుటయుఁ॥ 202

శా॥ కొండల్ పిండియొనర్పఁగాఁదొడరునుక్తుఁగల్గుతొల్వేల్పులఁ

దుండింపఁమఱివారియాదలలఁదోడ్తోడుల్పుఁగఁవెండియేఁ

చండికోఁగడుబల్లిమీటిమగతాసత్తెనెఱాఁయెత్తుమై!

గండుఁగాంచినతోరపుఁగుదియడాకైఁ దాల్చుపెన్వేలుపా॥

క॥ తొలిప్రాప, మినుకు తెక్కలిచలమడచినచేప, బాముసంద్రపు
దేపా॥ లలిముగితిదాప, సోకుల॥ వెలువఱచినతూప, కాప, వ్రే
పసిపాపా॥ 204

మాలినీ॥ సిరిపడతిబొజుంగా, చేవరాకాసిగొంగా॥

బిరుదులతలకట్టా, పేర్చుపెంద్రోవపట్టా॥

ఉరుగొనములప్రోవా, యొప్పుపెన్నార్తిరావా॥

వరపుగరుడిరొతా, వ్రాతపెన్నేల్పుతాతా॥ 205

గద్య॥ ఇదిశ్రీనీలకంఠేశ్వరాభిధ పరమేశ్వరవరప్రసాద సంభూతస
కలకలాకుశలకులాలకులపారావారకళానిధి మండలమండ
నాయమానోర్వి మండలాఖండ సత్కర్తివిభవమండితగుం
డయశ్రేష్ఠినామార్యకులసంజాత శ్రీమద్వైష్ణవసిద్ధాంతోద్ధా
రకాద్దంకి తిరుమలతాతాచార్యవర్య శిష్యప్రశిష్య వట్టివేళ్ళ
గోత్రోద్భవజన్మన కొటతిరుమలశ్రేష్ఠితనూభవ ఆంధ్రేయ
భైషజ్యకర్తచాతురీధౌరేయసరసకవితానికాయవిద్వజ్జనవిధే
యపార్థసారథిశ్రేష్ఠినామధేయ ప్రణీతంబైన శుద్ధాంధనిర్వ
చనకావ్యంబును సత్యవిజయనామాంకితంబునునగు హరి
శ్చంద్రోపాఖ్యానంబునందు తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ

—* చ తు థా ణ శ్వా శ ము *—

క॥ సిరివేంటనంటజగమ! బ్బురపడఁదబుసులును వేలుపులుబలుగుము
లై! పరుగిడఁగవచ్చి మొసలిఁ! బొరిగొనియేనుంగుమిన్నఁబ్రో
చినవేల్పా॥ 1

క॥ వినువాఁకయలలరవల్లికిఁ! బనుపడుకొన్నెలుఁగునుడులపన్నిక వె
లయఁ! వినిచెమ్మకండునికొడుకి! య్యనువుననాగొంతిఁచూలిక
వ్వలికతయఁ॥ 2

తే॥ గీ॥ అటులనక్షత్రకుఁడులోహితాస్యఁడనుఁగు! జంద్రమలీయ
నుమఱిహరిశ్చంద్రుఁడంత! వేడఁబెనుమసనముఁజొచ్చివి
న్నవాఁకఁ! బొడగనఁగడాసియెక్కలిఁగడచిమోల॥ 3

సీ॥ కేందమ్ములజ్జలైకీలొగన నేనుంగుతొండముల్ కుదురగుతొడలు
గాఁగ! నిసుకదిన్నియలుజానెసఁగుపిటుందులై పొదలంగసుడి
గుంతబొడ్డుగాఁగ! తరఁగలమొత్తంబుతలులై తలిర్చఁగనలతీవె
నాఁచునూఁగారుగాఁగ! జక్కవల్పులితంపుఁజన్నులై యొప్పఁగఁ
దోరంపుఁదూండ్లుకేల్దోయిగాఁగ! వెల్లదమ్మిమొగంబయివెలయ
మీలు! కన్నులుగమీటియెలనాఁగకరణిమెలఁగు! చదలుపఱతనుగని
హరిశ్చంద్రుఁడలరి! కేలుదమ్ములుపెరిగిచియిట్లొలిఁబొగడె॥ 4

ఉ॥ ముమ్మొనవాలుదాల్పుదొరముద్దుపడంతుక, ముజ్జగంపుమే!
వ్విన్నురి, పకిరౌతుబొటవ్రేలినిగారపుబొడ్డు, ఫంటలేఁ!
గొమ్మబెడంగుపైఁట, సిరిగొల్పెడిక్రొత్తడిమేలుబఱి, మా!
యన్నజోహారొనర్తుఁగడునర్తిలిఁబ్రోవఁగదమ్మహమ్ములఁ॥ 5

తే॥ గీ॥ అమ్మనీచల్లదనమునసలరికాడె। బేసికనువేల్పునీర్వామిఁబెల్లు
సెకలఁ। గొఱునినవిసంపుట్గినిగ్రోలిమనుట। మేలుగొనముల
ప్రోకయోమిన్నువాఁక॥ 6

తే॥ గీ॥ తల్లినినుబేరుకొనినయంతటనెకొలలు। వడిఁబటాపంచలొనిం
కఁబొడగనంగ। ఁగలుగుబాగెమటుండనీకడుపుఁజొచ్చు। వా
రికెంతయుఁబున్నెమవారిగాడె॥ 7

క॥ అనివారాముయ్యేటఁ।మునుకలునొనరించిబత్తిమునుకొనఁగజగం
బునకెల్లవలఁతివేల్పుగు। వినుసిగదొరగుడినిజూచువేడుకపడుచుఁ।
8

సీ॥ ఒకెడఁజొవంచయక్కరంబులవేల్పు నెంచిలోననెసంతసిం
చువారి। నొకచాయముచ్చిచ్చుసెకలఁగూర్చొనిపట్టురెక్కొనఁ
దబమొనరించువారి। నొకపజ్జనెటిమోనమొలయఁగన్నఱమో
డ్చియెటుసువలోచూడ్కనెసఁగువారి। నొండెడరుదురాకదండ
లఁదిప్పుచుమినువెల్లిదాల్పుఁబేర్కొనెడువారి। నొక్కకడఁబ్రొ
ద్దుపైఁజూడ్కఁజక్కనిలిపి। జోతలిడువారివేఱొక్కచోటవినికి।
యొదవఁబున్నెంపుఁబొత్తముల్చదువువారిఁ। గనుచువారలు
గాశియుక్కళముఁబట్టి॥ 9

సీ॥ చిటుతజవ్వనపుమైచెలువొప్ప, మొలముంజిదొట్టఁగొమ్మడిపిరిచు
ట్టుఁజుట్టి। జన్నిగట్టుబెడంగుజగతేజుగాన్వింపముప్పొంగుజందెయ
ములనమర్చి। జింకకళాసముల్చేర్చికేల్లమ్ముల, వడుగుకోలలఁజి
ట్టితడుపులంది। పదటుక్రొందెలిబూదిపట్టెలునెమ్మేనసొబగొప్పఁ
గాఁబిల్లజుట్టులాలయ। నొజ్జలాగినేర్పఁబనసలనజ్జములను। బ్రాఁ
తమినుమలఁదవిలికవళ్ళువోక। యెక్కుతక్కువస్తొరములఁజక్క
నెఱిఁగి। నుడువువడువులఁబొడగనివెడలిముందు॥ 10

సీ॥ ఎకరాలఁగోరాడు నేనుంగులనుజూచి పొడవు లేరులకల్పించడవుఁ
బొగడి। సాహిణంబులఁబెక్కు జక్కులఁగనుఁగొని సూయాణ
పుందండుచోట్లఁగడచి। తెలివాఁకతోఁబుట్టువులవాడలనుదాఁటి
బచ్చబాజాఱులపఱపుఁగాంచి। రాచయుప్పరిగలరవణమేల్ పరి
కించి పాఱులనల్లిండ్లబంతికలరి॥ నింగిముట్టెడుగుళ్యయలంగము
లను। గనుచునాహరిశ్చంద్రుఁడుదననెలంత। చంద్రమతిఁగనుఁగొ
ని కంటెజగములందు। నెందుఁబేర్కొన్నయాప్రోలి చందమి
పుడు॥

11

సీ॥ ఎన్నఁడేఫోన్నెంపుటేటనీరాడని చెన్నంటితలఁదాల్చుమిన్నువాఁ
క। బిచ్చంబుచేఁబ్రొద్దుఁబుచ్చెడి నిఱుపేదనిచ్చనచ్చికమించుద
చ్చిసిరుల। యూవుఁబోఁడులచెంతఁబోవనొల్లనిపేడి సామేనఁదా
ల్చులేలేమనెపుడు। యగఁకువాటినవాలుకైదు వఁగనియఱుక పం
గముమ్రొనవాలుఁబట్టినేర్చు॥ ముటికి నెమ్మేనువాడయ్యువెఱఁగుఁ
గొల్పఁ। దెలిపెరుంగులమించునుదెలివిలేని। మెదుకయయ్యు
నురుసులకుఁజదువునేర్చు। మించియివ్వీటమేనుజ్జగించెనేని॥ 12

క॥ అనిమతీయుమతీయునడ్వీ। టనుగలపజపెంపుఁదనమిటారికినుడు
వఁ। వినివడుగుహరిశ్చంద్రుని। గనుచుబలాయంచుగేలిగదురఁ
గనగుచు॥

13

సీ॥ ఎప్పుడాలినిదలకెక్కించుకొనువారు. చెనసియాళ్ళనుబాడుసే
యువారు। బిడ్డనిచ్చినమామబిలుకుమార్చెడువారుచేసెడిజన్నం
బుఁజెఱచువారు। జన్నిగట్టన్ననోచంపఁజూచెడివారు బికిరఱపు
బ్రదిమిచోబేర్చువారు। ఒలికిమిట్టయనిల్వనెలపుగ్గాంచి నవారు
పెసఱూనిమనుగడవిసపువారు॥ దిస్సమొలవారుదయ్యఁపుఁదెగల

నఁగఁ బత్తులటఁగప్పరంపునివాళులీయఁ వెలయుముక్కఁటికోవె
లనలరఁజొచ్చి యందునవ్వేల్పుసొడగాన్పునందఁదానుఁ జెలి
యుఁగొమరుండుదటియలోపలికి నేగి॥ 18

సీ॥ బుత్తిముత్తులప్రోవమిత్తిమొత్తిన చేవగలజాణసందఁ పెక్కణపు
గాణఁ తలనొప్పవెలిజాలుమొలఁగప్పఁబులితోలుఁగలదంటతబు
సులకలిమిపంటఁ మేనఁబాములువ్రేలఁదోనగాములు గ్రాలఁబొద
లుజాబిలిదాల్పుమొదలివేల్పుఁ కప్పుతైదువతేఁడ మెప్పుకైదువ
ప్రోడమరుగొంగగట్టుమోపరియనుంగఁ గౌరురాకాసియొడయ
నికానివాఁడఁ నివ్వటిలులిబ్బియేలిక నేస్తకాఁడఁ కడిదివేలుపుద
ళవాఁయిఁగన్నవాఁడఁ చెన్నుమడికాసుగట్టురామన్నెకాఁడ॥ 19

శుద్ధనిరోష్ఠ్య సీసము॥ తిగకంటిసెగఁజిలగఁతేజి జాణనడంచినట్టికీరి
తిఁగన్నదిట్టరాయఁరానరక్కసిడింగరీనియానతినింటలెంకయై
కాచినజింకదారిఁ తనకంటెలాఁతిలేడని హెచ్చియెనసినతా
తజెండాడిన దండిదంటఁ తెఱగంటిదాఁతెల్లయెఱఁగఁగ్రచ్చ
టనాఁచికడలిచేదానినకడిదిజెట్టిఁ తనియనెచ్చెలికాయకన్దర
టకలరిఁ మొన్నికఁగడానితిట్టలనిచ్చినట్టిఁ జేజెతెలిగడ్డయేడ్డెట
చేగకాఁడఁ సిరిదలిరెప్పడిజక్కరచెలిగలాఁడ॥ 20

మదనవిలసితము॥ మలకొమరితకుఁ వెలయఁగనెఱుకఁ దెలియఁ
గఁబలుకఁ గలిగినవలఁతీ॥ 21

కుసుమవిచిత్ర వృత్తము॥ నుమటనునిప్పుల్ నుసుమునఁగలఁ బొద్ద
లినచేవఁ బులితోలివేల్పుఁ సదమదమొప్పఁసలిపికరంబా
ముదిపసింతోలుఁ మొలగలవేల్పు॥ 22

కిందగర్భితమాణిగణనికరము॥ నిడుపలతోడవుల నెఱిగొని పెడక్రొంగి
బెడిదపుటడిదముపిడికిటనడరన్। దొడరుచుఁగడిమినిదుడుకలఁ
బడవన్। బడఁజెడఁగెడపినవడిగలవిరుదా॥ 23

తోదకవృత్తము॥ మసనముకూరిమిమన్నెముగాఁగన్। బసుమముమై
కిలపంబయిక్రాలన్। పిసమఱుతన్ నగవీకఁదనర్పన్। బసవ
హుమాపయిఁబ మ్మెడువేల్పా॥ 24

అలసగతివృత్తము॥ తొలినలువఁగోరి నెఱి, దోరమగు మెప్పుల్। గలు
గఁగనికావరముఁగాంచి తెఱగంట్లన్। సొలయనలయించునల
సోకు తెగఁబోరన్। వెలసిమడియించితెవివేల్ప నెలదాల్పా॥ 25

దండకము॥ ఓమేటివేల్పా, జగాజింకదాల్పా, నెఱామేలుచాల్పా
కరంబొప్పఁగానేడు నిర్దేదకున్ మోలఁబెన్నిబ్బిప్రోవబ్బుచం
దంబునన్ నేనునీప్రాపునంజేరఁగంటిన్, రువారంబునన్ మే
లుగైకొంటి, యెన్నెంబునన్ మంటి, ముక్కంటి, యీవేగదాము
జ్జగంబెల్లఁబుట్టింపఁగాఁ గూర్తిరెట్టింపఁగా నల్లిగిట్టింపఁగాఁగల్గు
మానీడవయ్యా, నిరాబారిజియ్యా, పురాయించి నీహజ్జకెంద
మ్ములన్ వెండినీమిన్నుజుట్టుంగనుంగోదలంపొంది మున్నోలివె
న్నుండునున్ దమ్మికున్నుండునున్ బన్నిదంబెన్నియీరేడుపట్లన్
గడున్ రోసితారెంచునన్ గానకేవీడరే, యోడరే, పట్టు, పు
న్నెంపునిట్టా, కొలల్ నెట్టుదిట్టా, సుకంబిచ్చుపట్టా, తొలిజే
రిమైబల్లిరోకల్లియున్ జెందఁగాఁగోరి, రేదిన్మరుల్ మీటి, రా
యంచవార్వంపువజ్జీరునిన్ గూర్చి, డెందంబునుజేర్చి, లో
చూపున్ దార్చి, వేవేనవేలేండ్లుదట్టంపుఁగాటిన్ దిరంబైనజో
గంబుఁగామించి బల్లెప్పులన్ గాంచి సొలంబునన్ మించి, వేగం

టివేరంపుఁబంచాణపుఁ జాణచేనంతముప్రోలుఁగట్టిఁచియందుం
 డియవ్వారిఁగ్రొవ్వానిజేజేలపైఁగూడిదండెత్తుటో, చిల్వరాతే
 నిపైదాడిసాగించుటో, మూలవజ్రీలపైఁబూని సూయాణముఁ
 బంపుటో, జోగిసింగంబులఁగాంచికొఱించి పెనైనయిడిఁ
 బెట్టుటో, సామలంబట్టుటో, పేదలంగొట్టుటో, ముజ్జగంబిట్లు
 పాలార్పనైరింపమిఁవేల్పులుఁ బాసవాల్క్యాఁకలుఁ బీతఁబం
 కించినిగ్గాంచి తారెల్లరాకాసిరాపాజు చేఁబడ్డపాట్లన్నియుఁ
 విన్నవించంగనవ్వారియాత్రంబులఁ బాపఁగానెంచి, తోరం
 పుబీరంబునఁమించి, యోలిఁజగంబొందుపెన్బండియై, ప్రొద్దు
 రేగ్రుమ్మరుల్ గాడిగాండై, వడిఁబ్రాతమినుగల్ దువాళించు
 వార్వంబులై, నల్వతేర్దోలువాడై, లలిఁజన్నపుఁదిండ్లుదండై,
 తలిర్పందురంబుఁ గరంబొప్పఁగాఁజేసి, మేటిల్లఁగాఁబకిర
 రాఁరొతుఁబేరమ్ముగాఁగూర్చి, వేదూసియత్తుల్వ తొల్వేల్పులఁ
 ద్రుంచవా, నించవావేడగనీముజ్జగంబందు, విన్జుట్టుతోఁడా, సి
 గుల్ పెట్టుప్రోడా, తొలిఁ సోకులుఁవేల్పులుఁజేరి మున్నీరు
 ఁద్రచ్చంజగంబబ్రముఁ జెందమిన్ననునొకుగమ్మడిఁనాకుచుఁ
 గాల్పఁగానచ్చనాపాలసంద్రంపుఁజేదంత నోదూరఁగాఁబీల్చ
 వామింగ కద్దానితొల్తులప్రోలేలురాదిట్ట తాసారునందంబుఁ
 గాన్పింపఁ గైసేతగాగుత్తికఁదాల్చవా, గట్టురావిల్లుకాఁడా,
 యనిఁమెప్పులఁగన్నవాఁడా, దిటంబొప్పఁగానెప్పుడుఁగొల్చి
 నీబత్తుడై మించుబల్లోగిరాపట్టినిఁ బట్టిరాపెట్టి మిట్టాడుమ
 త్తిల్లుమిత్తి వడిఁమొత్తవా, గిత్తరాఁత, నేనేకదాయెల్ల
 ఁబుట్టింపఁగాఁగల్గు దిట్టండనంచెంచిపేరామికఁ మీఱనేకారు

బంగారపుంబొజ్జసర్దారిని బుట్టెచెండాడవా, పెక్కణంబొ
 ప్పఁగానాడవా, పాడవా, చెట్టలజీరిపూగిట్టలందాల్చి మైదా
 యురాచిలగతేజీమనేదారిసీ కంటిమంటంబొరిన్ దేర్పవా, యే
 నుంగురాకాసివానిందలంకించిపోకార్పవా, సేమముగూర్ప
 వా, సామి, జన్నంపుసూడా, నినుజిల్వతేఁడల్లజేజేలపెన్నొజ్జ
 యున్ నల్వపూబోణియున్ దిన్నఁగానెంచియగ్గింపఁగాఁజాలరిం
 కేవితం బొప్పనేనేర్తు, మువ్వేల్పువేల్పా, జొహారుల్ జొహా
 రుల్ జొహారుల్ గడున్॥ 26

సీ॥ బొమ్మయబ్బురమొప్పనిమ్ముగాఁ బలుకులజాణమైప్రబలినచందమ
 రయ॥ వఱలియుప్పరవీది వాఁడువింతగఁగీవివేల్పులతేఁడైనవిత
 ముఁదలఁప॥ కాయకనొగనటియకజమొప్పనెన్నికఁబెనులిబ్బు
 లందిపెత్తనముఁగంట॥ వేసాలమారితావెఱఁగొప్పఁగానొక్కవె
 లిదీవిరాకల్తినలరుటెన్న॥ క్రిదుకనికరపుంజూడిఁ గాదెమఱి
 యుఁ గొండబెండుగబెండునుగొండగాఁగఁ జేయఁగలిగిననేర్పు
 నుజేవఁగన్న॥ వాఁడవెంతయుముమ్మెనవాలుదాల్ప॥ 27

క॥ మెట్టినదివెండికేలం॥బట్టినదదిపైఁడియనఁగమడికాసుమలన్॥ బ
 ట్టముగనందిబంగరు, గట్టున్విలుగాఁగఁగేలఁగలిగితివనుచున్॥ 28

సీ॥ జగములవెలిఁగింపఁజాలుకన్నుగలానికీ దివ్వెలాకయింతయెక్కు
 వగునె॥ పూపజాబిల్లిక్రొంబుప్పంపుదారికీ యలరులుంపమిఁజె
 ల్పమలఁతియగునె॥ దిసమొలతెఱగంటిదిట్టకీముదినేతవలువలేమి
 కొకింతవన్నెచెడునె॥ యడుగంటనట్టిమిన్నడుగు మోపరికీయలం
 తీనీరిడమిఁగొఱంతవడునె॥ మెసవనాపోవకాకట విసముఁగొ
 న్ను॥ వలఁతికీపండ్లుతనివినీఁగలవెయైనఁ॥ జందునకునూలిపోఁగ
 న్నుచందమునను, నున్నకొలఁదికిఁబూజింపనుటవుగాదె॥ 29

క॥ అనిపలు తెఱఁగులఁగ్రొన్నెల। ననదారిఁ గొలిచితేఁడునవలయు
ఁగొమర్చు। డునునలఁతదీఱదేవళ। ముననించుకతడయవడుగుము
నుకొనుకినుకన్॥ 30

క॥ రావెంచునొడమెఁజేర్పవు। కోవెలఁగనియింటికంఠెగుడిపదిల
మునాఁ। దావుకొనిప్రాద్దుగడపఁగ। నేవములేమేమొపలుకనేర్చి
తివరయన్॥ 31

సీ॥ ముయ్యేటనీపూటమునిఁగివచ్చి పసిండినొసఁగెదనేనంటివొక్క
నాఁడు। నెలదాల్పునీప్రాద్దుగొలిచిపలికనపలుకఁదక్కింతునంటి
వీవొక్కనాఁడు। గట్టుకూతునునేడుకాంచి యీఁగలయప్పు
రొక్కమెన్నెదనంటివొక్కనాఁడు। నెలకొన్నకడమవేల్పులఁ
జూచియిపుడురోలెక్కచెప్పెదనంటి వొక్కనాఁడు। తేఁడతే
పుమాపనియెల్లినేడటంచు। నప్పుముప్పనియెఱుఁగక త్రిప్పఁగడఁ
గె। నౌరపీనుంగుతోడజాగారమయ్యె। నాకునీవెంటఁబడిసొత్తు।
జేకొనంగ॥ 32

చు॥ గడువున్దాసెను, గౌశికుండికపయిన్ గాతాళపుంబేరిమిన్।
వడినేతెంచి, పసిండిదండితివె, వేవంబోయురాహుకలో।
తడుపుందాల్పు, యటంచునన్నడిగితాదట్టింప, నేనేమొగం।
బిడుకొంచింకయులేదటందు, వినితానేమంచునన్నిట్టునో॥ 33

క॥ నేనీవెంబడివెతలకు। లోనైవచ్చినదిగాక, లుగచెడి, నీకై। నేని
పుడుకౌశికునిబి। ట్టానన్బడిమ్రుగ్గవలసె, నౌరాతుదకున్॥ 34

క॥ తానముద్రబమున్వేలిమి। మానితి, దొలిచఘవులెల్లమఱచితి,
సందెల్, పోనయ్యె, నీదువెనుబడి। కాననిసీమలనుడిరిగి కాటియ
ఁబడుచున్॥ 35

క॥ విడిముడిఁగూర్చు, లేదని నడువవు, కాశికుండునన్నునొప్పించె
డిసా! మ్మిడుమని, మీనడుమనునే! నడకొత్తునబడినపోఁకనైతిఁడ
లంపఁ॥ 36

క॥ అడిగినవినువకయిదిగో! యెడమెనొసంగుచునటందు వూరకర
యనీ! కడనొక్కగవ్వయునునగ! పడదెమ్మెయిరవడిఁదీర్చిపంచె
దొనన్ను॥ 37

గీ॥ గోరఁబోవుపనికిగొడ్డలిఁగొనుచంద! మల్లనాఁడుతబిసిబల్లిచునకుఁ
బొల్లొకింతనుడువఁబోఁగల్గుదానికి! నింతసేసికొంటివోటుకమాలి
38

శా॥ ఐనఁగర్జముమించలేదిపుడు, తేఁడానాఁడెయప్పంతయు॥
నేనీనేయని, యేదిలేదనుము, నీనేరంబులఁపైఁచివి!
న్నాణెంపుఁజడదారికాశికుండుగ్రన్నంజీరినీకేల్పడి॥
రాణింపఁసెలవిచ్చు, నీకతనిమేల్పాపందఁగాఁగల్గెడు॥ 39

ఉ॥ నావుడుతేఁడువల్కుఁదగునాతొలినాడినమాటదాఁట, నే!
నేవహ్నినైనఁబాటువడియొకొనఁగల్గినయప్పఁదీర్తుఁగా!
కీ, వెఱిఁగించుమాడిఁబలుకీఁగుచునే, యదియొక్కపాడియే,
యోవడుగా, యికన్నెలగనోటిలకిచ్చెదనేటతేపట॥ 40

క॥ అన,ముంజదారి, తేనిం! గని, నీవెతలరసిమేలుగదురఁగనిట్లం! టి
నిగాక, యేలనాకా! పని, కందకులేనిదురదబచ్చలికేలా॥ 41

క॥ బొంకననిప్రతిదోఁపఁగ! బింకంబులువలికితుదకుబేరజమేమో
యుంకిరిచిచేయఁదలఁచెద! వింకన్నుడికారముడిగియిమ్మిసొమ్ము॥ 42

తే॥ తడవు వేచితినిక నొక్కయడుగు నేని। గదలనీనిన్న నా సొత్తుగడ
నపఱచి। యిచ్చినన్తాని, నీతోడఁబెచ్చలేల, వచ్చు నేమంచిమా
టలవలననప్పు॥ 43

చ॥ అనవుడు తోడవలుక, వడుగా, తొలెనుండియునన్న నా వెతల్ ।
గనియు, నొకింతయుఁ మదిఁదలంచక, నేనిపుడీకి సొత్తుదాఁ
పన మొనరించుకొన్నటులఁబలెగడు. నన్యసుబ్రామియెందు నేన్ ।
జనియొడ మెఁగడించితి నె, పైఁచు మొకించుక యిచ్చిపుచ్చెదన్ ॥ 44

గీ॥ అనుడునీ వెంటఁదిరుగాడు నాలుబిడ్డ। వెన్ననీ సొత్తుగా రె, సొమ్మిఁ
దలంచి। వారిఁడెగనమ్మి లేకయింజేరి కేని! గుడు వయడియకిరఁటను
దీర్చికొనఁగరాదె॥ 45

గీ॥ వెన్ననిడికొని నేతికి వేదకినట్లు। పలువఁదగు నాలుబిడ్డలకలిమి నొద్దఁ
గలిగియును, రోయుచున్ జేత నెలగ లేదఁటంచు, నటమటంపఁగని
ట్టులాడెదీవు॥ 46

మ॥ అనినక్షత్రకుఁడాడినన్ గలఁగుచున్ హాసంచు వేఁదూలి, యే।
మనలేకాదలవ్రాల్చి, వందురుచుఁగట్టామెట్టిమాటన్ మదన్ ।
వినఁబాల్వె నటంచుఁబేరనరునన్ వెల్వెల్లఁబోఁ, గాంచిచ।
య్యన సేదన్ దగఁదేర్చిచంద్రమతినెయ్యంబొప్పఁదానిట్లనున్ ॥ 47

గీ॥ నేలనాలుగుచెఱఁగుల నేలిమంతు। గ్రాలఁగన్నట్టికట్టుపకాసువీ
వు, వెండి నెట్టికసీలవు బేలవగుచుఁ । బనవుచు వె, నేడుతగు సేత
బాసియిటుల॥ 48

క॥ గంటిత్తుపైఁచునాపైఁగి గంటెనయకుమనినఁగ్రువు కాఁజోర్పునె,
తా। నిధిటరమందక, నెమ్మిలి। కంటన్ నీరిడిన వేఁటకానికిముడ్చె॥

క॥ నేఁడితబిసికొమారుఁడు! పోఁడిమిఁజెప్పినతెఱంగు పొందగువెర
వా, ఁదా! తనమగనికిదెస! మూఁడినతఱిఁదోడువడనిముది
తయదేలా॥ 50

క॥ పోలంజూచినఁదమివిడి! యాలనకిటనన్నునమ్మి, యప్పుఁబసిండిఁ!
వాలూరకిడుటతగు, నది! మేలైనతెఱంగుఁజేయమేకొనుమను
డు॥ 51

చ॥ కలికిరొయేటికిఁజ్లేడఁదగాఁడఁగముల్గులఁబోలుకాటులఁ!
బలికెద, వెందునేనిఁదనపైదలినమ్ముడుబుచ్చువెట్టియు॥
గలఁడెజగంబునఁ, దలఁపఁగఁవినఁగూడనిసద్దులివ్విట!
ట్టాలయఁగనాడెఁబోవడుగఁడొంటమి, నీకునుబల్కఁజెల్లునే॥ 52

చ॥ అలమటనెన్నియేనివెతలందియుఁదానెపుడాలుబిడ్డలఁ!
జెలిమినిబ్రోచుటాప్పునలసేతయటుండఁ, బసారుబండము॥
బలెననునమ్మిరోబడసిపాటునికిమ్మనిపలెగదేటికీ!
కొలకొడిగట్టఁజేసెదవుకొమ్మరొనన్నదలంపకెంతయు॥ 53

సీ॥ మగఁడంగదనుదోఁగినొగిలియున్నఁ బడంతిగాకెవ్వరాదటఁగాం
చువారు! చెలువుండుదెవులమైఁజికిర యున్ననెలంతగాకెవ్వరో
దార్చికాంచువారు! పెనిమిటిదఱిఁద్రొకిరపనువుచున్న మడంతి
గాకెవ్వరక్కఱఁగాంచువారు! తనుఁగొన్నవాఁడింతదాటియు
న్నబొలంతిగాకెవ్వరోపికఁ గాంచువారు! కలిమిలేములఁబా
యంపుబలిమిముదిమిఁ! గలికిగాకెవ్వరర్థిలిఁగాంచువారు! మఱి
యుఁబెన్దిటిసామేనుతెఱవయనఁగ! నెఱిఁగియునుబల్కఁదగవె
నీకిట్లునేడు॥ 54

క॥ కనికరముఁద్రోచిపులుఁగులఁ! గనికరముఁగలఁచికుత్తుకలఁగోసి

వెసన్ మనుగడబుచ్చెడుబోయయు! విననొల్లండీకడిందివెడను
దులుచెలీ॥ 55

గీ॥ ఆలినమ్మినకటికవీడాయటంచు! నెల్లరునువ్రేలఁజూపింపనిందునం
దు! దూఱుపాల్పడిపదవికిఁదొలఁగికలఁగి! బ్రతుకుటదియొక్క
బ్రతుకెచ్చెప్పకుముదీని॥ 56

తే॥ గీ॥ అప్పుఁదీర్పమినికొంబుదప్పుననుచు! మనికితంబందునాడెం
దమునుమఱింత! తలఁకఁజేయకుకడుబెట్టిదములువలికి! మగు
వయనఁజంద్రమతియంతమగనిఁగాంచి॥ 57

తే॥ గీ॥ ఆలిఁబ్రోచుటతగవగునంతకంటె! నాడిబొంకమియొక్కడు
పాడివినవె! పుడమిచెలియొండుకల్లరిఁబుచ్చియెట్టి! చెనఁటి
నేనియుఁదానైతుననినపలుకు॥ 58

చ॥ సరగుననాలినమ్మినదొసంగదితానెటులైనఁబ్రాచితం!
బరసితొలంపవచ్చుఁదొలినాడుకొలందికిఁదప్పుదోసమే!
సరబడినేనిఁబాపుకొనఁజాలఁడెఱుంగవెనల్వయంతవాఁ!
డిరవిటలేకపెంపెడలఁడేమునుదానొకకల్లపేరిమిన్॥ 59

క॥ దొరువునకుఁగట్టపసమై! మురువునకెలజవ్వనంపుమురిపెముపస
మే! లరువునకునెఱుకపసనుడి! పరువునకున్ నిలువరంబు పస
యెందేనిన్॥ 60

సీ॥ కొమరారునీటిపల్లములునూటిటికంటెవిరివిఁద్రవ్వినయొక్కవెం
చమేలు! విరివిఁద్రవ్వినవెంచలరయనూటిటికంటెనడపింపనొక్క
జన్నంబుమేలు! నడపింపఁగలుగుజన్నములునూటిటికంటె కొల
ముఁబ్రోచెడునొక్కకొడుకుమేలు! మఱియట్టికన్నకొమ్మోళ్ళునూ
ఱ్ఱురకంటెనిలువరంబగునొక్కపలుకుమేలు॥ సరవినూఱాఱు

వార్షంపుజన్నములను। నికుఁగ వంబునుద్రాసుననిలిపిత్తూన్పు। బ
రువుచేముల్లుసూపునిబ్బరమువలన। సట్టినిజములంతిగఁజూడనగునె
మటియు॥ 61

క॥ మనువెనయిం చెడితటిఁజెలి। పెనిమిటిసొత్తనుచుఁదెలుపు పెద్దల
పలుకుల్। వినవేయమైయిననునీ। పనికిఁ వెలకన్మృగంటపాడియ
కాదే॥ 62

మ॥ తనమేనేనిఁదొలంచి పెన్మిటికిఁదద్దగీమదప్పింపఁగాఁ
జనుతుందుఁ నెఱపాడిపైదలికి నెంచఁగానఁబంటింపక।
ప్పునుదీర్పఁవెరవొప్పవిల్వపడననోచినిచ్చియన్మంగవ।
చ్చినసొమ్మిచ్చిననిల్వకుఁవెరవుమున్జేకూతెడిఁవెండియు॥ 63
తే॥ తానొనర్చినపున్నెంబుదక్కమేను। దొరఁగినననుంగుఁజెలులు
బందుగులుమటియు। బ్రతికినన్నాళ్ళు తెన్నునిపడసికుడిచివెలయు
నీయాలుబిడ్డలువెంటరారు॥ 64

క॥ వగదెంచి నేఁడునాపైఁ। దగులంబెడసేసిపాడితగువరసిననుఁ।
దెగుబడినిడుమనికేల్లవ। మొగిడిచితనువేఁడుకొనెడు ముగుదఁ
గనుచు॥ 65

గీ॥ అల్లనాఁడుకటికయైనిన్నునేరెచ్చడి। కారుచిచ్చుఁజొరఁగగదిమినట్టి।
కొడిమెలానికొక్కకడిఁదిచెయ్యంబెయి। తలఁపుగొనుటనేఁడుత
లిగుఁబోఁడి॥ 66

క॥ మున్నేబాములనెవ్వరి। కన్నెంబెంచితెనొయిప్పుడగడందితినే। ని
న్నమ్మియింకముందే। బన్నమువడియెట్టికొలకుఁబాతొదునొకో॥ 76

సీ॥ కలికియోర్తుకమేనఁగలపంబులనలందగరిత యోర్తుకచల్వసుర
టిపీవ। పడఁతయోర్తుకమేనఁదొడవుల్కుగై సేయవెలఁదియోర్తుక

తావివిరులుముడువ। నెలంతయోర్తుకకన్లు నెలవస్తులందింపఁగా
ల్లంటియోర్తుబాగాలాసంగ। నువదయోర్తు మెఱుంగుటుదిరిసా
వలమర్పనండనొక్కరితగైడండనీయ। నెన్నికకుమీఱఁజెలులుక
న్నన్నమెలఁగ। నూడిగంబులు సేయఁగ్రొమ్మేడలందుఁ। జలువనెల
జాలనెలవులఁగలిమినొలసి। నట్టిసీవొక్కరికివరవగుటయెట్లు॥ 68

సీ॥ చొరరానిదట్టంపువిరివికారడవులు బోఁటిరోనాకెలదోటలయ్యె।
నెరగలి నెనయబిశ్టేరియఁగాచిన యెండలింతిరోనాకురేయెండల
య్యెఁ।బఱపుగట్లకడిందిపడుకురావజ్జలుచెలియరోనాకుఁబూసెజ్జ
లయ్యెఁ। బెల్లగిల్లినవేరువెల్లంకికసుగడ్డలు విదరోనాకుమేలోరెమ
య్యె॥ గరితరోనాకుమెకములుకాఁపులయ్యె। నన్నురోనాకుఁగా
ర్పట్టుమన్నెమయ్యె। నిన్నుఁగవగూడికానలనున్ననాఁడు। అకట
నిన్నెట్లునేడుబాయంగనేర్తు॥ 69

చ॥ పరఁగఁబసిపడి మేడలబవంతులఁజెంతలరానెలంతలె।
ల్లగుఁదమిఁగొల్వఁగల్గివొదలన్సుకమందిననిన్నుఁగానలన్।
గరువలవెంటఁదెచ్చినదిగాక, తొడింబడఁగారుటగ్గిఁపైఁ।
బరపియుదానితక్కువకుఁబాల్పుడితిన్నినునన్లుఁగాఁదుదిన్॥ 70

క॥ వేడబమనితలఁచకనిను। నేఁడొకనికిఁదొత్తుగాఁగనెనరూడ్చి క
టా। రోడకొకననన్లుఁగన। న్నాడించిననలువనేమి యనఁదగుఁ
బొలఁతీ॥ 71

క॥ అనిపలుతెఱఁగులవగలన్।బనవుహరిశ్చంద్రుఁగాంచివడుగఁడుమి
గులన్। గనరువడియింకయునుసా। మ్మైనగూరెచ్చడువెరవుఁదలఁ
శకుండుటయురవే॥ 72

క॥ ఒఱపొప్పఁగల్గపసిఁడికిఁగఱకులు మెండనఁగనీవుకఱటిదనంబుఁ
మఱుఁగిడినిజమేమఱనని తఱిఁబుచ్చుచుజాఱఁజూచెదవుకదతె
లిసెఁ॥ 73

మ॥ ఇఁకనిన్యాటిచినుటలేటికిటమున్నెయొర్చితఱజాలు, నీ।
సకివోనమ్మెదో లేకనీవెవెలకోజఱబోదువో, వచ్చిసా।
మ్మొకయింలేనిఁగొఱంతకాకిడుమునీయోదార్పులఱబ్రొద్దుపు।
చ్చకఱిఁడాయని,దట్టిఁబట్టిదొరబాజాఱొక్కనెట్టెఱవడిఁ॥ 74

ఉ॥ నెట్టి, కబాయిఁబట్టిచెలినిఱవెలకమ్ముడువుచ్చిరొక్కముఁ।
బెట్టుముపెట్టుకున్నవెతపెట్టెదఁదిట్టెదనంచుగట్టివా।
కట్టడిఁబాటుబొట్టెనుదిఁగాడఁగనాడిబజీతుసేయ, న।
ప్పట్టుననున్నవారపుడుపాటికనుంగొనవచ్చిముందఱఁ॥ 75

సీ॥ తలిరుఁబాయమువానివలఱేని చెలువ్రానియెలవోని లేజుచేనొల
యువాని పఱపుపేరెదవానిబంగారుసింగారముంగేరు మేని
హారంగువాని నిడుదచేతులవాని నెలతీరువెలజీరుపాలుపారు
నెమ్మొముకలిమివాని నలువుమీఱినవానినందంపుఁ జిందంపుఁ
జందంపుఁగుత్తుకఁజెందువాని మొలకమీసంపుఁదళుకుచేఁగులు
కువాని నీలిరంగులనిడివాలునెటులవాని నేనికగుగాని మెకపు
రాకొనువాని నరసియెవ్వఁడొయనిసందియంబువడుచు॥ 76

సీ॥ తలిరువిల్తుఁడొకాఁడుతలిరువిల్తుండేని వలనొప్పఁజిలుకరావార్వ
మేది చలువఱేఁడొకాఁడుచలువఱేఁడేని మేన్ద్రాలంగనందం
పుఁగందదేది గట్టుసూడొకాఁడుగట్టుసూడేని జేవఱలునూఱం
చులవాలదేది వెన్నుండొకాఁడల్లవెన్నుండేనిదలిర్పుచెలువంపు
బలితంపుఁజిందమేది పచ్చఱొక్కలపులుగుఁబోఁబుచ్చిమచ్చిదు

డిచిమగజాలవాడైకైదువదొలంగి। వలమురినిబాసివచ్చునీనలు
పురందు। నొకఁడుగానుండునీతడింకొకఁడుగాఁడు॥ 77

సీ॥ ఈ లేమయెవతోతొల్క్వలవటారంపుమన్నియ ప్రేముడిమగువయే
మొ। ఈయింతియెవతోకోరాయంచ వార్వంపురపుతురువారం
పురాణియేమొ। ఈబిడయెవతోకోజాబిల్లిపూదాల్పుచెట్టబట్టినగ
ట్టుపట్టియేమొ। ఈగోలయెవతోకోవేగంటి తెఱగంటిపైదోడుసిరి
దొరసానియేమొ। గాకయీచెల్వుమానిసిగరితలందు। జకులం
దునువేలుపుఁజానలందు। బకిరదొరవంగడంపురాపడఁతులం
దు। నెంచుఁగనుఁగొనియెఱుఁగముముందుమనము॥ 78

సీ॥ మోముగాదిదినిండుసోమానితోలిఁ బాముగాముగాననిచందమా
మగాని। కురులుగావివినీలిసిరులదాల్గల తేఱిపరులదార్కొనుక
ప్పుటిరులుగాని। కనులుగావివియెల్లపనులసాకిరిచెల్లిదొనలవిచ్చి
నతమ్మిననలుగాని। మోవిగాదిదిమేలుతావిపట్టగుకావిదీవెఁగాచి
నకెంపుతీవేగాని। మించుమెయిగాదునిలుచు క్రొమ్మించుగాని।
కొన్ముగాదిదినుడపైఁడిబొమ్మగాని। యనుచునవ్వాడవాడలనరిది
వడుచుఁ। జేడెలారసియచొటరాచిఱతఁగాంచి॥ 79

గీ॥ పాలబుగ్గలుచేరెలక్రాలుగనులు। మొలకకూకటలపరంజితఘ
కుటాడలు। సిగ్గెఱుంగనిపిఱుఁదులుఁజిన్నినగవు। లలరనడచెడుఁ
బడితప్పుటకుగులిడుచు॥ 80

తే॥ గీ॥ అనుచుదమాలోనఁగామువాకొనఁగఁజేసి। వడుగువొడగనిచ్చల్ల
కువచ్చిముంత। దాచుకొననేలయెఱుఁగెత్తితడయికింకఁ। బ
జలువిననింకికొనుగోలుపలుకునునుడు॥ 81

క॥ మనికీతపాటందఁగనికకఁ బనిగాదని టేఁడులోనఁబరికించితనుఁ
గనుఁగొనగుములైయటవఁ ద్విన్వారించుచియిటులఁ జెప్పఁదొ
డంగె॥ 82

సీ॥ వినరెనాతెఱఁగింత విన్నవించెదమీకుఁగలువలదాయ వంగడపు
వాఁడఁ బొందితోమింటిప్రోలందినట్టి త్రిశంకుపుడమివలంకికిఁబు
ట్టినాఁడఁ నీరేడుదీపులనేలిన మన్నీఁడనలరహరిశ్చంద్రుఁడనెడు
వాఁడఁ కోరగాధియనుంగుఁగొమరునకేల్పడి నెల్లఁదేగంబుగని
చ్చినాఁడఁ దనకుమునుజన్నమునకునీకొనినజాడఁ నొడమెనిడలే
మివెఱపునేఁడెడఁదఁగాఁడఁ నప్పఁదీర్చుటకిటనామననుఁగుఁబ్రో
డఁ నోడకమ్ముడువెట్టుచునున్నవాఁడ॥ 83

చ॥ అనవుడువిన్నవారలపురా! కడునచ్చెరువిట్టివేడబం
బునుమునుజూడమెందనుచు ముకునవ్రేలిడిమూఁగినివ్వెఱఁ
గనుఁగొననంతఁబైతరువుకాఁడెడరింపఁగఁటేఁడయెల్లరుఁ
విననెలుఁగెత్తిబిగ్గరగవెల్లిడిఁజాటుమనందునీఁడును॥ 84

సీ॥ తనపెన్మిటియవేలుపనుచునోముసొలంతి మంచిగొనంబులమనువ
లంతి పాడియాలువులఁదప్పకపెంపుఁగను చామక్రొత్తడియనఁ
గఁబేర్కొనినలేమఁ కలిమిలేములనుబ్బుగలకలొందని జోటిత
నుదూతిననునైఁచితనియుబోఁటి బొంకెట్టిదోదానిపొల్పెలుంగ
నికొమ్మపెద్దలన్ననెఱంగుముద్దుగుమ్మఁ బడతినమ్మెదవిల్వఁడిపా
టులారఁ పేరుకొనుమేటిరాచవజీరులారఁ తోరపుంగల్గిచేమీటు
బేరులారఁ కఱపువడిఁబాపఁగలపెద్దకాపులార॥ 85

సీ॥ గరితతనముగ్రాలఁగార్చిచ్చుఁజల్లార్చి యుసుటుబొందిఁబొంది
యుండనుమ్ము నాఁడుబ్రోచినట్టి నాపాలిన్నెంపుఁ బొలఁతనిది
గొవెలకుఁబుత్తుఁగొనుఁడు॥ 86

గీ॥ అనుచుఁగనుఁగవక్కిరింత నొనఁకమునుకు। చనరిడగ్గుత్తికయెలర్ప
నాడుటరసి। జాలివడికొందఱటఁదనచాననమ్ము। వేఁదులుగలంఁడె
యిదియెటి వెట్టితనము॥ 87

మ॥ తనకీపైదలియూలటంట, మఱిముద్దానొక్కఁజేడంట, యీ!
వినెఱామేల్బడిదారవోసెనట, తీర్తివేల్లికెయొక్కబా!
పనికిసొమ్మిడమాటనిచ్చెనట, యమ్మైకంబుచేలేమిసీ!
ననఁగోణికవెలఁబుచ్చువాఁడటకదే! నంజెల్లరే!! వింటిరే!!!॥ 88

గీ॥ కొలఁదిగురైఱింగితలకొనితేగంబు। నిడఁగవలయుఁగాకయెవ్వరే
నిఁ। గన్నువోవునంతకాటుకఁబెట్టుకొం। దురైతలంపనెంతదుడు
కుఁదనము॥ 89

క॥ అనిపలుకఁగొందఱయ్యెడ। వినియశానొనచ్చినట్టివిడిముడికకటా। త
నయాలునమ్మువేటిడి।మునుగనివినమింక నెట్టిమొఱకులుగలరో 90

ఆ॥ తన్నుఁగట్టుత్రాళ్ళుదాఁదెచ్చికొనుమాడిగ్గ। నితఁడెతలముగారి
యీవినిత్తు। నంచుఁబలికియతివనమ్మెడినెవరేమి। చేయఁగలరుతా
నచెడఁగనున్న॥ 91

తే॥ ఎవఁడొనిజమరియైయొకంఁడెచ్చిమున్ను। పదవిఁగనెనంచునితఁడు
నప్పగినదువ। నమ్మెఁగాఁబోలుపులిఁజూచినక్కవాత। వెట్టు
కొనెనంటయిట్టిదొవినఁగఁబుడమి॥ 92

మ॥ తనకుఁమాలినదన్నమెందుఁగలదే, తాఁబెట్టఁగానున్నమ।
న్ననవార్వంబులూ, తేరులో, నవరులో, నల్లిండ్లొ, యేనుంగులో,
గొనబొసొమ్ములూ, గాకమన్నెటికముగోల్పోవఁగానెల్లని।
చ్చి, నెఱాపైదలిమిన్ననమ్మిపసిఁడికజేఁగూర్పుచొప్పొప్పునే!॥ 93

మ॥ సరే, యివ్వెంగఁ యిట్టుచీకొనియెఁబో, జాణండునన్నింటనే।
 ర్పరియాగాధియనుంగుఁబట్టి, యకటాపాటింపకౌగాములన్।
 వరకుల్ దార్చిపసిండిగండఁదగు నే, వాలాయమున్ బెట్టకీ।
 వరియేమిచ్చినఁగొంచుఁదాఁదనివిఁబోవం జెల్లుఁగాకెప్పుడున్॥ 94

క॥ ఇచ్చెడివానింజూచినఁ జచ్చెడువాఁడనిఁజేయిజూచుననన్ తేఁ
 డిచ్చినఁగొనితనియకమఱి। నచ్చికఁగొనఁజూచుఁదబిసియైతాన
 వురా॥ 95

ఆ॥ గీ॥ అటులవలయునన్నయానాఁటికానాఁటి। కరుగుదెంచిసొమ్ము
 దిరియరాదే। బల్లిరపొదుగుఁగోసిపాలుఁద్రావెడుమాడ్కి।
 మొదలుముట్టఁగొనఁగ మొగియుటురవె॥ 96

తే॥ గీ॥ ఇంతకునుదొల్లిఁదావట్టిదంతయనుచు। వీడువిడిజోగిముదుకఁ
 డై నేఁడుముసలి। ముప్పునఁదొలిసమర్తనామొనసిమరల। ఁ
 ల్లినాడేలఁదలఁచెఁగాగాధిపట్టి॥ 97

క॥ ఈగాధిపట్టిగాదే। తాఁగోరివసిష్ఠుఁడోముతనవెలియావున్। వేఁ
 గొనఁగనిపోరాటన్। వీఁగినవాఁడిప్పటికినివిడఁడాచలమున్॥ 98

గీ॥ మున్నునేల్పడిఁజలమూనుటెన్నసాజ। మగుఁగదా, పాటుతబిసి
 తానయ్యుఁబాము। ముదిరిగామైనకైవడిమొదటికూళ। తనమున
 మఱింతకంతకెచ్చెనుదలంప॥ 99

క॥ అనివారివారిక్రటఁదోఁ చినకైవడినాడనాడఁజేరంగావ। చ్చిన
 మఱికోదలునొడగని। కనుఁగొనుఁడీపాటువారిక్రట తలుపుడ
 మిన్॥ 100

ఉ॥ అక్కఱయే మొగ్గలైదిరియఁజడదారికినంచునుల్లమున్।
 జుక్కపడంగవేడినదెజాగనిరాచటికంబునెల్లఁదా।
 ముక్కవదారవోనెఁగదమన్నియ, యింతకుజోగివేడఁపెం।
 పెక్కుడుఁగాంచెనే, తనివియొక్కడదీయెడఁబాటువారికిన్॥ 101

క॥ తనివిఁగాంచుటటుండఁగఁ। బనివడిజోహారొనర్పఁ బాటుండు
 గొహఁ। రొనరించునన్ననాచుడి। పనియున్గనఁగలెనట్టి వితమీక
 నులన్॥ 102

చ॥ వడుగఁడుజన్నిగట్టొకఁడువావిరిలేమిడిఁదోఁగినట్లుమై।
 బడలికవేసమూనితిరిపంబుఁగొనంజనుదెంచి నేలమూ।
 డడుగులవేడివేడిబలినక్కటక్రిందికడంగఁద్రొక్కఁడే,।
 తడవినఁబాటుటయ్యలకతల్ గలవివ్వహి నెన్నియెనియున్॥ 103

చ॥ కొలదిగఁగశ్యపుండుమఱిగొందఱుబెట్టుదలిర్పగండ్రగొ।
 డ్డలిదు నెదారిచేదమకుఠావుగఁబంటవలంతినెల్లఁదా।
 మలవడఁగాంచితుట్టతుదకాతని నెంచుననుండనీకపోఁ।
 గలఁచరె, యింక నెంతటికిఁగారుతలంపఁగ నేలవేలుపుల్॥ 104

ఉ॥ వాసిదునీఁడొకండుమునుబత్తియడంకువలొప్పఁబూజలెం।
 తోసమకూరఁదెచ్చితిననోగిరముంచినరేఁగిజోగిదు।
 ర్వాసుఁడొకింతయెంచకెసరఁగసరెత్తికవించితేనిదా।
 గాసిలఁజేయఁడేహితవుగాంతురెపాటులుమేలొనర్చినన్॥ 105

చ॥ ఎడయకపాడిచొప్పొకరికేర్పడఁబెక్కులునీతకంబులన్।
 నుడువగలారుగాని మదినులొగ ననవ్వహిఁదారొకప్పుడున్।
 నడువరు, మేలుఁగొన్నతొలినంటుదలంపరు, కంటింపఁదో।
 డ్డుదురు, చూడఁగుచ్చితులుబాపలు, వారలమాటలేలాకో॥ 106

చ॥ అనిపలుతీరులన్ దెగువనాడికలాడఁగ నేల వేలుపుల్ ।
 వినిమనవారి సేతలకువీరలపల్కులకున్ సరే, మొదల్ ।
 గొనియెఁగదా నెఱిగదబిసిగోరినకై వడినంతఁబోక కొం ।
 జినఁబరువుండు నేయనఁగఁ జేరువనంతొక పాటుఁడోర్వమిన్॥107

చ॥ తనకలివైతలంపఁగఱదల్ పచరించెదపిట్టితోండఁగా ।
 కనదలవేడవారిడుదురా, యితఁడింతకుదిన నేకొదల్ ।
 గనియె, నెటుంగవామనముకాచినచెట్టుకెరాళ్ళదెబ్బలం ।
 చనినుడువంగ, వింగడములాడకుమన్నమఱొక్కఁడంచులోన్॥
 108

చ॥ సరెసరె నేలయెవ్వరిదిసాకత మొప్పఁగఁబాటులీఁగదా ।
 దొరతననుందిరీదొరలుదొత్త, నటుండఁగనట్టివారికిన్ ।
 మరలను నేలతోలిడుటమంతకు, నెందునుసొమ్ముసొమ్ములోన్ ।
 బొరయుటనాయమంచునగుపోడిమిఁ బల్కుచునుండనన్తటిన్॥
 109

ఉ॥ కొందఱు సాహులందుగుమిగూడికటామనకింతసొమ్ముగ ।
 లైందనివారనంచుఁబనికీఁగరువంబునరాణివాసమాం ।
 చుందనరారురాచచెలిదొత్తుగవిల్వఁగఁబాడియానెయొ ।
 య్యందమయంతవారె మొగియందగుదీనికటంచువెండియున్॥110

క॥ ఏనుంగురొంపిఁజిక్కిన నేనుంగయయోపుఁగాకయెత్తఁగఁబూ
 వున్ । దూనిఁగజాలునెమనమా । వానీండ్రులమైనవిలువవలదీవె
 లఁదిన్॥
 111

క॥ అనివెనుదీయఁగతోనిం । గనివడంగక్కఱకువిలువఁగలవారినయం ।
 బునరాఁబట్టుముబేరం । బొనగూర్పుమాటంచుఁగ్రుచ్చుచుండఁగ
 నంతన్॥
 112

శా॥ ఆలోఁగొశికుఁడేగిచాయచొఱనొయ్యంజూచినాకింతయీ।
 మేలుఁజేయుమునేలవేల్పువయినెమ్మిఁగాశిసొన్నంద్రబో।
 యాలిఁవిల్చెడిప్రొద్దువంగడపుఁతేఁడౌనాహరిశ్చంద్రునిఁ।
 వాలాయించినిజంబుపట్టుడిపినాపంతంబునెగ్గింపుమా॥ 113

క॥ అదితప్పిననయ్యేలిక॥ ముదితఁగొనిపనులగొనుముమోమోడక
 చె॥ ప్పెదనొక్కటిమఱవకుము॥ య్యదిక్రొత్తడి, వేలుగాఁగనర
 యకుమనుడొ॥ 114

సీ॥ నుదుటఁజూలినమూఁడుపుదియబొట్టులతోడఁగాఁగొన్ననలుపు
 మైకఱకుతోడ॥ పిసకమైజడగట్టిపిరిగొన్నసిగతోడఁగసటుగాఁతె
 డుగుంటకనులతోడ॥ గుమురుగొన్నట్టిగడ్డముమీసములతోడనొచ్చి
 ళ్ళువడుబొక్కినోరితోడ॥ పయినెమ్మలెర్పడుబడుగుటోలముతో
 డగవులబోలెడుతోట్టచెవులతోడ॥ నిడుపుమెడతోడముచకజం
 దెములతోడ॥ కుంటికాల్దోయితోవెన్నుగూనుతోడ॥ నేవఁబుట్టించు
 రూపొందియాపిలాతి॥ కరిగియటఁగాలకొశికుండనఁజెలంగి॥ 115

ఆ॥ కాఁపురంబుసేయఁగానంచుగంతకుఁ॥ దగినబొంతదొరికెదిన
 కనంగఁ॥ గలహకంటినాఁగఁగలికినోర్తుకఁజెట్ట॥ వట్టిసతములేకిబ్ర
 తుకుగొనుచు॥ 116

సీ॥ సబములమోచిబిచ్చములెత్తికానియీవులకొగ్గి నీరుకాసులుగడిం
 చి॥ అళదిప్రాలిన్నియాదలమీఁదఁబడఁజల్లిగొనిగిడుడైంలేనిఁగొ
 నఁగగొంజి॥ వ్రేల్చెన్నిబాగోగునాళ్ళునీకివియంచుఁగితయూయ
 వారంపుగింజలెత్తి॥ కుడవకొక్కరికిఁదానిడకకక్కుటితమైమిండ
 శడ్డిఁగసిండినొండఁజేర్చి॥ యరసివావెంచుగలదొతానంచుబంతొకు

దుపులకు నేగి తేన్పఁగాఁగుడిచియిట్లు! ప్రొద్దుగడపుచునానాఁటి
పూఁటఁగానీ! వీదిఁజనుచుండియటగుంపువెలయుటెఱిఁగి॥ 117

చ॥ ఎడనెడవావిరిఁబికిర మెత్తినగింజలమూటలఱ్ఱపైఁ
దొడిఁబడఁజింపి పేలికలదోవతికాళ్ళ బెనంగమాసిప్రాఁ
బడునులిజన్నిదంబు లెదఁబాటిలఁగాగొడుగొండుమూఁపుపై
నిడికొనిచేతనూఁతఁగొనియే మొకొగుంపనివచ్చియచ్చట॥ 118

చ॥ తనననబోణివిల్చుఁడనితద్దయునందఱవేఁడురావలం!
తనిదొవసూడువంగసపుదిట్టఁగనుంగొని నేఁడుచికెఁజే!
కొనఁగచునీఁడటంచుమదిఁగోరికలీరిక లెత్తఁజేరడా!
సినచుగపుట్టురాయనికిఁజెచ్చెర నేలికఁమొకెఁమొకిఁన॥ 119

తే॥ గీ॥ ఎవఁడవోనీవునీకొలంబేమొతొలుత! తెలిసికదనిన్నుదీవింపవ
లయుమాకు! నైననినునీతెఱంగునునరయమదికి! నొండువిత
ముగఁదోఁచుచునున్నదిందు॥ 120

చ॥ కడుగడిపోతుమాడిగ మెయికండులునిండఁగబల్లికల్లికజే!
వడిఁబరువంబునుగనినవాఁడవుపాలికిఁగూలికేగుటో!
మడఁకలచున్నటోపసులమందలఁగాచుటొకఁటైలమ్ముటో!
కడఁగియొనర్పకీబదిమిఁగాంచుటకంటెనుజావువోలదే॥ 121

శా॥ అలాయిచ్చెలిసీకు, ఁగాచుసుమి, యశ్లైనవెలంబున్నవే!
పోలంజూడఁగఁదెర్వుఁబట్టిచనుపూవుంబోఁడినొకగర్తులో!
జాలిఁబోకడవెట్టిపట్టితొడవుల్ జంకింపఁగాదోచినే!
దాలంచీయెడఁదెచ్చియమ్మెనవు, నాకానేర్పఁగాఁజెప్పటల్, 122

చ॥ తెలియఁగనయ్యెనీవుగడిదేఱినదొంగవెఱింగిరేడలా!
గులునినునీప్పుడేకొఱతఁద్రోయుచురచ్చలమూని, కానని!

చెచ్చలినెట కేనిఁబోఁబని చిచెచ్చెరఁబాసి మొలుంగు, కానిచోఁ
దొలఁచుము వేగ నాకిపుడుతోత్తుగ నేనినుగాచిపుచ్చెదన్॥ 123

మ॥ అనుడున్ తేఁడనునవి, యోపుడమి వేల్పా! చెప్పెదన్ విన్నతఁ
చ్చనగాదేనుత్రిశంకుచూలిని, హరిశ్చంద్రుండ, మున్తాధిరా!
యనుఁగున్ బట్టికిజన్నపు న్నెలగనీయన్ లేమి వాతప్పగి
ల్లన కానెంచి వెలందిన మ్మెదనుగొన్గోలందఁగానీయెడన్॥ 124

శా॥ నీవీపైదలివిల్వనున్నఁబసిఁడిన్ జేఁజేర్పు, కాదేనినీ!
త్రోవన్ బొమ్ముతొలంగి, రజ్జులిటనాతోనేలప్రేలంగ, ము
న్నేవేలేడులు నేల నేలితిఁగదాయెన్నండున్ముచ్చన్నప
లేగవీటన్ విన, నేడునీవలన నేనిన్నాళ్ళ కాలించితిన్॥ 125

మ॥ దురమున్ జొచ్చి, నరాజిఁబూనిపగఱన్ దోరించి గెల్పొందివా!
విరి నేలన్ వడి నేలుతేఁడు, తటిదప్పెన్ బోయొకష్టింత, చె
చ్చెర నేదోతగుపాడి సేతమనఁదాఁజేపట్టుఁగాకెందుదోఁ
గురుకర్జంబునకొగ్గు నే, విడువునీకు వ్వాడపుంజెట్టలన్॥ 126

శా॥ అఁకొన్నన్ దటిఁద్రొకిఁచికుగ వడి పేరాదన్ గరంబున్నన,
ఱ్ఱాఁకన్ గూలినసింగమాము మెఱయన్ హత్తిన్ వడిన్ మొత్తిచే!
వీకన్ జీలిచినెత్తికొత్తమెదడేవేమెకుఁగాకెందుఁబు!
లేచ్చోనెంచునె, చెల్లముచ్చిలఁగవజ్జీరుండుదా నేర్చునే॥ 127

శా॥ అందున్ బాటుఁడవీపు, పాడి తెఱగుల్ హాలెమ్మువాక్రుచ్చునే!
ర్పుందోరంబుగఁగాంచుప్రోడవుకదా, పోలంగనీవిట్టులా!
డందోసంబునఁగాలకొశికుఁడుకట్టాయెనుదొల్తాల్తనీ!
చందంబింతయెఱుంగకంటినుదినన్ సైరింపుదీవించెదన్॥ 128

మ॥ అకటాయీపుత్రేశంకుబొట్టియవె, యయ్యా రేహరిశ్చంద్రయే॥
 లిక వే, నీకెటువంటిపాటాద వెయాలిన్విల్వకమ్మంగ, నీ॥
 వెక దాజన్న మొనర్చిపాటులకుఁదన్విన్ గోరినట్లీవివీ॥
 డని మున్నిచ్చిన వాఁడవాహా! నినుజూడన్ జాలినాకయ్యెడిన్॥129

గీ॥ ఏమి సేయు వారలిట నెందఱున్నను॥ నార్చువారుగానితీర్చువారు॥
 గారువినఁగినింతకలఁగకుమందురు॥ కానితోడువడఁగఁజూను
 వారె॥ 130

పంచపాదె॥ శా॥ ఐనన్ నీకునితంబుఁజెప్పెదనుతోఁడా! యింతపాటిం
 పునీతోనాకాశికుఁడంపినట్టివడుగున్ దోడ్చోనఁబంగిం చిమున్నీనే
 సొమ్మిఁకయేదిసొమ్మనుము, తా నేగున్, నిరాబారియున్॥ బోనీరాని
 డిరాచుగాయనుచునాపోవున్, గటాదీనికీ॥ శానన్ బోకడవెట్టె
 డేలవినుమీచందంబు మేల్గదొకో॥ 131

క॥ కడఁగితనవారులోఁతుకుఁగానివారు॥ కడకుఁదీశురనందొల్లినడు
 వవినవె॥ యైనవా రేమిచెప్పిరోయేనువెంత॥ వాఁడనయ్యనుచగ
 వెంతవలుకువాఁడ॥ 132

గీ॥ పెండ్లి నెనయించుతఱిఁబూవుబోండ్లయెడల॥ నాలఁబాటులను
 పుననీలువుసులు॥ లొఱగనుండిన విడిముడిదఱుఁగుపల్లె॥ బొంక
 దోసంబుగాదండ్రుప్రోడలెల్ల॥ 133

శా॥ ఈవాపుట్టిననాటఁగోలెకలుముల్ హెచ్చిల్లఁగా నేల్బడిన్॥
 తీవిన్ గాంచి నవాఁడవొటనిటఁగం తేనీకునీపట్లమే॥
 లేవనిబెంతయుఁదోచదయ్యెసరవిన్, నీవీజగంబందుఁగ్రొం॥
 బ్రావున్ జేకొననున్నఁజెప్పెదనులోఁబాటింపుమచ్చొప్పునన్॥134

క॥ తెలిసియె తెలియమి నోతొలి నెలగనిరావారికిత్తు నేననియెఱుఁ
గఁగఁ బలికితివిష్ణుడు సరేనా, పలికిన వెరవుననువడుగుఁబం చెదవు
కదా॥ 135

సీ॥ కలవారికడనమ్మికలనొడంబడికలనక్కుటకనివడ్డికస్వలంది। ఎల్లినేఁ
టఁబసిండఁజెల్లింతుననిపలిగఁగడుపింతకడపికన్బడక మొఱఁగి। పె
ఱయూరి కేగిదబ్బుఱపేరుఁగొని తొల్తనష్టలిచ్చినవారలడుగడా
య॥ నెటకేనిఁగాఁపురంబెత్తయయ్యెడకునుగొనఁగవారరుదేరఁ
గినుకఁబూని। వనరియీరెవ్వరనిక్రుచ్చివాదులాడి। క్రంతకీడిచి
తెలిగొన్నఁగానరవడి। యెక్కిడినటంచుఁగిసురించియేలినొట్టు।
ఁబెట్టుకొనిగంటుముంచఁగాఁబెనఁగుటొప్పు॥ 136

చ॥ అనవుడు నేవగించుకొనియారచెనంటి తెఱంగులిందువా।
కొనియెదునానగండవయి, కొల్పుపుసుప్తువియింకఁబైదలిక॥
గొనుతలఁపున్నఁగైకొనుముకోరినలిచ్చినొసంగి, కానిచోఁ
జనుమనఁజేనినిబ్బరముసారెనలంచుచుఁబాటుఁడిట్లనుక॥ 137

చ॥ మనువుకొలంబునకదగవుమన్నిఁజెలంగినరావలంతివీ।
వనుకొనియయ్యెమిన్నకయయాటడిట్రుంగుమవంచునీకువే॥
లెనయఁగఁజెప్పితికదలఁపవీవికనీతలవ్రాలబెట్లొయ॥
ట్లొనరెడినద్దినోఁదుడువనోపుదురేయవరేమిచెప్పినక॥ 138

గీ॥ ఎందురాచవారలంచునమినుకెంపు। వంగసంబువారుపాటువా
ని। పలుకుప్రాతబలుకుబలెఁగొందురిటనీవె। వండవోనయంబు
వలుకవినవు॥ 139

గీ॥ ఈవురాజవొరొతవొయేరికెఱుఁగ। నగునుబాటుండనాటనేజగ
ముహితవు। నరసిపలికితినాలిఁబోనమ్మునీకె। జాలిలేదటయింక
నాకేలవగవు॥ 140

గీ॥ ఇంతకీవిట్లుననుజూటికెల్లిసముగ। బలుకుటదలంపనన్నొకబడు
గుఁబేద। పాటువానిగఁజూచియిప్పుడఁతిఁగొనఁగ। జాలఁడనికడ
యెంచెడుసరకుగొనక। 141

చ॥ కొలఁదియెటుంగవోరివిను, గోణముగట్టిననాటనుండిపీ।
న్దులవెసమోచితేగములగోఁజిపసిండిగడించివడ్డివ।
ట్రెలఁగనుటంకమొక్కటికిరెండునుమూఁడునునాల్గుఁగట్టినా।
త్తెలయఁగఁజేర్చితెన్ మదిని నేమనుకొంటివోవేనలంతినే॥ 142

మ॥ అనితానప్పుడుమూటదించికొనిచయ్యవిప్పియెందుండితె।
చ్చెనొపాటుండుపసిండిటంకములరాసిన్బోసి, కైకోలె, చెం।
దెనె, నీజట్టియటంచుమేకొలిపితేనిన్, గిన్నజాగేమిఁకన్।
జనుదెమ్మంచుఁగడంగిచంద్రమతిఁగన్నన్బీరఁగానంతటన్॥ 143

మ॥ తెరలన్వంతగనుంగవన్వటదలేతేరంగ, నజ్జోటిలో।
దురపిల్లన్జనమూఁడునాలుగడుగుల్దొట్టిల్లమునెట్టిఁజె।
చ్చెరనమ్మాయనికొంగువట్టిపసిగాసిన్లోహితుండేడ్వవం।
దురితేఁడిల్లనెఁగాలకొశికునకున్బోలంగడన్గుత్తికన్॥ 144

గీ॥ ఆవుఁగొనిక్రేపుఁబాపుదురే! వటింప। విలువనున్నవరాలిన్నివేలా
సంగు। మిపుడుతనతల్లివెనుబడినేగవేగఁ। బనిచెదనువీనినాముద్దు
టనుఁగుఁబట్టి॥ 145

మ॥ అననాకల్లరినేలజేజెయనునారావంత! యెందైననొ।
ప్పునెనీవాడుతెఱంగులావుఁగొనఁక్రేపున్వెంటఁబుత్తెంపఁగా।
నన్నువొచందముఁబాడియున్గలుగ, నీవానాతడన్నేఁడుసా।
త్తునురాఁబట్టుటతల్లిపిల్లలకుఁదోడ్తోజట్టివేర్వేలుగన్॥ 146

గీ॥ పలుకకున్న నావు పలుపునకొక జట్టి! యనుచునింక నేమియటమటించి!
వాదులాడనున్న వాడవొనిలుపునీ! జాణతనములిందుజరుగవనుడు॥

147

క॥ బల్లి! యమ్ముడుతటి నాగా! దిలిపైదలివిలువనీకుఁదెలిపితిఁగానీ!
యెలకందఁజేరుకొనియ! వ్వెలలో వాడనుచుఁదొలుతవినిపించితి నే?॥

148

క॥ ఏలా వెడపలుకులుకొనఁ జాలితి వేని బసిండిచొకంబిడునా! చూలినాసంగెద, లేదా!
ప్రేలకపొమ్మునుడు, నేలవేలుపుగినుక॥ 149

గీ॥ విలువఁగనుదాఁకనీ వేమిపలుకనున్నఁ బలుకఁదగుఁగానికైకోలు
వడయజేర! మాడియాకోలుఁగొనుగోలులైనపిదపఁ బొసఁగదననేనుబోదు నేనిసువువదలి॥

150

ఉ॥ ఇంతకుగాఢిపోఁనికినీకొనఁగల్గినతొంటిలిబ్బికి॥
గొంతకొఁతయయ్యెననికూళతనంబుననిట్టులాడెదో!
శ్రంతలనెందు నేమొఁగికన్నమువెట్టియొదారిగొట్టియో!
సంతనఁదెచ్చియిమ్మిచటసాగవునీ వెడవాదులెంతయు॥ 151

క॥ అనికాలకౌశికుండటు! పెనపరియైకినుకదొనకజేరజములువా!
కొనుచుహరిశ్చంద్రునితోఁజనుడెంచినయల్లబమ్మచారింగనుచు॥

152

క॥ ఈవాగాధికొమారుని! వావాదులఁదడవుఁబాడివహి నేర్చితిము!
నీవైనఁజెప్పవలదే! మావాకాటుడుగఁదగవుమారామిచట॥

153

గీ॥ నావుడాముంజిదాలుపారావలంతి! నరసియదిసీకునీయకొలైనఁ
దోచి! నదియేఁజింగింతునీకిందునాయమనవు! డొడఁబడెదఁదె
ల్పుమనవేడకనుబ్బివడుగు॥

154

చ॥ తొలుత వెలందినమ్ముతటిఁదోఁపఁగఁబట్టికి వేటుజట్టియీ॥
 వలెనని లేట తెల్లముగవాకొనవందునఁజేసితల్లినిన్॥
 విలిచితనర్చునిప్పుడమి వేల్పునకిచ్చొటనీయఁబాడియా॥
 గలిగినచొప్పుఁజెల్పితనికన్ వెనుదీయుటమెప్పుగాదనన్॥ 155

ఉ॥ అప్పుడు కాలకౌశికుఁడహోయనియర్థిలిఁబాటుపోటనిన్॥
 మెప్పునఁగౌఁగలిం దిక్కొని మేనిమురన్ దమిడాయఁదీసిమా॥
 యప్పుకనుంగొనన్ జిటుతవయ్యుగొనంబులఁబెద్దవీవటం॥
 చొప్పిద మొప్పునొండొరులునొద్దికలాడుటవించునయ్యెడన్॥ 156

గీ॥ తగవుఁదీర్చెదననివచ్చితడుపుదారి॥ యిచ్చకంబులువలెఁగఁగానిం
 కనేమి॥ సేయఁదగుఁదొత్తఁదానేమిసెప్పనదియ॥ నాయమని
 యొప్పిమఱిదానిద్రోయుటురవె॥ 157

గీ॥ టోటఁదలఁబెట్టిరోకటిపోటునకును॥ వెఱవఁజెల్లునెతనతల్లివెంట
 వీని॥ బనుపఁదగవని తెగువనూఁకొనియుఁబనవు॥ మగనినూరార్చి
 మఱిచంద్రమతిదొడంగి॥ 158

క॥ మదినింకమామ్మునాటవుము॥ పదపడివెతలెన్నిపైనఁబడిననిజం
 బున్॥ వదలకుమీపాటుండొగి॥ బదరిననొకకొదవగాఁగబట్టుకు
 మెడఁదన్॥ 159

గీ॥ నవయనక్షత్రకుండిన్నినాళ్ళుమనల॥ గదిమిబెట్టిదములువలిగినది
 తలంపు॥ జీరిచెక్కిలినులివెట్టిచిటుతకెలమి॥ బాబుద్రాపినచం
 దమైమేలూనర్చె॥ 160

చ॥ అనియెట్టిఁగింబియున్మగనియండదొలంగుతలంపునెక్కొనన్॥
 గనుఁగవనీరుచిప్పిలవగన్దురటిల్లికరంబువిన్ననన్॥

బనవుచుఁగొంతగ్రుక్కఁగొనిపాసెద నేటికినిన్నటంచుఁజె।
 ట్వునికొగిమొక్కియంతనిసువుదమిఁజాఁగిలఁజేసవెండియున్
 161

చ॥ నెనరునఁగాంతు వెల్లపుడు నేరములుండినసైతు వెన్నఁడున్।
 గనలియెఱుంగవెందునొడికంబుగనాలుడిసూటిపాటిమే।
 కొనిమెలఁగంగ నేర్పుదువుకూర్తువునామదికోరేకలక్కటా।
 పనికికడిందినల్పముఁబాపె నెనీదగుహజ్జదోయికీన్॥ 162

మ॥ అనివాక్రుచ్చుచునున్నచంద్రమతిఁజయ్యఁజూచి, యిందేమిమై।
 దొనరింపఁదరవాయివేచెనవె, యోహూచాలునీబైజలె।
 ల్లనుమున్నేవినికాంచి నాఁడ, నికవాలాయించి నెట్టింతు, నొ।
 య్యననీమూటల నెత్తిమోచికొనిరవ్వువేగఁబ్రొద్దయ్యెడున్॥ 163

గీ॥ కరముఁగడుపునలేనిదికొఁగలించు। కొనినవచ్చు నెబాళిలోనెనసి
 నటుల। మగనిఁగనిపలెకదిక నేలిమాటలుడిగి। కదలుమనియేర్చి
 చునుగాలకొశికుండు॥ 164

మ॥ తనపైమూఁపుననొదలన్ వెలయ నెత్తన్ మోయఁగాలేనియ।
 ప్పెనుమూటల్ నెనరూడ్చిచంద్రమతిపై వేఁబెట్టియాపైవెసన్।
 దనపావల్ గయిఁజేర్చిచేతిగొడుగుజక్కింపఁగానిచ్చిక్ర।
 న్ననఁదోఁడెచ్చని, లోహితున్ గదిమివిన్నన్ జేయనయ్యచ్చుయన్
 165

మ॥ పలుమాఱున్ దనపెత్తిటిన్ గనుచునాపన్ రానివంతన్ మదిన్।
 గలఁగన్ గౌనసియాడమైఁజెమటదోఁగన్ గన్గవన్ నీరుపి।
 చ్చిలిచీన్గట్లపయిన్ దొరంగవెతను నైకిఁ ఘృజొత్తిల్లెన।
 జ్జలుదొట్రిల్లఁగఁగాలకొశికునిపజ్జన్ గాశిఁగాసిన్ జనన్॥ 166

క॥ ఎడనెడఁగలపైదలుల॥ పుడఁతొగనియబ్బురంబువడుచుఁగటా
యె॥ య్యెడయని చెలియొక దయి॥ పుడఁతుక, తన కెట్టివెతలనుంది
లవలసె॥ 167

సీ॥ ఇరు చేరలనుగొల్పఁడరముగాచుకదన్తుకనుఁగొననీచానకన్నుదో
యి॥ కొసరినీడలుజూచుకొనఁగఁబోలుఁగదన్తుతలఁపనిన్తుగువచె
క్కిఁళులచెలువు॥ ప్రతిన్తైపిడికిఁటఁబట్టవచ్చుఁగదన్తువెలయనీపైద
లియలఁతికొను॥ అలరింతసోకినఁదలఁగి కందుఁగదన్తుయెలమినీము
గుదక్రొందఱుకుమేను॥ ఏలనోచెల్ల! యీకొమరాలుమేలు॥ రా
చజవరాలిపోలికల్ రహినిగనియుఁ॥ గ్రాలకెంతయునొక పేదరా
లికరణి॥ నడిగజాదలపైఁగొనివెడలుచునికి॥ 168

ఉ॥ ఇక్కడఁజూడరన్తుచెలువేర్పడఁగ్రాలెడుపాలబుగ్గలు॥
జిక్కనికేలుదండలునుజిన్నిచొకాటపుముద్దుకూఁకటుల్॥
చక్కనిమేనిసొందఱుకుఁజాయలును న్దెలిగొప్పకన్నులు॥
స్రుక్కులువాటుబొజ్జయునుజొప్పడవచ్చెడునిక్కొక్కమారుని॥ 169

ఉ॥ ఏరొకొవీరు, వీరియునికేర్పడఁదోచదుగా! కదన్తుయే॥
పారఁగముందుఁబొన్తునుచునచ్చెలియాదలమోయలేనిపె॥
న్బారకముంచివేగముదిపాటుఁడొకండదెవెంటనంటిపోఁ॥
గారుచు, వీనినీచిటుతఁగాఱియవెట్టెడునిందుఁగంటిరే॥ 170

క॥ అనిమేడలనుండికనుం॥ గొనిచేడెలువలుకుచుండఁగుమిగొనియ
టదా॥ రినివాడలననబోడులు॥ వినిమోడులకెత్తినేలవేలుపుఁగ
నుచు॥ 171

క॥ ఎడపకతిరిసియెయేడుడి॥ కుడుపులనోపోట్టవోసికొనకెందితడి॥
వ్వడువునఁగొనెదనకున్వర॥ వుడుగానీరాచకొమరుఁబూవుం
బోణి॥ 172

గీ॥ అంచువేర్వేటఁ బేరిసడించువారు। వ్రేళ్ళు పెళ్ళన నెటికలఁజుచు
వారు। నగుచునుండఁగనంతలోనవ్వలంకు। లందుఁజనుచున్న మె
ణకరులరసిదాస॥

173

సీ॥ నాఁడుగెస్తుఁడుచాగి నాఁడెఱుఁదనకనిముందుఁజే. జాఁచినమొఱ
కఁడితఁడె। అలనాఁడుమనలఁబోగిలుబాడిదారపోతలకాసులం
దినములుచయితఁడె। సోమాసులటులుండఁదామొనగానికైవడిఁ
దేగముగొన్నవాఁడితఁడె। బంతివిందులమెక్కిపడమొన్నమ
నలఁద్రోపాడియీవులఁగన్నయతఁడితఁడె। దొరికెనేడనియొ
కఁడుచేమడ్డునాఁచె। తివిరిజన్నిదమొక్కండుద్రెంచివైచె। గెర
లియొక్కండుమనుబోరగిలఁగఁద్రోచె। నిటులనక్కాలకొశకు
నెడరుగుడుప॥

174

చ॥ కనుఁగొనియంతఁజంద్రమతిగ్రమ్మటివారికెరంగియర్థిలి॥
గనుఁగొనుఁడయ్యలారమటికాటియవెట్టుకుఁడంచునెంతొవి।
న్ననమదిజాలినెక్కొనఁగనచ్చికవేఁడినవారలమైయు॥
గనికరమూనిపోపెడువఁగానటనమ్ముదిపాటుఁడావల॥

175

గీ॥ వడుగులేగుటఁబొడగనికడకలేచి। వలువసవరించికొనిజందెము
లఁదెమల్చి। కొనిపదంపడిఁజేయూతఁగొనుచుఁబదరి। చంద్రమతి
ఁగూర్చికినిసిహ్నాసరెపిసాల్చి॥

176

చ॥ చుడుకుఁదనాననన్నిటులఁదొందరఁబెట్టినముంజిదారుల॥
జెడుగులఁబట్టికొట్టుఁడనిచీరితలారులకొప్పగింపకీ।
యెడవడ్డివారిఁబోఁబనిచియేమియెటుంగనిదానిఁబోలెనా।
కిడనయగారముల్ పలికికన్నులఁగప్పెదెనేనెటుంగనే॥

177

గీ॥ ఇంటఁదినియింటివాసంబు లెన్నినటుల। నెలమి నే లెడువారి కేయె
గ్గుదలఁచి। తివిబల్తాయీవదెట్టిజంతవొతలంపఁ। గదలునీ పెండ్లి
నడకలుగట్టి పెట్టి॥ 178

క॥ అనియీతీరునఁగినియుచు। గొనుఁగుచునలకాలకౌశికుఁడుసనవెం
ట॥ దనపట్టిఁదోడనిడికొని। మనికీతమునవెడలిచంద్రమతియట
వీట॥ 179

సీ॥ గాలికి నెగరిచిక్కనదప్పుపైకప్పుగుండ నయ్యయ్యెడ నెండగాయ।
వంగి నేలకుఁగూలువాచూరు బరువునకలఁతెగుంజలొకింత నిలువ
కురల। నెఱియుదంతెలసంటికఱిపాఱుపాదొట్టువ్రాలిదండెం
బులవహిఁదలిర్చు। ఏనాఁడొయూడ్చినబానసంబుననెందు మొల
బంటిపెంటకుప్పలుసెలంగ॥ తొల్లియెన్నొండొకురిసినజల్లువాన।
చాఱలవిగోడపట్టెలచందమెనయఁ। జేలఁగుతనయిల్లుకాలకౌశి
కుఁడుగాంచి। లోనికేగుటయును వెంటఁదానుజొచ్చి॥ 180

గీ॥ క్రోఁతి మొగమొంటెమెడపుప్పిగొగ్గిపండ్లుఁ। జప్పిముకునుమిడి
గ్రుడ్లుదొప్పచెవులు। వెడదనడుమునునిడుఁగూనివీఁపుఁగలిగి। పరఁ
గునాకాలకౌశికుపడఁతిగాంచి॥ 181

క॥ ఆపాఱుతబెడిదంబగు। రూపునకుఁ బెగ్గలిం చిరుటమఱియైతా।
నేపగిది నేనినయ్యను। ప్రాపుఁగననొదిఁగి మొక్కప్రక్కనునిలు
వ॥ 182

గీ॥ ఇంతలోఁగాలకౌశికునీసడించి। కలఁగియాగేస్తురాలగుకలహాకం
టి। యెప్పుడువోయినపోకయీవిప్పుడింటి। కరుగుదొంచితిక్కికింత
యఘకులేక॥ 183

క॥ ఔసరే! నాయానతిలే! కీసరినొక మెఱుఁగులాడినింటికిఁగొని॥
రా! మీసరమాయిదిగోనీ! పోసరమడఁగింతుననుచుమూతులువొడి
చె॥ 184

చ॥ పొడిచిపిసాళియచ్చెలియ, ప్రోవఁగదేయనిచేతుల్లాగ్గివేఁ!
డెడుతనపెన్దిటికొమొనసిడికొనిపెత్తనమేటికింతయె॥
కగడనయిననాబొకాలిమఱిగాతికిగింజలుదేకతెత్తెయి॥
ప్పడుచునటంచుమీటిసిగపట్లకునెత్తినజంకిపాఱుఁడు॥ 185

గీ॥ ఈవలావలనొదుఁగుచునింతినీకుఁ! గరముఁజేఁదోడువాదోడువర
వుగాఁగఁ! దెచ్చితి. నిఁకొండుతెఱఁగుగఁదెలిసికొనకు! మన, మ
తింతయునలిగియయ్యతివరేఁగి॥ 186

మ॥ బల్లిరా! కాపురమేటఁబుచ్చిబ్రతుకుఁ బాటింపకిమ్మాడిగరే!
చ్చెలనొకొగ్గుక నాకుబానిసిపనికేజేయంగఁదెమ్మంచునేఁ!
గలలోనైననున్గకుఁదెచ్చితి నె, రొక్కంబెంతపోకార్చితో,
వలదంచెంతగఁజెప్పినకవిడువవీవయ్యంపుఁజెయ్యంబులక 187

మ॥ అనితాఁబెన్దిటిమూతులంబొడిచియా రాయెంతహెచ్చిల్లితే!
దునుకొందించెద, నీమొగంబుననుమొద్దుల్ వెట్ట, మాటాడకిం!
కనటంచాఱడివుచ్చిపైఁజఱవఁబోఁగా, ఁగాంచివల్దంచుఁజ!
య్యననప్పాటుతనాఁచిచంద్రమతెయమ్మాయా నెయిక్కర్జముల్ ॥ 188

క॥ అగడిదిపదుగురువిన్నక! నగుదురుకడుఱవ్వపాలునలుగురిలోనక!
దగదిద్దిసిగ్గుచేటులు! మొగపొనరించెదనుమగనిమోదకుతల్లీ! 189

క॥ ఏనీకుఁజెప్పుఁగలిగిన! దాననెమాబోంట్లకెల్లతగవెఱిఁగితిపం! గా
నేర్పుప్రోడవెంతయు! జాణవునీకెఱుఁగరానిచందముగలదే 190

చ॥ పెనిమిటినివ్వహిగినిసిపేర్తిదొలంగఁగఁదూలనాడివా।
 మనకుఁగడంగిపైఁజనుటదుండఱికంబదిగామచేడెకుఁ।
 జెనకియొకప్పుతాఁదగవుసేడ్పడఁదప్పినఁదిద్దుకొంచునొ।
 య్యనఁదగుచూడ్కఁబాడిదెలియఁనుడువందగునెందునింతికిఁ॥

191

గీ॥ మగనికెదురెత్తిమాఱాడఁదగునటన్తు। వెలఁదికనయమ్ముఁదనపా
 లివేల్పుటంచు। ఁదలఁపువాసేతలనుగూర్చివెలయఁగొలిచి। ప
 రఁగుటదియిందునందునఁబదవితనకు॥

192

సీ॥ కొలసంద్రమునుదాటఁగెలనఁజిక్కినకలంబతివకుఁబెనిమిటియం
 చుఁగూర్చి। కోరికలీడేర్చుకొనువేల్పువెలిగిడ్డియతివకుఁబెనిమిటి
 యందుఁగూర్చి। మూదలగనుదోచుముంగిటిపెనులిబ్బియతీవకుఁ
 బెనిమిటియందుఁగూర్చి। పొలుపారుతమిబ్బిబుత్తిముక్తులప్రోవ
 యతివకుఁబెనిమిటియందుఁగూర్చి। అనయశూర్తిలిఁబెనిమిటియం
 చుఁగూర్చి। గలిగిదైవాలుపున్నెంపుగరితకింక। నేలనోములుపా
 సంబులేలజన్నె। లేలబతములుఁగుంకుడులేలతల్లి॥

193

క॥ అనితానీలువుతెఱఁగుల। వినిదినరాకాసివోలెవేఁడిమిచూడ్కఁ।
 గనికలహకంటిమిగులఁ। బనుకుచునోదివ్వలాడిపాడిఁదెలిపెదే॥

194

చ॥ ఎవతవెనోరుమూసికొనకీవాకక్రోశ్తడివోలెనిల్చి, నఁ।
 దెవడినయంబుచొప్పెఱుఁగదెల్పెచు, నన్నరయంగనీకునుఁ।
 జవకఁగఁదోఁచెనే, పొలువజాణెత, కూయకుమింకఁజీపురఁ।
 జవిరెదనోసియంతరువుచందమెఱుంగకమాటలాడుదే॥

195

చ॥ తగవునుదీర్పుమంచునినుఁదద్దయునింబెవరేనివేఁధిరే।
 తెగుబడిసొన్నువోసినినుదెచ్చినదిందునకాపిసాళి? యీ!

తగులమటుంచిగోటుడిగిదండగుడిండి మెసంగకింకవా।

సిగమెయివంచియింటఁబనిసేయును పెత్తనమేలనీకిటన్॥ 196

శా॥ ఈవానన్ను నెఱుంగవెంతయు, మగండేపొందినాకియ్యెడన్।

జేవిప్పుల్ పొనరించుటారసితివోసీ, మోలమాఱొడ్డినా।

కీపీటన్ మగనాండ్రుమందు రెకడున్ హేరాములన్ దోరకే।

వేవన్ బూతములై నబిట్టళుకు నాపేర్విన్ననీ వేమిఁకన్॥ 197

చ॥ అనుడుకరంబుఁజంద్రమతియళుగఁచునియ్యవకింక నేవితం।

బునమగనాలిపాడి తెఱవుల్ వినఁదెల్పఁగ నొనటంచుఁదాఁ।

బనులనొనర్చియీఁగకిలిపామునకున్ బలిపుట్టనీనియ।

ప్పినుఁగుఁదనంపు బాపనితఁబేరిమిఁగొల్చుచుబీతనిచ్చలున్॥ 198

సీ॥ తెల్లవాఱక లేచియిల్లువాకిలియూడ్చిప్రాఁచిపనుల్ దీర్చిబావికేగి।

గ్రుంకివల్వలుగుంజుకొనినీరుగొని తెచ్చియాలుడివండియయ్యాలు

మగల। కిడియోగిరంబింతబుడతకుఁగుడిపింపమిగిలినసరేలేక మె

లఁగినిట్రఁదలియయాకులుగుట్టిపాలముపట్లనురోసిపరఁటలుగొని

రేయిపొరటమగుడ॥ వండివడ్డించియాపాటువాగుగూరుగఁ।

వొందుదనుకను వారికొల్వునను మెలఁగి। వచ్చిదనపట్టినిదురవో

ఁబుచ్చియంత। నేమికనుమూయునోకొంతయెడముతాను 199

క॥ వెతగుడిచిచంద్రమతియివ్వితమునబానిస మొనర్చి వెగఁచుటయున్

బా। టుతకలహకంటిగొదవలు। వెతకుచుసిలుగులచుటెంతవేపు

చునెంతేన్॥

200

క॥ కొట్టినఁదిట్టినఁబడియటఁ గట్టఁడికట్టడుల మెలఁగి కాఱియవడు

చున్ గుట్టుమెయి నొదిఁగియుండిరి। పట్టియుఁదానున్ గడంగిపదప

డి టేఁడున్॥

201

గీ॥ చంద్రమతిలోహితాస్యలజ్జప్తిపసిండి। నోరసిల్లకవిడుగునకొప్పు
గించి। యరిగెదవెనేడుజడదారియప్పుదీతె। ననుడుతహతహప
డితేనినరసినవ్వి॥ 202

మ॥ బర్హిరా! నీవిపుడిడ్డపైకమది నేపారంగనీవెంటఁగొం।
దలమందఁబడివచ్చినందునకు నాతఁబయ్యెఁగాదేని నే।
సిలుగుల్ దూఁకొనివత్తు నే, రవడి నాచేజేర్పు, నేవచ్చియేఁ।
డులుఁబూండ్లాయెనటన్ననవ్వడుగు వెడ్డుఁగూర్చి తేఁడంతట॥ 203

మ॥ మునునా వెంబడినిన్నుఁబంచు నెడనా మోనంపుపిన్నాణిగ్ర।
కుగననప్పెల్లయుఁదీర్చిపుచ్చుమని నాకుఁజెప్పె, నీబత్తెమి।
మ్మనిచెప్పండు, నయంబువోవిడిచియేలామాటికివ్తాడిగ్రాఁ।
ట్టెనయఁదా ర్చెదునన్నుమిన్నకయ నాకిన్నుంచుఁగై జీతము॥ 240

గీ॥ ఐననెందుబత్తెమడుగుటగలదు, యా। కలనురెండొమూఁడొకలిగి
నటుల। నిచ్చుటయునుగలదు, పెచ్చుగనిటువేల। కొలఁదిపైకమి
డుటగలదె? యనుడు॥ 205

శా॥ ఈపుఁగన్గొనుచుండగాధికొమరుండెం తేదమిన్నాఁడునఁ।
రావోయియనిచీరియేకతమునఁగాఁదీసినిఁజూపిసా।
త్తీవజ్జీరుఁడొసంగుఁదేజనుము, నీకీతం డెనానాఁటికిఁ।
ద్రోవఁజీతమునిచ్చుఁదాననఁడెవాదుల్ పూనియిట్లాడెదో॥ 206

శా॥ నేనీవెంబడివచ్చివేల్చితగవుఁ నేజేయుకొన్నీతము॥
నాణెంపుఁమడుగుల్ నెఱాచదువులునా నేర్పుతోల్విడ్డెలు॥
మోసేంపుఁగమకొలుసందెలుఁదబంబుల్ నేలపాలయ్యె, నే।
మీ, నీకై నిటులెల్లవీడుకొని నేనే తేరగీఁబంటనే॥ 207

శా॥ ఎండల్ వానలు నాక వాడివగుడైయే పాటినీ వెన్బడిన్.

గొండల్ గోనలు మెట్టి, వంకలును వాగుల్ దాటి, పేరాకటన్.

దిండిం గానకయెన్ని పాట్ల వడియే తేరంగ, నీ నేడుడ.

బుండకీరం చుకొనంబురే! తుదకు బేల్బుచ్చంగ నిట్లాడుదే॥ 208

ఉ॥ ఈవిటులింతలో మఱచి లే, మది నేటికి నీకుందోచు? నే.

నావగపార్చిలో మఱచినన్ మఱపొందదుడెందమయ్యో! యా.

దేవరగుళ్ళగొట్టములది న్నెలదీవుల నిండ్లపంచలన్.

వావిరినొండిలిన్ దవిలివచ్చినదంతయు నీకు వెన్బడిన్॥ 209

క॥ నీతోడఁగూడియివ్వగ. జీతము నాతంబు లేక సేగులఁబడినా. నీత

ములువదిలిక్రున్నర. నాతలవ్రాలాబలారే? నాయంబిదియే?॥ 210

శా॥ ఏనిన్నాళ్ళు సయించియయ్యో! యనినీ హేరాములన్ జూచియా.

గానీ, నేటికొతేపాయిచ్చెదవురొక్కంబంచునిన్జాలిచే.

బోనీయంగదయిట్లువలిగితివి, బోమున్ దార్చిఁగీరంపని.

న్నానాఁడేయిటఁబెట్టిపొమ్మనిన మేలై యుండియుండుంగదా॥ 211

గీ॥ ఇక్కటలస్రకిర పస్తులఁజికిరతోవ. చూలినీకు నేజేసినమేలు

తుదకు. వేమునకుబోయి పాలయ్యెఁగా! మఱేమి. సెప్పుదునట

న్నఱేడునచ్చెరువువడుచు॥ 212

గీ॥ నీవునీయొజ్జలగు గాధినిసువునాన. నప్పుడండఁగ నావెంటనరుగు

దెంచి. తిపి, కతంబేమి నీకుబత్తెంబొసంగ. నిచ్చవొడమిననిత్తు

గాకేలబోము॥ 213

మ॥ సరవిన్ నీవెను వెంటవచ్చి, మెసవన్ జానొప్ప మేల్వంటకం.

బరుదై యుండుటటుండఁబండుకొనఁ బాడౌగుళ్ళుఁజావళ్ళునా.

కిరవయ్యెన్ గదయంచునన్న నెదవోయీ, యవ్విగాకబ్బునే.

పగువొప్పున్ దెరువర్లకోవరులుఁబూఁబాన్పుల్ తివాసీలునున్॥ 214

గీ॥ అనవుడబ్బినసిగమటియబ్బకున్నఁ | గాళ్ళనఁగనెన్నునిన్నాళ్ళుఁగ
రముఁబెరిమ | గడలుకొనఁదెచ్చియీనాఁడుగడచినట్లు | పలికెద
వునీవదెంతటిములుచవనుచు॥ 215

గీ॥ మీటివడుగఁడువలుక బాజాఱువీది | నరుగువారందటిదియేమియా
గడంపు | వైనమరయుఁడు “కూలికివచ్చిపాలి | కడుగుటిది” గద
యనుచుండనొడయడపుడు॥ 216

మ॥ నను నేలాపరుసంబులాడెదవు, క్రన్ననన్నునున్నింపు, చే
సినతప్పల్ గల వెన్నియేనినిటనీచే నేఁడు నేనొప్పగిం |
చినసొమ్మాజడదారియప్పునకువాసిగొమ్ము, నీసంబళం |
బును నెందేనిగడించియిచ్చిమటి తేపోమాపొనిన్బంచెదన్॥ 217

మ॥ అనుడుఁబాఱుఁడునవ్వివెంగలినె, యొయ్యందొల్తనాచేతఁజి |
క్కినరొక్కంబిటనీదునక్క అను నెగ్గింపంగమున్నిచ్చినే |
వెనుకఁదేవురిలంగఁ, గావలసినన్వేండంపునీకత్తిఁజి |
య్యననన్దైంచిపసిండిఁగైకొనుముసొత్తఁదాఁక నేనీననన్॥ 218

గీ॥ “హరిహరీ” యెట్టిబెట్టిదమాబెడంద | నుడువువినఁగలైనాకునివ్వ
డువువలన | ననుచుఁగటకటబడియనరందియేమి | సేయునదిలేక
యాఱడిఁజిక్కియపుడు॥ 219

క॥ ఓవడుగయేటికివ్వహి | దావంతంబొదవనీఱతాఱలువలుకన్ | నీ
విపుడుకోరినట్టులె | యీవిడిముడిఁగొనుమిఁకేమియేనొనరింతున్
220

గీ॥ అనవుడుప్పొంగి తేఁడనాయమునకిపుడు | వచ్చితివిగాధిపట్టిసొమ్మి
చ్చిపనుపు | తడవొనర్చినఁదా నేమిదొడరియనునొ | యాతఁడం
దునసాజంపుటలుకతబిసి॥ 221

క॥ ఎనుబోతుపైనజడిగొ॥ ట్టినవగ నేమనక యటమటిం దితివిన్నా॥ ఘృ
ను, దుదకిచ్చితిబత్తై॥ బొనకూర్చుట లెన్నినాళ్ళకోయికనప్పున్
222

చ॥ అనవుడు తే॥ డుపలుగ నిపుడప్పునకైననబోణినమ్మవ॥
చ్చినపయికంబుబత్తైమనిచేకొనితింకగడించికాదెయి॥
కొనినపసిండినీవలయు, గో॥ జుచుసారెకువాలయించి తె॥
మ్మన నెటనుండి తెత్తు, దడవాగు మొసంగెదనన్నఁబా॥ డున్॥
223

గీ॥ లగ్గుబళియినుముఁగూటిచి॥ యగ్గికి॥ బెట్ల నెడిమాడిగ్గననయమునీకై॥
వెగ్గలపు॥ దబిసితిట్టుల॥ మ్రగ్గన్ దటియయ్యెనింకమన్నియనాకున్॥
224

గీ॥ ఇట్టి నెపములుగల వెన్నియేనిబలుక॥ జెప్పకవి నాకువినివినిచెవులు
తూంట్లు॥ వడియె, దొలినుండినిన్ను నేనడిగియడిగి॥ నోరుగాయ
గాచెనుదలయేరువట్టె॥
225

క॥ మొగమోడతే॥ డనీవీ॥ దగుసొమ్మిట॥ బెట్టితోల॥ గుతడయక, నీకే॥
బగవా॥ డనైన॥ గాని॥ మ్మి॥ గనీసాకులనొకిం॥ తయేవినననుడు॥ 226

ఉ॥ ఆ॥ చక నా॥ డెరాచటికమంతయొసంగితి, నాలుబిడ్డలన్॥
దా॥ చక నే॥ డునమ్మినది నారినిబోసితి, జాలియేరికే॥
దో॥ చ॥ గ॥ గట్టు॥ బుట్టములతోనిటనిల్చితి, నింక నేటికి॥
శ్లే॥ చెదు, నన్నునమ్మకొనుమీ, నుడిపం॥ త్టారయప్పుదీ॥ యగ్గన్॥ 227

గీ॥ అనవుడదిగదా నాకునుననువు వెరవు॥ నురవనితలంచి త్తేనికేల్లాడి
సిరమ్ము॥ విలిచెదనటంచువాడవాడలనుద్రిప్పి॥ వీట నెల్లరువిననిట్లు
చాట॥ దొడ॥ గె॥
228

సీ॥ ఈ రేడుదీవుల నెల్లఁగట్టడిఁబాడిపోఁడిమి నేలిన తేఁడితండు॥ పుడ
మినంతయు గాధిబోదకుఁదేగంపు వాసిగనిచ్చిన వాఁడితండు॥ ఎ
క్కటేఁడైపాఱురక్కసినడుకానవడి వ్రక్కలించిన వాఁడితండు॥
ఎట్టియిక్కట్టుల నేనినొకింతయు వాతప్పుఁబొరయని వాఁడితం
డు॥ పుడమి వేలుపులార పేరొడయలార॥ కలిమి బేహారులారయో
కాపులార॥ బానసీనిగన మ్మేదవీని నేఁడు॥ వలసినఁగొనుండు నేఁ
గోరువిలువయొసఁగి॥ 229

క॥ అని వాక్రుచ్చుడుఁగడు వెరఁ॥ గున నెల్లర దేమటంచు గుమి గొనికను
చు॥ మనమెచ్చటయ్యాతేని॥ గొనుటెచ్చటయనుచు సటమగు
డఁగావడుగు॥ 230

గీ॥ తేనిఁగనియేలనిను గొనఁజూన రెవరు॥ నీడ, నే తెంచుమిఁకమాల
వాడ నేని॥ విలువ చిక్కిన నేరి కేదొలఁతునిన్ను॥ ననుచుఁజనుడువి
శ్వామిత్రుడంతమున్నె॥ 231

చ॥ తనదుతబంపుబల్లిఁదురితంబుగనయ్యెడఁగాటినొండువి॥
న్ననువునఁగల్గఁజేసియటనమ్మిక మైదనట్టుదీగుప॥
బనుపరినుంపమిత్తిఁదలఁప॥ వెసవచ్చియతండుబత్తిమై॥
బనివినఁమొకేఁమోలనిలువంబడనజ్జడదారియిట్లను॥ 232

క॥ నీవునుమునువినియుంచువు॥ కా వాయల వేల్పు తేనిక శ్టేమటను
నే॥ జేవమెయిహరిశ్చంద్రుని॥ చేవాతప్పొండువొరయఁజేసెద
ననుటల్ ॥ 233

ఉ॥ దానికిఁగాబవంతములఁదార్చితి, నేల్పుడికల్లిఁబాపితి॥
గానలకీడ్చితి॥ వెతలఁగందనలంచితి, నప్పుమోపితి॥
బూనిపడ్డంతికి॥ దనకుఁబొందెడ సేసితి వెండిమియేల్క॥
దానొకయొంతయే॥ బలికితప్పడ దేమిబతంబొపంతమో॥ 234

గీ॥ అలవసిష్ఠునిపద్దేటఁగలిపి పేరు। వడసెగనటంచుఁదలఁచిన, వడ్డి
యాస। మొదలుచెఱచెనన్నట్లునా మొదటిపలుకు। ప్రతిన కేచేటు
నేఁడుపాల్పడఁగనయ్యె॥ 235

ఉ॥ నన్నుగుఱించినీవిపుడునానుడిఁ జేకొనియీవిలాతినా।
పన్నినకాటిగాఁపవయిపంతముమైనల తేనివిల్చియె।
న్నెన్నియొబన్నముల్ గుడిపియేఁచినఁగానినిజంబుబింకమున్॥
సన్నగిలండువాఁడనహసాదనివిచ్చు మొగంబునన్ వడిన్॥ 236

గీ॥ వాలకంబుననాకాశివల్లకాటి। పారుపత్తెంబుగొనివీరబాహుఁడ
నఁగఁ। బేరువడిహరిశ్చంద్రువజీరురాక। వార్చుచుజముండుతేని
పోవడినెఱింగి॥ 237

సీ॥ కందెనకొకవింతకటివన్నెఁదేఁగల్గు మొగమునజేగుఱుబొట్లునుని
చి। తలకుఁజుట్టినపచ్చిపొలవల్పుచిఱుపేలికలతోడఁ గుఱువెండ్రు
కలనుజెక్కి- వాఱుంటఁగాఁగొంగవారిడి పెనఁచిననడికా సెచుం
గులునిడుపువిడిచి। మదురువానఁగఁగాఱుమైచాఱలకునీఁగమూఁ
గఁజాలనిపాఁతమొలబిగించి। కోరమీసలనులివెట్టికొనుచుఁబొల
సుఁ। గల్లులాట్టియుఁగైకొనిప్రల్లదముల। కెత్తివెడపాటఁబాడు
చునెదురుఁదన్నుఁగానకెంతయుమత్తునఁగదలియపుడు॥ 238

గీ॥ పాడిపోడిమిదప్పనివాఁడితండు। ఏరికడనేనిలెంకయైచేరితగిన।
పనియొనర్పఁగమైదాఁచుకొనఁడితండు। వీనిఁగొనరయ్యనమ్మెద
వెలకటంచు॥ 239

క॥ మొలదట్టిబట్టిమెణకరి। చలమరియైరమ్మటంచు జడ్డిగమునమురీ
గలకీడ్వసించుకేమదిఁ। గలఁగకయేలెంచుతేనిగని తానువెసన్॥

శీ॥ దమ్మఁడీ నేఁడు నా చేతఁదగులువడియె। గాధికోమరునిపప్పు నెగ్గంగఁ
జేయ। ననువువడెనంచుఁజిందులనవలికివలి। కడుగుద్రొక్కుచుని
కుక్కుచువడుగునరసి॥ 241

క॥ పడిగాపైనాయంటఁ। బడియుండఁగవీనివిలిచిపడసెదవెలయె।
ర్పడఁదెలుపుబేరములతో। నెడసేయకుమనిన వడుగఁడిట్లనెవే
డగఁ॥ 242

క॥ ఏనుంగుమీఁదనిలఁబడి। మానిసిరవమీటుసొడవుమాట్టుపసిండిఁ।
జేనొసఁగివీనిఁగైకొను। మేనిచ్చెదననిననద్దియెంతనినగుచు॥ 243

శా॥ ఆలుఁబిడ్డలులేరు, వీనికొకయుఁరా! కానమూఁకూరుఁదా।
నోలిఁదిమ్మరువాఁడు, నొంటరియునాకోసంచయింబయ్యె,ముం।
దేలిఁనాళ్ళొకకొన్నిపుచ్చితుడఁదా నేరేయినన్జ్ఞాటునో।
యేలాగీతనినమ్మివిల్వఁదగు,ఁ బోనీ, వీనికీవీయెడఁ॥ 244

క॥ పూటవడనేరినేనీ। వీటఁజూపింపునమ్మివిలిచెదననరా। పోటరిఁ
గనినడుగఁడునీ। వేటికినమ్మంగఁబలుకవిదితగవగునే॥ 245

శీ॥ రాకరాకవచ్చినదిబేరంబునేఁడు। తొలఁగఁద్రోయక వెరవగుపలు
కులాడి। వడినొడంబడుమీమాలవానికనిన। గరమునవ్వుచునగ్గొడ
గరినిజూచి॥ 246

ఉ॥ ఏనుద్రెశంకుపట్టివినుమీవిగఁగాధియనుంగుఁజూలికిఁ।
నానెటి నేలనిచ్చితొలినచ్చినజన్నపుటప్పుఁదీర్పఁగాఁ।
జానఁగొమారునమ్మియదిసాలమినమ్ముడువోచునింతకుఁ।
నేనెవరైన నేమిమదినింపునఁగొల్చెదనేలువారినిఁ॥ 247

శీ॥ తండ్రియెఱకువ, ననుగన్నతల్లినికఁ। మాలుతాలిమి, కొడుకుపేరడ
కువయును, పాడిసైదోడు,దిటవెపెందోడుగాఁగఁబరఁగునేనిం
క నెట్టులొంటరిని? యనుడు॥ 248

క॥ ఎండటిఁగనుఁగొననీవలెఁ | బొందుగనీతంబులాడిపోరఁజూపితు
రన్ | సందుగనిజూఁజిచనుపని | పందలవందలకొలందిఁబలుమఱుఁ
బుడమిన్ || 249

చ॥ అదియునుగాకనీయునికివారయ, ఁగోమలికంబుడంబుచేఁ |
బొందుపునుగాంచియుంటఁదెలుపున్, మఱినాకడఁజేరిరోయకం |
గడలకునోర్చియేపగిదిఁగర్జములన్ మెయివంచిచేయనో |
పుచువిట, లావణంబునకుమున్నెయెఱింగినమంచిదవ్వలన్ || 250

గీ॥ పనికిసోమరిపోతవైపరఁగ, నీదు | సలితముననాకుమరలునేపిలువ
రోయి | యింతగాదంతగాదిప్పుడిచ్చుటరయఁ | బసిఁడిఁజదలంటఁ
బోయఁగావలదెయనుడు || 251

ఉ॥ తేఁడనునవ్వుచున్, ననుగుఱించినిజంబుగనమ్ము, పానలున్ |
లోడిగనాడు, నీముదలలోఁగక చెప్పినకర్ణమేదియేన్ |
బాడినెఱింగిపోడిమినొనర్చెద, మాటలవాడఁగాను,న |
న్మాడుమునీవమెచ్చెదవుచొప్పుడనాపనిపేర్తికింతకున్ || 252

చ॥ మఱచిననానతిన్, ఒకికిమూలిన, బెట్టిదనుంచుఁజక్కటిన్ |
వెఱచిన, ఁగర్జమున్సలుపవీడిన, నోడినెపఁబులాడినన్, |
బఱచినఁ, బందయైసురిగిపాసిన, నీబెడిదంపుఁగైచువన్ |
గఱకఱనాతలన్దఱిగికట్టడనీకడకాళ్ళఁబెట్టుదున్ || 253

గీ॥ అనవుడమ్మాలయంతలోనటమఱించి | యేడదెచ్చెనొజాలెలఁబైఁ
డిఁబోసి | వడుగునకునిచ్చి తేనిఁదాఁబడసెనప్ప | డరుదుపడిచూడ
మింటిత్రోవరులుఁగరము || 254

క॥ వడుగంతటవొడయనిగని | కడువడినీతలపువెలయఁగలిమిన్బలి
మిన్ | బడసెదవీవనిదీవన | లిడిగాధికొమారుఁడున్నయెడకున్
255

క॥ అనిమూర్తం డేయుండుచ॥ క॥ నిమాటలవిన్నుమానికపుమనుమ
నికి॥ వినిచిననవ్వలికతయు॥ వినిపింపుమటంచుండన్నవేవే
డుటయు॥ 256

శా॥ మట్టు॥ మీటిజగంబునింటరముల న్నట్టింబివిన్నాణిరా॥
దిట్టల్ వట్టినవేల్లిపట్లఁజెఱపకడెకొట్టిచిట్టల్ గడు॥
బుట్ట॥ జెట్టలుదొట్టమిట్టతొలివేల్పుండట్టిగిట్టింపఁగా॥
దట్టంబైకనుపట్టపట్టియముఁజేతకదాల్చుపెన్నేలుపా॥ 257

క॥ నెలదారికైలకోరి॥ పాలుపారుబిటారివేసపుకడునెదారి॥ కలిమి
మిటారివటారి॥ బలువిడుపుకదారివేడబంపుఁగిలారి॥ 258

తరళ॥ తలఁకుకీడికిబాసఁతైయరదంబుఁదోలిననేర్పరి॥
మొలకలెత్తెడివేడబంబులముజ్జగంబులకూర్పరి॥
సొలయకొజ్జలకానకాతనిచూచినుంచినపోటరి॥
యెలమికల్చిసతంబుబత్తులకిచ్చువేలుపుమేటరి॥ 259

గద్య॥ ఇదిశ్రీనీలకంఠేశ్వరాభిధ పరమేశ్వరవరప్రసాదసంభూతసక
లకలాకుశలకులాల కులపారావారకళానిధిమండల మండ
నాయమానోర్విమండలాఖండసతీర్తివిభవ మండితగుండ
యశ్రేష్ఠినామార్యకులసంజాత శ్రీమద్వైష్ణవసిద్ధాంతోద్ధార
కాద్దంకితిరుమలతాతాచార్యవర్యశిష్యప్రశిష్యవట్టివేళ్ళగోత్రో
ద్భవ అయ్యనకోటతిరుమలశ్రేష్ఠితనూభవ ఆంధ్రేయభైషజ్య
కర్తృచాతురీధౌరేయ సరసకవితానికాయ విద్వజ్జనవిధేయ
పార్థసారథి శ్రేష్ఠినామధేయ ప్రణీతంబైనశుద్ధాంధ్ర నిర్వచ
నకావ్యంబును సత్యవిజయనామాంకితంబునునగు హరిశ్చం
ద్రోపాఖ్యానంబునందు చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ

—* పంచమా శ్వాసము. *—

1 | సిరివెలఁదివలఁతియెందుఁ | నెరసినవేల్పునుచుఁదండ్రినేరమిఁదర
పఁ | బొరినుడువుసోఁకుఁబోఁనిఁ | గరిగాఁగంబమునఁబుట్టికాచి
నజెట్టి॥

2 || పినువాఁకయలరవళికిఁ | బనుపడుకొన్నెలుఁగునుడులపన్నికవె
లయఁ | వినిచెమ్మకండునికొడుకి | య్యనువుననాగొంతిచూలిక
వ్వలికతయఁ॥

3 || అటులమోసంపుటాసాదియవ్వజేగు | విలిచి, కొనుమనితనచేతిపా
లసుఁబులుసు | మదురువుపనంటిగదురింతగదురనొసఁగి | వెంటఁ
దెమ్మనఁతేఁడువెన్నంఁటెఁగంఁటె॥

4 క || ఎగ్గనితలఁపఁడుమదిలో | సెగ్గంతయునందఁడేవఁజెందఁడొకింతే
సిగ్గొందఁడుబాపురే! తన | యగ్గలపుఁనిజముప్రతినయదియెట్టి
దొకో॥

మ || సిరిముగ్ధోల్పడె, నాలనంబుఁదొలఁచెఁ, సీమాటినిఁవిల్చిచె |
చ్చెరఁబట్టిఁవెనుబుచ్చె, గట్టువడిగాసిఁగాశినేఁడొక్కఁగూ |
బరికిఁదానునుమేనునమ్ముకొనియేవంబైనకర్ణంబులఁ |
దిరుగఁమేకొనెఁగానియూకొనఁడొకింతేఁబొల్లునేజాడలఁ | 5

6 క || వెడలిహరిశ్చంద్రుండటు | గొడగరిముదలఁమెలంగిక్రోలఁగదా
నే | కడఁబెట్టుమన్నఁగల్గా | కడనిడియెత్తుకొనుచవఱఁగడువడిఁజ
నుచుఁ॥

సీ॥ పచ్చినెత్తురువాఁలు పసరంపునంజుడులాఱగట్టిన జంపువాఱు
త్రాళ్ళు। ఇడియించిగసికలకీడ్చిచాఁగఁగనేల నెండింపఁబఱచిన
యెద్దుతోళ్ళు। ఎఱచియొచ్చినబోరయెమ్ములుఁ బుట్టియ లేదింపఁదు
నిఁగినగేదెకాళ్ళు। గోఱజంబెడసిపోగుగనిడ్డగుండె కందెనకాయ
దొమ్ములు నెనడువాళ్ళు। ముడుసులెడ నెడఁగలమలకడపుదడపుఁదొ
లుమురియలకొండొంటి తోడఁబోరు। మొఱసడంబులుఁగఱకుట్ల
కొఱగుగ్రద్ద। బోరువలఱంతుగలుగుగొడారిపండ॥ 7

గీ॥ పిఱుతివియకద్దికడుపులోఁబ్రేవులెల్ల। వాతికేలేరఁజేయువివ్వచ్చ
మయ్యు। నైచియమ్మరిత్రోవగోసంగినంటి। కొంకకటవానియి
ల్పొచ్చి కొలువుగుదిరి॥ 8

చ॥ తెగుబడికీరు వెత్తుకొనిత్రిప్పటా, చచ్చినయూరియెడ్లనూ।
దిగలనుగూడి మోసికొని తెచ్చటా, వీటనుగస్తుపోవుటో,
నగరున వెట్టిసేయుటలా, నమ్మినబంటయివీరబాహురేఁ।
బగలనకోలగించి నెఱపదగుకర్జములెల్లఁజేయుచు॥ 9

ఉ॥ వెండియునొండు రేయిముఱి వేసటదోఁపఁబరుండితన్నుమా।
లంఠొగిఁగాళ్ళుబట్టుమన, లంపటవోవఁగనజ్జలాత్తుచు॥
దొంఠొరుగాకయుంటఁగనితోరమునక్కజమొందికూరికన।
ట్లుండిమనీనిదీమసపుటునికఁదలంపునల్పిబాపురే॥ 10

ఉ॥ పస్తులఁజిక్కఁడేకఱటిపాట్లకుఁజొన్నినఁజొచ్చుఁగానితాఁ।
గస్తవడండుల్పొచ్చనఁడుకాదనిరోయఁడువిన్నఁబోఁడుపై।
బిస్తుదఱంపఁడాదవిడిప్రేలఁడుతూలఁడునాఁడునాఱికి॥
సిస్తుసెలఁగీనాపనుపుఁజెట్టలబెట్టిదుడయ్యెనెంతయు॥ 11

గీ॥ తమకపడిగాధికొమరుండుతానుజెడ్డఁ
కోతివనమెల్లఁజెటిచెనాఁ
గొదరితానుఁ జెడునదియుఁగాకనన్నునుజెటుపఁదలఁచి పంచెఁ
గాకున్నవీనినోడించుటెట్లు॥ 12

ఉ॥ పటికిఁదాననుందలఁచె, నెట్లొతలంచెనుబోతొలంగకే।
నేటికివచ్చితిన్, ముదలనేర్పడవచ్చితిఁబోకడంగితా।
నేటికిఁబంచె, నిట్టిపనికెంచకపంచెనుబోయెటుంగకే।
నేటికిరానొడంబడితి, నెవ్వహినాతనిపద్దుదీర్చుటల్॥ 13

ఉ॥ మంచిదిగాధిపట్టినుడిమానకవీనినిగాటనుండఁబం।
పించెద, లేనిబీతిగుడిపించెద, గాములతోడుపాటుజెం।
దించెద, రేబగళ్ళనరునించెద, నొంచెద, జేతనైనదాఁ।
కెంచెదవంచనల్, పదపనింతకునోర్చిననేమిసేయుదున్॥ 14

క॥ అనితలఁచియపుడెతామే। లొగనినటులన్ సలిలేచి కూర్చొని
మ్రోలన్ దనకాళ్ళొత్తెడుతోనిన్ గనుఁగొనియిట్లొనతిచ్చెగా
రముదోపన్॥ 15

మ॥ మదిని నైచ్చితి నమ్మితిన్ గరము, నామాటొప్పనివీటికా।
టిగరిన్ గాపయివీరదాసుఁడనవత్రిల్లంగఁబేరంది, బె।
ట్టిదమొప్పుమునుగాటిసుంకమునుబాటిన్ దండి, పీనుంగుకై।
సొదఁబేర్పన్ నెలవిమ్ము, పొమ్ము, నిలువనోచ్చొగొమ్మునాచేగుదెన్॥ 16

క॥ అనితనచేగుదెనొసఁగినఁ। బనివినియానడికిరే యిఁబ్రాఁబడుది
ట్టం। బున్గదిలియూరివలకడ గనువచ్చితుపాసివెల్లంగుగదురఁ
గ నెడుటన్॥ 17

సీ॥ కటికచీకటికితోడ్పాఁగమికుటముగాఁ గ్రమ్మఁగొంబొగరాజి
 కనలుసొదలు। సొదలఁగాలికరంబుసుడిగొనినరముల బిగినీర్నిలేచె
 డిపీనుఁగులును। పీనుంగలనుగాటిపెలుచఁజుయ్యనమంటలనుబొ
 ట్లుగాఁబడునెనడుజిడ్డు। నెనడుజిడ్డెఱచి మెక్కినపోతరంబుననట
 చెడికొఱవిదయ్యములతఱచు। తఱచుబొటియలఁదోఁడెడువఱడు
 పిండు। తీండ్రగుండ్రలుగొలుపుకోటండ్రదండు। గండుసోకుపిసా
 సులుమెండునెందు! వఱలఁజూడ్కికివెఱగొల్పువల్లకాడు॥ 18

గీ॥ తలఁకకటఁజొచ్చి, కడునిట్టతాటిపగిది। నుండునొకసోకుఁదడవి
 యెవండవీవు। తలఁపనాచేతఁబడినవేతాళ్లుఁబోలు। పోడిమియుఁ
 బోలికలుఁగన్నవాడవనుడు॥ 19

మ॥ అనరుల్లంబునఁగాఁడఁగన్తోనుచునయ్యాయొత్తనీచేతఁజ।
 చ్చినవేతాళ్లునితమ్ముఁడన్ వెడఁగునైచేతాకునన్ గొంతనే।
 నునునీతోననినీఁగిపాటికడకిందున్ సోకుపెన్తూఁకకున్।
 ధణినైనిల్చితినియ్యన్పయిఁచువేతాళ్లుండునాపేరునున్॥ 20

మ॥ అనుడున్జంకకురోరియియ్యెడకునేరైనింకఁబీనుంగుఁడె।
 చ్చినమోమోడకకాటిసుంకమునుజేసేవారిచేదండివె।
 గొనిటన్ గాల్పనొపూడ్పనోనెలవొసంగన్వీరబాహుండున।
 న్బనిచెన్జూచి తెమచ్చమీగుదియ, చేవన్దాల్పనాకిచ్చెఁదాన్।

21

ఉ॥ కావుననీవునున్ గడమగాములు నెల్లరు నేఁటినుండినే।
 నేవహినానదెట్టుదునొయేమటకట్లుమెలంగికర్జముల్।
 వావిరిఁజేయుటాప్పు, నికవాయపుఁబోకలుసాగిశావుముం।
 దేవలనొప్పఁజెప్పితినుమీ, పటిమార్చెదఁబ్రాలుమాలినన్॥ 22

క॥ నావుడుఁబుద్ధి"యెఱింగితి॥ దేవరయానతి మెలంగితిమ్మరిపను
లన్॥ గావింతుమున్నమీచే॥ హావడి. బడితప్పి మంటిననినుడువుట
యున్॥ 23

మ॥ సరెనాకియ్యెడఁగాచియుండుటకు నోజన్మీఱనీవిప్పుడీ॥
దరినెతొతమగంబువేగనొకటిన్ గాపించుమన్నన్ వెసన్॥
—
బగువొబండులువాఁడుదెచ్చియిడియపైమన్నఁజొకంబుగా॥
విరిపిన్ బోసి మెదిలచిమంచియనుగావింపంగఁజేడవ్వలన్॥ 24

ఉ॥ దానిపయిన్ మెలంగినలుకట్లుగనుంగొనుచెవ్వరెప్పుడేన్॥
బీనుగుఁదెచ్చిరేనిఁగనిపేరెమునన్ జనికాచినుంకమున్॥
బోనియకందియవ్వెనుకఁబూడుపొకాలుపొచేయనిచ్చుచా॥
పాణసిఁజేనిఁదాఁగొలిచిపాయకకాటినినిల్చి మెంతయున్॥ 25

గీ॥ తలఁకకొడలెల్లఁగన్నులు విరిగూరు—॥ టుడిగి తెఱగంటికలిమిఁ
దానుండెఁకనకు॥ గలుగనుండెడుతెఱగంటిగద్దెపదవి॥ చిన్నెలవి
మున్నెకనుబడనున్నెఁజేడ॥ 26

గీ॥ అప్పుడటఁజంద్రమతిదానుహంసనారి॥ పేరఁబరఁగుచుఁజిన్నికొ
మారుతోడ॥ గాలకాశికువిరిబోడికలహకంటి॥ తమకియైపెట్టు
కట్టుదిట్టములమెలఁగి॥ 27

సీ॥ కాలఁజూపించినకర్జంబులను జేతఁజేయుచువనటమైఁజిక్కిపొక్కి
తనకూర్చిపెనిమిటియునికిఁదాఁదెలియమిఁగంటికిఁబుట్టెఁడుగాఁ
గనేడ్చి॥ యెడకింతయోరెంబువడయమిఁగొడుకుఁదానాఁకటిక్
గదనడలిభడలి॥ మురిపెంబుమెయిఁబెంచిముద్దాడవఱసిన తనపట్టి
వెతఁగూర్చితలఁగికలఁగి॥ యెట్టకేలకుఁదనవ్రాఁతే యిట్టిదనుచు॥

నెంచిమఱితన్నుఁదానూఁటడించుకొనుచు। నొక్కనాఁడొకయేఁ
డుగానొక్క యేఁడు। గడపుటయుఁగాంచియటఁగాలకొశికుండు॥

28

మ॥ ఒకనాఁడాపయిలోహితుఁగదిరిరానోజఁదగఁబిల్చియిం।
జికదోఁపఁజెఱుబుగ్గలఁనులిమిగాసిల్లింగనున్ఱాఁకటిఁ।
నికటంబొప్పఁగఁబట్టియూడ్చియవురానీయాడువారందఱొ।
కొకఁకెద్దియంబొనరింపఁగామెసవిసీవోయింటఁగూర్చుఁడుటల్

29

మ॥ తేకతేరఁదినియెన్నినాల్చిటులఁబ్రోదిఁగాంతువట్లొప్పదీ।
వికపైవన్యలతోడనెల్లపుడుదోయిఁగట్టివేఁబోకఁద।
ప్పకియెందేజనిపుల్లూకులునుదబ్బల్ వేల్చికట్టెల్ తొలం।
గకతెన్నంచునదల్పవాఁడవుడుపీఁకఁజెందివాపోవుచుఁ॥ 30

చ॥ చనియపుడింటఁబ్రాఁచిపనిఁజక్కటిదీరెడుఁగినింగనుం।
గొనితనుఁగాలకొశికుడుగొట్టినవైనమదెల్లదెన్నినఁ।
బనవికరంబుసారెదనపైఁటచెఱంగునఁబట్టికన్నుదో।
యినిదడియొత్తియెత్తుకొనియెత్తెడునంగదనంగలార్చుచుఁ॥ 31

చ॥ నిను, బసిపాప, లేనినువు, నేరిమిఁదేఱనిచిన్నపోఁటనిఁ,।
గనుఁగొనికాలకొశికుఁడుగట్టడిఁబెట్టికడిందిచెడ్లు-బొ।
న్ఱనఁదననోరెటాడె, నకటానినునేనిముసంబునేనియు।
న్ఱనుఁగొనకున్ననోర్వ, నికఁగానకునిన్నెటుఁబుత్తునన్నరో॥ 32

మ॥ చికటారిఁగయిసేసిమేననగలుఁజిన్నారెఁగొల్పి, కొం।
కకతేజీపయినుంచిలెంకలిరువంకల్ గొల్పమన్నీండురా.
నికరాఁజానసివాఱువోవుపదవిఁనేటించిరాకత్తిను।
టుకొనఁగొంచిననీవునేటికొకపాఱుఁగొల్పఁబాలైతివే॥ 33

గీ॥ అనయగుర్తిలింగలుములనలరుపదవి నొలయుగరితవఁబుట్టక యొరు
ల పెట్టు। పోతలకులొఁగు పోర విపుట్టువంది। పోడిమినడంగునా
కేలపుట్టితయ్య॥ 34

చ॥ అని వెత వేడి వెచ్చిమదినాఁగకయుబ్బుచునంతకంతకు॥
బనుపడువంతగ్రుక్క గొనిపట్టిరొయింతకుఁబాటునానతి॥
బనివినకుఁడ గాదతనిపన్నొనరించుటపాడి, తండ్రి, యం॥
చనువుగిబుజ్జగించితనయకుగనఁజేర్చి కొమారు బాళిస్తై॥ 35

ఉ॥ కాలియపిఁడునుండియునుగండుఁబులుంగులదండునుండితో॥
ల్వేలుపుదాడినుంకియడవిగలదండిమెకాలనుండియొం॥
దాలరిమూఁకనుండిఁచెడుగందనియట్టుల నెల్ల వేల్పుల॥
దొలలిదేఁపిపట్టిచెయ్యిదామెతఁగూయిగంట్టియాదట॥ 36

ఉ॥ తోరముజాలువాటనుదోయిదొరంగెడినటిబొట్టుదా॥
సారెచెటంగునకడుడిచిచక్కటిముద్దిడిమోముమోమున॥
జేరిచియన్నగోసరఁజెట్టుఁగొలంకులుగట్టుఁబుట్టులు॥
సాగువలుడలంచియెటజంకెదవోపదిలంబునాయనా॥ 37

క॥ అనిసఱియు గొమరునడవికి॥ ననుపఁగమదిరాకచేతులాడక తం
డ్రి॥ యనిపులపొడుచుచుఁగానకు॥ జనుతడుపుందార్లవెంటజతప
టచితమి॥ 38

గీ॥ అన్నలాగవీనిననిపెదమీవెంట॥ దోడుకొనుచునేగితోడితెండు॥
మున్నునెన్నఁడడవితెన్నెఱింగినవాఁడు॥ గాఁడునేడుగ్రొత్తక
రముమెచుక॥ 39

క॥ అనిపనిచి, తరలుకొమరుని॥ వెనుజను, దనినిలచు, నదిగొవెడలె
డుననిముగ్గనుఁగొను, మరలును, మఱిమఱి॥ వెనుదిరిగికును, గ
రంబువెనుగొను, మగుడు॥ 40

గీ॥ మగిడికనుచూపుదనుకకొమారుఁగాంచుఁ| గాంచియంతంతపాడ
మసకలనుజూచుఁ|జూచికంటికిదవ్వైన సుంతవేచు| వేచినైఁచ
నితమివేఁడివేఁగు నేగు॥ 41

గీ॥ ఇటులనాహంసనారితానింటికరిగి| పనులొనర్చుచునపుడప్తుతన
కుఁదోఁచు|చెడుగుఁజిన్నెలఁగనియేమిచెడ్డపొసఁగి| నున్నదోయం
చుఁబొగలుచునుండెనపుడు॥ 42

క॥ పనిగొనికనుకనియునుమదిఁ| గనరనరునుబెనఁగొనంగఁగొనికుఁ
డాలో| ననెవినుకలికంటివలం| తినిదక్షకుఁబిలువనంపితీవసమె
నయన్॥ 43

క॥ మునుపావేలుపుదొరకొ| ల్వుననుహరిశ్చంద్రబొంకుఁబొరయిం
పవసి| ఘృతతోడఁబ్రతినచేకొని| పొనరిచితిన్వెతలువాఁడుబొం
కండెందున్॥ 44

ఉ॥ ఆఁచితిరాసిరుల్, మఱియునాఁడిఁబెట్టఁగనైనవారిఁజే|
రేచితినాలుఁదానెడయరేచితి, లోఁచితి, లొచ్చుఁజెయ్యులన్|
వేఁచితి, నేఁచితిన్, దడపువేచితి, జూచితి, నుల్లమూఁచితిన్|
గ్రాఁచితి, మాయురే! తనదుకట్టడియెట్టిదొ, బొంకఁడేమిటన్॥45

చ॥ పలికినలాగొనర్పమినిబైసుకదప్పుటెగాకమోనపున్|
వలఁతులునల్పురందుఁదలవంపులునున్నగుబాటుచేటునున్|
గలుగును, నన్నుఁగావలసికాఁదగుఁజెట్టలనాకుబాసఁపై|
నిలబడి నేఁడునాప్రతిననెక్కొనఁజేయఁగనీకుఁబోలదే॥ 46

క॥ నీవాకొండలనేనినె| తావేండ్రపువినముసెగలఱంపిల్లెడుపే| రా
వడికోఱలఁగ్రాఁచం| గావలఁతివి, పెఱలదెంతకలఁచఁగనీకున్॥

క॥ పనివినెదవేనిఁజెప్పెదఁ వినుము, హరిశ్చంద్రు వెలఁదివెతనిపుడివీ॥
టనుగాలకొళికునియి॥ టనువర్తవైకలహకఁటితవతవకిరవై॥ 48

గీ॥ ఊడిగంబులొనర్చుచునుండియింటి॥ పుడమివేల్పనతీవేల్లిపుడక
పోపు॥ పొనికతుంగలఁదెమ్మనితనకొమారు॥ జన్నిగట్టులజతఁబం
చియున్నదిపుడు॥ 49

చ॥ కనుకయిదేయెడంబుసుమి, గ్రకుగ నసీపిపుడేరికీయెడ॥
గనుపడలేగికాననొకకట్టనొపుట్టనొడాఁగిలోహితా॥
స్యనిగెడపంగమాకొనుము, చొప్పటియైవినివానితండ్రె॥
న్ననబిగువీఁగితానుబ్రతెనకవిడిపట్టుదొంగుఁదక్షకా॥ 50

మ॥ అనికకదక్షకుఁడంతవల్లెయనియొయ్యకబాసితామన్నగో॥
వణపుకదాల్పులువోవుతెన్నెఱిగియవ్వైపేరియందొకెడ॥
బొనుఁగుకగంచువనఁజ్ఱిఁగాంచియటవైపుకజూదియాచెట్టుకీ॥
దనుబుట్టకగనిలోహితకఁటచుచేతకనిల్చెనప్పట్టునక॥ 51

శా॥ ఆలోవెల్పడిపాటుబొట్టియలతోడైలోహితాస్యండుమై॥
దూలక, హజ్జలుగంద, మేనఁజెమటల్దోతేరఁగా, యూకటుల్॥
వ్రేలక, మాటికినూరుపుల్ నెగయ, డప్పిడస్సి, యోలంబులక॥
సోలింతల్ వడనిల్చుచుకబడలికికజూఁకించుచీతీరునక॥ 52

సీ॥ పుంతలగనిమలఁబొలములఁబడి పిల్లకాలువలనుమెట్టచేలుదాఁటి॥
వడదేఱనటచుగ్గిగుడినొండుఁగనియంచుఁదడవాఁగిచనికాలిదారిఁ
జీలి॥ ఒలుకులకొకయింతవలకడతెరువదిపొలిమేరగడచి నాపొ
లముఁదఱిసి॥ గుబురులొపొదలునుగుట్టలుజలజలనులివ్వాడనోడెడు
న్మాటసెలలు॥ నేలకందెడుకొమ్మలగ్రాలుచెట్లు॥ పొనికతుంగలు

తెల్లునుబోడపట్లు। నరవలునుబుట్టలోలముల్ గరువుగట్లు। నాకు
లలములుఁగలుగు చిట్టడపఁజొచ్చి॥ 53

చ॥ వడుగులదేమొకొనికునివాలక మోముటివేల్పు సేతయో।
నిడుపనితేఁడుతక్షకుఁడునిచ్చినచోటికయేగినాఁజ్జిలి॥
బొడగనియంచు నాకులనుబుల్లలుఁగోయుదమంచునయ్యెడ॥
విడిసిరి, లోహితాస్యఁడును వెన్నడిత్రోవయలంతనూలుచు॥ 54

గీ॥ అచటఁగెలకునఁగొలకునొండరసి డాసి। దగసనఁగనీరొకించుక
త్రాపిమిడి। మాఁజ్జి మొదలునచలమోపిమిడివినిదుర। వోవుట
యు లేపివడుగులువోచుమానిన॥ 55

చ॥ పొనికినువ్రేల్చికిట్టియలుఁబుల్లలు వారలు సేకరించిప।
మ్మినదదిచూచితాఁబడయమిదమి నాకులమాఁజ్జికోన్ముల॥
గనుఁగొనినిక్కియంచుకొనఁగానటఁదక్షకుఁడుండుపుట్టపై॥
దనకుడి కాలునూదికయిదండనొకించుకయెత్తెనత్తటి॥ 56

శా॥ పుట్ట వేచినతక్షకుండపుడునిప్పుల్ గ్రకుట బ్రేవ్వండపు॥
సెట్టూర్పుల్ నిగుడవారీనఁబడగనిత్రిందిత్రెకొరట్టుచు॥
గట్టలఁ బుసకొట్టికొప్పిసపునాలకల్ దేర్చిక్రేఁగోటల॥
మాట్టు బెట్టఁగలోహితముగఁజె, నవ్వుయంచునప్పపడ॥ 57

గీ॥ కాటువడిసోలెమాఁజ్జియుఁగాలెఁగాని। త్రాచుపనివినివచ్చియా
రాచపట్టి। మన్నిగొనఁజాలదయ్యెముదన్నునటకుఁ బనుచునె
డదల్లియెట్టిదీవనలసిడెనొ॥ 58

క॥ వెలుచటవియపుడుమెఱకరు। లటుతబెను నిల్వలోహితాస్య
నిబెలుచ॥ గఱచుటయునుగైయ। మ్మటిపొడవడఁగుటయుఁ
గాంచిమరలెడుపూనిక॥ 59

ను॥ అలరాపట్టిఁగలంచియచ్చెగువుగాదా! త్రాచుకాటందియున్।
 బొలివోకల్లవిసంబుఁదిన్న నెలదాల్పున్ బోలియొక్కఁతెతా।
 సొలసెన్ గానినఁ తేమిగాఁడరయుఁడీసొంపిల్లు మైకెంపుఁజా।
 యలువోవజ్జలుగాజువాఱపు మొగఁబావాడదొక్కఁతెయున్।

60

ఉ॥ ఆయతపాటు జేసినుది నాఁగనిజూలిఁగొనూరుపీనిము।
 న్నాయనఁహంస నారియిటకన్బుచు నేమనఁకాపుగొల్పనీ।
 తాయత రెట్టఁకట్టిఁదొతప్పక తాఁకినత్రాచుకాటుఁదా।
 వాయముపుచ్చితొంటిచెలువంబునఁగ్రాలెడుపీనిఁగంటిరే॥ 61

గీ॥ ఇప్పుడొల్లవోయెఁదెప్పరిల్లనొకింత। తడవువట్టువీనితల్లికెఱుఁగ।
 పటపనురవునునకుమాటి నాలసింపఁగ। నడనుగాదటంచుమాదెద
 లంచి॥

62

క॥ కడువడినిండ్లసుమగుడుచుఁ। దొడిఁబడనుటపెడలనొకలఁదొలిను
 డులుగవు। ల్భేడలఁగమిడియలఁబలుకుచు। నెడనెడలోహితుని
 చందమెన్నుచుఁద్రోవన్॥

63

సీ॥ ఇంతసేపటికిలోహితుఁడుదాఁగళదేగు, యళదేరిననలకైకాంచె
 నేమొ కాంచితానొంటరిగానున్నకతమునఁగళవళపడివెఱఁగం
 దెనేమొ వెఱఁగందియింటికినుఱుచో నెఱుఁగమిదడబడితాదా
 రిదప్పెనేమొ తప్పివేఱొండుక్రంతనుజీలి మాఱపునకట్టంపుట
 డవిఁదాఁదరిసెనేమొ॥ యింతకాపామువిసమెక్కిఁగంతుకొనె
 నొయేమొకో, వానిమనవెంటనెడపకనిచి తోడితెండనెనయ్య
 న్నుతోడనిప్పు। డేనునుచుఁజెప్పఁదగునంచు నేగవేగ॥

64

చ॥ వడుగులుపీఠికిన్మాఱలివచ్చిరె, క్రుంకెడుఁబొద్దు, దూఱులున్।

దొడుకులువచ్చె, రాఁడిఁకను, దూపిలినుకెన్ నొత్తోవఁజికెన్ నో।

కొడుకనిమాటికిఁ దెలుపి కొంతపడఁదలసాలనంది, లో.

నడఁగనితాల్మిఁజంఘ్రముతయప్పుడుకన్గొనుచుండియంతలో॥ 65

సీ॥ మసకలైకనదప్పుపొసఁగ నేర్పడరానిపొడవుల వడుగులపొడ
పుందలఁచుఁదలఁచికన్నాపు మేరలగొంతవొడకట్టు మెఱకన్లఁగని
వత్తురనుచు నెంచు। నెంచియంతంతకు నే తెంచు వారలఁ బసఁగఁ
గన్గొనితనపట్టికరయు। అరసిడగ్గలుమూఁకఁబొరిఁగొమారుఁడులే
మివెనుజిక్కెనోయంచు వెతఁగలంగుఁ। గలఁగిడాసినవడుగులఁ
గాంచితండ్రు। లారలోహితుఁడేడనియడుగవడుగు। లదవదలు
వోవుచునుగుండెలవియవాని। యునికిఁదెలుగును జెప్పనయ్యో
యటంచు॥ 66

గీ॥ వెలుగుఁబాటున మొనటికినటుకబడిన। యరఁటివహినిట్టనిలువు
నకొరగినేల। సోలివ్రాలివితాకందినుంతదెలసి। హాకొమారాయ
టంచుఁబేరాదబనవి॥ 67

క॥ నేలందడవుచు బ్రాఁకుచు। వాలుంగనుదోయిసీగువఱదగొనఁ
లో। జాలిమునుంగుచు పోలుచు। హాలెముననరందిలోహితా
స్థాయనుచు॥ 68

క॥ పడిచేడ్చడిబడిఁగళవళ। పడిచిత్తగుబొన్మువగిదిబడినుడిసేతల్।
పడికొంతవడికిఁదేర్కొని। కొడుకాకొడుకాయటంచుఁగుంచుచు
ఁదనలో॥ 69

చ॥ పెనిమిటి..బాసియున్న వెతపెంపునఁగ్రాగియునీకతంబున॥

దనివగపార్చియుంటి, దరిదాపిఁక నెవ్వరునామ, నెవ్వగ॥

మనుగడఁబుత్తు, నేకరణిమానుచునివ్వగ, ఁదండి, నిన్నునా।

తనకలిపుష్పముట్టు నెడఁదద్దటియెంతతల్లంకితోమది॥ 70

క॥ అనిపలువగలఁ వగలఁ | బన వెడియాహంసనారిఁబదరికరంబుఁ
గనలిపరుసంపుఁజూటుక లఁ | గనుఁగొనియక్కలహకఁతిగసగు
చుఁబలికెఁ॥

71

శా॥ నాకానేర్పెదవీవగల్ తవళికానా! పట్టిమున్నెడకో |
పోకఁదారిచినీవునుఁశురుఁగుచొప్పుఁవేచిపెబ్బొత్తి, న |
యోక్కుఱ్ఱంబొడపుర్వుముఱ్ఱైననినన్నూటింపఁగానేడ్చుచుఁ |
బోకిళ్ళఁబడునీతెఱంగెటుఁగుచుఁబో, యోసితోఱ్ఱయింకఁ

72

మ॥ పనిపాటెయ్యదిఁజేయకిప్పుగిదిఁగువ్వాడంబునఁదేటినిం |
డినయింటఁమునిమాపునఁజెడుగువాటిల్లంగవాపోయినఁ |
చునుకొందించెదనోరుమూసికొనియెంచుఁబోకనీచెయ్యికిఁ |
జనునూనాకడసాగిరావివి, గరాసా, హంసవారీయనఁ॥

73

చ॥ అనయముఁబొక్కి, కన్నకడుపొటఁగొమారుపయిఁదలంపులోఁ
బనుపడియంతకంతకునవారిగవంతనెలర్ప, బాటుతఁ |
గనుఁగొనియాపెకాళ్ళపయిఁగ్రాఁచువెతఁబడియానటఁననుఁ
గొనకొనికాచినాయడిగికోలునొసంగవెతల్లిమొకెదఁ॥

74

చ॥ అడవినిబాముకాటువడియక్కటమాలియనుంగుఁబట్టిపెం |
పెడలెడు, దల్లి, యెడవిసమెకుగనొ, యెక్కకమున్నెయాడకుఁ |
దడయకవానిఁదేఁబనిచినక్కగుమందులు మన్నఁబోసినా |
యెడరెడరింపఁగాఁగొమరునిచ్చినపున్నెముఁగట్టుకొమ్మనఁ॥

75

మ॥ మునునాపెన్నిటివేచుత్రొగడనసొమ్ముఁబెట్టిజట్టిఁనినుఁ |
గొనితెచ్చెఁమటిదానివడ్డికిఁకఁగాన్పుఁమన్నఁగావెజ్జురాఁ |
బనుపఁజేసిపసిండివెచ్చమునకుఁబ్రాల్తాలకీనేడుమాం |
దొనరింపఁదగు! బాగు!! చెప్పినివినాకోయెమ్మోండి, బాగా!!!

76

చ॥ వడుగులఁగూడి వేల్చి నెఱపఁగొసఁదెమ్మనిపంప. వారివె।

న్బడిఁబడిరాకబల్చిడిసిపాటునఁద్రుళ్ళుచునుండఁబట్టక।

ప్పొడవడునీకొమారుఁడటఁబుట్టలగుట్టలఁజెట్టుఁజేమలఁ।

బడుకులనెక్క నేటికటఁబ్రాఁకెడుపుర్వులఁజిక్క నేటికిఁ॥ 77

గీ॥ అడవిఁబుట్టలఁగోమలనడరుపాప। గమికిమునుమున్నెవాకట్టుఁగ
ట్టమైతి। మదిగదామేమొనర్చినయట్టితప్ప। తప్పలోఁగొనిమ
న్నింపుతల్లిమమ్ము॥ 78

క॥ అనియుల్లసములనుల్లముఁబనికెడుములుకులనుబోలుపలుకులుగదు
రం। జెనకియును నెట్టకేలకుఁ। కనికరమెదఁగొంతదొనుకఁగాని
టువలికె॥ 79

చ॥ బ్రతుకనిబిడ్డబారెఁడికఁబల్లరువానిగుటింవియేలాకో।
వెతపడెదిట్లుమందొసఁగువెజ్జటలేడుకొమారుఁజూడఁగా।
మతకరియాసయున్ననొరిమఁబనులెల్లనొనర్చియేమిటఁ।
గొతుకులువెట్టికీవెడలిగొబ్బునఁబేపునరమ్ముపొమ్మనఁ॥ 80

గీ॥ సంజవడదివ్వెలుంచిపసాపడంగఁ। బ్రొద్దునకువండివారిచిబోన
ముంచి। మంచములవ్రాల్చియయ్యాలుమగలునిదుర। వోవుదనుక
నువరపుడములమెలంగి॥ 81

చ॥ వనటఁగలంగిచంద్రమతివైశమపట్టినిఁగాంచుపూనిగఁదా।
రొగనినకడిందిచీకటినిగొంకకయన్నిసినొంటిఁబెన్నిటిఁ।
దనమదినిల్పియత్తలఁపెత్రాణయుఁదోడునుగాఁగలోఁగఁగ్రాఁ।
గినవెతముంజిదారులెఱిఁగించినదారినిబట్టియేగుచుఁ॥ 82

గీ॥ పైఁపరానివంతఁజటియలఁబట్టియ। టంచుఁబిలుచునిలుచుననరుఁ
బెనుచు। గవులఁదవులుమాటురవలినున్నాడని। వించుఁగాంచు
ఁబలవటించునెంచు॥ 83

సీ॥ గుట్టల గాలించుఁబుట్టల నాలించుఁబట్టియటంచులోఁబలవరించు।
పుంతలఁబొడగాంచుఁ వ్రంతలకడఁబొంచు బిడ్డాయటంచురాఁ
బిలువనెంచు। నీమలఁబరికించు నేమలదరిసించుఁగన్నతండ్రియం
చుఁగలవరించు। గరువులఁబటతెంచుదొరువులకరుదెంచుహాకొ
మాగాయంచునాలపించుఁ। దఱిసికనుఁగొన్నచోట్లకుఁగరలిమ
రలు, నెమకు నెంచునుగానక నెగులబొగలుఁ। గొడుకయెండేగి తే
యనిగుంచుఁగంచు। నేమి సేయుచునని నేలకెఱఁగియొలు॥ 84

క॥ అలుఁగుల వెలుగులఁగలుఁగులఁ। బలుఁగుల నెలుఁగులనుజిలువప
లుగులరోయు॥ గొలఁకులఁకెలఁకులనొలుకుల। కలఁకులవలఁకు
లనుఁడాయుఁగానకయెంచు॥ 85

సీ॥ కరలారనీటిజక్కరలారమీరై నఁజూప రేనాముద్దుపాపనించు।దరు
లారచెంచుచౌదరులారమీరై న నరయ రేననుగన్నయనుఁగునిం
చు। మఱులార రేయిద్రిష్టురులారమీరై నఁగానరేనామేలికందనిం
చు।గడులార మెకపుసంగడులారమీరై నఁగంటి రేనాకూర్తికాన్పు
నించు॥ కొమ్మలారనిరాబారికొమ్మలార। మావులారనెఱాగాడ్పు
మావులార। దారులారజగాజడదారులార। ఏడనున్నఁడొయె
ఱిఁగింప రేకొమారు॥ 86

సీ॥ పొదలలోనిసుమంతమెదలిననాయనాయని డాసి నెమకి లేడను
చుమరలు। సెలలనునులివాడుజలజలనాలించితండ్రియటంచుఁదా
ఁదడవితరలు। చఱులచుప్పులువెట్టుగుఱకలఁబాటించియన్నాయ
టంచుఁదానరసియొలు। కెలనమాఁకులగూండ్లఁబులుఁగులర్ద
వినియయ్యాయటంచుఁదానడగి తెరలు॥ నంతకంతఘటబట్టిపైనల
ముమరులు। హెచ్చబడిసొమ్మసిలుఁదేఱునిచ్చ నెరియునుదిలగొను

వేందుతైచూచునొల్లఁబోవు। టిచ్చవడులేచునిలబడు వెచ్చనూ
చ్చుఁ బొగులుహలోహి తాయనిపొక్కి పొరలు॥ 87

సీ॥ కటికలైమీరునాకన్నతండ్రినడంచివిందొనర్చితిరేమొవినుచరేల।
కట్టిఁడులైమీరుపట్టినాపట్టని దినినారొయదినాకుఁదెలుపరేల। నె
నరుఁబోకార్చియాఁకొ నిమీరునాకూననులిమిమెక్కితిరేమొను
డువరేల। కరకరిమైమీరుగనినాకొమారుని సొరిదిమింగితిరేమొ
చూపరేల॥ కడిదిపసిదిండులారసింగంబులార। మెగపురాగొం
గలారయోచుగమొగంబు। పులుఁగుగములారమీరునాసిలుగుదొ
లఁగఁజూపరే నేఁడునాముద్దుఁబూపనించు॥ 88

క॥ అనితామెగములగములన్। గనుమలఁగనుములను, మలలగనులన్
దొనలన్। గనుఁగొనునెందున్గానక। మునుకొనుపేరెడరుఁగడ
లిమునుఁగున్మునుకున్॥ 89

క॥ మఱియున్బైకొనునెగులున్। వఱదన్బడితెరలఁదేలివనటకుఁదు
దిగ। ట్టెఱుఁగకతొరఁగుచునపుడపు। డెఱకువమఱకువలఁగలఁగి
యిట్లనివనరున్॥ 90

ఉ॥ కానఁగదయ్యనిన్నిపుడు, కట్టిఁడిరాలిదిగాకతల్లియా।
నా! ననునీకడిందియెడకంచినదెంతతెగించెనింకనే।
దీనిమొగంబుఁజూడవెనుదీయకతాగొన్నదోసమంచు, నీ।
లోనఁదలంచియారములలోయలలోఁగికురింపడాఁగితో॥ 91

ఉ॥ లేక, జగంబులన్సవతులేనిజగాసిరిఁగన్నరాచక।
న్నాకుననుంగుఁబట్టినయి, నాడికలేలెడువాఁడనయ్య, నే।
నీకడనొక్కపాటునికీనీకొనిలేకగనైతినంచునో,।
రాకమొఱిగితింతకనరాయనరాననుగన్నయన్నరో॥ 92

శా॥ అన్నాపున్నమచందమామనగునీయందంపు నెమ్మోమునా।
 కన్నుల్ చల్లనడంగ నెంతోయెలమిన్ద్రాలంగనుంగొంచుబై।
 బన్నంబుల్ మది నేర్చు నెన్నివడినక బాటింప నేనక్కటా।
 కున్నానన్నిట బాసిపోయెదవెనాకున్ బ్రాపుఁబోపేరికన్॥93

ఉ॥ లాయ, నుసింగితింతకనలాయను, నింకనుదోఁపరాదెవే।
 లాయను లేకడించునరులాయనుగన్నడ సేయఁగండిమే।
 లాయను నేపరింపనగులాయనునింతటియొల్లఁబోకలే।
 లాయనురాచబొట్టియ నెలాయనుబాయఁగఁగోరెలాయనున్
 94

మ॥ అనుచున్ గ్రంతలవ్రంతలన్ సెలలలోయల్ గాంచితా నెందునున్
 దనకందన్ బొడగానమిన్ నిగుడువంతన్ దోఁగిమున్రోయుచున్।
 జనుచేదోయొకయూరెలుంగువిని యాచాయన్ గనుంగొంచుఁబె।
 ల్చనబూతంబులునక్కలున్ గొజలునోజల్ చూచుచందొక్కెడన్
 95

మ॥ కనుచున్ గుట్టకొకింతదాపాలముప్రక్కన్ వాఁకఁదాగ్ధాణఁగ।
 గొనిమున్వడ్పులుదెల్పినట్టియలపుల్గుల్ చూచికన్గంటనం।
 డనుజెట్టొక్కటిగాలిబూదియయియుంటన్ డాసియాచెంతనొ।
 య్యనఁబుట్టన్ గనియాదఁదెర్లు వెత మైహోలోహితాయంచుఁదాన్॥
 96

చ॥ అడఁగినమట్టిబూదిపయినజ్జలు మోవఁదలాఁపిపుట్టగా।
 నడరనొకింతఱొమ్ముపయినజ్జొక యోరకువ్రేలనేలఁజే।
 పడియరమోప్పుకన్గవ నెపంబునఁగూర్కన వానికైవడిన్।
 బడినకొమ్మారుఁగాంచిపడెఁబట్టుదొలంగినబొమ్మచాడ్పునన్॥97
 క॥ పడి మైనుజచియొకించుక। పడికిన్ దెలివొందిటిచ్చిపడికొమరుని

పైఁ బడిమోముమోముఁజేరిచి। తడవుచు నెదమోదుకొనుచుఁ
దల్లడపడుచున్॥ 98

చ॥ జడిగొనికంటినీరురలిజాలొగన నేడ్చుచువ్రాలి కేల్వన్।
గెడయొనగూర్చిగుచ్చియొడికిందనకందనుజేర్చి మేనమ।
న్దుడుచుచునంతకంతవెతదూకొనసొమ్ముమునింగిసోలెన।
య్యెడరునఁగన్నతల్లికడు పెవ్వహివోరిచియుండునక్కటా॥ 99

క॥ తనితెలిసియెలుఁగురాల్పడ। మునకుచుఁబుడుకుచునుగాళ్ళుమొగ
మున్జేతుల్ గనివెచ్చలేమికయ్యో। యనిపొగులుచుఁనండ్రీయా
సలడఁగించితివే॥ 100

క॥ అనిమటిమెయినసురులుగల। వనిముకుఁజెరమలనుగేలుననువుగ
నిడిక। న్గొనివేచియేటికీవల। వనియాసలు, చనినవారువత్తురెమ
ఱులన్॥ 101

గీ॥ అనికొమారునిపైవ్రాలియాదవ్రాలి। సెరగునుడిగొనఁబరికించి
సేకరించి। యడఁచిననుమాటికుప్పొంగియెడఁదగుంగి। పేర్చియే
రెచ్చెడువనటమైబిడ్డఁగూర్చి॥ 102

ఉ॥ నాయనుఁగా, తొలంగఁదగునాయను, నన్నిటుడించియేగనా।
నాయనువంతసైఁచఁగలనాయను, నక్కటప్రాపిఁకేదియ।
న్నాయను, వేల్పుఁదోడుపడెనాయను, నొంటరినైతినయ్యెకు।
న్నాయనునింక నేమనుచునాయనుఁబైఁబడినాయనాయనున్॥ 103

॥క॥ వడువులవెనుబడివేలిమి। పుడకలసెపముననువచ్చిపొనుపడియడ
విన్। భడికడకు నెట్టివెతపాల్పడతివిరా!తండ్రీ!చిల్లువపాలైయొం
టిన్॥ 104

క॥ పది నెలలు మోసినినుగ। న్నదినిడుపనిపాలు సేయనా! తుదకక
టా। యదవద నేకొఱనోములు। మొదలకనో చితినొయవిముఁ
డకయున్నే॥ 105

ఉ॥ హోయనుజూడ వేమిబరు వాయనుబలక వదేలకూర్తిప్రో।
వాయను మోసమూనమురు వాయనునన్నలరింపకున్నఁబ్రా।
వాయను నాయలంతవిన వాయనునర్తిలిముద్దొసంగ లే।
వాయనుగాననీకునిర వాయను నావెతఁదీర్ప వాయనుక॥ 106

గీ॥ అన్ననిన్నుగన్నదదియొక్కటియగాని। పెంచిగారవించిపెరిమ
ఁజేసి। గోముసోముఁగాంచనోమనైతినివాఁడె। గొంజనైనవెల
యుఁగొంత మేలు॥ 107

సీ॥ పుట్టినప్పుడునిన్నుఁబొడగాంచినిడుమన్ని వెలయుదువనిరిజోస్వ
లుకొమారె। పొత్తులనుండనీపాలు పెంచిపేరు పెంపులఁగందువనిరి
పెద్దలుకొమారె। మువ్వంటులటుపోకమున్నెనిన్దని కొలంబెలరిం
తువనిరిపాటులుకొమారె। దోఁగాడునాఁడె నీతులకింపుఁజెలు
వెంచిగటువయాదనిరి యందఱుఁగొమార॥ అక్కటావారిపలు
కులనైనఁగొంత। పెనుపుఁగనవైతిమనవైతిననదనైతి। నింకనే
మందునికముందు నెటులమందు। నన్ననీవంత నెట్లోర్తుఁగన్నతం
డ్రె॥ 108

క॥ హా! నెలకెల్లఁజేనిగ। నేనినుగాంతునని యుంటినిట్లాయెఁగటా।
తానొకటిదలఁపదైవము। దానొక్కటిసేయుననుట దలకొనెని
జమై॥ 109

క॥ పట్టిపట్టములేలక॥ బుట్టియునీవిట్టులడవిఁబుట్టలఁబద్ధుకేక॥ గుట్ట
ల్లబడనీనుకులక॥ గట్టిఁడియలనలువయెట్లుగావ్రాసెనయో॥ 110

మ॥ నెలఱాబంతిబవంతి మేలుమగతానిద్దంపుఁగీల్తుఁగుట॥

య్యెలఁగ్రాల్గంటులుజోలఁబాడఁగడుహోయి గూరుగనీవెట్లుమ॥
 వ్వులుగోండ్రింపవఱుళ్ళులార్వ వెఱపుఁబోకార్చియీకాటుకో॥
 నలఁదెన్నుంటివదెట్టులోన్దెన్నొడలన్నానీకు నేఁడీయెడఁ॥ 111

ఉ॥ వానియదల్పులఁబరువు వాటుచువచ్చి చెఱంగుఁబట్టియ॥

మ్మాననుగాలకొశికుఁడుహోవడిఁగాటియఁబెట్టివేకువఁ॥

గానకు నేగివేల్చికగుక శ్టెలఁదెన్ను నెనంటివయ్యనా॥

తోనిపుడేల చెప్పవదితూలితోడీలితొఁమూలిదోరితో॥ 112

సీ॥ పలుగుఱా లెక్కమంపిలనుండియీవిందుఁబలుగుఱా లెక్కమంపి
 లితెనేడు॥ మనుఁజేండ్రదొరలమన్ననలందఁగలనీవుమనుఁజేండ్ర
 దొరలమన్ననలుగంటె॥ వాలమ్ములొద్దఁజేపడఁబ్రోవుగనునీకువా
 లమ్ములొద్దఁజేపడెనెనేడు॥ దురమునజముదాఁడిఁబొరయంగఁబె
 నుపొందిదురమునజముదాఁడిఁబొరసితిపుడు॥ వాఁగునడపులఁబెం
 పునుబడయఁగల్గి॥ వాఁగునడపులఁబెంపునుబడసితిపుడు॥ కడిదిరా
 కల్లితుదకు నెక్కరణివైనఁ॥ దనరెననినేడు తనివొందిచనితె
 తండ్రి॥ 113

సీ॥ నాయనాయన్ననన్దాయంగఁబరువెత్తి యెలమిముద్దిచ్చువారెవ్వ
 రింక॥ ఎటకేగితన్నఁగొఁగిటకాగి యాడఁబోయినంచుఁదెలుపు
 వారెవ్వరింక॥ గిలగించిపఱచిచెక్కిళ్ళగుంటలుదేరనవ్వి నవ్వించు
 వారెవ్వరింక॥ చుంచుచువ్వుమనన్నజుణిఁగిదవ్వులకేగియెలరార
 -బలుకుపారెవ్వరింక॥ దుడుకొనర్పకుమనవినఁదొక్కుపల్కు॥ లె
 లయసొగయింపఁజేయువారెవ్వరింక॥ గురువువాటుచునావంత
 కొంతయింక॥ నెలమిననుఁబల్కరించువారెవ్వరింక॥ 114

మ॥ అని తాఁబల్తుగుగుందియింకనును రేలా, బొందిపొందూడ్చుటే॥

యనువంచూనియటంతలోఁదలఁచిమున్నఘంగనఁగొన్నబాఁ

పనిజూటాడినదాననౌచుఁగొలకుఁబాలౌదుఁగానంచునె॥

చి నెఱిగఁబట్టికిముందొనర్పఁగలయాసేతల్ కరంబెన్నుచు॥115

చ॥ కనలుచుఁబేర్చియక్కలహాకంఠి, కొమారునిచొప్పెఱింగిప్రే

పునఁదనురఘటంబీటకుఁబుచ్చెను, దామసమయ్యె, నింతలో॥

మనిఁగినవీనికింకఁదగుమంబరపుఁబనులెల్లఁదీర్చివే॥

జనఁదగునంచులేది వెశనైఁపమిఁజేడ్పడి వ్రాలినేలమై॥ 116

గీ॥ పలవరించుచునొక్కొంతయలవరించు॥ కొనినదిటమునఁబూనిమూఁ

పునఁగొమారుఁ॥ బెట్టుకొనిలేదియటఁగూఁతపట్టునేల॥ గనలుసా

దలుంటఁజూచియక్కడికినపుడు॥

117

సీ॥ ఉరకహరిశ్చంద్రువరఁకులనలయించిచెందఁగాఁగ్రమ్ముకొనికునిస

డియె॥ చెలిచంద్రమతిచెందుచెట్టలఁగనివేల్పుముగుదలువడుజాలి

ముమ్మరంబొ॥ చెనసిలోహితునిమాకొనినతక్షకునింకఁజలపెట్టఁ

దవులుదోసంబుపెంపొ॥ వితహరిశంద్రునివెతనొంపఁదొడరినయ

లమిత్తిమఱకువకలిమినింపొ॥ నాఁగఁజేఁకటినిండనానడికిరేయి॥ న

డలుదడబడఁబ్బూర్పుగడలుకొనఁగ॥ వెతగరంచఁగఁగనుదోయిపెల్ల

గొనఁగ॥ దడవలనుదారెఁగడపుచుదరలిముందు॥

118

ఉ॥ త్రోపడిగాములొండొరులెదుర్కొనిపీన్దులఁదిన్నమత్తుమై॥

నేపుననార్పుఱాపులవియెల్లెడఁజిలఁబొంతబొత్తెలక॥

గోపునదోఁడునక్కగుమిఁకూఁతలుగ్రందిలఁబుత్తెలెందుఁడె॥

దేపలుగాఁజెలంగవెఱదీకొనుకాటినిఁదాసిగాసిమై॥ 119

గీ॥ ఆపుగొనురెండుచేతులమూఁపునుండి॥ డించియక్కనఁజేర్చితం

డ్రీయటంచు। మునుకుచుననుంగు మోమున మోముఁదార్చి। యా
లపించుచుఁబట్టి మేనలముకొనుచు॥ 120.

సీ॥ అపరంజితూఁగుటుయ్యాలలోఁబవళింతగన్న మేనాయిదియన్న
తొల్లి। కష్టతాల హారంగుఁగనఁబ్రోదిఁ బెంచినకూఁకటులా
యివికూర్తిదిటుత। కడియంబులాలయనఁగౌఁగలించి మొగంబుని
విరినచేతులాయివికొమార। మురియునందెలుగ్రాలఁబరువువాటి
నదిట్టియడుగులాయివినాచుననుఁగుఁబట్టి। మేలిమిబవంతినగరుల
జోలవాడి। యేచుదాచుల పెనుపునకెడసి నేఁడు। చెన్నువిడికాటి
సోదబ్రుంగనున్ననిన్నుఁ। గాందియెల్లొర్తురాననుఁగన్నతండ్రి॥ 121

గీ॥ అనికొమారుని నేలపైనునిదిపనవి। కెలనియెలుకులఁగడకొఱపుల
నుదెచ్చి। చేర్చికుటుప్రోగుగాఁబేర్చిదిటుతనుంది। దిచ్చిడఁగఁజేతు
లాడక సేగిఁదోఁగి॥ 122

క॥ పట్టినాకేటికినిటు। పుట్టితివొక పేదయింటఁబుట్టిననీవె। పుట్టుననై
నఁసిరిఁజే। పట్టసుగంబొదవబ్రతికిప్రబలింతువుగా॥ 123

గీ॥ కాలకౌశికుఁడేమనికసరినిన్నుఁ। గాటికనిచెనొయవ్వుటదాటకీ
వు। వేల్చికట్టెలకనివీడువెడలికడకుఁ। గాటికేవచ్చితివినేడుకన్న
తండ్రి॥ 124

మ॥ అనిచెక్కుఁజెయిఁజేర్చిమాటికిఁగొమారాయంచుఁబేరాదఁజే।
రొగనుచంతంతకుఁబొంగిపొర్లి కెరవై క్రుయ్యింపఁగాఁదెల్లువం.
తనుగన్దొయిఁదొరంగినీరురలివంతల్ గట్టఁగాఁబేరెలుం।

— గుననేడ్చెఁవినిజాలిగాములటగోల్గోలంచు వాపోవఁగఁ॥ 125

సీ॥ ఆయెళ్లునులివప్పుడటఁగాటికాపరియైన హరిశ్చంద్రుఁడాలకించి।
నివ్వెటవడిచూచియెవ్వరీనడురేయినను గన్నుబ్రామివచ్చినదియి

టకు! మఱియునీయలుకుడు. తెఱఁగారయవెలందియెలుఁగుగాఁ
దోఁచెడిఁగలఁకదీఱఁ. జనిచూచివత్తుఁగాకనిలేచిమొలదట్టివ్రేలు
గనీబునవాలుఁబొదివి॥ గుదియమూఁపుననిడికొనిగుంటినుండి.
దుముకుసింగంబుగమకంబుదోఁపఁదనదు। తమగముననుండివడి
దూఁకితమకమునను। సొదలమంటలవెలుఁగునఁగదలిముందు॥ 126

సీ॥ కేలుకెందమ్ములఁగీలుకొల్పినమోము పాయలైదొరుఁగుకన్దోయినీ
రు। వాపోవఁగెంపారువాలుఁగన్నంగవ విడినేలఁబడిపొర్లునిడు
దకురులు। చన్దోయిపైసుంతజాటుపైఁటచెఱంగునొలయువేండ్రం
పునిటూగ్గుసెగలుఁ। బగిలిబీటలువాఱినొగిలినకెన్నెవికుయిదో
ఁపవెగచుడన్గుత్తికయును॥ నెఱియమాపుడుపుట్టంబునెవ్వఁబొర
ల। దువ్వబ్రుంగిననెమ్మేనుదొరయఁగెలనఁ। బేర్పుసొదనిడ్డతనము
ద్దుబిడ్డఁగూర్చి। పలవరించెడుచెలిమ్రొలనిలిచిమఱియు॥ 127

క॥ తనుఁగనుఁగొనిమదినివ్వెఱఁ। గునునఱుకునానగడలుకొనఁబైఁట
చెఱఁ। గునుజక్కనొత్తుకొనియాఁ। గనిజాలిఁబలపుగరితఁగనియి
ట్లనియె॥ 128

ఉ॥ ఎవ్వతవీపుపేగునెలవెయ్యదియినాడురేయినొంటిమై
నెవ్వగవచ్చితియ్యెడకు, నీపసిపాపఁడెవండు, వెండివీఁ
డెవ్వహిదెల్మదాఁచకవియెల్లనిజంబుగఁదేటతెల్లమి॥
జవ్వనితెల్పునాకనినజాలిఁగరంచెడునెల్లుపెంపున॥ 129

క॥ అయ్యాయేమనినాతెఱఁ। గియ్యెడనెఱిఁగింతు సిరులకెడయైపడి
నేనియ్యారనొక్కపాటుత। కొయ్యనవరవగుచుఁబన్దులనొనరు
చుచుండ॥ 130

శా॥ ఆలొఁ బాపనిపీనినాకొడుకు నేఁ డాయొంటి పొలుండులొఁ
 జాలిఁ బోకడ వెట్టి వేల్చి దిమగుఁ జడ్డాడ్చి తెన్నంచుఁదా
 వాలాయంబిడికానకన్పఁజని వేవఁ బాముకాటంది,యి
 య్యా,లా వే దెను బేఁరు బెంపులిఁక నేలొవ్రాఁతలిట్లుండఁగఁ॥ 131

ఉ॥ ఈ రెవరయ్య వేడగ్గ మెయి నెయ్యెడకోయసి వాఱువోవుచుఁ
 గూరిమిదో పనాదు నెలుఁగుఁ పినివచ్చినపు నెన్నపుఁ నిరా
 బారులరో, తలంది వెతఁబాపఁ గొమారునిపీనిమన్న నే
 తేరినగాము పెద్దలరో, తెల్పురె నామదివంతఁదీర్పరే॥ 132

చ॥ అలఁతులరే నొకాదు తెఱఁగారయ, నాదటనికొగ్గ మారుమీ
 ఎలఁతెతబంపుబల్కినో, యవారిగఁదోఁదినకూర్చికల్కినో,
 కెలయఁగసొన్నదేఱబ్రతికింపరె, యొప్పరికింపకిప్పుడ
 ర్శిలించుదినింపరే, కనికరింపరె, నాకుయిలాలకింపరే॥ 133

చ॥ అనవుడు తేఁడువలుగ వినుమా విరిబోఁడిరొనీకొమారునిఁ
 మనువఁదబంపుగన్నరుసిమన్నియగాను, మొతాలకిందియి
 చ్చనుజెలువారుకోగుగలనొసంగెడిక్రొన్నెలదారిగాను,న
 న్ననుఁగొనియిట్టు లేటికివగఁదురటిల్లెమనించు వేఁదుతై॥ 134

చ॥ గొడగరివీర బాహుఁడిడుకొల్వానరించుచుఁగాటిసుంకముఁ
 బడయుదు, వీరదాసుఁడనువాఁడ, జెతారముమానికాటికా
 సిడిసొదఁబేర్పు, కాసిడకయేకికురింపుచునీసబంబుఁజి

— చ్చిడనిలఁదెచ్చి తే! పడఁతియెంతటి తెంపరిదానవారయఁ॥ 135

చ॥ తెఱవవుగాననిన్నిడి దితిఁమాటియేరయిరేనిఁబూసియి
 న్నుఁగలిపాలుఁబైఁబఱపిఱుంపనె, మాటలిఁ కేలపెచ్చు, క్ర

చృఱనిట వాఱిపాఱికనొసంగు మొసంగనిచోసబంబుతో।
మఱలుమనంగఁజంద్రమఱిమన్నియఁగన్గొనివేడుకొలునఁ॥ 136

ఉ॥ ఏనొకయయ్యయింటఁబనికేర్పడిచెప్పినయూడిగంబులఁ॥
మానకొనర్పనప్పటికిమాడ్చెడునాఁకలికింతయోరెముఁ॥
గానకయెన్నియేవెతలఁగాంతు, నికెవ్వసామాడఁజెత్తున।
య్యా, నిఁగుపేదరాలనెటులైననుమన్నననన్నఁజూడరే॥ 137

క॥ అనిమఱిమఱివాచారుచు। దనయనుఁగుఁగొమారు సబముడడవు
చుమది నె। కొనువనటఁదొంటిసిరిపద। పనినప్పటిలేమిఁదలఁచి
వెగచుచునెంతే॥ 138

క॥ అడుగులకుమడుగులిడుచు॥ బడిదీవులతోంద్రుగొల్పఁబరువడిసి
రి. బెల్లడరెడునొడయనిబుడతకు। గడకాసునొసంగఁగడకుఁగఱ
వయ్యెఁగటా॥ 139

మ॥ అలవుఁ బేరిమినేడుసంద్రములు మేరైమీటుమాఁడెంపుమా।
న్నెలుగొల్పఁదమసీసకంపుమగఱానిద్దంపుఁగ్రొండాలుని।
న్దులునివ్యాళులుహజ్జదోయికొసఁగఁగొల్వెలలిఁగ్రాలురా।
నెలపూఁబట్టికి నేలచేరెడకటానేఁడింను లేదయ్యేనే!॥ 140

క॥ అనివెగడుపడుచు, నయ్యా, కనికర మొకయింత నెడఁదఁగడలుకొ
నఁనన్గనిమన్నింపరెతడవయ్యెను పాటుతముదల మెలఁగనేగఁ
గవలయు॥ 141

చ॥ అనవుడునుజ్జవోయియెవతక్కటయిచ్చెలి, యెల్లురూపునే।
వినికనియున్నయట్లుసరవిమదిదోఁచెడి, నీపెచందమో॥
వినవిననాతెఱంగుఁదలఁపింఁచెడి, నింతటికొక్కపోలికఁ॥
దనరెడువారలెందఱో, కతఁననుబోలినవారలెందఱో॥ 142

మ॥ అని డెందంబు మాఱల్చియ వ్వెలఁదిచాయఁజూచియూవిత్తైఱం॥
 గునవేయేఁడులుపీన్దుపైఁబొరలియెల్లుఁబోవ వాపోవఁజ॥
 చ్చినవాఁడేఁడైఱవచ్చు నే, యుడిగిసీసేగిఁ, వడిఁగాటిమా॥
 డనిటఁబెట్టుము, పాడియక్కటికలీడఁజూప నేనెవ్వఁడఁ॥ 143

క॥ పనుపరిని, వీర బాహుని॥ మనుపరినిగఁగొలిచియతనినున్నననిటనే॥
 ననుపరిగనుందు, ఁదగవుఁ॥ బెనుపరినా? మాడవదలి పెట్టఁగమఱి
 యుఁ॥ 144

మ॥ కొలముఁబెంపు వెలార్చి, పేరును వడిఁగూలార్చి, యాకొన్నయ॥
 ప్పులకుఁబట్టనకోర్చి, పట్టి వెలఁదిఁబోకార్చి, నేఁడిట్టులీ॥
 యెలికిఁగోసఁగిఁగొల్చి, గాము తెవతోఁజూరాటఁబోరాటవ॥
 ట్రిలునా కెక్కడిపాడియుఁ నెనరుజోటియేటికీచాటువల్ ॥ 145

మ॥ అడరఁవీఁడిపుడేడుసంఁదములుహ్నదైక్రాలుమాగానినే॥
 లెడురాసింగపుముద్దుపట్టియనియోలిఁబలిగఁతీవట్టియె॥
 కుక్కడురాకల్లివజీరుదేవెరివిదీకుఁవీనికీసుంకపుఁ॥
 గడకాసుఁజెయిఁజేర్ప లేమి తెఱఁగుఁగన్గోనిజంబెల్లగుఁ॥ 146

మ॥ కొతుకిఁకేటికినీమ పేదటిమినాకుఁబొత్తుగాదింక, గు॥
 బ్బెత, సుంకంబిడినీకొమారునిసాదంబేర్పందెఱంగెంచుమి॥
 వ్విత మొప్పఁబలవింప నేవిడుతునే, వేమాడకుఁవాసిని॥
 కుతికఁగ్రాలెడుతాలినేనినిటనాకుఁజేర్పుతావిచ్చెదఁ॥ 147

గీ॥ అన్దుడుబిట్టులిగఁయాలువుఁదనముజేసి॥ పెనిమిటికిఁదక్కనాతా
 లిమినుకిఁకేరి॥ శగుపడదితండునాచెల్వుఁడకటయెట్టి॥ సేగికిరవయ్యె
 ననిసొన్నసిలియెఱింగి॥ 148

గీ॥ ఓహరిశ్చంద్రనీపట్టిలోహితాస్యః॥ గూర్తిఁగనుఁగొనుతొల్లి నీకు
ఱువుదోయి॥ నరతినిచురించి నేఁడిందు నాదమఱచి॥ కాటిసోదమీఁ
దఁగూరుకుగన్నవాని॥

149

చ॥ అనితనలోనఁదేరి తెరలైపయికుబ్బెడువంతపెల్లునఁ॥
గనుఁగవనీటిబొట్లురలఁగాదురటిల్లుచుఁగేలుగ్రుచ్చిపే॥
ర్చినసోదనుండియెత్తితనచిన్నకొమారుసబంబునాదటఁ॥
బెనిమిటియంజదోయిపయిఁబెట్టియెరంగియెఱింగి యంతయుఁ॥

150

క॥ డెలువునియునికీఁగనుఁగొను॥ కొలఁదికి మది నెరియు నెగులుగ్రు
య్యింపఁగనొం॥ జీలియైతొలుతటిరాసిరి॥ తలఁపునకుఁదట్టచి
ట్టుదల్లడపడుచుఁ॥

151

సీ॥ మిడుగుతామొకరాలనడరునీతమగంబుదీవిమానికపుగద్దియయెనీ
కు॥ ప్రీతికకావికవిడిరాలుని న్నెరుల్ వీచఁగానిడినసీవిరులెనీకు॥ క
నలుకార్సొదలనుబొనలునీకొఱకచ్చులేలిన ఛేదివిటీలెనీకు॥ కొ
ఱవోవఁజేయునివ్వఱళుల యార్పులు తగుగాణకైతసందడులెనీ
కు॥ గాంచనివ్వెఱగొల్పునీగాముతెవలు॥ కన్నుసన్నలమెలఁ
గువేగరులెనీకు॥ గరమువివ్వచ్చమెనుపునీకాటిమిట్ట॥ విరివిసిరుల
కునిరవైనవీడెనీకు॥

152

సీ॥ పనుంగుగుమిమీఁద నెలరారునీవిందుఁబీనుంగు గమినేదఁబేరువడి
తే॥ నగరులలోనమన్ననలందునీవిందుడగరులలోనఁబెంపగలవిడి
తే॥ సాముపట్టులబల్తిచేమించునీవిందుగాము పట్టులకల్కిగలిగినుని
తే॥ మంత్రులచదరూనిమలయు నీవీసోఁకుఱంతులపదరానిఱవ్వ
గంటే॥ కలిమినేడుకడన్లకివ్వలివిలాతి॥ వలఁతి తెవనుండికప్ప

ముల్ వడయురాచ। మేటిప్రోపరివై యీవుకాటి కాప। రిగమెలం
గితె, హానల్వయగడుచెల్లు!॥ 153

ఉ॥ ఆయెలరారు మైచెలువనూయురళించునసంబుపేరుపెం।

పాయుడివోనిరాచబలమాసవతోందనిరాయసంబునిం।

పాయెదిరింపరానితేరుమా నెఱు లేగపుడెంపులెల్లన।

య్యా, యిపుడెంచువోయెననియంగదపెల్లుననంగలార్పుడు॥ 154

మ॥ కలయంజూచితలంకితేడెటుకచిక్కఁజూలిహానిక్కమో।

కలయోయియ్యది, యేనెవండ, నిటనేఁగాటఁగదాయుండుటి।

చెలియెవ్వర్తుక, వీడెవండనుచుజేసేనెంచిచొప్పంతయు॥

దెలివిఁగన్గొనసోలికొంతవడికిఁదేర్కొంచుబేరాదమై॥ 155

గీ॥ కొడుకుపైవ్రాలి పదఁపడిగుద్దియెత్తి। కొంచునకుగనఁజెక్కు

నఁగూర్చిజేర్చి। మోముమోమునగదియందిమున్నురించు। నడలు

నదొరంగుకన్నీరుజడిగొనంగ॥ 156

సీ॥ కొలమును నెగడింపఁగల మేటి కొడకవైకలిగితివనుకొంటిఁగా కొ

మార। పెనుసొందిరాచకల్పిని మేలుబంఱివైకాలుదవనుకొంటి.

గాకొమార।ముదిమిఁజిక్కిన నాఁడుమన్నునా కాదటఁజేకూర్తువ

నుకొంటిఁగాకొమార। మున్నెన్నఁడోమాకుఁబున్నెంపుఁబదవికిఁ

గతమామవనుకొంటిఁగా కొమార। పుట్టుచెలువంబుఁబోకార్చి

ప్రోదిముంచి। రాచపెంపూడ్చిపున్నెంపురహిఁదొలంచి।పొదలు

నాకోరెగలెల్లనుబదటఁబుచ్చి। యేపరింపఁగననుబాసి తేకొమా

ర॥ 157

మ॥ అనియెంతేబలవిందిలో నెటుకచొప్పాలోనఁబాటిల్లఁగ।

గ్గానియేల్లామదినిట్లు మేడ్పడితి, నాకుఁవీరబాహుర్గుడుచె।

ప్పినకర్ణంబనియేది, నేనిపుడువావిఁజేయుతీరేది, యం।

చనరఁజేకటిఁదెచ్చిప్రాథుబడిఁబాయఁజేసి తానంతట॥ 158

చ॥ అనుఁగుఁగొఱుఁగూర్చి వెతనందు వెలందినిఁగాంచి యీవితం॥
 బునదురటిల్ల నేల, చనిపోయినవారును మల్భివత్తురే॥
 యెనయఁగమిత్తిచేదవులు తేరికిఁదప్ప దెటుంగుమింతకు॥
 మనుటమనుంగుటల్ జగమునఁ మెయిదాల్పుల కెల్లసాజు॥159

చ॥ చినిఁగినవల్లెపోదొలఁచి చెచ్చెర వేఱొకవల్లెదాల్చున॥
 ట్లనయముబొందిడిందువడునప్పటికింకొకబొందిబొందు మే॥
 దనరెడునావి, యిందనుకఁదాఁగొనియుండిచ్చినమేనులెన్నియో॥
 యొనరెడి, నట్టిమూర్పులనిదొక్కటి నేటికిఁజూడఁగొత్తలే॥160

సీ॥ చిగురింపఁబులుఁగులచేన్మొక్కఁబడుటయు, మొగడువేసినవాడి మొ
 క్కచెడుట, వెలరాగునరవిరివిడిగి పెంపాటుట, విచ్చినవిరిదూయ
 వీడిపడుట, కాచినపూఁబిందెగాలిచేరాలుట, కసుగాయచీడచేఁ
 గమిలిపడుట, దోరగిల్లినఁబుర్వుదొలిచినప్రీలుట, పండ్జెనప్రేఁగుదె
 బ్బలనుబడుట, ప్రిమలమాఁగుటక్రుళ్ళుట మొదలుగాఁగఁగలుగు
 దెసలతెఱంగునఁగడుపులోనఁగగుడుగట్టినదది మొదల్పెరిఁగి
 పుట్టి ముదిమిఁబడుదాకబొందికిమూఁడుఁజేటు॥ 161

ఉ॥ ఎక్కడితల్లిదండ్రులూ, మఱొక్కడివారొకొమాళ్ళు, సంతకై॥
 యక్కఱవచ్చి, కర్ణమెనయఁదమయంతటవారువారలు॥
 జక్కగనూళ్ళకుఁమఱలుచాడ్పున, బొల్లగునీజగంబున॥
 జక్కటిఁబుట్టుచుఁమగుడఁజచ్చుచునుందుదు మేలమకుఁ వల్॥ 162

సీ॥ మన్నీరుకరువలివిన్నింగలములేను నెనసి వైవాఱెడియిల్లుమేన్లు
 ప్రామేసిచెర్చి వెంబడిదీననావికొన్నాళ్ళుండితటిదీటునాటికెడ
 లు॥ చెడెనేనిబొందియచెడుఁగాక యలయాపికెన్నండుఁజేటా
 కయింతలేదు॥ ఆఁయుబొందియునరయవేఱ్వేఱగుఁగానియొక్క

టియెప్పుగామతలఁప॥ కట్టియలలోనఁగ్రాలునింగలముహగిది॥ నో
లిమేనులనొలసెడుగాలిమాడిగఁ॥ నమ్మితుఁడులఁగలయాకస
మ్ముకరణి॥ నావిబొందుల వేర్పాటునరయవలయు॥ 163

ఉ॥ కానసతంబుగాకొగిఁబొకారెడియిచ్చొటబొందికీట్టులే॥
లానెగులొందెదింతజగము॥ వెడనట్టువసాలనాడఁగా॥
నూనినవేసపుణజతనులొప్పఁగనుండినరెండునాళ్ళును॥
గానితెఱంగులూడ్చితగుకర్జములఁబొనరింపమేలగు॥ 164

చ॥ కనుక వెడంగువైవెతనుగందకయీవిఁకవీనిమంబరం॥
బునకయికాటిమాడఁదఱిఁబుచ్చకచేఁబడవేయుమాదట॥
నినునిటనాపడంతియనినేపెంగమోడినఁబాడియే? నిజం॥
బుననలవీరభాహునికిమోసమొనర్చినవాడనొడుఁగా!॥ 165

క॥ కావునఁజనినీపాణిత॥ వావిరినీవడిగివాతిపాలికఁగొనితె॥ వత్త
వఱకువీనికగ్గికి॥ దావీయఁగవలనువడదుతగవదియనుడు॥ 166

చ॥ పెనిమిటిదెల్పుమేలెఱుకపేర్తికినికగపుఁగొల్వసేతకు॥
దనమదిమెచ్చిచంద్రమతితద్దయువంతనొకింతమానివే॥
గనుజనివేడ, రోఁగలహాకంఠియొసంగునొకొట్టవచ్చునో॥
యనితలపోసిపోమగిడియర్తిలిపట్టిఁదొలంగనొచ్చుచు॥ 167

గీ॥ కన్నకడుపుగానఁగానుపునటుడించి॥ పోవఁగాళ్ళురాకపోగిలినొ
గిలి॥ కొంతవడికిదిటముగొనివానినటఁదన॥ మగనికొప్పగించిమ
ఱలుటయును॥ 168

క॥ అక్కటయిందనుకెన్నిన॥ తక్కిడియుపములుగనఁవితాసనెనని
పే॥ రక్కసము॥ వెక్కసము॥ గక్కసము॥ బడుచుగాధికా
న్నారేయి॥ 169

సీ॥ మొఱకు వెండ్రుకలునుముదురుమీసంబును, గఱకునల్లనిమేనుజులు
కుండనము। మొలదిండుబలపంబు సెలకట్టెములు బంతికత్తితోర
చ్చులుఁగలుగునొకఁగ। కన్నగానిఁదబంపుఁగలిమిమై రాఁబంచి
యోరియీరేయినియ్యూరితోని। నగరునకరిగికన్నమువేసి యె
కఁటఁజొచ్చిలోపలిపైఁడిమచ్చునండుఁ। గ్రాలుబంగారుదూఁ
గుటుయ్యేలనిదుర। వోవురాపట్టిఁజంపియబ్బడుతయొడలి। రవ
ణములఁదెచ్చివచ్చు చంద్రమతియొడిని। వైచియచ్చానమైరట్టు
వ్రాల్పుమనిన॥ 170

చ॥ గవఁకులఁజొచ్చి, వాఁడపుడుక్రంతలనకుఁచు, గస్తువారిని॥
దవల్లి మొఱంగి, లోప్రహరిదాఁటి, బవంతికిలాఁగవెట్టి, రా।
తెవదొరలించి, కన్నమునఁదేఁకుచు, దూఱివటారుఁజేరి, తే।
కువననువెంచి, యంతిపురికూటమునన్ నెలతాలమచ్చునన్॥ 171

ఉ॥ పొంగఱతొట్లదాదికడఁబొత్తులనిద్దురవోవురాకొమా।
రుంగనిడాసి, తాను నెనరున్ విడి, కుత్తుకఁబట్టియొత్తిమ।
న్నింగొని, మేనఁగ్రాల్నగల నేరిమిదొంగిలి, తూటికన్నమం।
దుంగనిపింపకన్నవరుదోరములంబడిదాఁటిచయ్యనన్॥ 172

గీ॥ గవనులనుమించిలెంకలఁగన్నమఱపి। యరిగియాప్రోలితలవీటినం
టివచ్చు। చంద్రమతిఁగాంచినమ్మికసరవిదోఁప। సరమఁగొనిము
చ్చిరుచునాపెచందమడిగి॥ 173

ఉ॥ జూలిఁగరంగువానిబలెసంతనదానునుగొంతయేడ్చి, యెం।
తోలయకారిమాటతనమొప్పఁగఁదానెచరించి, తల్లి, నీ।
చూలికివాఱిపాతికయఁజొప్పడదా? యిదిగొమ్మటంచున।
య్యాలరిదొంగ, సొమ్మువలదన్ననొడింబడవైవనంతలోన్॥ 174

చ॥ తగుణమెఱింగిచన్లుడుపదాదిలిమేలగ నిగుండెనీరుగాఁ
గరఁగనిసుంగుచందమదిగన్గొనివాచఱచంగనారొదన్
బరువడిలేచిదేవెరికొమారుసబంబును జూచినివ్వెఱన్
దొరిగికొమారయంచువెతతొక్కట నొక్కటనేడ్వనయ్యెడన్॥

175

గీ॥ ఉలికిపడితేఁడుహెగ్గడుల్దెలుపనెఱిగి యాదఁగొఱవోయిత
నిదేరియా రెకులను బెలుచరాఁబంచిబుడుతఁజంపినగరాసుఁబ
ట్టితెన్నునికట్టడఁబనుపవాండ్రు॥

176

క॥ నెలవరులైపొలవరులై పొలయిక నెటుసంచుగొంచుపొంతలమ
టిపుం తలఁగలనెలవులనరయుచు దలపొలమునవల్లకాటిదరి
నొక్కచోటన్॥

177

ఉ॥ అంతకుమున్నెలందివలదన్ననొడింబడవైచినట్టిసా
న్నంతయునల్లకల్లరినయంబుగమచ్చమెలర్పఁజూపుచున్
గ్రంతలవచ్చునారెకులఁగన్గొనిరండిదెదొంగచిక్కెన
న్నెంతయుబేలువుచ్చి వడినేగెడుపట్టుకొనుండుదీనినిన్॥

178

క॥ అనిపిలిచితలారులక న్ననఁబోణి, దొడ్డఁగొన్ననగలదాఁగ్ర
న్నననొప్పగించియలఁబ్రా మినసందడిసురిగి కంచుమింఁదైపఱ
చెన్॥

179

చ॥ తలవరులాపయి నిజముదబ్బునెటుంగక కావలంబునన్
దులుచనవచ్చియేయలఁతిదోసమెటుంగనియల్లకొత్తడిన్
జెలిఁబెడకేలుగట్టికరిసించుచువేఁబిడికిళ్ళమోదుచున్
—సిలుగులువెట్టుచున్ బెలుచనెట్టుచుఁముచ్చనిచీరితిట్టుచున్॥

180

గీ॥ ఇట్లుకావల్కివారలాయించుఁబోణి బట్టుకొనిగుంపుగుంపులైచు

ట్టుకొనుచు। విచ్చుకత్తులఁదొడ్కొనితెచ్చితమకుఁ బెద్దయగుభీష
ణునిమ్రోలఁబెట్టినతఁడు॥ 181

చ॥ కనితనకోటమీసములఁగ్రచ్చఱదీడుచు లేచివాలుచేఁ
గొనితలద్రుంతునంచుమదిఁగొంకక తాసమకట్టిదీమసం।
బుననడిదంబుఁబైఁబలుపఁబోవుచు నేటికిఁ తేనిమ్రోలఁబె।
ట్టినఁగసిదీఱఁదాముదల రేవనిడుంగదయంచునచ్చెలిక॥ 182

క॥ పరుసనలాడుచుఁగొనిచని। యరుసుకడఁ నిలిపియిదిగొయరయు
ఁడునగరుక॥ బొరిఁజొచ్చికొల్లఁగొనినె। త్తురుకందుకజంపినట్టి
తులువఁబిసాళిక॥ 183

క॥ అనితారాగణగరాకొమ। రునిపైనిడినట్టినగలఁబ్రోవుగనటఁబె।
ట్టినఁగడు పెరియఁగఁదాఁజెలిఁ గనినికక పుముచ్చటంచుఁగనర
నరెనయక॥ 184

ఉ॥ కట్టిఁడిజంతయీనగలకై నెనరోసరఁదొట్లనున్న, లే।
బొట్టియ, నెత్తుకందు, నెటిపొత్తులకున్న, నిసుంగు, జంపితే।
పెట్టుకొనంగసొమ్ముడుగఁబెట్టనె, యింతటికొకొమారుపైఁ
బెట్టినసొత్తునాఁచికొనిబిడ్డనటంతటమానవైతివే॥ 185

క॥ ఎంతటికొలకొడిగట్టితి। వంతిపురిందూఁగుఁదొట్లనలరెడు నిసు
పుక॥ గొంతొత్తియుసురులార్చితి। వింతకుఁజేయెట్టులాడెనేయి
ప్పనికీక॥ 186

క॥ మగవారికం టెమగువలు। తెగువక వెస నాటు రెట్లుదేరుదుర్న
చె। ప్పఁగఁబెద్దలకడవింటిని। దగనీయెడనద్ది నేడుతారాగణిం
చెక॥ 187

క॥ పాలసురాలాయెవ్వగి జాలిన్ విడియిట్టికడిచిచందంబునకున్ ।

బాలైతివీవుపొడగన । గోలవుగానల్లజమునికోలపుపుడమిన్॥188

గీ॥ నినుఁగనుంగొనఁగొలజుట్టుకొనునటంచుఁ । గినిసియాతేఁడుభీష
ణుఁగనినిజంబుఁ । గానకాయంతితలను నెద్దీనెనన్నఁ । గొట్టము
నఁగట్టుచున్నట్లు” కొట్టఁబనిచె॥ 189

చ॥ పెనిమిటికాటికాఁపరిగఁబెంపఱుటాపయి, యానునొకఁ బాఁ
పనికొలువఁదిద్రెళ్ళుతనపట్టికిఁజిచ్చిడఁగాటిసుంకమున్ ।
బనుపడకుంట, యాపయిఁగనారిలితన్దలవల్లురాచొఱన్ ।
దునిమెనటంచుఱట్టునిచిత్రుంపఁగడంగుట నెంచితానటన్॥ 190

గీ॥ పేర్చుచుంటలకునువోడుపిడుగనంగ । నలయునాకింకసడిదొట్టె
నాయటంచుఁ । దలఁచితలవంచుకొనిలాఁతితలఁపునకిన్ । మ్రాను
వడియున్నయాచంద్రమతిఁదలార్లు॥ 191

ను॥ వడిగద్దించుచుఁబట్టిగోసడచినొవ్వ న్నెట్టుచున్ తేనిక ।
ట్టడఁదెల్పంజనివీరబాహుకడఁబెట్టన్ వాఁడుగిట్టించుమే ।
వడిఁగాటంగలవీరదాసుకడకావార్లంటిఁదోడొగఁంచుఁబ్రా ।
మిడిగట్టించుచుసూరెలదలవకుల్ మిట్టాడఁబోనత్తటిన్॥ 192

క॥ బల్లిచుఁజైతానికపై । నెల్లరవినుగెంపుకొలపుతేలికపాడిన్ । జ
ల్లగనేలెడువైనము । తెల్లముగాఁజలువకన్దుతెమ్మెరలాలసెన్॥193

ఉ॥ ఎట్టిబవంతపున్ వెతలాయెన్నితి, నింతకునీత్రిశంకురా ।
పట్టినిజంబువాయఁడిక, వట్టితలంపు, వసిష్ఠుపంతమే ।
గట్టిగనిల్వఁజొచ్చెననిగాధికొమారుఁడువిన్నఁబోయిచె ।
ల్పిట్టులఁబాయునోయనఁగనిండ్లనుదేజుదొలంగెదెవ్వియల్॥ 194

గీ॥ చంద్రమతికినిదొరహరిశ్చంద్రునకును। దొట్టినవెతారమిమ్మాడిగ
దొలఁగుననఁగ। గుఱుతువొడకఁజ్ఞానోయనఁగొఱునిరులు। మా
లఁబోఁజొచ్చెవేవేగఁదూర్పునుండి॥ 195

క॥ ఇదిగోమేలగనిచూడుఁడు। పొదలిహరిశ్చంద్రుడింకఁబుడమిగ
డిమిగ। గదుకొనఁగనేలుననునుడి। కొదుకకచాటెననఁగోళ్ళు
కోయనికూసె॥ 196

క॥ కడకుహరిశ్చంద్రుఁడుని। లగడపంతమునెఱపిరాచగద్దయనేడి।
వడువుననెక్కెడునననా। పొడుపుగఁజ్ఞానకెఁదమ్మిపూపొందు
వెసె॥ 197

మ॥ అయినాచంద్రమతిదలార్లుగుములైయవ్వీటిరాదారి నేఁ
కటఁదోడొగఁచటువోవమందిగుమివేగఁమూగిక్లొంచునా।
కటరాపట్టినిసుంగుఁజంపెనటయిగాకొల్లంటి,యా రౌర,యెం।
తటిదోసంబునకొగ్గెఁజూరెయనియాదఁబోవవెఱొండెడె॥ 198

ఉ॥ గోరనునాకరానిసువుఁగూల్చివటారునుగొల్లవెట్టియే।
నేరమెఱుంగనట్టిపుడునేరిమిఁదాలిచినంగనాచియై।
బేరజపుంబిగాది, యడెపెల్చినవచ్చెడు, నారదానితీ।
రారయమేకవన్నెపులిరా!యనికొందటువలగనద్దరి॥ 199

ఉ॥ చేరినయన్దులకగలటఁజెకుగనముకుగనఁగేలుఁజేర్చి, ముం।
దారెకులీడ్వఁదొఱువడియంజికఁబగ్గపుఁగట్లఁజికియే।
తేరెడునావెలందిఁగనితెంపరియకగొయెట్టిసేతకు॥
దేరితెగించెనిప్పొలువతెకగలికత్తెయటంచువెండియు॥ 200

చ॥ బలిమియుఁజేవయుగలదు, పాయపుఁబైదలి, యెందోయేరినే
గొలిచియొ, వేడియొ, తుదకుఁగూలికినిల్చియొ, లేకనాలుగిం।

డులకడబిచ్చమెత్తియె, యెటో, తగుచొప్పునఁబొట్టవోసికో.

కిలువడివీడియిట్టిపని కేటకినిచ్చెలిసొచ్చె వేచు తై॥ 201

గీ॥ పుట్టిబుద్ధియెఱిగియిట్టి తెక్కలిక తై॥ నెందుఁగనియువినియు నెఱుఁ
గమాన్తు॥ పుడమిరానురానుముందెట్టివింతలు॥ గొఱలునొక్కొక్కయ
నఁగఁగొందఱుండు॥ 202

చ॥ కలుగరెదొంగలెందు, మఱికన్నమువెట్టరె, దారిగొట్టరే, ।
పొలయికసొత్తునాఁచికోనిపోరె, వటారుననున్నయుయ్యెలన్ ।
గలయెఱగందుమున్నగలకైయిటుచంపిరే?యందు నేఁడొ, తె ।
క్కలివినఁబువ్వుఁబోణియఁట! కన్గొన రేయదెకూళవచ్చెడిన్॥ 203

చ॥ ఎడ నెడ నేలపైఁగసటుహెచ్చఁగనిట్టిపిసొల్లిచేడియన్ ।
వొడముటఁజేసి కాదెజగముచ్చులుపైదలులెందు, వారి నె ।
న్నఁడుమదిసన్నరాద నెడి నానుడి మేటిలె, నన్నుచెల్ల! యె ।
క్కడనగరేడయివ్వెలఁదిగద్దటిచెద్దుమదేడచూడఁగన్॥ 204

గీ॥ ఇన్నినాళ్ళువోలెనికముందునోయన్తు॥ చంటిబిడ్డలకుగనంటమ
నకు॥ నాదమఱవికూరుకంటంగదగదన్తు॥ యనుచునాడుకొనఁగ
నెప్పుడవల॥ 205

చ॥ వలకులెఱింగి, కోటలదవంతులదాఁటి, బవంతిమేడకున్ ।
గలచవుసాలలన్దుమికి, కన్నముదోపిడిఁబోతుటీఁగకున్ ।
బొలయఁగరానిలోనగరుముచ్చిలఁజొచ్చుటకొక్కచేడకున్ ।
దలఁపఁదరంబె,యేమొయిదితద్దయువింతగనాకుఁదోచెడిన్॥ 206

క॥ అందీనన్దబోణి నెఱా॥ చందముఁగన్గొనఁగనట్టిజగతైగువకుఁదా॥
నొందినదనుటకరంబది॥ పొందనికతగాఁగమదికిఁబొడమెడిమఱి
యున్॥ 207

చ॥ తలుసలికన్నగాఁడెవఁడొతప్పకయింతలానర్పనంతలో!

నెఱిఁగితలార్లు వెంటఁబడ, నెక్కడఁజిక్కకదూయ, నప్పుడే!

కొఱకయివచ్చుచుండెనొ, నొగుల్వడనికొకమ, దీనిపైనగల్!

కుఱుకుగవై విపాఱఁగనికొంకకవారలుదెచ్చిరిచ్చెలి॥ 208

క॥ ఎఱుఁగమెతలార్లుగోహరి! నెఱి, “దొంగలువడినయాలు నెలల

కుఁగుక్కల్! మొఱిగె”నననిక్కినీలిగి! యుఱికినముచ్చెందుఁబో

యెనోయటమున్నే॥ 209

ఉ॥ ఇంతకువారు తేనిపను పేమఱినదలదీయునంచు, లో!

మంతనమూని, యొక్కతలమాసినదానినిదీనిదేర, ఁదా!

వంతఁగలంగి లేనికొలవచ్చెనటంచెదచిక్కినిక్కము॥

సంతనఁదెల్పనోడిన, వెసదలద్రెవ్వఁగఁబంచెఱేఁడును॥ 210

నీ॥ చెవులెకన్నులుఱేండ్రకు, ఁజెప్పవిన్న! యదియనిజమనికడగట్ట

కానయిడుమ! రండుఁగదఱేండ్రుదొరతనంబవలబిస్త! బ్రుంగు

దురటండ్రుపెద్దలుపుడమినెందు॥ 211

నీ॥ ఇంతకెముక లేనియీనాలక్కవేయుతే! అంగులాడునిజమెఱుంగ

ఁగఁగలమె! నీరుపల్లమెఱుంగునిజముదేవుఁడెఱుంగు! ననుచుఁబలు

కఁగొండఁబంచుమఱియు॥ 212

సీ॥ ఎట్టిసేతకునొడిగట్టెనిచ్చెలిదీనిచునిమినఁగసిదీఱదనెడువారు!

నిజముపొల్లొయిదినిసుఁగుఁజక్కాడిన దనుమాటయనియాడుకొ

నెడువారు! ఔ నేరెఱుంగుమరన్నెమ్ముఁబున్నెమ్ముతెలియువేల్పు.

నకంచుఁబల్లుకువారు! రాజింతదెలియకక్రాల్పంబిపైసెట్టియాఱడి

ఁబెట్టునేయనెడువారు! నగుచునబఁగ్రిక్కిరిసిమూఁగియరయుప

జలు! గచ్చపొదపెచ్చుఁగదలినకరణిసద్దు! హెచ్చఁదమతమయి
చ్చకువచ్చినట్టు! లాడుకొనుచుండిరప్పుడయ్యతివఁగొంచు॥ 213

చ॥ ఆరుగుచువీరబాహుఁడును నారెకులుంగుమిగట్టికొటికాఁ
పరికడఁబెట్టి, యియ్యది నెపంబుననంతిపురిన్ మొఱంగినె!
త్తురుపసికందురాకొమరుఁడ్రుంచె, దునీఁడదిచేసిదీని, సూ!
నరి, తెగటార్పనీకడగొనన్ సెలవిచ్చినద్రోయకానతిన్॥ 214

క॥ తొడికొనివచ్చితిమిదిగో! వడిఁద్రెంపుమటంచువీరబాహుఁడువలు
కన్ బడఁతిన్ బొడగనితనప్రే! ముడియిల్లాలుగనెఱింగిమునుకొనె
డివెఱన్ 215

గీ॥ సేగితాపడికొండొకసేపునకును! సేకరించినమదియుక్కుచిక్కు
బట్టి! కట్టెమటబెట్టిదంపుఁబగ్గంపుఁగట్ల! సలిగగనుచంద్రమతిఁగూ
ర్చిజాలివడుచు॥ 216

సీ॥ చిగురాకు తలిమంబుఁజిన్నబుచ్చెడునీదునునుగేలుగవకెయిప్పె
నపుగంట్లు! నెత్తమ్మిమాండ్రునున్నింపనినీదుకైదండలకాయిట్టిదడ
పుఁగట్లు! పూదుమారంబింతపొలయనోర్వనినీదునంజలకాయిట్టి
యరిదిత్రాళ్ళు! అలంతమోవఁజేరలయుగీజగిమేనికాయిట్టికడిఁ
దిపగ్గంపుటురులు! అనయమునవత్తనైనిండ్రనంజపురిని! గలిమిమె
లఁగెడునీకెయివెలుచపాటు! కటకటాయల్లతోలిజన్నిగట్టువ్రా
తఁ! దరమెతప్పింపఁబుడమి నెవ్వరికినేని॥ 217

చ॥ అని, యనిఁదీయువాని, ననునారయరేయనివేఁడువాని, (జి!
న్వనుబులునంటువాని, గయివాలిడకేమఱువాని, బ్రోవఁగాఁ,
బనుపడునేను, నేఁడరయఁబైదలి, నందుననాతి, నేతెఱం!
గునఁగొలనాకయిక్తుడిఁదికొంతమునన్ దెగటార్తునక్తుటా॥ 218

ఉ॥ ఈకొమఁజంపినన్ గొలయు, నేమొగమోటునఁజంపకున్ననో!

యాకట! నన్ను నేలుధణియానఁదొలంగినదోసమాను, నే!

నీకడ, ఁజేకొనంగవెరవెద్దియటంచెదనంతకంతకున్!

వేకర మొందికుందుతన పెన్నిటినచ్చెలిగాంచియిట్లున్॥ 219

చ॥ అటనుటయేటికింకదొరయానఁజేద్రోయకకర్జమునఁగా!

నుటవగుఁగాదె, యెందువినరో, తను నేలెడివానియానఁబోఁ!

దొటఁగుటలెంకకున్ గరముదోసమటంచనివాకొనంగ, మీ!

కెటుఁగఁగరానిపాడిగలదేవినుపింప, వినుండువెండియున్॥ 220

ఉ॥ దోసమనాకరానవరుదొద్దగొనఁజనిరాకొమారునిన్!

మోసనడంచెనిప్పొలువముచ్చు, విగాది, పిసాళి, తాఁగయం!

చీసడమొందితిన్, మనుపికేటికి, నేటికిసామికట్టడన్!

జేసి తెగింపు, మిట్టియెడఁజెల్మియుఁజుట్టటికంబుఁజూతురే॥ 221

చ॥ అని, వినువీదివేల్పులరుదందికనుంగొన, ఁదానొకింతయున్!

వెనుబడకర్కిలిన్దనమపెన్నిటియంజలవ్రాలిమొకిగ్రన్!

కుగనఁదనచీరెఁజక్కనిడుకొంచటనెత్తుకరళ్ళుగట్టిసె!

కొగనుపొలిబండనెకిగయటఁగూర్చొనిచెల్వునినిల్పి తామదిన్॥

222

గీ॥ వెలుఁగుమనుజోతపైజూడిగనిలిపియింకఁ! బుట్టుపుట్టులనీనికగ్ర

పున్వలంతి! యశాహరిశ్చంద్రుడేచెల్వుడైచెలంగఁ! గనికరింపు

మునాకుఁబ్రామినుకుమనికీ॥

223

చ॥ అనిజతనంబుఁదెంపువెలయన్, గనియత్తటివీరదాసుఁడెం!

దనదల, బ్రాపుఁజేరిసునువారయువారలఁ, బ్రోవఁగల్గుని!

య్యనువరికేలునేడువిదనార్పఁగడంగెడి, నింక నెన్నియూ!

కొనలిడుగోరపుఁగొలలనున్ ననుబాల్చుడఁజేయనున్నదో! 224

క॥ ఐనన్ వెసనామనువరి। యానఁనడువంగఁబాడియగు, నాకేలా।
 పానలుఁబెఱతలఁపులు, నిటఁ। బూనెదఁగాకింకఁగర్జమునకనికడఁ
 కన్॥ 225

చ॥ వలనుగనిల్చి తానుకయివాట మెఱిగిగనీబులోనియి।
 ట్టలపు మెఱుంగుఁజాయల బెడంగుఁగటారిదురీన, దీసి, పే।
 రెలుఁగునఁతేనియాననట నెల్లరెఱుంగవినంగమున్ముఱున్।
 గలయఁగఁజాటి, బోటి మెడఁగత్తి గుఱిన్దగనిల్పియూఁకువన్॥ 226

క॥ వడిదీసి కేలుకొలఁదికి। నడిదముఁబై కెత్తివ్రేయనంకిం। చుడు, నెయ్యె
 డనుండివచ్చెనోయి। యెడగాఁధేయుఁడెడచొచ్చియెత్తినకేలున్
 227

గీ॥ పట్టిక్రిస్తురించి పాఠిహరిశ్చంద్ర। యెట్టితెంపుఁజేయఁగట్టికొంటివ
 కటకటికవాఁడునైననీబెడిదంపుఁ। బనియొనర్పనిట్లుపాలువడునె!
 228

క॥ రక్కసుఁడవుగాకీవొక। నిక్కపుమానిసివె! తలఁప నెలఁతలనిటు
 లన్। జక్కాడనినువసిష్టుం! డెక్కటఁబనిచెనొకొ! యిట్టివేరా
 తగవుల్॥ 229

శా॥ కంటున్బూని, మరంబునందెదిరి, బలొంతాశపున్బేర్కిఁబై।
 నంటన్వచ్చుచునీండ్రకుత్తుకలనెత్రాపోవఁగాఁద్రావి, యె।
 గ్గెంటున్గాననినీచుపట్టియము, సేగిన్జెందనిమ్మాడిగవా।
 ల్లంటిన్ద్రుంపఁగనేడుపాలువడనేలాచేసెదీవీయెడన్॥ 230

క॥ అదిగాక్కిల్లులును నెఱి। మొదలున్బాడిసిరి కోగ్గి-ముగుతులునా
 న్నీఁ। గుచ్చురైయిటనటనింపున్। బొదలించెడుగరితఁగుల్పుఁబోలు
 నెసకున్॥ 231

ఉ॥ రాచటికంబువీడికొని, రట్టడిలాఁతుల పెట్టుపోతలన్।
 వాచర మొప్పఁజిక్కి, వెలిపఁనికిబంటయి, ప్రాపునకిక్కి, కా।
 నాచిగఁగాటిఁగాచి, చుదినాన నెటోవిడి, యంతఁబోక నేఁ।
 డాచక యిట్టియాడుకొలకక్కటయీవొడిగట్టి తేతుదన్॥ 232

క॥ తనయానిఁజంపిపదఁపడి, గనఁగలిగిన మేలుమేలె, గరితకుఁగాదా।
 వినువాఁక దాల్పుదత్తుని। నణఁచెను, నీకున్న తెలివియతనికి లేదే॥
 233

గీ॥ ఆలిఁదొఱఁగినపదఁపడినందఁగలుగు। నేలుబడియేలసిరు లేల నేల
 యేల। ఆలుగలిగినఁగాడె పెంపలవు నెలవుఁ। గలిమిబలిమియుఁజె
 లిమియుఁగలుగు తెల్ల
 234

మ॥ తొలినామాటఁదొలంగి, రాచపదవిఁదూలన్ జనన్ బుచ్చి, బు
 వ్వలపాలైపడికానలన్ దిరిగి, నీవాల్లంటిఁబోనమ్మి. యీ।
 యెలకండున్ విడిరిత్తుఁజంపుకొని. యిందీమాలనిన్ గొల్చి; పీ।
 న్గులకాఁపైకుదకిన్నిచాలకువిదన్ గూలార్పఁబాలైతివా॥ 235

ఉ॥ ఇంతటికైన నాదుపలుకించుకనీవిపుడాలకించి, యి।
 య్యింతివలంతి, యేదొసఁగు నేని నెఱుంగనిక్రొత్తడిన్, వితా।
 పంతపుఁబూనిగఁజంపకుము, పట్టియముంచుగనీబునన్, జగా।
 మంతుననీదుతొంటి నెఱిమ న్నెఱికంబిదెయిత్తునావుడున్॥ 236

చ॥ పకపక నవ్వియోతబిసిబాగరి, యాఁ!దగవాడితీరలిం।
 తకుమునుపిట్టి నాయములుతద్దయుమీకడ నెన్నివింటి, నం।
 దొకటిగదాతలంపనిదియున్, మఱియేటికిఁగ్రొత్తగాఁగనా।
 కింక నెఱిఁగించుటిందువినుఁడికలపోడిమి నేడుచెప్పెదన్॥ 237

క॥ మునుమీయప్పునకీమా। లనికమ్ముడువోవుపట్టులను నేదాఁజె। ప్ప
 నకర్జ మేదియైచన్। బనివినియొనరింపఁబ్రతినఁబలికితివినరే॥ 238

క॥ కావునఁబలికినచొప్పున॥ నే వెనుదీయక యచేయు టేయదినాకు॥
దావలపుఁబాడియాఁనిక॥ వావిరినాతోడమీకు వావాదేలా॥ 239

మ॥ ఒకఁడైన, గొలంబుగోల్పడిన, గోడువ్వెత్తునఁ మూఁడిన॥
జెఱయైన, జగమట్టెగెంటువడిన, జేడ్పాటుమైగాములే॥
డైఱదార్తొన్న దొసంగుఁజావొదవిబిడై మూలిన, బేరుఁబెం॥
పుటిది రానియసంబుఁబోని, పలుకో హూతప్ప నేనెంతకు॥
240

ఉ॥ ఏటికినికమీకుఁబనికెక్క నియినానుడులిట్టిపట్లమీ॥
బోటులునిల్వఁగాఁజనను, పొండు, చెయిపిడుపుండలంచుమో॥
మోలుమువీడి తోడనుడు, మోనపుఁబెద్దదొలంగియారన॥
స్త్రేబనుబుట్టికూలెనననింతకు నానుడిరిత్త వోయెఁగా॥ 241

గీ॥ అనుచుచూన్పడియటనుండనంతఁగడక॥ జంద్రమతితలఁదెగవ్రే
యఁజాచికేలు॥ వడిహరిశ్చంద్రుఁడు మెఱుంగుటడిద మెత్తి॥ వ్రే
యఁగమకింపనంతలో వెన్నుఁడపుడు॥ 242

సీ॥ ఇదిగదాతటియెట్టి యిడుమ నేనినొకింత వాతప్పువొరయనివానిఁ
బ్రోవ॥ ఇదిగదాతరుణంబుమదిఁబెన్నిటియ వేల్పుగా నెంచిచెన్నా
రుగరితఁగావ॥ ఇదిగదామెడరెట్టి యుదిల నేదను బాయకోలిన
మ్మినడింగరీలనేల॥ ఇదిగదాపదనుపన్నిద మూని వెళగొల్పుగాధే
యఁడిడుకనుకట్టుఁదెలుప॥ ఇదిగదాముజ్జగంబుల నేచుబిరుచు॥ లా
నికక్కటికముఁబాడిఁగానుపింప॥ గలుగునదననియాపాలకడలి
నెడలి॥ వడిహుటాహుటినడల వెల్పడియెనపుడు॥ 243

మ॥ సిరికిఁజెప్పఁడు, చిందముగనఁడు, వాసిజుట్టువాలుంగొనం
డరయండొద్దబలంగము, గరుడిదాయజీరఁజొక్కింతయె॥

గురుల౯దీర్ఘకౌనండు, సాల్వాడలఁగీల్లాల్పండు, కేల్పఁచుకొం।
చరిత౯జంద్రమతిం ద్రిశంకుచౌఁటనొయ్య౯ బ్రోవవిచ్చేయుచో॥

244

ఉ॥ వెన్నునివెంట, లచ్చిసిరివెంటవటారుబలంగమాపయి౯।
బ్రన్ననఁబకిరిఁ తేఁడు, నటవానిపయి౯నుడివాలునాబడి౯।
గ్రన్ననఁజిందము౯ మొదలుగాఁగలయత్తెలిదీవిపాఁలెమే।
పన్నిననివ్వెఱ౯వెడలివచ్చెనువచ్చినఁజూచిగుంపులై॥

245

చ॥ నలువయుఁబుత్తిగొంగ తొలినాడికమన్నెయనీటి కాన్పుసోఁ।
కులయెకిమీఁడును౯ మొసలిగుట్టపుజేజేయు, జింకరౌతును౯।
గలుములబచ్చును౯ మొదలుగాఁగలముప్పదిమూడుకోట్లవే।
ల్పులుగనియిట్టులెచ్చటికిఁ బోయెడువెన్నుఁడటంచుఁదారును౯॥

246

చ॥ వెనుబడఁగావసిష్ఠుఁడునువిష్ణుఁడుఁగళ్యపుఁడత్రైగౌలముం।
డునుజమదగ్నియు౯గపిలుఁడు౯వరతంతువుగార్తిగాలవుం।
డునుతృణబిందుడు౯భరతుఁడు౯బకదాల్భ్యుఁడుశక్తి నారదుం।
డునుచ్యవనుండును౯దొలినడుల్ నెఱిఁబాడుచువెంటనంటఁగ౯

247

సీ॥ వెన్నంటితనకల్పి వెలఁదిగావించెడుననువుకొల్పింతయునరయఁడ
పుడు। తమువీడిచనెనంచుఁదత్తఁటంబున వచ్చుగరుడికైదువలను
గాంచఁడపుడు। కళవళంబున మూఁగికదలితాఁరెడువేల్పుఁగను
పొకింతయుదండఁగానఁడపుడు।తడఁబాటుమైఁదొంటినుడులఁబా
డుచువెంటఁబరుగిడుతబుసులఁబలుకఁడపుడు। తనరఁదనునమ్మినిజ
మూనిమనెడివారి। సిలుగుఁబాపఁగఁదనకెంతతలఁపుగలదొ। కా
నిపంటింపకకకఁటగలిగియపుడు। క్రచ్చఁటనుఁతెప్పపాటున వచ్చె

వచి॥

248

గీ॥ ఒండు కేట్లొయిఁబొలిబండనుండి చంద్ర! మతిఁదొలంగించియాద
 బమటియునొండు! కేలుదోయిహరిశ్చంద్రువాలునుడిపి! తనదు
 నెఱరూపుననుమ్రొలఁదనరఁబొలిచి॥ 249

గీ॥ పైఁచు మెచ్చితినినుహరిశ్చంద్రనీవు! నిజమునీ రేడుజగములనిలిపి
 తింక! నిన్నుబోలినరాచమన్నియలుగలరె! యనుచుఁగడకఁటిచూ
 పుజాల్కొనఁగఁగాంచి॥ 250

క॥ లలితాయఁదీసికడుగా! దిలిమైమైనిముర నెలమిఁదెలిపిగనిమై!
 పులకలు వొలయఁగఁజేఁడా! కలుములచెలిమగని కెఱఁగికడువే
 జ్జగమెయి॥ 251

సీ॥ పెక్కొండ్లుతబుసుమైఁబేద్చువిన్నాణంపు దంటలకందని దంటపీ
 పు! పొనరునీజగములఁబుట్టింప రేట్టింపగిట్టింపఁగాఁగలదిట్టపీపు! త
 టిఁబేర నెడమునఁదఱుఁగ కెయ్యడనిండియును నెద్దియునునంటకుం
 దువీపు! ప్రాఁబలుగొనల నేర్పడరోయఁగాఁగల్గువజలు జగాజే
 జెగఱువపీపు॥ జగములకుఁదొంటితాతపుజంటపీపు! క్రాలునన్నిం
 టిప్రాపపుకాపవీపు! తోఁచుకనుకట్టుపాదపుతోదవీపు! వెలితిలే
 కుండనిండిన వెలుఁగవీపు॥ 252

సీ॥ గొనములందియు నందకెనసి వాకొనరాని నలువుమై వెలయువి
 న్నాణమీపు! జగమంటియంటకజగమవైయదిగాకయన్నింటిలో
 వెలినలరుదీపు! ఇట్టిదట్టిగటంచు నెడఁదనోటఁదలంప నెన్నంగరా
 నిపేరెఱుకవీపు! పనిరూపుపేళ్ళందియును లేకకొలఁదికందకనిండి
 యున్నపెందలఁపవీపు! అలఁతికలఁతేవివలఁతికివలఁతివీపు! ఉనికి
 కెఱుకన్న నెలమికిమనికివీపు! డంబుజగమంతటికినిగఱంబవీపు! స
 డలునీ గారడముమించుసత్తవీపు॥ 253

సీ॥ పడెనూయిదొరవు లేర్పడియును నందలినలరు నీరొక్కటి యైనకర
ణి॥ దివెపంజులారతిదివ్విటీలాప్పియునటజోతి యొక్కటియైనక
రణి॥ కడియంబుతీఁగెరాగడిబిళ్లలాప్పియునటఁబైఁడియొక్కటి
యైనకరణి॥ గురిగడుత్తపరంట్లునరయవేత్వేఱయ్యనందుమన్నొ
క్కటియైనకరణి॥ తనరనిమ్మేను, వెండియద్దానిమీఁదఁ బరఁగు నెల్ల
వరియును, వానిపైనఁబొలిచి॥ వఱలుతోంబదియాఱవ వాఁడు, వే
లు॥ వేలునైయుండియును, నంతవెలయుదీవు॥ 254

శా॥ ఆనీవిప్పుడుమమ్ముఁబ్రోవఁగనిప్రాయందమ్ముమైఁజుట్టువా॥
ల్జానొచిందములాప్పఁగా, ఁదొలసిపేర్లదాల్చి, మెమ్మేలుచె॥
ల్వానఁబంగరుసేలయున్, మొసలివాయుంట్లలోలిఁగీలాగల్చి, వి॥
న్నాణెంపున్ సరితోడవచ్చితిటకున్, మాపూర్తి నీడేర్పఁగన్॥ 255

క॥ అనితెలివికలిమి, వేడుక॥ కనునీర్వెల్లువలుగట్టఁగాఁజూఁగిలి, బ॥ త్తిని
మ్రొక్కి, నిలువ, నాలోఁగనిక్రొత్తడిచంద్రమతి, నిగారపుటెలమిన్ 256

గీ॥ వెలయఁదామ్రొక్కి, యోవేల్పువేల్పు, నాదు॥ నగడువో, వెండి
తలిదండ్రులలరఁ, గాశి॥ మనిఁగినకొమారురాచూలిమనుపుమను
డు॥ తోనెయటవాఁడునిటలోహితుఁడునుమనిరి॥ 257

ఉ॥ అప్పుడులచ్చి, చంద్రమతినారసిక్రొత్తడిబంతిలోజగా॥
మెప్పునుగన్నదానవుసుమీ॥ యగడానునె? నిన్ను, గాధిరా॥
నెప్పరిచూలినీమగనివిక్కమెఱంగదలంచి, లేనిపెం॥
ద్రిప్పులఁబెట్టియోటువడె, నీనెఱయీలువుఁజేసిపైదలీ॥ 258

ఉ॥ ఎంతయువన్నెవాసి నెనయించితివీవనితెల్పు, నంతలో॥
వింతగఁగాశితోఁడుతనబిడ్డమనన్ గనుగొంచునివ్వెఱున్॥

సంతసమంది, మందివలనన్ సిరి ప్రోడవలంతిరాకచా।

ప్పంతయెటింగి, తానుడనయర్తిలిదేవెరియున్ బరాబరిన్ 259

గీ॥ వెడలి వెన్నునిపొడగాన్పుంబడయవచ్చి, మ్రొక్కి, తమకూర్చిపట్టిని
మ్రొక్కజేసి। యొదిగినిలువ, హరిశ్చంద్రుడువిదతోడఁ బె
చ్చిలోహితుమ్రొక్కించి తేరినిలిచె॥ 260

క॥ అత్తఱినయ్యెడదనకున్। హత్తినతాపాటాకింతయడగినమది
లో। నత్తరమున్ దత్తరమున్। గుత్తగొనన్ గాధిచూలిగోల్పడిపూ
నిగన్॥ 261

ఉ॥ పటికివేల్పు తేనికడకేగితి, నేగితిఁబో, యతండునం।
దేటికినికుగ్గవంబుపలుకెత్తెనొ, యెత్తెనుబో, వసిష్ఠుడం।
దేటికివీని నెకుగ్గవగ నెంచెనొ, యెంచెనుబో, యెఱుంగకే।
నేటికినామికన్ బ్రతిన నెన్నితెఁగల్గిరివీనిఁజేయఁగన్॥ 262

చ॥ మునుసొక తేడనయ్య, నుడివోకగడించినయత్తబంపుబ।
ల్కినిఁగద, యెన్నికన్ నలువమించిచెలంగితి, నంతఁబోకతా।
నొనరిచినట్టివానికరుదొప్పఁగమాటొనరింపఁగల్గి, పెం।
పనయముఁదేటిబిచ్చురుసియైయస మొందితిముజ్జగంబులన్॥ 263

గీ॥ ఇంతటికిఁదలంప, నీతండునికగ్గంబుఁ బలుకకున్న నేమి, పలికెనే
మి,। దారినున్న పెంటఁగలమీఁదవైచుకొ। న్నట్టువట్టిగొడవఁగట్టి
కొంటి॥ 264

ఉ॥ ఏమిదివింత! తొల్తఁగలయాసుగొనంబుల నెల్లఁబాసి, యెం।
తేమదిదిట్టమూని, తబమెకుగ్గదొనర్చి, వితావితాతలం।
పేమటి, నేటికొక్కపనికెక్కనిమాటకుఁబూనిబేల్లనై।
యేమటి, యేల, చెటలకునిగొడిగిరి, నయంగుగ్గనిది॥ 265

క॥ అనయము నెఱగలువలు నే॥ వినఁబెద్దలతోడ వాడుఁబెతరుల పాం
దున్॥ బనుపడదనిరిదియెఱిగియు॥ బనిమాలివసిష్ఠుతోడఁబద
రితి నేలా॥ 266

సీ॥ ఒక నాఁడువీనితండ్రికిఁద్రెశంకునకుఁగా, దలఁకివసిష్ఠు చేదబము
చెడితి॥ ఒక తేపఁదొల్లి మేనక డాసివలపింపఁ, దగులంబు మైఁజికి
తబము చెడితి॥ ఒక మాఱు వేల్పు తేఁడోజఁబంపినరంభఁదగఁతాయీ
వడఁదిట్టితబము చెడితి॥ ఒక తూరిమున్ను కాటకమున గొద మేనుగ
రికొనఁబొల మెక్కితబము చెడితి॥ సరవినిన్నియుఁ దెలిసియుఁజదు
వవేయ॥ నున్నమదిపోయె॥ ననఁదబంబెన్ను వెరవు॥ నిచ్చగొనక వసి
ష్ఠుతోమచ్చరించి॥ క్రుంగిలఁగ లేని వెతఁదెచ్చుకొంటిమగుడ॥ 267

క॥ తడవులగడియలమడువుల॥ నడవులనిడుములగడించినట్టితబంబున్
బొడవడఁగదారవోయఁగఁ॥ గడగండ్లిటఁదాపరించెఁగా॥ నాకక
టా॥ 268

ఉ॥ ఇంతటికైనదేమి, మునుపేనును తేఁడను, వీఁడుతేఁడు, నా॥
కెంతయువేడఁగాదెయితఁడిట్లునిజంబు, బతంబుఁబట్టితా॥
నెంతటివంతలఁగలఁగకే నెలకొల్పుట, దీనరాకొలం॥
బంతటికెంతోవన్నెనిడె, నట్టిఁడుమన్ననగంటయొప్పదే॥ 269

క॥ అనిమదిమనికితమునువిడి॥ మునుపల తెఱగంటితేనిమ్రొలనుదా
నా॥ డినపగిది, బాసచెల్లిం॥ పనుమునుబడి, తబుసులూదుఁగబలిత
పువేడగన్॥ 270

గీ॥ వచ్చియన్నహరిశ్చంద్రమెచ్చినాఁడ॥ నిక్కమీ రేడుజగములనిలిపి
తీవు॥ నిన్నుఁబోలినరాచమన్నియలుగలరె॥ యంఘఁగూరిమిఁదాఁ
గొఁగలించిమఱియు॥ 271

క॥ ఈవింతదనుకఁబొందినఁ | యావంతలకెల్లయేనయరయంగగతం |
 బేవాక్రుచ్చెదనదివిను | మీవేల్పులుండబుసులందఁజెలుంగఁగనిచ
 టఁ 272

ఉ॥ మున్నొకనాఁడు నేనుమినుప్రోలికి నేగఁగ, వేల్పురాయఁడం |
 దున్నతబంపుతేండ్రఁగనియోలినిజంబువలంతియెవ్వఁడం |
 చున్నయమొప్పఁదెల్పుఁడన, జూచివసిష్ఠుఁడునిన్నుఁజెప్ప, నే |
 నన్నుడిద్రోచికల్లరియయంచునినుగఁగడుదూఱిపల్కితె॥ 273

క॥ అంతటమాకిగువురకుఁ | గాంతాళముమచ్చరంబుగడలుకొనఁ
 వా | దెంతయుఁబెరివినఁజివరకుఁ | బంతంబులువడెనుబాసవాల్దొర
 లరయఁ॥ 274

ఉ॥ అందుననీవు నాయుడినయగ్గలపుంగడగండ్లకెల్లనో |
 జందయివాఱఁజికిరయ, నిజంబుఁదొఱంగకనిల్తువేని, నీ |
 కందఱుమెచ్చ, నాతబమునందఱపాలునొసంగి, మింటిప్రోత్ |
 పెందొరగద్దెపైఁదడవుబెట్టెదనంచటబాసచేసితి॥ 275

సీ॥ దాననిన్నినుమాడఁగా నెలగనువేడి, యవలనేల్బడిఁబాపి, యప్పు
 మోపి | కానపాలానరించి, క్రొల్లంటినమ్మించి, కాలకాశికునింటఁగా
 సీపఱచి | నిన్నునమ్ముడువెట్టినిట్రపాల్పడఁజేసి, వీరబాహునియొద్ద
 వెతలఁగుడిపి | నీబిడ్డఁజంపించి, నెలఁతరట్టందఁగఁగా శిరాజుకొమా
 రుగంతుగొలిపి॥ సిలుగులొందించుపూనిగ, నాచేతఁజేయఁ | గ
 లుగువెరపులనన్ని నేఁగొలిపినాఁడ, | గానియవిసీమనికగంపుఁగ
 లిమిబలిమి | నంచెలంచెలుగనుబటాపంచెలయ్యె॥ 276

చ॥ గొడవలుపెట్టనాయుడిగోలున, నిన్వెలఁగొన్నవీరబా |
 హుఁడువెలివాఁడుగాఁడు, నిజమొప్పఁగఁబొద్దుకొమారుఁడింక
 గ్రొ॥

త్తడియగునీపడంతివెతఁదార్పఁగబానిసెరాలుగావెలన్।

బడసినకాలకౌశికుఁడుపాటుఁడుగాఁడదెచాయపట్టిచూ॥ 277

సీ॥ ఇదిమసనంబుగాదెల్లకోరుగలుపండవలనైనజన్నంపువాడగాని।
ఇవియెమ్ముతెవలుగావేపుతేజు ననివ్వటిలఁజేయు వేల్కికట్టియలు
గాని। ఇదిపునగ నెనడుగాదిందువేల్చఁగఁగిత్తిఁబోయఁగాఁగూ
ర్చిననేయిగాని। ఇవివెండుకలుగావుతవఁజక్కటినొనర్పఁబొన
రఁజేర్చినఁజెల్లుపోపుఁగాని॥ ఇవ్వికలయఁజూడుమేవంపుఁబీనుం
గుఁ। బరులుగావువేల్కిపసులుగాని। మాటియునిష్ఠిగావుకొఱవిద
య్యములు, ప్రాఁ। బలుకుఁబలుకునొజ్జబంతిగాని॥ 278

ఉ॥ కావుననాయొనర్చుకనుకట్టిది, యింకఁగలంకుఁ బాసినే।
నా, వినువీటనీకొసఁగనాడినకైవడిదారవోసెదన్।

బ్రావుగనాతబంబుఁజెయిపట్టుము, నీదగుమేటిపట్టుమున్।

జేవనుగట్టుకొమ్మిచటజేజేలెటుంగఁగనంగనర్తిలిన్॥ 279

చ॥ తడవిటనాల్గుసంద్రములుదాఁకఁజెలంగెడినేలనేలుపే।

రొడయఁడవైకరంబుఁటిదియున్ నెఱిపాడియునిజ్జగంబునన్।

గడుకొననుండుమంతటఁదగన్బదునాలుగుమన్వలైనదాఁ।

కెడపకనిన్నుమిన్గొటికయేలికరాసరిగడ్డెనిల్పెదన్॥ 280

క॥ అనుడుహరిశ్చంద్రుఁడుగనుఁ। గొని, యోజడదారి, నీదుకూరిమఁ
గాదే। పనుగొననేనొకనిజమరి। గనువెలసితి, వన్నెవాసిఁగాంచి
తిఁబుడమిన్॥ 281

ఉ॥ ఎంతటిమేలొనాకు నెనయిం చితివింతకుఁబెక్కువేలయేం।

డ్డెంతయునిల్గడఁగడఁగి, యేర్పెడువేసవిసావివానలన్।

వంతలఁదోఁగి, దప్పిఁబసివాడి, తబంబొనరించుజోగిరా।

బంతికినేనిఁగన్నడనివాఁడిటఁదోఁచెనునీకతంబునన్॥ 282

ఉ॥ ఇట్టియ వారిపు న్నెమున నే చెడునాకుఁగలంకు లేల, నా।

పట్టినతోంటిబాగెములుపండె, నిఁకేటికినీతబంబు, నీ।

పట్టము, మింటిప్రోల్కనికిపట్టును, నామదిఁబాయకీజగా।

దిట్టని వెన్నునిఁగొలిచి తేర్కొనుటొక్క తెయేనుగోరెదన్॥283

మ॥ అనినన్ జిర్నగవొప్ప వెన్నుఁడను, తోఁడా, నేఁడుఁగాధేయుపం।

పునుగావింపు, పదంపడిఁబదవిపెంపుఁగల్గఁగా, నిన్నునీ।

ననఁబోణిఁగడుగారవంపుఁబెరిమన్ నామనిగ్గకిఁజేర్తు, నం।

దనుకన్ నీపిటఁదొంటియట్లకలిమిన్దైవాటుమన్నన్ వెసన్॥284

మ॥ విని, గాధేయుఁడు, వేడగ్మైనచటమువ్వేల్పుల్ నిరాబార్లుదీ।

వనలీ, నచ్చరలెల్లపైవిరులుగుప్పన్, వేహరిశ్చంద్రుఁగూ।

ర్చి నెఱిఁనిక్కమునిల్పితీవనుచువాసిన్ బేర్చి నగ్గించితాఁ।

దనపు న్నెంపుఁదబంపు సామొసఁగియంతన్ బూనిగ్ నెగ్గింపఁగన్

285

సీ॥ అప్పుడు వేల్పు తోఁడటకుఁబొన్బనఁటులమినువాఁక నీరుఁదేఁబనిచి

యొరిమఁజంద్రమతిఁహరిశ్చంద్రులోహితుఁడొవినలుగులాండ

ననుర్చిజలకమార్చి। పసనిపసిండి దుప్పటములఁగట్టించిచెన్నుమే

ల్నగలఁగైసేయఁజేసి। నెలతాలబెడఁగుఁదిన్నియనొండుగావిం

చివేలుపుగట్టుతోవియ్యమందు॥ వేయివిన్నానికములపెన్వెలుఁగు

మీఱు। నుదిరిసింగంపుగడ్డియనునిచిప్రొద్దు। వంగసపుటొజ్జనువసి

ష్టుఁబజ్జఁబలిచి। యెడపకిఁకమీఁదిచెయ్యుటనడుపుమనుడు॥ 286.

చ॥ అలరులుసోనలైకురియ, నచ్చరలెల్లరుగొండ్లిసల్ప, వీ।

ణెలఫయి వేల్పుగాణలాక నేర్పునఁబాడఁగ, బేర్లుమోయ, ఁజే।

రెలుఁగునఁదొంటిమినుగులురహిజడదారులువలగ, నప్పుడ।

బ్బలియు వెడంద నెన్నుదుటఁబట్టియఁగట్టెవసిష్టుఁడర్చిలిన్॥ 287

క॥ వెన్నుఁడు, నల్వయు, గుబ్బలి, కన్నియ చెల్వుఁడును, రుసులిఁక
గల వేల్పుల్, ప్రన్ననిదీవనలిచ్చుచు, జెన్నారణజన్మిపుడు సే
సలు నెలమిన్॥ 288

గీ॥ వేల్కిగుండంబులఁగరంబు వెలుఁగుజోతు, లఱిమివలకడగామించి
తుఱఁగలించె, జగమదెంతయుఁజల్లనై సంతసిల్లఁ, గన్తువలితావితె
మైరల్ గలయవీచె॥ 289

గీ॥ ఓగిరపుబంతులును, బైఁడి తేగములును, వలిపరెంటంపుఁబెట్టులు,
వలపుగొలుపు, మేలుకలపంపుఁబూఁతలు, బూలముడుఁపు, లు
ను, బదంపడివీడెముల్ దినరెనచట॥ 290

ఉ॥ అప్పుడు తేనిఁబాలగడలియల్లుఁడయోధ్యకు నేగితప్పకీ,
వెప్పటియట్లబల్లిసిరి నేల్బడినికగఁపుఁబాడినుండుమం,
చొప్పుగఁజెప్పివీడొగలిపియొయ్యనలచ్చియుఁదానుఁబకిన్ గా!
నెప్పరిపైన నెక్కికొనినెట్టనఁదాఁదెలివీవిఁజేరినన్॥ 291

క॥ కడమ తెఱగంట్లురుసులటు, విడితమతమ నెలపులకును వెడలుడు,
వాలో, వడినారదుండయోధ్యకుఁ, గడఁకణజనిసశ్యకీర్తిఁగాంచి
యతనితోన్॥ 292

గీ॥ లలిహరిశ్చంద్రునికగంపుఁగలిమి, నతని, రాకయునుజెల్పఁజెన్
డరహిఁజెలంగి, వీటనెల్లరునాసుద్దివినఁగఁజూటఁ, బంచుటయు
వేడగనుప్పొంగిపజలెఱింగి॥ 293

సీ॥ కపురంపుటనఁటికంబంబులముంగిళ్లఁగన్నులపండువుగాఁగనిలిపి,
దట్టంబుగా నెల్లపట్టుల నెత్తావిపదనీననగరుదూపములు పెట్టి, తెల్లి
ముత్తియపుజూలరులమీటుపచ్చతాగమిదోరణముల మేల్లట్లమర్చి
పలుచోట్ల గురువేళ్లపందిళ్ల నెలకొల్పితఱుకునున్ గొత్తచిత్తరువులు

నిచి॥ నిగనిగనెలంగఁబన్నీటజగిలెలలికిఁ | అరిదిజవ్వాదిచేఁగలయం
పిఁజల్లి | యాణిపూసలమున్గులనమరఁదీర్చి | చెలువునింఁదారవీడు
నై సేయుటయును॥ 294

క॥ దొరలుఁబ్రెగ్గడలుఁదీ | ర్పరులుఁ జెలులుఁబడాళ్ళు బందుగు
లుఁనై | సరులుఁగ్రిక్కలుగాణలు | నరుదేరఁసత్యకీర్తియప్పుడు
వేడఁక॥ 295

చ॥ అరదములేనుఁగుల్, గుదిరలంగలముల్, నడజోదుపాజులుఁ,
గరమొలయంగఁదానెదురుగాఁజని, వచ్చుత్రిశంకుచూలికిఁ |
దిరముగఁమొక్కియంతఁదనతెచ్చినమేలరదంబుపైనన |
య్యరుసుఁగొమారుఁజంద్రమతినర్తిలిఁగూర్చొనఁజేసి తానట॥ 296

చ॥ చనవొకయింతయీఁబడసిసంతనవెన్నడి, గాధిపట్టిప |
న్ననఁదొలుతొల్లనేవమునఁబ్రోలెడఁబాసిననాఁటినుండితేఁ |
డనయముఁబడ్డపాట్లు, మఱియాపయినేరికిఁగల్గనట్టివె |
న్ననిపొడగాన్నుసుద్దిమదినూలొకనఁగావిని సంతసించుచు॥ 297

మ॥ జగముఁమార్పఁదబంపుబల్కిగలవిశ్వామిత్రుపంతంబుదూ |
లఁగనిక్కట్టులవ్రాలియుఁ, నిజమునేలఁగ్రాలనెక్కొల్పి, జా |
నుగఁబేరెన్నికమీటి, యేరికినిఁగన్గోరానియవ్వెన్నునిం |
పుగరాఁగాంచితివట్టినిన్గనఁగమాపున్నెంబదెంతోకదా॥ 298

క॥ అనుచాయావంతుంబుల | వణితంబులఁగొటికయేటువలఁగలపజ
మే | శ్చనయముఁబ్రెగ్గడదెలుపఁ | వినుచుహరిశ్చంద్రుఁడప్పుడువేఁ
జనుదేర॥ 299

చ॥ ఎడ నెడఁగల్గుమన్నియలు, నేలికలుఁమఱిమాఁడెపుందొరల్ ।
కడువడివచ్చి మ్రొక్కి పొడగానుపుమన్ననలంది పెక్కుపా ।
వడములొసంగి వెంటఁగొలువఁజగలంబులతోఁగరంబువె ।
నృడఁగనయోధ్యఁదాఁడటిసెఁబట్టమునఁబజలప్టువేడక మై॥ 300

సీ॥ ఎన్నాళ్ల కెన్నాళ్ల కీమనరాఁతేఁగన్నులపండువుగాఁగఁగనుట ।
ఎట్టిదెప్పరముల నేనినీమనఁతేఁడుమాటదప్పఁడుకదామఱచియైన ।
ఇట్లొలనంగఁనీయింతిగాకిక నేరిఁజెప్ప నొప్పుజగానమెప్పువడయ
కలిమి లేములనుబ్బుఁగలఁకలందకకంఠెయెట్లుతాఁజెల్పుని నెడయ
కుండె॥ ఈనినుంగేదివెన్నునియెలమిచూడిక । నెసఁగిమనెనట
యింతటికితనినికక । మీవెలందుకయీలువుగావెకతము । లనుచు
గొనియాడఁబ్రోల్సొచ్చియంతఁతేఁడు॥ 301

సీ॥ చౌపరుల్ గుమిమీఁటిసందడింపఁగ, మ్రోలఁగైవారములుగ్రికక
గములొనర్ప । బలువాయిదములు గ్రందిలగాణలాలతి వీనులకిం
పగువిందుఁగూర్ప । వెలఁదులుసీవిరుల్ వీవ, మేడలనుండియైదు
వల్ సేసలునలరిచల్ల । లలికెంపుటారతుల్ చెలులునివార్తింప, వ
డివేగరులుబరాబరులుసేయ । వఱలఁబాటులుగూడిదీవనలొసం
గఁ । నెల్లరొక్కటజేజేలునిడఁగనగరు । నింపుమైఁజొచ్చిపసిఁడి
సింగంపుగడ్డె । గలిమిమైఁతేఁడుపేరోలగముననుండె॥ 302

సీ॥ నిజముఁబాడిజగాననింఁడార నెఱయంగ, మగలెవేల్పులుగాఁగమ
నఁగఁజెలులు । వడిదప్పకదనునవానలుగురియంగ, మెండుగాఁ
బంటలుపండుచుండ । పసులయందెల్లడఁబాఁడిపెంపారంగ, హో
లి నెఱ్ఱుదివొందియలరనొరిమ । తెఱఁగెన్నఁబుడమిపైఁదెఱగంటి
జగమిదిసుమియంచువేల్పులుసూచిపొగడఁ॥ గలిమిబలిమియుఁజె

లిమియు నెలమిమీఱు సంతమంతను నెంతేఁగొఱంతలేక పుడమి
నంతయుఁదేజునఁగడిమిఁబెకుఁగ వేలయేండ్లుహరిశ్చంద్రుఁడేలు
చుండె॥ 303

మ॥ అని, తొల్పొఁతనుడిఁగరంబెసఁగియింపొనాహరిశ్చంద్రుఁడే
ని నెఱాసుద్ది, మృకండుచూలిపెరిమెఁ నేర్పొప్పఁగాఁబ్రొద్దుము
న్యసికేఁజెప్పినమాడిఁగ, ఁగబ్బమెనయఁనఁ నేర్పున్లుచ్చపుఁ
దెనుఁగుఁమాటలఁగూర్చినీకొసఁగితే, వెన్నుండఁనిఁబ్రోవవే॥ 304
క॥ ఎవ్వరుదీనిఁవాసిన నెవ్వరుచటివిననుఁజెన్న నెఁగఁడుఁగలిమిఁ
నివ్వటిలసంతమంతుఁగఁ దెవ్వని మనుగడనుఁజెన్న నెఁగఁడుఁగలిమిఁ
మిఁ॥ 305

సీ॥ కబ్బమియ్యదివ్రావయఁగాఁగొంత నొకనాఁడు కలలోనఁబుదియ
బొట్టులు వెలుంగఁగఁ గావివల్పులుదాల్చికాళ్ల బావలుమెట్టిననుఁబ్రో
చునుడయవర్లనఁగనొకఁగఁ యరిదిమానిసి నాటసగుఁడ నేఁమొక్త
ఁదఱిసి తానన్గొట్టఁదలఁకియేను అటఁగొలఁకువక్రేవ నలరుదద్దడ
మొకండరసిదాఁగినఁదానునరుగుదెంచి॥ అరితినాచేతియీకబ్బ
మందియలరి యోరినీచేతఁబొత్తమిఁకొండుమంతు పరఁగఁజే
యింపవలెనంచుఁబైనివలువ కొంతనాకిచ్చిమఱిఁగె, ఁదలంతు
నతని॥ 306

సీ॥ వెలయఁగ్రీస్తుపుపుట్టివేయు నెన్నిదినుటతోంబదాటవ యేటితోడ
నడిచి, క్రాలెడుకలినాల్గువేలతోన్నిదినుటతోంబదాటవయేటిదొ
రసియపుడు పరఁగుమన్మథపుష్యబహుళత్రయోదశి, నింగ్గిషుదొ
రతనంబెలయుచుండ సరవివిక్టోరియాచక్రవర్తినియేలుబడి, ము
న్నుపెద్దనేభట్టుమూర్తి॥ రామభద్రుఁడులోనగుప్రబలుకయితే గ

ఋవలకు నెల్ల నెలవయిక్రాలుకృష్ణ! దేవరాయల పెనుగొండదీనిఁ
బూని! వ్రాసితీరదెలుంగు బాస నేర్పరులు మెచ్చ॥ 307

క॥ ఎందాఁకఁబ్రొద్దుజాబిలు! లెందాఁకీకఁబ్రాఁతమినుకు లెందాఁక
జగం! బెందాఁకఁజుక్కలుండునొ! యందాఁకీకబ్బ మెందునల
రుగఁగాత॥ 308

క॥ కలిగినయొప్పులఁగడవిడి! కలగనితప్పులను రోయఁగనుకటటుల
చే! తునీకబ్బంబెన్నఁడు! మెలఁగమికల వేల్పు వేల్పు మేటిగొ
లుతు॥ 309

—:0:—

మ॥ గొనయంపుఁబిగిమీటునఁబయిపయిఁగోలల్ వడిఁబుచ్చివెం!
టనెకంటూనినతొంటివేల్పుఁబెనుదంటల్ మంటలఁగ్రక్కఁగాఁ!
డనుదానఁడెఱగంల్లమే లెలమినింటఁదేల్పుఁగాఁజేయపా!
టనుబంటింపనితొంటివింటిఁబిడికింటఁదాల్చుపెన్నేలుపా॥ 310

—:0:—

క॥ మీనైతాఁబేలైయే! నైనెరసరియై మెఱకరియైపాటుంజై! రానె
లయైగొల్లంజై! వ్రాను నెలవరియయిముందు రొతగుదేల్చా! 311

—:0:—

శుద్ధనిరోఢ్యసీసము॥ చన్నియదరిఁజేరసాగినరాకాసిచేడియఁజెందిన
చిట్టికంద! అఱచేతఁగడఁగిగట్టలఁతిగఁదాల్చి నెచ్చెలికాండ్రనేడి
నచేగకాఁడ! యేఁజ్జెఱఁగాఁడెల్లనేర్చరానెరగలి నెడయ నడంచిన
యెక్కటిఁడ! అనికేగఁగడఁగనియలకట్టి నెక్కడికంగిసకనిచిన
కటతలాఁడ॥ కెరలియెదిరిన తాటిపెక్కియ గలాఁగ! గాఁడనే
యంగఁజేర్దిగైనరాజిఁ! దాల్చియంతనక్రీడిసంతనదలంచి! తి
రిగినకడిందిచెట్టలదిట్టజెట్టి॥ 312

౧౮౮॥ ఇదిశ్రీనీలకంఠేశ్వరాభిధ పర మేశ్వరవరప్రసాదసంభూత సకల

కలాకుశలకులాలకుల పారావారకల్పానాది మండలమండనాయ
మానోర్వీమండలాభిండసలీర్తిపిభవమండితగుండయశ్రేష్ఠినా
మార్యకులసంజాత శ్రీమద్వైష్ణవసిద్ధాంతోద్ధారకాద్దం కితిరుమల
తాతాధార్యవగ్యశిష్యుః సశిష్యవట్టి వేల్లగోత్రోద్భవ అయ్యనకోటతి
రుగులశ్రేష్ఠిశనూభవతింగ్లేయ భైషజ్యకర్తచాతురీధౌరేయసరస
కపితాని కాయపిద్వజ్జన విధేయపార్థసారథిశ్రేష్ఠినామధేయప్రణీ
తంబైనకుద్ధాండ్రనిర్వచనకావ్యంబును సత్యవిజయనామాంకితం
బునునగుహరిశ్చంద్రోపాఖ్యానంబునందు సర్వంబును పంచమా
శ్వాసము సంపూర్ణము.

